EVANGHELIA DUPĂ MATEI

Cartea neamului lui Isus Hristos.

1 1 Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
2 Avraam a născut pe Isaac, Isaac a născut pe Iacov, Iacov a născut pe Iuda şi fraţii lui;
3 Iuda a născut pe Fares şi Zara din Tamar, Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;
4 Aram a născut pe Aminadab, Aminadab a născut pe Naaason, Naason a născut pe Salmon;
5 Salmon a născut pe Boaz, din Rahab; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese;
6 Iese a născut pe împăratul David. Împăratul David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie;
7 Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa;
8 Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;
9 Ozia a născut pe Ioatam, Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Ezechia;
10 Ezechia a născut pe Manase, Manase a născut pe Amon, Amon a născut pe Iosia;
11 Iosia a născut pe Iehonia şi fraţii lui, pe vremea strămutării în Babilon.
12 După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel, Salatiel a născut pe Zorobabel;
13 Zorobabel a născut pe Abiud, Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;
14 Azor a născut pe Sadoc, Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud.
15 Eliud a născut pe Eleazar, Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov.
16 Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Isus, care Se cheamă Hristos.
17 Deci, de la Avraam pînă la David sunt patrusprezece neamuri de toate; de la David pînă la strămutarea în Babilon sunt patrusprezece neamuri; şi de la strămutarea în Babilon pînă la Hristos, sunt patrusprezece neamuri.

Naşterea lui Isus Hristos.

18 Iar naşterea lui Isus Hristos a fost aşa:
Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; şi înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfînt.
19 Iosif, bărbatul ei, era un om neprihănit, şi nu voia s-o facă de ruşine înaintea lumii; de aceea şi-a pus de gînd s-o lase pe ascuns.
20 Dar, pe cînd se gîndea el la aceste lucruri, i s-a arătat în vis un înger al Domnului, şi i-a zis: "Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea, este de la Duhul Sfînt.
21 Ea va naşte un Fiu, şi-i vei pune numele Isus, pentru că El va mîntui pe poporul Lui de păcatele sale."
22 Toate aceste lucruri s-au întîmplat ca să se împlinească ce vestise Domnul prin proorocul, care zice:
23 "Iată, fecioara va fi însărcinată, va naşte un fiu, şi-i vor pune numele "Emanuel", care, tălmăcit, înseamnă: "Dumnezeu este cu noi."
24 Cînd s-a trezit Iosif din somn, a

făcut cum îi poruncise îngerul Domnului; şi a luat la el pe nevastăsa.
25 Dar n-a cunoscut-o, pînă ce ea a născut un fiu. Şi el i-a pus numele Isus.

Magii la Ierusalim. - Irod.

2 1 După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit nişte magi din Răsărit la Ierusalim,
2 şi au întrebat: "Unde este Împăratul de curînd născut al Iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit şi am venit să ne închinăm Lui."
3 Cînd a auzit împăratul Irod acest lucru, s-a tulburat mult; şi tot Ierusalimul s-a tulburat împreună cu el.
4 A adunat pe toţi preoţii cei mai de seamă şi pe cărturarii norodului şi a căutat să afle de la ei unde trebuia să Se nască Hristosul.
5 "În Betleemul din Iudea", i-au răspuns ei, "căci iată ce a fost scris prin proorocul:
6 "Şi tu, Betleeme, ţara lui Iuda, nu eşti nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieşi o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel."
7 Atunci, Irod a chemat în ascuns pe magi, şi a aflat întocmai de la ei vremea în care se arătase steaua.
8 Apoi i-a trimis la Betleem, şi le-a zis: "Duceţi-vă de cercetaţi cu de-amănuntul despre Prunc: şi cînd Îl veţi găsi, daţi-mi şi mie de ştire, ca să vin şi eu să mă închin Lui."
9 După ce au ascultat pe împăratul, magii au plecat. Şi iată că steaua pe care o văzuseră în Răsărit, mergea înaintea lor, pînă ce a venit şi s-a oprit deasupra locului unde era Pruncul.
10 Cînd au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie.
11 Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu faţa la pămînt, şi I s-au închinat; apoi şi-au deschis vistieriile şi I-au adus daruri: aur, tămîie şi smirnă.
12 În urmă, au fost înştiinţaţi de Dumnezeu în vis să nu mai dea pe la Irod, şi s-au întors în ţara lor pe un alt drum.

Fuga în Egipt. Omorîrea pruncilor.

13 După ce au plecat magii, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, şi-i zice: "Scoală-te, ia Pruncul şi pe mama Lui, fugi în Egipt, şi rămîi acolo pînă îţi voi spune Eu; căci Irod are să caute Pruncul, ca să-L omoare."
14 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul şi pe mama Lui, noaptea şi a plecat în Egipt.
15 Acolo a rămas pînă la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin proorocul care zice: "Am chemat pe Fiul Meu din Egipt."
16 Atunci Irod, cînd a văzut că fusese înşelat de magi, s-a mîniat foarte tare, şi a trimis să omoare pe toţi pruncii de parte bărbătească, de la doi ani în jos, care erau în Betleem şi în toate împrejurimile lui, potrivit cu vremea, pe care o aflase întocmai de la magi.
17 Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice:
18 "Un ţipăt s-a auzit în Rama,
plîngere şi bocet mult: Rahela îşi jelea
copiii şi nu voia să fie mîngîiată,
pentru că nu mai erau."

Moartea lui Irod.
Întoarcerea din Egipt

19 După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt,
20 şi-i zice: "Scoală-te, ia Pruncul şi pe mama Lui şi du-te în ţara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viaţa Pruncului."
21 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul şi pe mama Lui şi a venit în ţara lui Israel.
22 Dar, cînd a auzit că în Iudea împărăţeşte Arhelau, în locul tatălui său Irod, s-a temut să se ducă acolo; şi, fiind înştiinţat de Dumnezeu în vis, a plecat în părţile Galileii.

23 A venit acolo, şi a locuit într-o cetate numită Nazaret, ca să se împlinească ce fusese vestit prin proroci: că El va fi chemat Nazarinean.

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul.

3 1 În vremea aceea, a venit Ioan Botezătorul, şi propovăduia în pustia Iudeii.

2 El zicea: "Pocăiţi-vă, căci Împărăţia cerurilor este aproape."

3 Ioan acesta este acela care fusese vestit prin proorocul Isaia, cînd zice: "Iată glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiţi calea Domnului, neteziţi-I cărările."

4 Ioan purta o haină de păr de cămilă şi la mijloc era încins cu un brîu de curea. El se hrănea cu lăcuste şi miere sălbatică.

5 Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudea şi din toate împrejurimile Iordanului, au început să iasă la el;

6 şi, mărturisindu-şi păcatele, erau botezaţi de el în rîul Iordan.

7 Dar cînd a văzut pe mulţi din Farisei şi din Saduchei că vin să primească botezul lui, le-a zis: "Pui de năpîrci, cine v-a învăţat să fugiţi de mînia viitoare?

8 Faceţi dar roade vrednice de pocăinţa voastră.

9 Şi să nu credeţi că puteţi zice în voi înşivă: "Avem ca tată pe Avraam!" Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.

10 Iată că securea a şi fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună, va fi tăiat şi aruncat în foc.

11 Cît despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăinţă, dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decît mine, şi eu nu sunt vrednic să-I duc încălţămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfînt şi cu foc.

12 Acela Îşi are lopata în mînă, Îşi va curăţi cu desăvîrşire aria, şi Îşi va strînge grîul în grînar; dar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge."

Botezul lui Isus Hristos.

13 Atunci a venit Isus din Galilea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el.

14 Dar Ioan căuta să-l oprească. "Eu", zicea el, "am trebuinţă să fiu botezat de Tine, şi Tu vii la mine?"

15 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Lasă-Mă acum, căci aşa secade să împlinim tot ce trebuie împlinit." Atunci Ioan L-a lăsat.

16 De îndată ce a fost botezat, Isus a ieşit afară din apă. şi în clipa aceea, cerurile s-au deschis, şi a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborîndu-Se în chip de porumbel şi venind peste El.

17 Şi din ceruri s-a auzit un glas care zicea: "Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea."

Ispitirea lui Isus Hristos.

4 1 Atunci Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de diavolul.

2 Acolo a postit patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi; la urmă a flămînzit.

3 Ispititorul s-a apropiat de El, şi i-a zis: "Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, porunceşte ca pietrele acestea să se facă pîini."

4 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Este scris: "Omul nu trăieşte numai cu pîine, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu."

5 Atunci, diavolul L-a dus în sfînta cetate, L-a pus pe streaşina Templului,

6 şi I-a zis: "Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci este scris: "El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta şi ei Te vor lua pe mîini, ca nu cumva să Te loveşti cu piciorul de vreo piatră."

7 "De asemenea este scris", a zis Isus: "Să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul tău."

8 Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărăţiile lumii şi strălucirea lor, şi i-a zis:

9 "Toate aceste lucruri Ţi le voi da Ţie, dacă Te vei arunca cu faţa la pămînt şi Te vei închina mie."

10 "Pleacă, Satano", i-a răspuns Isus. "Căci este scris: "Domnului, Dumnezeului tău să te închini şi numai Lui să-I slujeşti."

11 Atunci diavolul L-a lăsat. Şi deodată au venit la Isus nişte îngeri, şi au început să-I slujească.

Isus la Capernaum.

12 Cînd a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galilea.

13 A părăsit Nazaretul, şi a venit de a locuit în Capernaum, lîngă mare, în ţinutul lui Zabulon şi Neftali,

14 ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice:

15 "Ţara lui Zabulon şi ţara lui Neftali înspre mare, dincolo de Iordan, Galilea Neamurilor,

16 Norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; şi peste cei ce zăceau în ţinutul şi în umbra morţii, a răsărit lumina."

17 De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, şi să zică: "Pocăiţi-vă, căci Împărăţia cerurilor este aproape."

Isus cheamă patru ucenici.

18 Pe cînd trecea pe lîngă marea Galileii, Isus a văzut doi fraţi: pe Simon, zis Petru, şi pe fratele său Andrei, care aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari.

19 El le-a zis: "Veniţi după Mine, şi vă voi face pescari de oameni."

20 Îndată, ei au lăsat mrejile, şi au mers după El.

21 De acolo, a mers mai departe, şi a văzut pe alţi doi fraţi: pe Iacov, fiul lui Zebedei, şi pe Ioan, fratele lui, care erau într-o corabie cu tatăl lor Zebedei, şi îşi cîrpeau mrejile. El i-a chemat.

22 Şi îndată, ei au lăsat corabia şi pe tatăl lor, şi au mers după El.

Isus învaţă
pe popor şi tămăduieşte pe bolnavi.

23 Isus străbătea toată Galilea, învăţînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăţiei, şi tămăduind orice boală şi orice neputinţă care era în norod.

24 I s-a dus vestea în toată Siria; şi aduceau la El pe toţi cei ce sufereau de felurite boli şi chinuri: pe cei îndrăciţi, pe cei lunatici şi pe cei slăbănogi; şi El îi vindeca.

25 După El au mers multe noroade din Galilea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudea şi de dincolo de Iordan.

Cuvîntarea de pe munte. - Fericirile.

5 1 Cînd a văzut Isus noroadele, S-a suit pe munte, şi după ce a şezut jos, ucenicii Lui s-au apropiat de El.

2 Apoi a început să vorbească şi să-i înveţe astfel:

3 Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia cerurilor!

4 Ferice de cei ce plîng, căci ei vor fi mîngîiaţi!

5 Ferice de cei blînzi, căci ei vor moşteni pămîntul!

6 Ferice de cei flămînzi şi însetaţi după neprihănire, căci ei vor fi saturaţi!

7 Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

8 Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

9 Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemaţi fii ai lui Dumnezeu!

10 Ferice de cei prigoniţi din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăţia cerurilor!

11 Ferice va fi de voi cînd, din pricina Mea, oamenii vă vor ocărî, va vor prigoni, şi vor spune tot felul de lucruri rele şi neadevărate împotriva voastră.

12 Bucuraţi-vă şi veseliţi-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot aşa au prigonit pe proorocii, care au fost înainte de voi.

Ucenicii sînt sarea pămîntului şi lumina lumii.

13 Voi sunteţi sarea pămîntului. Dar dacă sarea îşi pierde gustul, prin ce îşi va căpăta iarăşi puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic decît

să fie lepădată afară, şi călcată în picioare de oameni.

14 Voi sunteţi lumina lumii. O cetate aşezată pe un munte, nu poate să rămînă ascunsă.

15 Şi oamenii n-aprind lumina ca s-o pună sub obroc, ci o pun în sfeşnic, şi luminează tuturor celor din casă.

16 Tot aşa să lumineze şi lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune, şi să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

Împlinirea legii şi Proorocilor.

17 Să nu credeţi că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

18 Căci adevărat vă spun, cîtă vreme nu vor trece cerul şi pămîntul, nu va trece o iotă sau o frîntură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întîmplat toate lucrurile.

19 Aşa că, oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci şi va învăţa pe oameni aşa, va fi chemat cel mai mic în Împărăţia cerurilor; dar oricine le va păzi, şi va învăţa pe alţii să le păzească, va fi chemat mare în Împărăţia cerurilor.

20 Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor şi a Fariseilor, cu nici un chip nu veţi intra în Împărăţia cerurilor.

Despre ucidere.

21 Aţi auzit că s-a zis celor din vechime: "Să nu ucizi, oricine va ucide, va cădea sub pedeapsa judecăţii."

22 Dar Eu vă spun că orişicine se mînie pe fratele său, va cădea sub pedeapsa judecăţii; şi oricine va zice fratelui său: "Prostule!" va cădea sub pedeapsa Soborului; iar oricine-i va zice: "Nebunule", va cădea sub pedeapsa focului gheenei.

23 Aşa că, dacă îţi aduci darul la altar, şi acolo îţi aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,

24 lasă-ţi darul acolo înaintea altarului, şi du-te întîi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ţi darul.

25 Caută de te împacă degrabă cu pîrîşul tău, cîtă vreme eşti cu el pe drum; ca nu cumva pîrîşul să te dea pe mîna judecătorului, judecătorul să te dea pe mîna temnicerului, şi să fii aruncat în temniţă.

26 Adevărat îţi spun că nu vei ieşi de acolo pînă nu vei plăti cel din urmă bănuţ."

Despre preacurvie şi despărţire.

27 Aţi auzit că s-a zis celor din vechime: "Să nu preacurveşti."

28 Dar Eu vă spun că orişicine se uită la o femeie, ca s-o poftească, a şi preacurvit cu ea în inima lui.

29 Dacă, deci, ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l şi leapădă-l de la tine, căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă.

30 Dacă mîna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o şi leapădă-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă.

31 S-a zis iarăşi: "Oricine îşi va lăsa nevasta, să-i dea o carte de despărţire."

32 Dar Eu vă spun că orişicine îşi va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; şi cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurveşte.

Despre jurămînt.

33 Aţi mai auzit iarăşi că s-a zis celor din vechime: "Să nu juri strîmb; ci să împlineşti faţă de Domnul jurămintele tale."

34 Dar Eu vă spun: "Să nu juraţi nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu;

35 nici pe pămînt, pentru că este aşternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat.

36 Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poţi face un singur păr alb sau negru.

37 Felul vostru de vorbire să fie: "Da, da; nu, nu"; ce trece peste aceste cuvinte, vine de la cel rău.

Suferirea răului şi iubirea vrăjmaşilor.

38 Aţi auzit că s-a zis: "Ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte."

39 Dar Eu vă spun: "Să nu vă împotriviţi celui ce vă face rău. Ci, oricui te loveşte peste obrazul drept, întoarce-i şi pe celălalt.

40 Orişicui vrea să se judece cu tine, şi să-ţi ia haina, lasă-i şi cămaşa.

41 Dacă te sileşte cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.

42 Celui ce-ţi cere, dă-i, şi nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine.

43 Aţi auzit că s-a zis: "Să iubeşti pe aproapele tău, şi să urăşti pe vrăjmaşul tău."

44 Dar Eu vă spun: "Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvîntaţi pe cei ce vă blestămă, faceţi bine celor ce vă urăsc, şi rugaţi-vă pentru cei ce vă asupresc şi vă prigonesc,

45 ca să fiţi fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi şi peste cei buni, şi dă ploaie peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi;

46 Dacă iubiţi numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai aşteptaţi? Nu fac aşa şi vameşii?

47 Şi dacă îmbrăţişaţi cu dragoste numai pe fraţii voştri, ce lucru neobişnuit faceţi? Oare păgînii nu fac la fel?

48 Voi fiţi dar desăvîrşiţi, după cum şi Tatăl vostru cel ceresc este desăvîrşit.

Despre milostenie şi rugăciune.

6 1 Luaţi seama să nu vă îndepliniţi neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiţi văzuţi de ei; altminteri, nu veţi avea răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri.

2 Tu, dar, cînd faci milostenie, nu suna cu trîmbiţa înaintea ta, cum fac făţarnicii, în sinagogi şi în uliţe, pentru ca să fie slăviţi de oameni. Adevărat vă spun, că şi-au luat răsplata.

3 Ci tu, cînd faci milostenie, să nu ştie stînga ta ce face dreapta,

4 pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns, şi Tatăl tău, care vede în ascuns, îţi va răsplăti.

5 Cînd vă rugaţi, să nu fiţi ca făţarnicii, cărora le place să se roage stînd în picioare în sinagogi şi la colţurile uliţelor, pentru ca să fie văzuţi de oameni. Adevărat vă spun, că şi-au luat răsplata.

6 Ci tu, cînd te rogi, intră în odăiţa ta, încuie-ţi uşa, şi roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns, şi Tatăl tău care vede în ascuns, îţi va răsplăti.

Tatăl nostru - iertarea greşelilor.

7 Cînd vă rugaţi, să nu bolborosiţi aceleaşi vorbe, ca păgînii, cărora li se pare că, dacă spun o mulţime de vorbe, vor fi ascultaţi.

8 Să nu vă asemănaţi cu ei, căci Tatăl vostru ştie de ce aveţi trebuinţă mai înainte ca să-I cereţi voi.

9 Iată dar cum trebuie să vă rugaţi: "Tatăl nostru care eşti în ceruri! Sfinţească-se Numele Tău;

10 vie împărăţia Ta; facă-se voia Ta, precum în cer şi pe pămînt.

11 Pîinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi,

12 şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri;

13 şi nu ne duce în ispită, ci izbăveşte-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăţia şi puterea şi slava în veci. Amin!"

14 Dacă iertaţi oamenilor greşelile lor, şi Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greşelile voastre.

15 Dar dacă nu iertaţi oamenilor greşelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greşelile voastre.

Despre post.

16 Cînd postiţi, să nu vă luaţi o înfăţişare posomorîtă, ca făţarnicii, care îşi sluţesc feţele, ca să se arate

oamenilor că postesc. Adevărat vă spun, că şi-au luat răsplata.

17 Ci tu, cînd posteşti, unge-ţi capul, şi spală-ţi faţa,

18 că să te arăţi că posteşti nu oamenilor, ci Tatălui tău, care este în ascuns; şi Tatăl tău, care vede în ascuns, îţi va răsplăti.

Adevăratele comori. - Neputinţa de a sluji la doi stăpîni. - Grijile şi îngrijorările.

19 Nu vă strîngeţi comori pe pămînt, unde le mănîncă moliile şi rugina, şi unde le sapă şi le fură hoţii;

20 ci strîngeţi-vă comori în cer, unde nu le mănîncă moliile şi rugina, şi unde hoţii nu le sapă, nici nu le fură.

21 Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi şi inima voastră.

22 Ochiul este lumina trupului. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină;

23 dar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întuneric. Aşa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cît de mare trebuie să fie întunericul acesta!

24 Nimeni nu poate sluji la doi stăpîni. Căci sau va urî pe unul şi va iubi pe celălalt, sau va ţinea la unul şi va nesocoti pe celălalt: Nu puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona.

25 De aceea, vă spun: "Nu vă îngrijoraţi de viaţa voastră, gîndindu-vă ce veţi mînca, sau ce veţi bea; nici de trupul vostru, gîndindu-vă cu ce vă veţi îmbrăca. Oare nu este viaţa mai mult decît hrana, şi trupul mai mult decît îmbrăcămintea?

26 Uitaţi-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră, şi nici nu strîng nimic în grînare; şi totuşi, Tatăl vostru cel ceresc le hrăneşte. Oare nu sunteţi voi cu mult mai de preţ decît ele?

27 Şi apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorîndu-se, poate să adauge măcar un cot la înălţimea lui?

28 Şi de ce vă îngrijoraţi de îmbrăcăminte? Uitaţi-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe cîmp: ei nici nu torc, nici nu ţes;

29 totuşi, vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.

30 Aşa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe cîmp, care astăzi este, dar mîine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puţin credincioşilor?

31 Nu vă îngrijoraţi dar, zicînd: "Ce vom mînca?" Sau: "Ce vom bea?" Sau: "Cu ce ne vom îmbrăca?"

32 Fiindcă toate aceste lucruri Neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc ştie că aveţi trebuinţă de ele.

33 Căutaţi mai întîi Împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui, şi toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

34 Nu vă îngrijoraţi dar de ziua de mîine; căci ziua de mîine se va îngrijora de ea însăşi. Ajunge zilei necazul ei.

Despre judecăţile aspre. - Bîrna şi paiul. - Lucrurile sfinte.

7 1 Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi.

2 Căci cu ce judecată judecaţi, veţi fi judecaţi; şi cu ce măsură măsuraţi, vi se va măsura.

3 De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, şi nu te uiţi cu băgare de seamă la bîrna din ochiul tău?

4 Sau, cum poţi zice fratelui tău: "Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău" şi, cînd colo, tu ai o bîrnă într-al tău?...

5 Făţarnicule, scoate întîi bîrna din ochiul tău, şi atunci vei vedea desluşit să scoţi paiul din ochiul fratelui tău.

6 Să nu daţi cîinilor lucrurile sfinte, şi să nu aruncaţi mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să vă calce în picioare, şi să se întoarcă şi să vă rupă.

Stăruinţa în rugăciune.

7 Cereţi, şi vi se va da, căutaţi şi veţi găsi; bateţi, şi vi se va deschide.

8 Căci orişicine cere, capătă; cine caută, găseşte, şi celui ce bate, i se

deschide.
9 Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pîine, să-i dea o piatră?
10 Sau, dacă-i cere un peşte, să-i dea un şarpe?
11 Deci, dacă voi, care sunteţi răi, ştiţi să daţi daruri bune copiilor voştri, cu cît mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer!
12 Tot ce voiţi să vă facă vouă oamenii, faceţi-le şi voi la fel; căci în aceasta sunt cuprinse Legea şi Proorocii.

Poarta cea strîmtă.

13 Intraţi pe poarta cea strîmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, şi mulţi sunt cei ce intră pe ea.
14 Dar strîmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viaţă, şi puţini sunt cei ce o află.

Proorocii mincinoşi.

15 Păziţi-vă de proorocii mincinoşi. Ei vin la voi îmbrăcaţi în haine de oi, dar pe dinlăuntru sunt nişte lupi răpitori.
16 Îi veţi cunoaşte după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din mărăcini?
17 Tot aşa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.
18 Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune.
19 Orice pom care nu face roade bune, este tăiat şi aruncat în foc.
20 Aşa că, după roadele lor îi veţi cunoaşte.

Casa zidită pe stîncă.

21 Nu orişicine-Mi zice: "Doamne, Doamne!" va intra în Împărăţia cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.
22 Mulţi Îmi vor zice în ziua aceea: "Doamne, Doamne! N-am proorocit Noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Şi n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?"
23 Atunci le voi spune curat: "Niciodată nu v-am cunoscut; depărtaţi-vă de la Mine, voi toţi care lucraţi fărădelegea."
24 De aceea, pe orişicine aude aceste cuvinte ale Mele, şi le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care şi-a zidit casa pe stîncă.
25 A dat ploaia, au venit şuvoaiele, au suflat vînturile şi au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbuşit, pentru că avea temelia zidită pe stîncă.
26 Însă orişicine aude aceste cuvinte ale Mele, şi nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care şi-a zidit casa pe nisip.
27 A dat ploaia, au venit şuvoaiele, au suflat vînturile şi au izbit în casa aceea: ea s-a prăbuşit, şi prăbuşirea i-a fost mare."
28 După ce a sfîrşit Isus cuvîntările acestea, noroadele au rămas uimite de învăţătura Lui;
29 căci El îi învăţa ca unul care avea putere, nu cum îi învăţau cărturarii lor.

Vindecarea unui lepros.

8 1 Cînd S-a coborît Isus de pe munte, multe noroade au mers după El.
2 Şi un lepros s-a apropiat de El, I s-a închinat, şi I-a zis: "Doamne, dacă vrei, poţi să mă curăţeşti."
3 Isus a întins mîna, S-a atins de el şi a zis: "Da, vreau, fii curăţit!" Îndată a fost curăţită lepra lui.
4 Apoi Isus i-a zis: "Vezi să nu spui la nimeni, ci du-te de te arată preotului, şi adu darul, pe care l-a rînduit Moise, ca mărturie pentru ei."

Vindecarea robului unui sutaş.

5 Pe cînd intra Isus în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaş, care-L ruga
6 şi-I zicea: "Doamne, robul meu zace în casă slăbănog, şi se chinuieşte cumplit."
7 Isus i-a zis: "Am să vin şi să-l tămăduiesc."

8 "Doamne", a răspuns sutaşul, "nu sunt vrednic să intri sub acoperămîntul meu; ci zi numai un cuvînt, şi robul meu va fi tămăduit.

9 Căci şi eu sunt om sub stăpînire; am sub mine ostaşi, şi zic unuia: "Du-te!" şi se duce; altuia: "Vino!" şi vine; şi robului meu: "Fă cutare lucru! şi-l face."

10 Cînd a auzit Isus aceste vorbe, S-a mirat, şi a zis celor ce veneau după El: "Adevărat vă spun că nici în Israel n-am găsit o credinţă aşa de mare.

11 Dar vă spun că vor veni mulţi de la răsărit şi de la apus, şi vor sta la masă cu Avraam, Isaac şi Iacov în Împărăţia cerurilor.

12 Iar fiii Împărăţiei vor fi aruncaţi în întunericul de afară, unde vor fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor."

13 Apoi a zis sutaşului: "Du-te, şi facă-ţi-se după credinţa ta." şi robul lui s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Vindecarea soacrei lui Petru şi mai multor bolnavi

14 Isus S-a dus apoi în casa lui Petru şi a văzut pe soacra acestuia zăcînd în pat, prinsă de friguri.

15 S-a atins de mîna ei, şi au lăsat-o frigurile; apoi ea s-a sculat, şi a început să-I slujească.

16 Seara, au adus la Isus pe mulţi îndrăciţi. El, prin cuvîntul Lui, a scos din ei duhurile necurate, şi a tămăduit pe toţi bolnavii,

17 ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul Isaia, care zice: "El a luat asupra Lui neputinţele noastre şi a purtat bolile noastre."

Cum să urmăm pe Isus

18 Isus a văzut multe noroade împrejurul Său, şi a poruncit să treacă de cealaltă parte.

19 Atunci s-a apropiat de El un cărturar, şi I-a zis: "Învăţătorule, vreau să Te urmez oriunde vei merge."

20 Isus i-a răspuns: "Vulpile au vizuini, şi păsările cerului au cuiburi, dar Fiul omului n-are unde-Şi odihni capul."

21 Un altul, care era dintre ucenici, a zis: "Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întîi să îngrop pe tatăl meu."

22 "Vino după Mine", i-a răspuns Isus, şi lasă morţii să-şi îngroape morţii."

Potolirea furtunii

23 Isus S-a suit într-o corabie, şi ucenicii Lui au mers după El.

24 şi deodată s-a stîrnit pe mare o furtună atît de straşnică, încît corabia era acoperită de valuri. Şi El dormea.

25 Ucenicii s-au apropiat de El, şi L-au deşteptat, strigînd: "Doamne, scapă-ne, că pierim!"

26 El le-a zis: "De ce vă este frică, puţin credincioşilor?" Apoi S-a sculat, a certat vînturile şi marea, şi s-a făcut o linişte mare.

27 Oamenii aceia se mirau şi ziceau: "Ce fel de om este acesta, de-L ascultă pînă şi vînturile şi marea?"

Doi îndrăciţi sînt tămăduiţi

28 Cînd a ajuns Isus de partea cealaltă, în ţinutul Gadarenilor, L-au întîmpinat doi îndrăciţi, care ieşeau din morminte. Erau aşa de cumpliţi, că nimeni nu putea trece pe drumul acela.

29 Şi iată că au început să strige: "Ce legătură este între noi şi Tine Isuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit ca să ne chinuieşti înainte de vreme?"

30 Departe de ei era o turmă mare de porci, care păşteau.

31 Dracii rugau pe Isus şi ziceau: "Dacă ne scoţi afară din ei, dă-ne voie să ne ducem în turma aceea de porci."

32 "Duceţi-vă", le-a zis El. Ei au ieşit, şi au intrat în porci. Şi deodată, toată turma s-a repezit de pe rîpă în mare, şi a pierit în ape.

33 Porcarii au fugit, şi s-au dus în cetate de au povestit tot ce se petrecuse şi cele întîmplate cu îndrăcitii.

34 Şi iată că toată cetatea a ieşit în întîmpinarea lui Isus, şi, cum L-au

văzut, L-au rugat să plece din ţinutul lor.

Vindecarea unui slăbănog.

9 1 Isus S-a suit într-o corabie, a trecut marea, şi a venit în cetatea Sa.
2 Şi iată că I-au adus un slăbănog, care zăcea într-un pat. Isus le-a văzut credinţa, şi a zis slăbănogului: "Îndrăzneşte, fiule! Păcatele îţi sunt iertate!"
3 Şi iată că, unii din cărturari au zis în ei înşişi: "Omul acesta huleşte!"
4 Isus, care le cunoştea gîndurile, a zis: "Pentru ce aveţi gînduri rele în inimile voastre?
5 Căci ce este mai lesne? A zice: "Iertate îţi sunt păcatele", sau a zice: "Scoală-te şi umblă?"
6 Dar, ca să ştiţi că Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele, "Scoală-te", a zis El slăbănogului, "ridică-ţi patul, şi du-te acasă."
7 Slăbănogul s-a sculat, şi s-a dus acasă.
8 Cînd au văzut noroadele lucrul acesta, s-au spăimîntat, şi au slăvit pe Dumnezeu, care a dat oamenilor o astfel de putere.

Chemarea lui Matei.

9 De acolo, Isus a mers mai departe, şi a văzut pe un om, numit Matei, şezînd la vamă. Şi i-a zis: "Vino după Mine." Omul acela s-a sculat, şi a mers după El.
10 Pe cînd şedea Isus la masă, în casă, iată că au venit o mulţime de vameşi şi păcătoşi, şi au şezut la masă cu El şi cu ucenicii Lui.
11 Fariseii au văzut lucrul acesta, şi au zis ucenicilor Lui: "Pentru ce mănîncă Învăţătorul vostru cu vameşii şi cu păcătoşii?"
12 Isus i-a auzit, şi le-a zis: "Nu cei sănătoşi au trebuinţă de doctor, ci cei bolnavi.
13 Duceţi-vă de învăţaţi ce înseamnă: "Milă voiesc, iar nu jertfă!" Căci n-am venit să chem la pocăinţă pe cei neprihăniţi, ci pe cei păcătoşi."

Întrebarea ucenicilor lui Ioan despre post.

14 Atunci ucenicii lui Ioan au venit la Isus, şi I-au zis: "De ce noi şi Fariseii postim des, iar ucenicii Tăi nu postesc deloc?"
15 Isus le-a răspuns: "Se pot jeli nuntaşii cîtă vreme este mirele cu ei? Vor veni zile, cînd mirele va fi luat de la ei, şi atunci vor posti.
16 Nimeni nu pune un petic de postav nou la o haină veche; pentru că şi-ar lua umplutura din haină, şi ruptura ar fi mai rea.
17 Nici nu pun oamenii vin nou în burdufuri vechi; altfel, burdufurile plesnesc, vinul se varsă, şi burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou îl pun în burdufuri noi, şi se păstrează amîndouă."

Învierea fiicei lui Iair şi vindecarea unei femei.

18 Pe cînd le spunea Isus aceste vorbe, iată că a venit unul din fruntaşii sinagogii, I s-a închinat, şi I-a zis: "Fiica mea adineauri a murit; dar vino de pune-Ţi mîinile peste ea şi va învia."
19 Isus S-a sculat, şi a plecat după el împreună cu ucenicii Lui.
20 Şi iată, o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge, a venit pe dinapoi, şi s-a atins de poala hainei Lui.
21 Căci îşi zicea ea: "Numai să mă pot atinge de haina Lui, şi mă voi tămădui."
22 Isus S-a întors, a văzut-o, şi i-a zis: "Îndrăzneşte, fiică! Credinţa ta te-a tămăduit." Şi s-a tămăduit femeia chiar în ceasul acela.
23 Cînd a ajuns Isus în casa fruntaşului sinagogii, şi cînd a văzut pe cei ce cîntau din fluier, şi gloata bocind,
24 le-a zis: "Daţi-vă la o parte, căci fetiţa n-a murit, ci doarme!" Ei îşi băteau joc de El.
25 Dar, după ce a fost scoasă gloata afară, Isus a intrat înlăuntru, a luat pe fetiţă de mînă, şi fetiţa s-a sculat.

26 Şi s-a dus vestea despre această minune în tot ţinutul acela.

Vindecarea a doi robi.

27 Cînd a plecat de acolo, s-au luat după Isus doi orbi, care strigau şi ziceau: "Ai milă de noi, Fiul lui David!"

28 După ce a intrat în casă, orbii au venit la El. Şi Isus le-a zis: "Credeţi că pot face lucrul acesta?" "Da, Doamne", I-au răspuns ei.

29 Atunci, S-a atins de ochii lor, şi a zis: "Facă-vi-se după credinţa voastră!"

30 Şi li s-au deschis ochii. Isus le-a poruncit cu tot dinadinsul şi le-a zis: "Vedeţi, să nu ştie nimeni."

31 Dar ei, cum au ieşit afară, au răspîndit vestea despre El în tot ţinutul acela.

Vindecarea unui mut îndrăcit.

32 Pe cînd plecau orbii aceştia, iată că au adus la Isus un mut îndrăcit.

33 După ce a fost scos dracul din el, mutul a vorbit, şi noroadele, mirate, ziceau: "Niciodată nu s-a văzut aşa ceva în Israel!"

34 Dar Fariseii ziceau: "Cu ajutorul domnului dracilor scoate El dracii!"

Lui Isus îi este milă de gloate.

35 Isus străbătea toate cetăţile şi satele, învăţînd pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăţiei, şi vindecînd orice fel de boală şi orice fel de neputinţă, care era în norod.

36 Cînd a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite şi risipite, ca nişte oi care n-au păstor.

37 Atunci a zis ucenicilor Săi: "Mare este secerişul, dar puţini sunt lucrătorii!

38 Rugaţi dar pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Lui."

Trimiterea celor doisprezece apostoli.

10 1 Apoi, Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi şi le-a dat putere să scoată afară duhurile necurate, şi să tămăduiască orice fel de boală şi orice fel de neputinţă.

2 Iată numele celor doisprezece apostoli: cel dintîi, Simon, zis Petru, şi Andrei, fratele lui, Iacov, fiul lui Zebedei, şi Ioan, fratele lui;

3 Filip şi Bartolomeu; Toma şi Matei, vameşul; Iacov, fiul lui Alfeu, şi Levi, zis şi Tadeu;

4 Simon Cananitul, şi Iuda Iscarioteanul, cel care a vîndut pe Isus.

5 Aceştia sunt cei doisprezece, pe care i-a trimis Isus, după ce le-a dat învăţăturile următoare: "Să nu mergeţi pe calea păgînilor şi să nu intraţi în vreo cetate a Samaritenilor;

6 ci să mergeţi mai degrabă la oile pierdute ale casei lui Israel.

7 Şi pe drum, propovăduiţi, şi ziceţi: "Împărăţia cerurilor este aproape!"

8 Vindecaţi pe bolnavi, înviaţi pe morţi, curăţiţi pe leproşi, scoateţi afară dracii. Fără plată aţi primit, fără plată să daţi.

9 Să nu luaţi nici aur, nici argint, nici aramă în brîiele voastre,

10 nici traistă pentru drum, nici două haine, nici încălţăminte, nici toiag, căci vrednic este lucrătorul de hrana lui.

11 În orice cetate sau sat veţi intra, să cercetaţi cine este acolo vrednic şi să rămîneţi la el pînă veţi pleca.

12 La intrarea voastră în casă, uraţi-i de bine;

13 şi dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea, dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.

14 Dacă nu vă va primi cineva, nici nu va asculta cuvintele voastre, să ieşiţi din casa sau din cetatea aceea şi să scuturaţi praful de pe picioarele voastre."

15 Adevărat vă spun că, în ziua judecăţii, va fi mai uşor pentru ţinutul Sodomei şi Gomorei, decît pentru cetatea aceea.

Primirea apostolilor de lume.

16 Iată, Eu vă trimit ca pe nişte oi în mijlocul lupilor. Fiţi dar înţelepţi ca şerpii, şi fără răutate ca porumbeii.

17 Păziţi-vă de oameni, căci vă vor da în judecata soboarelor, şi vă vor bate în sinagogile lor.
18 Din pricina Mea, veţi fi duşi înaintea dregătorilor şi înaintea împăraţilor, ca să slujiţi ca mărturie înaintea lor şi înaintea Neamurilor.
19 Dar, cînd vă vor da în mîna lor, să nu vă îngrijoraţi, gîndindu-vă cum sau ce veţi spune; căci ce veţi avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela;
20 fiindcă nu voi veţi vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.
21 Fratele va da la moarte pe fratesău, şi tatăl pe copilul lui, copiii se vor scula împotriva părinţilor lor şi-i vor omorî.
22 Veţi fi urîţi de toţi, din pricina Numelui Meu, dar cine va răbda pînă la sfîrşit, va fi mîntuit.
23 Cînd vă vor prigoni într-o cetate, să fugiţi într-alta. Adevărat vă spun că nu veţi isprăvi de străbătut cetăţile lui Israel pînă va veni Fiul omului.
24 Ucenicul nu este mai presus de învăţătorul său, nici robul mai presus de domnul său.
25 Ajunge ucenicului să fie ca învăţătorul lui, şi robului să fie ca domnul lui. Dacă pe Stăpînul casei L-au numit Beelzebul, cu cît mai mult vor numi aşa, pe cei din casa lui?
26 Aşa că să nu vă temeţi de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit, şi nimic tăinuit care nu va fi cunoscut.
27 Ce vă spun Eu la întuneric, voi să spuneţi la lumină; şi ce auziţi şoptindu-se la ureche, să propovăduiţi de pe acoperişul caselor.
28 Nu vă temeţi de cei ce ucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeţi-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă şi sufletul şi trupul în gheenă.
29 Nu se vînd oare două vrăbii la un ban? Totuşi, nici una din ele nu cade pe pămînt fără voia Tatălui vostru.
30 Cît despre voi, pînă şi perii din cap, toţi vă sunt număraţi.
31 Deci, să nu vă temeţi; voi sunteţi mai de preţ decît multe vrăbii.
32 De aceea, pe orişicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi şi Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri;
33 dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda şi Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.
34 Să nu credeţi că am venit s-aduc pacea pe pămînt; n-am venit să aduc pacea, ci sabia.
35 Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa, şi pe noră de soacră-sa.
36 Şi omul va avea de vrăjmaşi chiar pe cei din casa lui.
37 Cine iubeşte pe tată ori pe mamă, mai mult decît pe Mine, nu este vrednic de Mine şi cine iubeşte pe fiu ori pe fiică mai mult decît pe Mine, nu este vrednic de Mine.
38 Cine nu-şi ia crucea lui şi nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine.
39 Cine îşi va păstra viaţa, o va pierde, şi cine îşi va pierde viaţa, pentru Mine, o va cîştiga.

Primirea ucenicilor.

40 Cine vă primeşte pe voi, Mă primeşte pe Mine; şi cine Mă primeşte pe Mine, primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine.
41 Cine primeşte un prooroc, în numele unui prooroc, va primi răsplata unui prooroc; şi cine primeşte pe un om neprihănit în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit.
42 Şi oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din aceşti micuţi, în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-şi va pierde răsplata."

11 1 După ce a isprăvit de dat învăţături la cei doisprezece ucenici ai Săi, Isus a plecat de acolo, ca să înveţe pe oameni, şi să propovăduiască în cetăţile lor.

Trimeşii lui Ioan Botezătorul.

2 Ioan a auzit din temniţă despre lucrările lui Hristos,
3 şi a trimis să-L întrebe prin ucenicii săi: "Tu eşti Acela care are să vină, sau să aşteptăm pe altul?"
4 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Duceţi-vă de spuneţi lui Ioan ce auziţi şi ce vedeţi:
5 Orbii îşi capătă vederea, şchiopii umblă, leproşii sunt curăţiţi, surzii aud, morţii înviază, şi săracilor li se propovăduieşte Evanghelia.
6 Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire."

Mărturia lui Isus despre Ioan.

7 Pe cînd se duceau ei, Isus a început să vorbească noroadelor despre Ioan: "Ce aţi ieşit să vedeţi în pustie? O trestie clătinată de vînt?
8 Dacă nu, atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraţilor.
9 Atunci, ce aţi ieşit să vedeţi? Un prooroc? Da, vă spun, şi mai mult decît un prooroc;
10 căci el este acela despre care s-a scris: "Iată, trimit înaintea feţei Tale pe Solul Meu, care Îţi va pregăti calea înaintea Ta."
11 Adevărat vă spun că, dintre cei născuţi din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decît Ioan Botezătorul. Totuşi, cel mai mic în Împărăţia cerurilor este mai mare decît el.
12 Din zilele lui Ioan Botezătorul pînă acum, Împărăţia cerurilor se ia cu năvală, şi cei ce dau năvală, pun mîna pe ea.
13 Căci pînă la Ioan au proorocit toţi proorocii şi Legea.
14 Şi, dacă vreţi să înţelegeţi, el este Ilie, care trebuia să vină.
15 Cine are urechi de auzit, să audă.
16 Cu cine voi asemăna neamul acesta de oameni? Seamănă cu nişte copilaşi, care şed în pieţe, şi strigă la tovarăşii lor:
17 "V-am cîntat din fluier, şi n-aţi jucat; v-am cîntat de jale, şi nu v-aţi tînguit."
18 Căci a venit Ioan nici mîncînd, nici bînd, şi ei zic: "Are drac!"
19 A venit Fiul omului mîncînd şi bînd, şi ei zic: "Iată un om mîncăcios şi băutor de vin, un prieten al vameşilor şi al păcătoşilor." Totuşi, Înţelepciunea a fost îndreptăţită din lucrările ei."

Mustrarea cetăţilor nepocăite.

20 Atunci, Isus a început să mustre cetăţile în care fuseseră făcute cele mai multe din minunile Lui, pentru că nu se pocăiseră.
21 "Vai de tine, Horazine!" a zis El. "Vai de tine, Betsaido!" Căci dacă ar fi fost făcute în Tir şi Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit, cu sac şi cenuşă.
22 De aceea vă spun că, în ziua judecăţii, va fi mai uşor pentru Tir şi Sidon decît pentru voi.
23 Şi tu, Capernaume, vei fi înălţat oare pînă la cer? Vei fi coborît pînă la Locuinţa morţilor; căci dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile, care au fost făcute în tine, ea ar fi rămas în picioare pînă în ziua de astăzi.
24 De aceea, vă spun că în ziua judecăţii, va fi mai uşor pentru ţinutul Sodomei decît pentru tine."

Lucrurile descoperite pruncilor. Jugul lui Hristos.

25 În vremea aceea, Isus a luat cuvîntul şi a zis: "Te laud, Tată, Doamne al cerului şi al pămîntului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pruncilor.
26 Da, Tată, Te laud, pentru că aşa ai găsit Tu cu cale!"
27 Toate lucrurile Mi-au fost date în mîini de Tatăl Meu; şi nimeni nu cunoaşte deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel, nimeni nu cunoaşte deplin pe Tatăl, afară de Fiul, şi acela căruia vrea Fiul să i-L descopere.

28 Veniţi la Mine, toţi cei trudiţi şi
împovăraţi, şi Eu vă voi da odihnă.
29 Luaţi jugul Meu asupra voastră,
şi învăţaţi de la Mine, căci Eu sunt blînd
şi smerit cu inima; şi veţi găsi odihnă
pentru sufletele voastre.
30 Căci jugul Meu este bun, şi sarcina
Mea este uşoară.

Spicele şi ziua Sabatului.

12 1 În vremea aceea, Isus trecea
prin lanurile de grîu, într-o zi
de Sabat. Ucenicii Lui, care erau
flămînzi, au început să smulgă spice de
grîu şi să le mănînce.
2 Fariseii, cînd au văzut lucrul acesta,
I-au zis: "Uite că ucenicii Tăi fac ce nu
este îngăduit să facă în ziua Sabatului."
3 Dar Isus le-a răspuns: "Oare n-aţi
citit ce a făcut David, cînd a flămînzit,
el şi cei ce erau împreună cu el?
4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu,
şi a mîncat pîinile pentru punerea
înaintea Domnului, pe care nu-i era
îngăduit să le mănînce nici lui, nici celor
ce erau cu el, ci numai preoţilor?
5 Sau n-aţi citit în Lege că, în zilele
de Sabat, preoţii calcă Sabatul în
Templu, şi totuşi sunt nevinovaţi?
6 Dar Eu vă spun că aici este Unul
mai mare decît Templul.
7 Dacă aţi fi ştiut ce înseamnă "Milă
voiesc, iar nu jertfe", n-aţi fi osîndit pe
nişte nevinovaţi.
8 Căci Fiul omului este Domn şi al
Sabatului."

Omul cu mîna uscată.

9 Isus a plecat de acolo, şi a intrat în
sinagogă.
10 Şi iată că în sinagogă era un om
care avea o mînă uscată. Ei, ca să poată
învinui pe Isus, L-au întrebat: "Este
îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?"
11 El le-a răspuns: "Cine este omul
acela dintre voi care, dacă are o oaie,
şi-i cade într-o groapă în ziua Sabatului,
să n-o apuce şi s-o scoată afară?
12 Cu cît mai de preţ este deci un om
decît o oaie? De aceea este îngăduit a
face bine în zilele de Sabat."
13 Atunci, a zis omului aceluia:
"Întinde-ţi mîna!" El a întins-o, şi mîna
s-a făcut sănătoasă ca şi cealaltă.
14 Fariseii au ieşit afară, şi s-au sfătuit
cum să omoare pe Isus.

Isus Robul Domnului.

15 Dar Isus, ca unul care ştia lucrul
acesta, a plecat de acolo. După El au
mers multe noroade. El a tămăduit pe
toţi bolnavii,
16 şi le-a poruncit cu tot dinadinsul
să nu-L facă cunoscut,
17 ca să se împlinească ce fusese
vestit prin proorocul Isaia, care zice:
18 "Iată Robul Meu, pe care L-am
ales, Prea iubitul Meu, în care sufletul
Meu îşi găseşte plăcerea. Voi pune
Duhul Meu peste El, şi va vesti
Neamurilor judecata.
19 El nu Se va lua la ceartă, nici nu
va striga. Şi nimeni nu-I va auzi glasul
pe uliţe.
20 Nu va frînge o trestie ruptă, şi nici
nu va stinge un fitil care fumegă pînă
va face să biruie judecata.
21 Şi Neamurile vor nădăjdui în
Numele Lui."

Îndrăcitul mut şi orb. - Păcatul împotriva Duhului Sfînt.

22 Atunci I-au adus un îndrăcit orb şi
mut, şi Isus l-a tămăduit, aşa că mutul
vorbea şi vedea.
23 Toate noroadele, mirate, ziceau:
Nu cumva este acesta Fiul lui David?"
24 Cînd au auzit Fariseii lucrul acesta,
au zis: "Omul acesta nu scoate dracii
decît cu Beelzebul, domnul dracilor!"
25 Isus, care le cunoştea gîndurile
le-a zis: "Orice împărăţie dezbinată
împotriva ei însăşi, este pustiită; şi orice
cetate sau casă, dezbinată împotriva ei
însăşi, nu poate dăinui.
26 Dacă Satana scoate afară pe
Satana, este dezbinat; deci, cum poate
dăinui împărăţia lui?
27 Şi dacă Eu scot afară dracii cu
ajutorul lui Beelzebul, fiii voştri cu

cine-i scot? De aceea, ei vor fi judecătorii voştri.

28 Dar dacă Eu scot afară dracii cu Duhul lui Dumnezeu, atunci Împărăţia lui Dumnezeu a venit peste voi.

29 Sau cum poate cineva să intre în casa celui tare, şi să-i jefuiască gospodăria, dacă n-a legat mai întîi pe cel tare? Numai atunci îi va jefui casa.

30 Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, şi cine nu strînge cu Mine, risipeşte.

31 De aceea, vă spun: Orice păcat şi orice hulă vor fi iertate oamenilor; dar hula împotriva Duhului Sfînt nu le va fi iertată.

32 Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfînt, nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.

33 Ori faceţi pomul bun şi rodul lui bun, ori faceţi pomul rău şi rodul lui rău: căci pomul se cunoaşte după rodul lui.

34 Pui de năpîrci, cum aţi putea voi să spuneţi lucruri bune, cînd voi sunteţi răi? Căci din prisosul inimii vorbeşte gura.

35 Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui; dar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui.

36 Vă spun că, în ziua judecăţii, oamenii vor da socoteală de orice cuvînt nefolositor, pe care-l vor fi rostit.

37 Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, şi din cuvintele tale vei fi osîndit."

Minunea cu proorocul Iona.

38 Atunci, unii din cărturari şi din Farisei au luat cuvîntul, şi I-au zis: "Învăţătorule, am vrea să vedem un semn de la Tine!"

39 Drept răspuns, El le-a zis: "Un neam viclean şi preacurvar cere un semn, dar nu i se va da alt semn, decît semnul proorocului Iona.

40 Căci, după cum Iona a stat trei zile şi trei nopţi în pîntecele chitului, tot aşa şi Fiul omului va sta trei zile şi trei nopţi în inima pămîntului.

41 Bărbaţii din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecăţii, şi-l vor osîndi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona, şi iată că aici este Unul mai mare decît Iona.

42 Împărăteasa de la Miază-zi se va scula alături de neamul acesta, în ziua judecăţii, şi-l va osîndi, pentru că ea a venit de la marginile pămîntului, ca să audă înţelepciunea lui Solomon; şi iată că aici este Unul mai mare decît Solomon.

43 Duhul necurat, cînd a ieşit dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, căutînd odihnă, şi n-o găseşte.

44 Atunci, zice: "Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieşit. şi, cînd vine în ea, o găseşte goală, măturată şi împodobită.

45 Atunci se duce şi-ia cu el alte şapte duhuri mai rele decît el: intră în casă, locuiesc acolo, şi starea din urmă a omului acestuia ajunge mai rea decît cea dintîi. Tocmai aşa se va întîmpla şi cu acest neam viclean.

Mama şi fraţii lui Isus.

46 Pe cînd vorbea încă Isus noroadelor, iată că mama şi fraţii Lui stăteau afară şi căutau să vorbească cu El.

47 Atunci, cineva I-a zis: "Iată, mama Ta şi fraţii Tăi stau afară, şi caută să vorbească cu Tine."

48 Dar Isus a răspuns celui ce-I adusese ştirea aceasta: "Cine este mama Mea, şi care sunt fraţii Mei?"

49 Apoi Şi-a întins mîna spre ucenicii Săi, şi a zis: "Iată mama Mea şi fraţii Mei!

50 Căci oricine face voia Tatălui Meu care este în ceruri, acela Îmi este frate, soră şi mamă."

Pilda Semănătorului.

13 1 În aceeaşi zi, Isus a ieşit din casă, şi şedea lîngă mare.

2 O mulțime de noroade s-au strîns la El, așa că a trebuit să Se suie să șadă într-o corabie, iar tot norodul stătea pe țărm.

3 El le-a vorbit despre multe lucruri în pilde, și le-a zis: "Iată, semănătorul a ieșit să semene.

4 Pe cînd semăna el, o parte din sămînță a căzut lîngă drum, și au venit păsările și au mîncat-o.

5 O altă parte a căzut pe locuri stîncoase, unde n-avea pămînt mult: a răsărit îndată, pentru că n-a găsit un pămînt adînc.

6 Dar, cînd a răsărit soarele, s-a pălit; și, pentru că n-avea rădăcini, s-a uscat.

7 O altă parte a căzut între spini: spinii au crescut, și au înecat-o.

8 O altă parte a căzut în pămînt bun, și a dat roadă: un grăunte a dat o sută, altul șaizeci, și altul treizeci.

9 Cine are urechi de auzit, să audă."

10 Ucenicii s-au apropiat de El, și I-au zis: "De ce le vorbești în pilde?"

11 Isus le-a răspuns: "Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat.

12 Căci celui ce are, i se va da, și va avea de prisos; iar de la cel ce n-are, se va lua chiar și ce are.

13 De aceea le vorbesc în pilde, pentru că ei, măcar că văd, nu văd, și măcar că aud, nu aud, nici nu înțeleg.

14 Și cu privire la ei se împlinește proorocia lui Isaia, care zice: "Veți auzi cu urechile voastre, și nu veți înțelege; veți privi cu ochii voștri, și nu veți vedea.

15 Căci inima acestui popor s-a împietrit, au ajuns tari de urechi, și-au închis ochii, ca nu cumva să vadă cu ochii, să audă cu urechile, să înțeleagă cu inima, să se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec."

16 Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!

17 Adevărat vă spun că mulți prooroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi, și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi, și nu le-au auzit.

18 Ascultați dar ce înseamnă pilda semănătorului.

19 Cînd un om aude Cuvîntul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine Cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este sămînța căzută lîngă drum.

20 Sămînța căzută în locuri stîncoase, este cel ce aude Cuvîntul, și-l primește îndată cu bucurie;

21 dar n-are rădăcină în el, ci ține pînă la o vreme; și, cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el.

22 Sămînța căzută între spini, este cel ce aude Cuvîntul; dar îngrijorările veacului acestuia și înșelăciunea bogățiilor înecă acest Cuvînt, și ajunge neroditor.

23 Iar sămînța căzută în pămînt bun, este cel ce aude Cuvîntul și-l înțelege; el aduce roadă; un grăunte dă o sută, altul șaizeci, altul treizeci."

Pilda neghinei.

24 Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: "Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămînță bună în țarina lui.

25 Dar, pe cînd dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grîu, și a plecat.

26 Cînd au răsărit firele de grîu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina.

27 Robii stăpînului casei au venit și i-au zis: "Doamne, n-ai semănat sămînță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?"

28 El le-a răspuns: "Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta." Și robii i-au zis: "Vrei dar să mergem s-o smulgem?"

29 "Nu", le-a zis el, "ca nu cumva smulgînd neghina, să smulgeți și grîul împreună cu ea.

30 Lăsați-le să crească amîndouă împreună pînă la seceriș și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: "Smulgeți întîi neghina, și legați-o în

snopi, ca s-o ardem, iar grîul strîngeţi-l în grînarul meu."

Pilda grăuntelui de muştar şi aluatului.

31 Isus le-a pus înainte o altă pildă, şi le-a zis: "Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muştar, pe care l-a luat un om şi l-a semănat în ţarina sa.

32 Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre toate semînţele; dar, după ce a crescut, este mai mare decît zarzavaturile şi se face un copac, aşa că păsările cerului vin şi îşi fac cuiburi în ramurile lui."

33 Le-a spus o altă pildă, şi anume: "Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un aluat, pe care l-a luat o femeie şi l-a pus în trei măsuri de făină de grîu pînă s-a dospit toată plămădeala."

34 Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; şi nu le vorbea deloc fără pildă,

35 ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice: "Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii."

Tîlcuirea pildei neghinei.

36 Atunci Isus a dat drumul noroadelor, şi a intrat în casă. Ucenicii Lui s-au apropiat de El, şi I-au zis: "Tîlcuieşte-ne pilda cu neghina din ţarină."

37 El le-a răspuns: "Cel ce seamănă sămînţa bună, este Fiul omului.

38 Ţarina este lumea; sămînţa bună sunt fiii Împărăţiei; neghina sunt fiii Celui rău.

39 Vrăjmaşul care a semănat-o, este Diavolul; secerişul, este sfîrşitul veacului; secerătorii, sunt îngerii.

40 Deci, cum se smulge neghina şi se arde în foc, aşa va fi şi la sfîrşitul veacului.

41 Fiul omului va trimite pe Îngerii Săi, şi ei vor smulge din Împărăţia Lui toate lucrurile, care sunt pricină de păcătuire şi pe cei ce săvîrşesc fărădelegea,

42 şi-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo vor fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor.

43 Atunci cei neprihăniţi vor străluci ca soarele în Împărăţia Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.

Pilda comorii ascunse şi a mărgăritarului.

44 Împărăţia cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o ţarină. Omul care o găseşte, o ascunde; şi, de bucuria ei, se duce şi vinde tot ce are, şi cumpără ţarina aceea.

45 Împărăţia cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase.

46 Şi, cînd găseşte un mărgăritar de mare preţ, se duce de vinde tot ce are, şi-l cumpără.

Pilda năvodului.

47 Împărăţia cerurilor se mai aseamănă cu un năvod aruncat în mare, care prinde tot felul de peşti.

48 După ce s-a umplut, pescarii îl scot la mal, şed jos, aleg în vase ce este bun, şi aruncă afară ce este rău.

49 Tot aşa va fi şi la sfîrşitul veacului. Îngerii vor ieşi, vor despărţi pe cei răi din mijlocul celor buni,

50 şi-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo vor fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor."

51 "Aţi înţeles voi toate aceste lucruri?" i-a întrebat Isus. "Da, Doamne", I-au răspuns ei.

52 Şi El le-a zis: "De aceea, orice cărturar care a învăţat ce trebuie despre Împărăţia cerurilor, se aseamănă cu un gospodar, care scoate din vistieria lui lucruri noi şi lucruri vechi."

Isus la Nazaret. - Necredinţa locuitorilor.

53 După ce a isprăvit Isus pildele acestea, a plecat de acolo.

54 A venit în patria Sa, şi a început să înveţe pe oameni în sinagogă; aşa că cei ce-L auzeau, se mirau şi ziceau: "De

unde are El înţelepciunea şi minunile acestea?

55 Oare nu este El fiul tîmplarului? Nu este Maria mama Lui? şi Iacov, Iosif, Simon şi Iuda, nu sunt ei fraţii Lui?

56 Şi surorile Lui nu sunt toate printre noi? Atunci de unde are El toate lucrurile acestea?"

57 Şi găseau astfel în El o pricină de poticnire. Dar Isus le-a zis: "Nicăieri nu este preţuit un prooroc mai puţin decît în patria şi în casa Lui."

58 Şi n-a făcut multe minuni în locul acela, din pricina necredinţei lor.

Moartea lui Ioan Botezătorul.

14 1 În vremea aceea, cîrmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus;

2 şi a zis slujitorilor săi: "Acesta este Ioan Botezătorul! A înviat din morţi, şi de aceea se fac minuni prin el."

3 Căci Irod prinsese pe Ioan, îl legase şi-l pusese în temniţă, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip;

4 pentru că Ioan îi zicea: "Nu-ţi este îngăduit s-o ai de nevastă."

5 Irod ar fi vrut să-l omoare, dar se temea de norod, pentru că norodul privea pe Ioan ca pe un prooroc.

6 Dar, cînd se prăznuia ziua naşterii lui Irod, fata Irodiadei a jucat înaintea oaspeţilor, şi a plăcut lui Irod.

7 De aceea i-a făgăduit cu jurămînt că îi va da orice va cere.

8 Îndemnată de mamă-sa, ea a zis: "Dă-mi aici, într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!"

9 Împăratul s-a întristat, dar din pricina jurămintelor sale, şi de ochii celor ce şedeau la masă împreună cu el, a poruncit să i-l dea.

10 Şi a trimis să taie capul lui Ioan în temniţă.

11 Capul a fost adus într-o farfurie şi dat fetei, care l-a dus la mamă-sa.

12 Ucenicii lui Ioan au venit de i-au luat trupul, l-au îngropat, şi s-au dus de au dat de ştire lui Isus.

Înmulţirea pînilor.

13 Isus, cînd a auzit vestea aceasta a plecat de acolo într-o corabie, ca să Se ducă singur la o parte, într-un loc pustiu. Noroadele, cînd au auzit lucrul acesta, au ieşit din cetăţi şi s-au luat după El pe jos.

14 Cînd a ieşit din corabie, Isus a văzut o gloată mare, I s-a făcut milă de ea, şi a vindecat pe cei bolnavi.

15 Cînd s-a înserat, ucenicii s-au apropiat de El şi I-au zis: "Locul acesta este pustiu, şi vremea iată că a trecut, dă drumul noroadelor să se ducă prin sate să-şi cumpere de mîncare."

16 "N-au nevoie să plece", le-a răspuns Isus; "daţi-le voi să mănînce."

17 Dar ei I-au zis: "N-avem aici decît cinci pîini şi doi peşti."

18 Şi El le-a zis: "Aduceţi-i aici la Mine."

19 Apoi a poruncit noroadelor să şadă pe iarbă, a luat cele cinci pîini şi cei doi peşti, şi-a ridicat ochii spre cer, a binecuvîntat, a frînt pîinile şi le-a dat ucenicilor, iar ei le-au împărţit noroadelor.

20 Toţi au mîncat şi s-au săturat, şi s-au ridicat douăsprezece coşuri pline cu rămăşiţele de fărîmituri.

21 Cei ce mîncaseră, erau ca la cinci mii de bărbaţi, afară de femei şi de copii.

Umblarea pe mare.

22 Îndată după aceea Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie şi să treacă înaintea Lui de partea cealaltă, pînă va da drumul noroadelor.

23 După ce a dat drumul noroadelor, S-a suit pe munte să Se roage, singur la o parte. Se înoptase, şi El era singur acolo.

24 În timpul acesta, corabia era învăluită de valuri în mijlocul mării; căci vîntul era împotrivă.

25 Cînd se îngîna ziua cu noaptea, Isus a venit la ei, umblînd pe mare.

26 Cînd L-au văzut ucenicii umblînd pe mare, s-au spăimîntat şi au zis: "Este o nălucă!" Şi de frică au ţipat.

27 Isus le-a zis îndată: "Îndrăzniţi, Eu sunt; nu vă temeţi!"
28 "Doamne", I-a răspuns Petru, "dacă eşti Tu, porunceşte-mi să vin la Tine pe ape."
29 "Vino!" I-a zis Isus. Petru s-a coborît din corabie, şi a început să umble pe ape ca să meargă la Isus.
30 Dar, cînd a văzut că vîntul era tare, s-a temut; şi fiindcă începea să se afunde, a strigat: "Doamne, scapă-mă!"
31 Îndată, Isus a întins mîna, l-a apucat şi i-a zis: "Puţin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?"
32 Şi după ce au intrat în corabie, a stat vîntul.
33 Cei ce erau în corabie, au venit de s-au închinat înaintea lui Isus, şi I-au zis: "Cu adevărat, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu!"
34 După ce au trecut marea, au venit în ţinutul Ghenezaretului.
35 Oamenii din locul acela, care cunoşteau pe Isus, au trimis să dea de ştire în toate împrejurimile, şi au adus la El pe toţi bolnavii.
36 Bolnavii îl rugau să le dea voie numai să se atingă de poala hainei Lui. Şi toţi cîţi s-au atins, s-au vindecat.

Fariseii şi datina bătrînilor.

15 1 Atunci nişte Farisei şi nişte cărturari din Ierusalim au venit la Isus, şi I-au zis:
2 "Pentru ce calcă ucenicii Tăi datina bătrînilor? Căci nu-şi spală mîinile cînd mănîncă."
3 Drept răspuns, El le-a zis: "Dar voi de ce călcaţi porunca lui Dumnezeu în folosul datinei voastre?
4 Căci Dumnezeu a zis: "Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta;" şi: "Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit negreşit cu moartea."
5 Dar voi ziceţi: "Cine va zice tatălui său sau mamei sale: "Ori cu ce te-aş putea ajuta, l-am închinat lui Dumnezeu",
6 nu mai este ţinut să cinstească pe tatăl său sau pe mama sa; Şi aţi desfiinţat astfel cuvîntul lui Dumnezeu în folosul datinei voastre.
7 Făţarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, cînd a zis:
8 "Norodul acesta se apropie de Mine cu gura şi mă cinsteşte cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
9 Degeaba Mă cinstesc ei, învăţînd ca învăţături nişte porunci omeneşti."

Lucrurile care spurcă pe om.

10 Isus a chemat mulţimea la Sine şi a zis: "Ascultaţi, şi înţelegeţi:
11 Nu ce intră în gură spurcă pe om; ci ce iese din gură, aceea spurcă pe om."
12 Atunci ucenicii Lui s-au apropiat şi I-au zis: "Ştii că Fariseii au găsit pricină de poticnire în cuvintele pe care le-au auzit?"
13 Drept răspuns, El le-a zis: "Orice răsad, pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină.
14 Lăsaţi-i: sunt nişte călăuze oarbe, şi cînd un orb călăuzeşte pe un alt orb, vor cădea amîndoi în groapă."
15 Petru a luat cuvîntul, şi I-a zis: "Desluşeşte-ne pilda aceasta."
16 Isus a zis: "Şi voi tot fără pricepere sunteţi?
17 Nu înţelegeţi că orice intră în gură merge în pîntece, şi apoi este aruncat afară în hazna?
18 Dar, ce iese din gură, vine din inimă, şi aceea spurcă pe om.
19 Căci din inimă ies gîndurile rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtişagurile, mărturiile mincinoase, hulele.
20 Iată lucrurile care spurcă pe om; dar a mînca cu mîinile nespălate nu spurcă pe om."

Femeea Cananeancă.

21 Isus, după ce a plecat de acolo, S-a dus în părţile Tirului şi ale Sidonului.
22 Şi iată că o femeie cananeancă, a venit din ţinuturile acelea, şi a început să strige către El: "Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea este

muncită rău de un drac."

23 El nu i-a răspuns nici un cuvînt. Şi ucenicii Lui s-au apropiat şi L-au rugat stăruitor: "Dă-i drumul, căci strigă după noi."

24 Drept răspuns, El a zis: "Eu nu sunt trimis decît la oile pierdute ale casei lui Israel."

25 Dar ea a venit şi I s-a închinat, zicînd: "Doamne, ajută-mi!"

26 Drept răspuns, El i-a zis: "Nu este bine să iei pîinea copiilor, şi s-o arunci la căței!"

27 "Da, Doamne", a zis ea, "dar şi cățeii mănîncă fărîmiturile care cad de la masa stăpînilor lor."

28 Atunci Isus i-a zis: "O, femeie, mare este credința Ta, facă-ți-se cum voieşti." Şi fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela."

A doua înmulțire a pînilor.

29 Isus a plecat din locurile acelea, şi a venit lîngă marea Galileii. S-a suit pe munte, şi a şezut jos acolo.

30 Atunci au venit la El multe noroade, avînd cu ele şchiopi, orbi, muți, ciungi, şi mulți alți bolnavi. I-au pus la picioarele Lui, şi El i-a tămăduit;

31 aşa că noroadele se mirau, cînd au văzut că muții vorbesc, ciungii se însănătoşează, şchiopii umblă şi orbii văd; şi slăveau pe Dumnezeul lui Israel.

32 Isus a chemat pe ucenicii Săi, şi le-a zis: "Mi-este milă de gloata aceasta, căci iată că de trei zile aşteaptă lîngă Mine, şi n-au ce mînca. Nu vreau să le dau drumul flămînzi, ca nu cumva să leşine de foame pe drum."

33 Ucenicii I-au zis: "De unde să luăm în pustia aceasta atîtea pîini ca să săturăm atîta gloată?"

34 Cîte pîini aveți?" i-a întrebat Isus. "Şapte", I-au răspuns ei, "şi puțini peştişori."

35 Atunci Isus a poruncit norodului să şadă pe pămînt.

36 A luat cele şapte pîini şi peştişorii, şi, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frînt, şi a dat ucenicilor, iar ucenicii au împărțit norodului.

37 Au mîncat toți şi s-au săturat; şi s-au ridicat şapte coşnițe pline cu rămăşițele de fărîmituri.

38 Cei ce mîncaseră erau patru mii de bărbați, afară de femei şi de copii.

39 În urmă Isus a dat drumul noroadelor, S-a suit în corabie, şi a trecut în ținutul Magdalei.

Aluatul Fariseilor.

16 1 Fariseii şi Saducheii s-au apropiat de Isus, şi, ca să-L ispitească, I-au cerut să le arate un semn din cer.

2 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Cînd se înserează, voi ziceți: "Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roş."

3 Şi dimineața, ziceți: "Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roş-posomorît." Fățarnicilor, fața cerului ştiți s-o deosebiți, şi semnele vremurilor nu le puteți deosebi?

4 Un neam viclean şi preacurvar cere un semn; nu i se va da alt semn decît semnul proorocului Iona." Apoi i-a lăsat şi a plecat.

5 Ucenicii trecuseră de cealaltă parte, şi uitaseră să ia pîini.

6 Isus le-a zis: "Luați seama şi păziți-vă de aluatul Fariseilor şi al Saducheilor."

7 Ucenicii se gîndeau în ei, şi ziceau: "Ne zice aşa pentru că n-am luat pîini!"

8 Isus, care cunoştea lucrul acesta le-a zis: "Puțin credincioşilor, pentru ce vă gîndiți că n-ați luat pîini?

9 Tot nu înțelegeți? Şi nici nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pîini pentru cei cinci mii de oameni, şi cîte coşuri ați ridicat?

10 Nici de cele şapte pîini pentru cei patru mii de oameni, şi cîte coşnițe ați ridicat?

11 Cum nu înțelegeți că nu v-am spus de pîini? Ci v-am spus să vă păziți de aluatul Fariseilor şi al Saducheilor?"

12 Atunci au înțeles ei că nu le zisese să se păzească de aluatul pîinii, ci de învățătura Fariseilor şi a Saducheilor.

Isus în ţinutul Cezareii lui Filip.

13 Isus a venit în părţile Cezareii lui Filip, şi a întrebat pe ucenicii săi: "Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?"

14 Ei au răspuns: "Unii zic că eşti Ioan Botezătorul; alţii: Ilie; alţii: Ieremia, sau unul din proorocii."

15 "Dar voi", le-a zis El, "cine ziceţi că sunt?"

16 Simon Petru, drept răspuns, I-a zis: "Tu eşti Hristosul, Fiul Dumnezeului cel viu!"

17 Isus a luat din nou cuvîntul, şi i-a zis: "Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea şi sîngele ţi-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

18 Şi Eu îţi spun: tu eşti Petru şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea, şi porţile Locuinţei morţilor nu o vor birui.

19 Îţi voi da cheile Împărăţiei cerurilor, şi orice vei lega pe pămînt, va fi legat în ceruri, şi orice vei dezlega pe pămînt, va fi dezlegat în ceruri."

20 Atunci a poruncit ucenicilor să nu spună nimănui că El este Hristosul.

Isus vesteşte patimile şi moartea Sa.

21 De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrînilor, din partea preoţilor celor mai de seamă şi din partea cărturarilor; că are să fie omorît, şi că a treia zi are să învieze.

22 Petru L-a luat deoparte, şi a început să-L mustre, zicînd: "Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ţi se întîmple aşa ceva!"

23 Dar Isus S-a întors, şi a zis lui Petru: "Înapoia Mea, Satano: tu eşti o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gîndurile tale nu sunt gîndurile lui Dumnezeu, ci gînduri de ale oamenilor."

24 Atunci Isus a zis ucenicilor Săi: "Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea, şi să Mă urmeze.

25 Pentru că oricine va vrea să-şi scape viaţa, o va pierde; dar oricine îşi va pierde viaţa pentru Mine, o va cîştiga.

26 Şi ce ar folosi unui om să cîştige toată lumea, dacă şi-ar pierde sufletul? Sau, ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?

27 Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu Îngerii Săi; şi atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

28 Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea pînă nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăţia Sa."

Schimbarea la faţă.

17 1 După şase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov şi Ioan, fratele lui şi i-a dus la o parte pe un munte înalt.

2 El S-a schimbat la faţă înaintea lor; faţa Lui a strălucit ca soarele, şi hainele I s-au făcut albe ca lumina.

3 Şi iată că li s-a arătat Moise şi Ilie, stînd de vorbă cu El.

4 Petru a luat cuvîntul, şi a zis lui Isus: "Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise şi una pentru Ilie."

5 Pe cînd vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Şi din nor s-a auzit un glas, care zicea: "Acesta este Fiul Meu prea iubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultaţi!"

6 Cînd au auzit, ucenicii au căzut cu feţele la pămînt, şi s-au înspăimîntat foarte tare.

7 Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei, şi le-a zis: "Sculaţi-vă, nu vă temeţi!

8 Ei au ridicat ochii, şi n-au văzut pe nimeni, decît pe Isus singur.

9 Pe cînd se coborau din munte, Isus le-a dat porunca următoare: "Să nu spuneţi nimănui de vedenia aceasta pînă va învia Fiul omului din morţi."

10 Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: "Oare de ce zic cărturarii

că întîi trebuie să vină Ilie?"

11 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Este adevărat că trebuie să vină întîi Ilie, şi să aşeze din nou toate lucrurile.

12 Dar vă spun că Ilie a şi venit, şi ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut. Tot aşa are să sufere şi Fiul omului din partea lor."

13 Ucenicii au înţeles atunci că le vorbise despre Ioan Botezătorul.

Vindecarea unui lunatic.

14 Cînd au ajuns la norod, a venit un om, care a căzut în genunchi înaintea lui Isus, şi I-a zis:

15 "Doamne, ai milă de fiul meu, căci este lunatic, şi pătimeşte rău: de multe ori cade în foc, şi de multe ori cade în apă.

16 L-am adus la ucenicii Tăi, şi n-au putut să-l vindece."

17 "O, neam necredincios şi pornit la rău!" a răspuns Isus. "Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi? Aduceţi-l aici la Mine."

18 Isus a certat dracul, care a ieşit afară din el. Şi băiatul s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

19 Atunci ucenicii au venit la Isus, şi l-au zis deoparte: "Noi de ce n-am putut să-l scoatem?"

20 "Din pricina puţinei voastre credinţe", le-a zis Isus. "Adevărat vă spun că, dacă aţi avea credinţă cît un grăunte de muştar, aţi zice muntelui acestuia: "Mută-te de aici colo", şi s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputinţă.

21 Dar acest soi de draci nu iese afară decît cu rugăciune şi cu post."

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa.

22 Pe cînd stăteau în Galilea, Isus le-a zis: "Fiul omului trebuie să fie dat în mîinile oamenilor.

23 Ei Îl vor omorî, dar a treia zi va învia." Ucenicii s-au întristat foarte mult.

Isus plăteşte darea pentru Templu.

24 Cînd au ajuns în Capernaum, cei ce strîngeau darea pentru Templu au venit la Petru, şi i-au zis: "Învăţătorul vostru nu plăteşte darea?"

25 "Ba da", a zis Petru. şi cînd a intrat în casă, Isus l-a luat înainte, şi i-a zis: "Ce crezi, Simone? Împăraţii pămîntului de la cine iau dări sau biruri? De la fiii lor sau de la străini?"

26 Petru I-a răspuns: "De la străini." Şi Isus i-a zis: "Aşadar, fiii sunt scutiţi.

27 Dar, ca să nu-i facem să păcătuiască, du-te la mare, aruncă undiţa, şi trage afară peştele care va veni întîi; deschide-i gura, şi vei găsi în ea o rublă pe care ia-o şi dă-le-o lor, pentru Mine şi pentru tine."

Cel mai mare în Împărăţia Cerurilor.

18 1 În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus, şi L-au întrebat: "Cine este mai mare în Împărăţia cerurilor?"

2 Isus a chemat la El un copilaş, l-a pus în mijlocul lor

3 şi le-a zis: "Adevărat vă spun că dacă nu vă veţi întoarce la Dumnezeu şi nu vă veţi face ca nişte copilaşi, cu nici un chip nu veţi intra în Împărăţia cerurilor.

4 De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaş, va fi cel mai mare în Împărăţia cerurilor.

5 Şi oricine va primi un copilaş ca acesta în Numele Meu, Mă primeşte pe Mine.

6 Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din aceşti micuţi care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atîrne de gît o piatră mare de moară, şi să fie înecat în adîncul mării.

7 Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire! Fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!

8 Acum, dacă mîna ta sau piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-le şi leapădă-le de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viaţă şchiop sau ciung, decît să ai două mîini sau două

picioare, şi să fii aruncat în focul veşnic.
9 Şi dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l şi leapădă-l de la tine. Este mai bine pentru tine să intri în viaţă numai cu un ochi, decît să ai amîndoi ochii, şi să fii aruncat în focul gheenei.

Pilda cu oaia rătăcită.

10 Feriţi-vă să nu defăimaţi nici măcar pe unul din aceşti micuţi; căci vă spun că îngerii lor în ceruri văd pururea faţa Tatălui Meu care este în ceruri.
11 Fiindcă Fiul omului a venit să caute şi să mîntuiască ce era pierdut.
12 Ce credeţi? Dacă un om are o sută de oi, şi se rătăceşte una din ele, nu lasă el pe cele nouăzeci şi nouă pe munţi, şi se duce să caute pe cea rătăcită?
13 Şi, dacă i se întîmplă s-o găsească, adevărat vă spun că are mai multă bucurie de ea, decît de cele nouăzeci şi nouă, care nu se rătăciseră.
14 Tot aşa, nu este voia Tatălui vostru din ceruri să piară unul măcar din aceşti micuţi.

Iertarea greşelilor.

15 Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te şi mustră-l între tine şi el singur. Dacă te ascultă, ai cîştigat pe fratele tău.
16 Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inşi, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.
17 Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; şi dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgîn şi ca un vameş.
18 Adevărat vă spun, că orice veţi lega pe pămînt, va fi legat în cer; şi orice veţi dezlega pe pămînt, va fi dezlegat în cer.
19 Vă mai spun iarăşi, că dacă doi dintre voi se învoiesc pe pămînt să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este sus în ceruri.
20 Căci acolo unde sunt doi sau trei adunaţi în Numele Meu, sunt şi Eu în mijlocul lor."

Pilda robului nemilostiv.

21 Atunci Petru s-a apropiat de El şi I-a zis: "Doamne, de cîte ori să iert pe fratele meu cînd va păcătui împotriva mea? Pînă la şapte ori?"
22 Isus i-a zis: "Eu nu-ţi zic pînă la şapte ori, ci pînă la şaptezeci de ori cîte şapte.
23 De aceea, Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a vrut să se socotească cu robii săi.
24 A început să facă socoteala, şi i-au adus pe unul, care îi datora zece mii de galbeni.
25 Fiindcă el n-avea cu ce plăti, stăpînul lui a poruncit să-l vîndă pe el, pe nevasta lui, pe copiii lui, şi tot ce avea, şi să se plătească datoria.
26 Robul s-a aruncat la pămînt, i s-a închinat, şi a zis: "Doamne, mai îngăduieşte-mă, şi-ţi voi plăti tot."
27 Stăpînul robului aceluia, făcîndu-i-se milă de el, i-a dat drumul, şi i-a iertat datoria.
28 Robul acela, cînd a ieşit afară, a întîlnit pe unul din tovarăşii lui de slujbă, care-i era dator o sută de lei. A pus mîna pe el, şi-l strîngea de gît, zicînd: "Plăteşte-mi ce-mi eşti dator."
29 Tovarăşul lui s-a aruncat la pămînt, îl ruga, şi zicea: "Mai îngăduieşte-mă, şi-ţi voi plăti."
30 Dar el n-a vrut, ci s-a dus şi l-a aruncat în temniţă, pînă va plăti datoria.
31 Cînd au văzut tovarăşii lui cele întîmplate, s-au întristat foarte mult şi s-au dus de au spus stăpînului lor toate cele petrecute.
32 Atunci stăpînul a chemat la el pe robul acesta, şi i-a zis: "Rob viclean! Eu ţi-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat.
33 Oare nu se cădea să ai şi tu milă de tovarăşul tău, cum am avut eu milă de tine?"
34 Şi stăpînul s-a mîniat şi l-a dat pe mîna chinuitorilor, pînă va plăti tot ce datora.

35 Tot aşa vă va face şi Tatăl Meu cel ceresc, dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său."

Despărţirea bărbatului de nevastă.

19 1 După ce a sfîrşit Isus cuvîntările acestea, a plecat din Galilea şi a venit în ţinutul Iudeii, dincolo de Iordan.

2 După El au mers multe gloate, şi acolo a vindecat pe cei bolnavi.

3 Fariseii au venit la El, şi, ca să-L ispitească, I-au zis: "Oare este îngăduit unui bărbat să-şi lase nevasta pentru orice pricină?"

4 Drept răspuns, El le-a zis: "Oare n-aţi citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească şi parte femeiască,

5 şi a zis: "De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa, şi se va lipi de nevastă-sa, şi cei doi vor fi un singur trup?"

6 Aşa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."

7 "Pentru ce dar", I-au zis ei, "a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevestei o carte de despărţire, şi s-o lase?"

8 Isus le-a răspuns: "Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsaţi nevestele; dar de la început n-a fost aşa.

9 Eu însă vă spun că oricine îşi lasă nevasta, afară de pricină de curvie, şi ia pe alta de nevastă, preacurveşte; şi cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurveşte.

10 Ucenicii lui I-au zis: "Dacă astfel stă lucrul cu bărbatul şi nevasta lui, nu este de folos să se însoare."

11 El le-a răspuns: "Nu toţi pot primi cuvîntul acesta, ci numai aceia cărora le este dat.

12 Fiindcă sunt fameni, care s-au născut aşa din pîntecele maicii lor; sunt fameni, care au fost făcuţi fameni de oameni, şi sunt fameni, care singuri s-au făcut fameni pentru Împărăţia cerurilor. Cine poate să primească lucrul acesta, să-l primească."

Isus şi copilaşii.

13 Atunci I-au adus nişte copilaşi, ca să-Şi pună mîinile peste ei, şi să se roage pentru ei. Dar ucenicii îi certau.

14 Şi Isus le-a zis: "Lăsaţi copilaşii să vină la Mine, şi nu-i opriţi, căci Împărăţia cerurilor este a celor ca ei."

15 După ce Şi-a pus mîinile peste ei, a plecat de acolo.

Tînărul bogat.

16 Atunci s-a apropiat de Isus un om, şi I-a zis: "Învăţătorule, ce bine să fac, ca să am viaţa veşnică?"

17 El i-a răspuns: "De ce mă întrebi: "Ce bine?" Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viaţă, păzeşte poruncile."

18 "Care?" l-a zis el. şi Isus i-a răspuns: "Să nu ucizi; să nu preacurveşti; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă;

19 să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta"; şi: "Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi."

20 Tînărul l-a zis: "Toate aceste porunci le-am păzit cu grijă din tinereţea mea; ce-mi mai lipseşte?"

21 "Dacă vrei să fii desăvîrşit", i-a zis Isus, "du-te de vinde ce ai, dă la săraci, şi vei avea o comoară în cer! Apoi vino, şi urmează-Mă."

22 Cînd a auzit tînărul vorba aceasta, a plecat foarte întristat, pentru că avea multe avuţii.

23 Isus a zis ucenicilor Săi: "Adevărat vă spun că greu va intra un bogat în Împărăţia cerurilor.

24 Vă mai spun iarăşi că este mai uşor să treacă o cămilă prin urechea acului decît să intre un bogat în împărăţia lui Dumnezeu."

25 Ucenicii, cînd au auzit lucrul acesta, au rămas uimiţi de tot, şi au zis: "Cine poate atunci să fie mîntuit?"

26 Isus S-a uitat ţintă la ei, şi le-a zis: "La oameni lucrul acesta este cu

neputință, dar la Dumnezeu toate lucrurile sunt cu putință."

Moștenirea vieții vecinice.

27 Atunci Petru a luat cuvîntul și I-a zis: "Iată că noi am lăsat tot și Te-am urmat; ce răsplată vom avea?"

28 Isus le-a răspuns: "Adevărat vă spun că, atunci cînd va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al măririi Sale, la înoirea tuturor lucrurilor, voi, care M-ați urmat, veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie, și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel;

29 Și orișicine a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau feciori, sau holde pentru Numele Meu, va primi însutit și va moșteni viața veșnică.

30 Dar mulți din cei dintîi vor fi cei din urmă, și mulți din cei din urmă vor fi cei dintîi.

Pilda lucrătorilor viei.

20 1 Fiindcă Împărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar, care a ieșit dis de dimineață, să-și tocmească lucrători la vie.

2 S-a învoit cu lucrătorii cu cîte un leu pe zi, și i-a trimis la vie.

3 A ieșit pe la ceasul al treilea, și a văzut pe alții stînd în piață fără lucru.

4 "Duceți-vă și voi în via mea", le-a zis el, "și vă voi da ce va fi cu dreptul." Și s-au dus.

5 A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea și a făcut la fel.

6 Cînd a ieșit pe la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stînd în piață, și le-a zis: "De ce stați aici toată ziua fără lucru?"

7 Ei i-au răspuns: "Pentru că nu ne-a tocmit nimeni." "Duceți-vă și voi în via mea", le-a zis el, "și veți primi ce va fi cu dreptul."

8 Seara, stăpînul viei a zis ispravnicului său: "Cheamă pe lucrători și dă-le plata, începînd de la cei de pe urmă, pînă la cei dintîi."

9 Cei din ceasul al unsprezecelea au venit, și au luat fiecare cîte un leu.

10 Cînd au venit cei dintîi, socoteau că vor primi mai mult; dar au primit și ei tot cîte un leu de fiecare.

11 După ce au primit banii, cîrteau împotriva gospodarului,

12 și ziceau: "Aceștia de pe urmă n-au lucrat decît un ceas, și la plată i-ai făcut deopotrivă cu noi care am suferit greul și zăduful zilei."

13 Drept răspuns, el a zis unuia dintre ei: "Prietene, ție nu-ți fac nici o nedreptate; nu te-ai tocmit cu mine cu un leu?

14 Ia-ți ce ți se cuvine, și pleacă. Eu vreau să plătesc și acestuia din urmă ca și ție.

15 Nu pot să fac ce vreau cu ce-i al meu? Ori este ochiul tău rău, fiindcă eu sunt bun?"

16 Tot așa, cei din urmă vor fi cei dintîi, și cei dintîi vor fi cei din urmă; pentru că mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși."

Isus vestește moartea și învierea Sa.

17 Pe cînd Se suia Isus la Ierusalim, pe drum, a luat deoparte pe cei doisprezece ucenici, și le-a zis:

18 "Iată că ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mîinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte,

19 și-L vor da în mîinile neamurilor, ca să-L batjocorească, să-L bată și să-L răstignească; dar a treia zi va învia."

Cererea fiilor lui Zebedei.

20 Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei, și I s-a închinat, vrînd să-I facă o cerere.

21 El a întrebat-o: "Ce vrei?" "Poruncește", I-a zis ea, "ca, în Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stînga Ta;

22 Drept răspuns, Isus a zis: "Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu, și să fiți botezați

cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?" "Putem", I-au zis ei.

23 Şi El le-a răspuns: "Este adevărat că veţi bea paharul Meu, şi veţi fi botezaţi cu botezul cu care am să fiu botezat Eu: dar a şedea la dreapta şi la stînga Mea, nu atîrnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu."

24 Cei zece, cînd au auzit, s-au mîniat pe cei doi fraţi.

25 Isus i-a chemat, şi le-a zis: "Ştiţi că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, şi mai marii lor le poruncesc cu stăpînire.

26 Între voi să nu fie aşa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;

27 şi oricare va vrea să fie cel dintîi între voi, să vă fie rob.

28 Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească şi să-Şi dea viaţa ca răscumpărare pentru mulţi."

Doi orbi vindecaţi la Ierihon.

29 Cînd au ieşit din Ierihon, o mare gloată a mers după Isus.

30 Şi doi orbi şedeau lîngă drum. Ei au auzit că trece Isus, şi au început să strige: "Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!"

31 Gloata îi certa să tacă. Dar ei mai tare strigau: "Ai milă de noi, Doamne, Fiul lui David!"

32 Isus S-a oprit, i-a chemat, şi le-a zis: "Ce vreţi să vă fac?"

33 "Doamne", I-au zis ei, "să ni se deschidă ochii!"

34 Lui Isus I s-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor, şi îndată orbii şi-au căpătat vederea, şi au mers după El.

Intrarea lui Isus în Ierusalim.

21 1 Cînd s-au apropiat de Ierusalim şi au ajuns la Betfaghe, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,

2 şi le-a zis: "Duceţi-vă în satul dinaintea voastră: în el veţi găsi îndată o măgăriţă legată, şi un măgăruş împreună cu ea; dezlegaţi-i şi aduceţi-i la Mine.

3 Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneţi că Domnul are trebuinţă de ei. Şi îndată îi va trimite."

4 Dar toate aceste lucruri s-au întîmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice:

5 "Spuneţi fiicei Sionului: "Iată, Împăratul tău vine la tine, blînd şi călare pe un măgar, pe un măgăruş, mînzul unei măgăriţe."

6 Ucenicii s-au dus, şi au făcut cum le poruncise Isus.

7 Au adus măgăriţa şi măgăruşul, şi-au pus hainele peste ei, şi El a şezut deasupra.

8 Cei mai mulţi din norod îşi aşterneau hainele pe drum, alţii tăiau ramuri din copaci, şi le presărau pe drum.

9 Noroadele care mergeau înaintea lui Isus şi cele ce veneau în urmă strigau: "Osana, Fiul lui David! Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!"

Gonirea vînzătorilor din Templu.

10 Cînd a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mişcare, şi fiecare zicea: "Cine este acesta?"

11 "Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii", răspundeau noroadele.

12 Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toţi cei ce vindeau şi cumpărau în Templu, a răsturnat mesele schimbătorilor de bani şi scaunele celor ce vindeau porumbei,

13 şi le-a zis: "Este scris: "Casa Mea se va chema o casă de rugăciune." Dar voi aţi făcut din ea o peşteră de tîlhari."

14 Nişte orbi şi şchiopi au venit la El în Templu, şi El i-a vindecat.

15 Dar preoţii cei mai de seamă şi cărturarii, cînd au văzut minunile pe care le făcea, şi pe copii strigînd în Templu şi zicînd: "Osana, Fiul lui

David!" s-au umplut de mînie.
16 Şi I-au zis: "Auzi ce zic aceştia?" "Da", le-a răspuns Isus. "Oare n-aţi citit niciodată cuvintele acestea: "Tu ai scos laude din gura pruncilor şi din gura celor ce sug?"
17 Şi, lăsîndu-i, a ieşit afară din cetate, şi S-a îndreptat spre Betania, şi a rămas acolo.

Blestemarea smochinului.

18 Dimineaţa, pe cînd Se întorcea în cetate, I-a fost foame.
19 A văzut un smochin lîngă drum, şi S-a apropiat de el, dar n-a găsit decît frunze şi i-a zis: "De acum încolo, în veac să nu mai dea rod din tine!" Şi pe dată smochinul s-a uscat.
20 Ucenicii, cînd au văzut acest lucru, s-au mirat, şi au zis: "Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?"
21 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă veţi avea credinţă şi nu vă veţi îndoi, veţi face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia; ci chiar dacă aţi zice muntelui acestuia: "Ridică-te de aici, şi aruncă-te în mare", se va face.
22 Tot ce veţi cere cu credinţă, prin rugăciune, veţi primi.

Puterea lui Isus. - Pilda celor doi fii.

23 Isus S-a dus în Templu; şi, pe cînd învăţa norodul, au venit la El preoţii cei mai de seamă şi bătrînii norodului, şi I-au zis: "Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea, şi cine Ţi-a dat puterea aceasta?"
24 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Vă voi pune şi Eu o întrebare, şi dacă-Mi veţi răspunde la ea, vă voi spune şi Eu cu ce putere fac aceste lucruri.
25 Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer, sau de la oameni?" Dar ei vorbeau între ei şi ziceau: "Dacă vom răspunde: "Din cer", ne va spune: "Atunci de ce nu l-aţi crezut?"
26 Şi dacă vom răspunde: "De la oameni", ne temem de norod, pentru că toţi socotesc pe Ioan drept prooroc."
27 Atunci au răspuns lui Isus: "Nu ştim!" Şi El, la rîndul Lui, le-a zis: "Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.
28 Ce credeţi? Un om avea doi feciori şi s-a dus la cel dintîi, şi i-a zis: "Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!"
29 "Nu vreau", i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău şi s-a dus.
30 S-a dus şi la celălalt, şi i-a spus tot aşa. Şi fiul acesta a răspuns: "Mă duc, doamne!" Şi nu s-a dus.
31 Care din amîndoi a făcut voia tatălui său?" "Cel dintîi", au răspuns ei. Şi Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că vameşii şi curvele merg înaintea voastră în Împărăţia lui Dumnezeu.
32 Fiindcă Ioan a venit la voi umblînd în calea neprihănirii, şi nu l-aţi crezut. Dar vameşii şi curvele l-au crezut: şi, măcar că aţi văzut lucrul acesta, nu v-aţi căit în urmă ca să-l credeţi.

Pilda vierilor.

33 Ascultaţi o altă pildă. Era un om, un gospodar, care a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, şi a zidit un turn. Apoi a dat-o unor vieri şi a plecat în altă ţară.
34 Cînd a venit vremea roadelor a trimis pe robii săi la vieri, ca să ia partea lui de rod.
35 Vierii au pus mîna pe robii lui, şi pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorît, iar pe altul l-au ucis cu pietre.
36 A mai trimis alţi robi, mai mulţi decît cei dintîi; şi vierii i-au primit la fel.
37 La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicînd: "Vor primi cu cinste pe fiul meu!"
38 Dar vierii, cînd au văzut pe fiul, au zis între ei: "Iată moştenitorul! Veniţi să-l omorîm şi să punem stăpînire pe moştenirea lui."
39 Şi au pus mîna pe el, l-au scos afară din vie şi l-au omorît.
40 Acum, cînd va veni stăpînul viei, ce va face el vierilor acelora?
41 Ei I-au răspuns: "Pe ticăloşii aceia

ticălos îi va pierde, şi via o va da altor vieri, care-i vor da rodurile la vremea lor."

42 Isus le-a zis: "N-aţi citit niciodată în Scripturi că: "Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, şi este minunat în ochii noştri?"

43 De aceea, vă spun că Împărăţia lui Dumnezeu va fi luată de la voi, şi va fi dată unui neam, care va aduce roadele cuvenite.

44 Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera.

45 După ce au auzit pildele Lui, preoţii cei mai de seamă şi Fariseii au înţeles că Isus vorbeşte despre ei,

46 şi căutau să-L prindă, dar se temeau de noroade, pentru că ele îl socoteau drept prooroc.

Pilda nunţii fiului de împărat.

22 1 Isus a luat cuvîntul, şi le-a vorbit iarăşi în pilde. Şi a zis:

2 "Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a făcut nuntă fiului său.

3 A trimis pe robii săi să cheme pe cei poftiţi la nuntă; dar ei n-au vrut să vină.

4 A trimis iarăşi alţi robi, şi le-a zis: "Spuneţi celor poftiţi: "Iată că am gătit ospăţul meu; juncii şi vitele mele cele îngrăşate au fost tăiate; toate sunt gata, veniţi la nuntă."

5 Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, şi altul la negustoria lui.

6 Ceilalţi au pus mîna pe robi, şi-au bătut joc de ei, şi i-au omorît.

7 Cînd a auzit împăratul, s-a mîniat, a trimis oştile sale, a nimicit pe ucigaşii aceia, şi le-a ars cetatea.

8 Atunci a zis robilor săi: "Nunta este gata, dar cei poftiţi n-au fost vrednici de ea.

9 Duceţi-vă dar la răspîntiile drumurilor, şi chemaţi la nuntă pe toţi aceia pe care-i veţi găsi."

10 Robii au ieşit la răspîntii, au strîns pe toţi pe care i-au găsit, şi buni şi răi, şi odaia ospăţului de nuntă s-a umplut de oaspeţi. şi a zărit acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.

11 Împăratul a intrat să-şi vadă oaspeţii;

12 "Prietene", i-a zis el, "cum ai intrat aici fără să ai haina de nuntă?" Omul acela a amuţit.

13 Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: "Legaţi-i mîinile şi picioarele, şi luaţi-l şi aruncaţi-l în întunericul de afară; acolo vor fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor.

14 Căci mulţi sunt chemaţi, dar puţini sunt aleşi."

Birul.

15 Atunci Fariseii s-au dus şi s-au sfătuit cum să prindă pe Isus cu vorba.

16 Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, care I-au zis: "Învăţătorule, ştim că eşti adevărat, şi că înveţi pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ţi pese de nimeni, pentru că nu cauţi la faţa oamenilor.

17 Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?"

18 Isus, care le cunoştea vicleşugul a răspuns: "Pentru ce Mă ispitiţi, făţarnicilor?

19 Arătaţi-Mi banul birului." şi ei I-au adus un ban.

20 El i-a întrebat: "Chipul acesta şi slovele scrise pe el, ale cui sunt?"

21 "Ale Cezarului", I-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: "Daţi dar Cezarului ce este al Cezarului, şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!"

22 Miraţi de cuvintele acestea, ei L-au lăsat, şi au plecat."

Despre înviere.

23 În aceeaşi zi, au venit la Isus Saducheii, care zic că nu este înviere. Ei I-au pus următoarea întrebare:

24 "Învăţătorule, Moise a zis: "Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său, şi să-i

ridice urmaş."
25 Erau dar la noi şapte fraţi. Cel dintîi s-a însurat, şi a murit; şi, fiindcă n-avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui.
26 Tot aşa şi al doilea, şi al treilea, pînă la al şaptelea.
27 La urmă, după ei toţi, a murit şi femeia.
28 La înviere nevasta căruia din cei şapte va fi ea? Fiindcă toţi au avut-o de nevastă.
29 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Vă rătăciţi! Pentru că nu cunoaşteţi nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.
30 Căci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer.
31 Cît priveşte învierea morţilor, oare n-aţi citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, cînd zice:
32 "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, şi Dumnezeul lui Iacov?" Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morţi, ci al celor vii."
33 Noroadele, care ascultau, au rămas uimite de învăţătura lui Isus.

Porunca cea mai mare.

34 Cînd au auzit Fariseii că Isus a astupat gura Saducheilor, s-au strîns la un loc.
35 Şi unul din ei, un învăţător al Legii, ca să-L ispitească, I-a pus întrebarea următoare:
36 "Învăţătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?"
37 Isus i-a răspuns: "Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, şi cu tot cugetul tău."
38 Aceasta este cea dintîi, şi cea mai mare poruncă.
39 Iar a doua, asemenea ei, este: "Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi."
40 În aceste două porunci se cuprind toată Legea şi Proorocii."

Al cui fiu este Hristosul?

41 Pe cînd erau strînşi la un loc Fariseii, Isus i-a întrebat:
42 "Ce credeţi voi despre Hristos? Al cui fiu este?" "Al lui David", I-au răspuns ei.
43 Şi Isus le-a zis: "Cum atunci David, fiind insuflat de Duhul, Îl numeşte Domn, cînd zice:
44 "Domnul a zis Domnului Meu: "Şezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmaşii Tăi sub picioarele Tale?"
45 Deci, dacă David Îl numeşte Domn, cum este El fiul lui?"
46 Nimeni nu l-a putut răspunde un cuvînt. Şi, din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-I mai pună întrebări.

Isus mustră pe Cărturari şi Farisei.

23 1 Atunci Isus, pe cînd cuvînta gloatelor şi ucenicilor Săi,
2 a zis: "Cărturarii şi Fariseii şed pe scaunul lui Moise.
3 Deci toate lucrurile, pe care vă spun ei să le păziţi, păziţi-le şi faceţi-le; dar după faptele lor să nu faceţi. Căci ei zic, dar nu fac.
4 Ei leagă sarcini grele şi cu anevoie de purtat, şi le pun pe umerii oamenilor, dar ei nici cu degetul nu vor să le mişte.
5 Toate faptele lor le fac pentru ca să fie văzuţi de oameni. Astfel, îşi fac filacteriile late, îşi fac poalele veştmintelor cu ciucuri lungi,
6 umblă după locurile dintîi la ospeţe şi după scaunele dintîi în sinagogi;
7 le place să le facă oamenii plecăciuni prin pieţe, şi să le zică: "Rabi! Rabi!"
8 Voi să nu vă numiţi Rabi! Fiindcă Unul singur este Învăţătorul vostru: Hristos, şi voi toţi sunteţi fraţi.
9 Şi "Tată" să nu numiţi pe nimeni pe pămînt, pentru că Unul singur este Tatăl vostru: Acela care este în ceruri.
10 Să nu vă numiţi "Dascăli", căci Unul singur este Dascălul vostru: Hristosul.
11 Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru.

12 Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat.

Nelegiuirile Cărturarilor și Fariseilor.

13 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor: nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsați să intre.

14 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi mîncați casele văduvelor, în timp ce, de ochii lumii, faceți rugăciuni lungi; de aceea veți lua o mai mare osîndă.

15 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi înconjurați marea și pămîntul, ca să faceți un tovarăș de credință; și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decît sunteți voi înșivă.

16 Vai de voi, povățuitori orbi, care ziceți: "Dacă jură cineva pe Templu, nu este nimic; dar dacă jură pe aurul Templului, este legat de jurămîntul lui.

17 Nebuni și orbi! Care este mai mare: aurul sau Templul, care sfințește aurul?

18 "Dacă jură cineva pe altar, nu este nimic", "dar dacă jură pe darul de pe altar, este legat de jurămîntul lui."

19 Nebuni și orbi! Care este mai mare: darul, sau altarul, care sfințește darul?

20 Deci, cine jură pe altar, jură pe el și pe tot ce este deasupra lui;

21 cine jură pe Templu jură pe el și pe Cel ce locuiește în el;

22 și cine jură pe cer, jură pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu și pe Cel ce șade pe el."

23 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credincioșia; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.

24 Povățuitori orbi, care strecurați țînțarul și înghițiți cămila!

25 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a blidului, dar înlăuntru sunt pline de răpire și de necumpătare.

26 Fariseu orb! Curață întîi partea dinlăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și partea de afară să fie curată.

27 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi sunteți ca mormintele văruite, care, pe dinafară se arată frumoase, iar pe dinlăuntru sunt pline de oasele morților și de orice fel de necurățenie.

28 Tot așa voi, pe dinafară vă arătați neprihăniți oamenilor, dar pe dinlăuntru sunteți plini de fățărnicie și de fărădelege.

29 Vai de voi, cărturari și Farisei fățarnici! Pentru că voi ziditi mormintele proorocilor, împodobiți gropile celor neprihăniți,

30 și ziceți: "Dacă am fi trăit noi în zilele părinților noștri, nu ne-am fi unit cu ei la vărsarea sîngelui proorocilor."

31 Prin aceasta mărturisiți despre voi înșivă că sunteți fiii celor ce au omorît pe prooroci.

32 Voi dar, umpleți măsura părinților voștri!

33 Șerpi, pui de năpîrci! Cum veți scăpa de pedeapsa gheenei?

34 De aceea, iată, vă trimit prooroci, înțelepți și cărturari. Pe unii din ei îi veți omorî și răstigni, pe alții îi veți bate în sinagogile voastre și îi veți prigoni din cetate în cetate;

35 ca să vină asupra voastră tot sîngele nevinovat, care a fost vărsat pe pămînt, de la sîngele neprihănitului Abel pînă la sîngele lui Zaharia, fiul lui Barachia, pe care l-ați omorît între Templu și altar.

36 Adevărat vă spun, că toate acestea vor veni peste neamul acesta.

Pedeapsa Ierusalimului.

37 Ierusalime, Ierusalime, care omori pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei

trimişi la tine! De cîte ori am vrut să strîng pe copiii tăi cum îşi strînge găina puii sub aripi şi n-aţi vrut!

38 Iată că vi se lasă casa pustie;

39 căci vă spun că de acum încolo nu Mă veţi mai vedea pînă cînd veţi zice: "Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului!"

Dărîmarea Ierusalimului.

24 1 La ieşirea din Templu, pe cînd mergea Isus, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să-I arate clădirile Templului.

2 Dar Isus le-a zis: "Vedeţi voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămîne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată."

3 El a şezut jos pe muntele Măslinilor. Şi ucenicii Lui au venit la El la o parte, şi I-au zis: "Spune-ne, cînd se vor întîmpla aceste lucruri? Şi care va fi semnul venirii Tale şi al sfîrşitului veacului acestuia?"

4 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Băgaţi de seamă să nu vă înşele cineva.

5 Fiindcă vor veni mulţi în Numele Meu, şi vor zice: "Eu sunt Hristosul!" Şi vor înşela pe mulţi.

6 Veţi auzi de războaie şi veşti de războaie: vedeţi să nu vă spăimîntaţi, căci toate aceste lucruri trebuie să se întîmple. Dar sfîrşitul tot nu va fi atunci.

7 Un neam se va scula împotriva altui neam, şi o împărăţie împotriva altei împărăţii; şi, pe alocuri, vor fi cutremure de pămînt, foamete şi ciumi.

8 Dar toate aceste lucruri nu vor fi decît începutul durerilor.

9 Atunci vă vor da să fiţi chinuiţi, şi vă vor omorî; şi veţi fi urîţi de toate neamurile pentru Numele Meu.

10 Atunci mulţi vor cădea, se vor vinde unii pe alţii, şi se vor urî unii pe alţii.

11 Se vor scula mulţi prooroci mincinoşi, şi vor înşela pe mulţi.

12 Şi, din pricina înmulţirii fărădelegii, dragostea celor mai mulţi se va răci.

13 Dar cine va răbda pînă la sfîrşit, va fi mîntuit.

14 Evanghelia aceasta a Împărăţiei va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfîrşitul.

Pustiirea Ierusalimului şi venirea Fiului omului.

15 De aceea, cînd veţi vedea "urîciunea pustiirii", despre care a vorbit proorocul Daniel, "aşezată în locul sfînt" - cine citeşte să înţeleagă!

16 atunci, cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munţi;

17 cine va fi pe acoperişul casei, să nu se coboare să-şi ia lucrurile din casă;

18 şi cine va fi la cîmp, să nu se întoarcă să-şi ia haina.

19 Vai de femeile, care vor fi însărcinate şi de cele ce vor da ţîţă în zilele acelea!

20 Rugaţi-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.

21 Pentru că atunci va fi un necaz aşa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii pînă acum, şi nici nu va mai fi.

22 Şi dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleşi, zilele acelea vor fi scurtate.

23 Atunci, dacă vă va spune cineva: "Iată, Hristosul este aici, sau acolo", să nu-l credeţi.

24 Căci se vor scula Hristoşi mincinoşi şi prooroci mincinoşi; vor face semne mari şi minuni, pînă acolo încît să înşele, dacă va fi cu putinţă, chiar şi pe cei aleşi.

25 Iată că v-am spus mai dinainte.

26 Deci, dacă vă vor zice: "Iată-L în pustie", să nu vă duceţi acolo! "Iată-L în odăiţe ascunse", să nu credeţi.

27 Căci, cum iese fulgerul de la răsărit şi se vede pînă la apus, aşa va fi şi venirea Fiului omului.

28 Oriunde va fi stîrvul, acolo se vor aduna vulturii.

29 Îndată după acele zile de necaz,

"soarele se va întuneca, luna nu-şi va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, şi puterile cerurilor vor fi clătinate."
30 Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate seminţiile pămîntului se vor boci, şi vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere şi cu o mare slavă.
31 El va trimite pe îngerii Săi cu trîmbiţa răsunătoare, şi vor aduna pe aleşii Lui din cele patru vînturi, de la o margine a cerurilor pînă la cealaltă.
32 De la smochin învăţaţi pilda lui: Cînd îi frăgezeşte şi înfrunzeşte mlădiţa, ştiţi că vara este aproape.
33 Tot aşa, şi voi, cînd veţi vedea toate aceste lucruri, să ştiţi că Fiul omului este aproape, este chiar la uşă.
34 Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta pînă se vor întîmpla toate aceste lucruri.
35 Cerul şi pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

Îndemn la veghere.

36 Despre ziua aceea şi despre ceasul acela, nu ştie nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
37 Cum s-a întîmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întîmpla şi la venirea Fiului omului.
38 În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, cînd mîncau şi beau, se însurau şi se măritau, pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie,
39 şi n-au ştiut nimic, pînă cînd a venit potopul şi i-a luat pe toţi, tot aşa va fi şi la venirea Fiului omului.
40 Atunci, din doi bărbaţi care vor fi la cîmp, unul va fi luat şi altul va fi lăsat.
41 Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată şi alta va fi lăsată.
42 Vegheaţi dar, pentru că nu ştiţi în ce zi va veni Domnul vostru.
43 Să ştiţi că, dacă ar şti stăpînul casei la ce strajă din noapte va veni hoţul, ar veghea şi n-ar lăsa să-i spargă casa.
44 De aceea, şi voi fiţi gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gîndiţi.
45 Care este deci robul credincios şi înţelept, pe care l-a pus stăpînul său peste ceata slugilor sale, ca să le dea hrana la vremea hotărîtă?
46 Ferice de robul acela, pe care stăpînul său, la venirea lui, îl va găsi făcînd aşa!
47 Adevărat vă spun că îl va pune peste toate averile sale.
48 Dar dacă este un rob rău, care zice în inima lui: "Stăpînul meu zăboveşte să vină!"
49 Dacă va începe să bată pe tovarăşii lui de slujbă, şi să mănînce şi să bea cu beţivii,
50 stăpînul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se aşteaptă, şi în ceasul pe care nu-l ştie,
51 îl va tăia în două, şi soarta lui va fi soarta făţarnicilor; acolo vor fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor.

Pilda celor zece fecioare.

25 1 Atunci Împărăţia cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care şi-au luat candelele, şi au ieşit în întîmpinarea mirelui.
2 Cinci din ele erau nechibzuite şi cinci înţelepte.
3 Cele nechibzuite, cînd şi-au luat candelele, n-au luat cu ele untdelemn;
4 dar cele înţelepte, împreună cu candelele, au luat cu ele şi untdelemn în vase.
5 Fiindcă mirele zăbovea, au aţipit toate, şi au adormit.
6 La miezul nopţii, s-a auzit o strigare: "Iată mirele, ieşiţi-i în întîmpinare!"
7 Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat şi şi-au pregătit candelele.
8 Cele nechibzuite au zis celor înţelepte: "Daţi-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelele."
9 Cele înţelepte le-au răspuns: "Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceţi-vă la cei ce vînd untdelemn şi cumpăraţi-vă."
10 Pe cînd se duceau ele să cumpere

untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă, şi s-a încuiat uşa.

11 Mai pe urmă, au venit şi celelalte fecioare, şi au zis: "Doamne, Doamne, deschide-ne!"

12 Dar el drept răspuns, le-a zis: "Adevărat vă spun, că nu vă cunosc!"

13 Vegheaţi dar, căci nu ştiţi ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.

Pilda talanţilor.

14 Atunci Împărăţia cerurilor se va asemăna cu un om, care, cînd era să plece într-o altă ţară, a chemat pe robii săi, şi le-a încredinţat avuţia sa.

15 Unuia i-a dat cinci talanţi, altuia doi, şi altuia unul: fiecăruia după puterea lui, şi a plecat.

16 Îndată, cel ce primise cei cinci talanţi, s-a dus, i-a pus în negoţ, şi a cîştigat cu ei alţi cinci talanţi.

17 Tot aşa, cel ce primise cei doi talanţi, a cîştigat şi el alţi doi cu ei.

18 Cel ce nu primise decît un talant, s-a dus de a făcut o groapă în pămînt şi a ascuns acolo banii stăpînului său.

19 După multă vreme, stăpînul robilor acelora s-a întors şi le-a cerut socoteala.

20 Cel ce primise cei cinci talanţi a venit, a adus alţi cinci talanţi, şi a zis: "Doamne, mi-ai încredinţat cinci talanţi; iată că am cîştigat cu ei alţi cinci talanţi."

21 Stăpînul său i-a zis: "Bine, rob bun şi credincios; ai fost credincios în puţine lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău."

22 Cel ce primise cei doi talanţi, a venit şi el, şi a zis: "Doamne, mi-ai încredinţat doi talanţi; iată că am cîştigat cu ei alţi doi talanţi."

23 Stăpînul său i-a zis: "Bine, rob bun şi credincios; ai fost credincios în puţine lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpînului tău!"

24 Cel ce nu primise decît un talant, a venit şi el, şi a zis: "Doamne, am ştiut că eşti om aspru, care seceri de unde n-ai semănat, şi strîngi de unde n-ai vînturat:

25 mi-a fost teamă, şi m-am dus de ţi-am ascuns talantul în pămînt; iată ce este al tău!"

26 Stăpînul său i-a răspuns: "Rob viclean şi leneş! Ai ştiut că secer de unde n-am semănat, şi că strîng de unde n-am vînturat;

27 prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, şi, la venirea mea, eu mi-aş fi luat înapoi cu dobîndă ce este al meu!

28 Luaţi-i dar talantul, şi daţi-l celui ce are zece talanţi.

29 Pentru că celui ce are, i se va da şi va avea de prisos, dar de la cel ce n-are se va lua şi ce are!

30 Iar pe robul acela netrebnic, aruncaţi-l în întunericul de afară; acolo vor fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor."

Judecata viitoare.

31 "Cînd va veni Fiul omului în slava Sa, cu toţi sfinţii îngeri, va şedea pe scaunul de domnie al slavei Sale.

32 Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărţi pe unii de alţii cum desparte păstorul oile de capre;

33 şi va pune oile la dreapta, iar caprele la stînga Lui.

34 Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: "Veniţi, binecuvîntaţii Tatălui Meu de moşteniţi Împărăţia, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.

35 Căci am fost flămînd, şi Mi-aţi dat de mîncat; Mi-a fost sete, şi Mi-aţi dat de băut; am fost străin, şi M-aţi primit;

36 am fost gol, şi M-aţi îmbrăcat; am fost bolnav, şi aţi venit să Mă vedeţi; am fost în temniţă, şi aţi venit pe la Mine."

37 Atunci cei neprihăniţi îi vor răspunde: "Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd, şi Ţi-am dat să mănînci? Sau fiindu-Ţi sete, şi Ţi-am dat de ai băut?

38 Cînd Te-am văzut noi străin, şi

Te-am primit? Sau gol, şi Te-am îmbrăcat?
39 Cînd Te-am văzut noi bolnav, sau în temniţă, şi am venit pe la Tine?"
40 Drept răspuns, Împăratul le va zice: "Adevărat vă spun că, oridecîteori aţi făcut aceste lucruri unuia din aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei, Mie mi le-aţi făcut."
41 Apoi va zice celor de la stînga Lui: "Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, în focul cel veşnic, care a fost pregătit diavolului şi îngerilor lui!
42 Căci am fost flămînd, şi nu Mi-aţi dat să mănînc; Mi-a fost sete, şi nu Mi-aţi dat să beau;
43 am fost străin, şi nu M-aţi primit; am fost gol, şi nu M-aţi îmbrăcat; am fost bolnav şi în temniţă, şi n-aţi venit pe la Mine."
44 Atunci Îi vor răspunde şi ei: "Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd, sau fiindu-Ţi sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniţă, şi nu Ţi-am slujit?"
45 Şi El, drept răspuns, le va zice: "Adevărat vă spun că, oridecîteori n-aţi făcut aceste lucruri unuia dintre aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai Mei, Mie nu Mi le-aţi făcut."
46 Şi aceştia vor merge în pedeapsa veşnică, iar cei neprihăniţi vor merge în viaţa veşnică."

Sfătuirea împotriva lui Isus.

26 1 După ce a isprăvit Isus toate cuvîntările acestea, a zis ucenicilor Săi:
2 "Ştiţi că după două zile vor fi Paştele şi Fiul omului va fi dat ca să fie răstignit!"
3 Atunci, preoţii cei mai de seamă, cărturarii şi bătrînii norodului s-au strîns în curtea marelui preot care se numea Caiafa;
4 şi s-au sfătuit împreună cum să prindă pe Isus cu vicleşug şi să-L omoare.
5 Dar ziceau: "Nu în timpul praznicului, ca să nu se facă tulburare în norod."

Mirul turnat pe capul lui Isus.

6 Cînd era Isus în Betania, în casa lui Simon leprosul,
7 s-a apropiat de El o femeie cu un vas de alabastru cu mir foarte scump; şi pe cînd sta El la masă, ea a turnat mirul pe capul Lui.
8 Ucenicilor le-a fost necaz, cînd au văzut lucrul acesta, şi au zis: "Ce rost are risipa aceasta?
9 Mirul acesta s-ar fi putut vinde foarte scump, şi banii să se dea săracilor."
10 Cînd a auzit Isus, le-a zis: "De ce faceţi supărare femeii? Ea a făcut un lucru frumos faţă de Mine.
11 Pentru că pe săraci îi aveţi totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveţi totdeauna.
12 Dacă a turnat acest mir pe trupul Meu, ea a făcut lucrul acesta în vederea pregătirii Mele pentru îngropare.
13 Adevărat vă spun că oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune şi ce făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei."

Vînzarea lui Isus.

14 Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, s-a dus la preoţii cei mai de seamă,
15 şi le-a zis: "Ce vreţi să-mi daţi şi-L voi da în mîinile voastre?" Ei i-au cîntărit treizeci de arginţi.
16 Din clipa aceea, Iuda căuta un prilej nimerit, ca să dea pe Isus în mîinile lor.

Descoperirea vînzătorului.

17 În ziua dintîi a praznicului Azimilor, ucenicii au venit la Isus, şi I-au zis: "Unde vrei să-Ţi pregătim să mănînci Paştele?"
18 El le-a răspuns: "Duceţi-vă în cetate la cutare om, şi spuneţi-i: "Învăţătorul zice: "Vremea Mea este aproape; voi face Paştele cu ucenicii Mei în casa ta."

19 Ucenicii au făcut cum le poruncise Isus, şi au pregătit Paştele.

20 Seara, Isus a şezut la masă cu cei doisprezece ucenici ai Săi.

21 Pe cînd mîncau, El a zis: "Adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde."

22 Ei s-au întristat foarte mult, şi au început să-I zică unul după altul: "Nu cumva sunt eu, Doamne?"

23 Drept răspuns, El le-a zis: "Cel ce a întins cu Mine mîna în blid, acela Mă va vinde.

24 Negreşit, Fiul omului Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela prin care este vîndut Fiul omului. Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut!"

25 Iuda, vînzătorul, a luat cuvîntul, şi I-a zis: "Nu cumva sunt eu, Învăţătorule?" "Da", i-a răspuns Isus, "tu eşti!"

Cina cea de taină.

26 Pe cînd mîncau ei, Isus a luat o pîine, şi, după ce a binecuvîntat, a frînt-o, şi a dat-o ucenicilor, zicînd: "Luaţi, mîncaţi; acesta este trupul Meu."

27 Apoi a luat un pahar; şi, după ce a mulţumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicînd: "Beţi toţi din el;

28 căci acesta este sîngele Meu, sîngele legămîntului cel nou, care se varsă pentru mulţi, spre iertarea păcatelor.

29 Vă spun că de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viţei, pînă în ziua cînd îl voi bea cu voi nou în Împărăţia Tatălui Meu."

Isus înştiinţează pe ucenicii Săi.

30 După ce au cîntat cîntarea, au ieşit în muntele Măslinilor.

31 Atunci Isus le-a zis: "În noaptea aceasta, toţi veţi găsi în Mine o pricină de poticnire; căci este scris: "Voi bate Păstorul, şi oile turmei vor fi risipite."

32 Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea."

33 Petru a luat cuvîntul, şi I-a zis: "Chiar dacă toţi ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire."

34 "Adevărat îţi spun", i-a zis Isus, "că tu, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cînte cocoşul, te vei lepăda de Mine de trei ori."

35 Petru I-a răspuns: "Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine." Şi toţi ucenicii au spus acelaşi lucru.

Ghetsimani.

36 Atunci Isus a venit cu ei într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani, şi a zis ucenicilor: "Şedeţi aici pînă Mă voi duce acolo să Mă rog."

37 A luat cu El pe Petru şi pe cei doi fii ai lui Zebedei, şi a început să Se întristeze şi să se mîhnească foarte tare.

38 Isus le-a zis atunci: "Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămîneţi aici, şi vegheaţi împreună cu Mine."

39 Apoi a mers puţin mai înainte, a căzut cu faţa la pămînt, şi S-a rugat, zicînd: "Tată, dacă este cu putinţă, depărtează de la Mine paharul acesta! Totuşi nu cum voiesc Eu, ci cum voieşti Tu."

40 Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind, şi a zis lui Petru: "Ce, un ceas n-aţi putut să vegheaţi împreună cu Mine!

41 Vegheaţi şi rugaţi-vă, ca să nu cădeţi în ispită; duhul, în adevăr, este plin de rîvnă, dar carnea este neputincioasă."

42 S-a depărtat a doua oară, şi S-a rugat, zicînd: "Tată, dacă nu se poate să se îndepărteze de Mine paharul acesta, fără să-l beau, facă-se voia Ta!"

43 S-a întors iarăşi la ucenici, şi i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn.

44 I-a lăsat din nou, S-a depărtat, şi S-a rugat a treia oară, zicînd aceleaşi cuvinte.

45 Apoi a venit la ucenici, şi zis: "Dormiţi de acum şi odihniţi-vă! Iată că a venit ceasul ca Fiul omului să fie

dat în mîinile păcătoşilor.
46 Sculaţi-vă, haidem să mergem; iată că se apropie vînzătorul."

Prinderea lui Isus.

47 Pe cînd vorbea El încă, iată vine Iuda, unul din cei doisprezece, cu o gloată mare, cu săbii şi cu ciomege, trimişi de preoţii cei mai de seamă şi de bătrînii norodului."
48 Vînzătorul le dăduse semnul acesta: "Pe care-l voi săruta eu acela este; să puneţi mîna pe el!"
49 Îndată, Iuda s-a apropiat de Isus, şi I-a zis: "Plecăciune, Învăţătorule!" Şi L-a sărutat.
50 Isus i-a zis: "Prietene, ce ai venit să faci, fă!" Atunci oamenii aceia s-au apropiat, au pus mîinile pe Isus şi L-au prins.
51 Şi unul din cei ce erau cu Isus a întins mîna, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, şi i-a tăiat urechea.
52 Atunci Isus i-a zis: "Pune-ţi sabia la locul ei, căci toţi cei ce scot sabia de sabie vor pieri.
53 Crezi că n-aş putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la îndemînă mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?
54 Dar cum se vor împlini Scripturile, care zic că aşa trebuie să se întîmple?"
55 În clipa aceea, Isus a zis gloatelor: "Aţi ieşit ca după un tîlhar, cu săbii şi cu ciomege, ca să Mă prindeţi. În toate zilele şedeam în mijlocul vostru, şi învăţam norodul în Templu, şi n-aţi pus mîna pe Mine.
56 Dar toate aceste lucruri s-au întîmplat ca să se împlinească cele scrise prin proorocі." Atunci toţi ucenicii L-au părăsit şi au fugit.

Isus înaintea Sinedriului.

57 Cei ce au prins pe Isus, L-au dus la marele preot Caiafa, unde erau adunaţi cărturarii şi bătrînii.
58 Petru L-a urmat de departe, pînă la curtea marelui preot; apoi a intrat înlăuntru şi a şezut jos cu aprozii, ca să vadă sfîrşitul.
59 Preoţii cei mai de seamă, bătrînii şi tot Soborul căutau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî.
60 Dar n-au găsit niciuna, măcar că s-au înfăţişat mulţi martori mincinoşi. La urmă au venit doi,
61 şi au spus: "Acesta a zis: "Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu şi să-l zidesc iarăşi în trei zile."
62 Marele preot s-a sculat în picioare, şi I-a zis: "Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceştia împotriva Ta?"
63 Isus tăcea. Şi marele preot a luat cuvîntul, şi I-a zis: "Te jur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu."
64 "Da", i-a răspuns Isus, "sunt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veţi vedea pe Fiul omului şezînd la dreapta puterii lui Dumnezeu, şi venind pe norii cerului."
65 Atunci marele preot şi-a rupt hainele, şi a zis: "A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum aţi auzit hula Lui.
66 Ce credeţi?" Ei au răspuns: "Este vinovat să fie pedepsit cu moartea."
67 Atunci L-au scuipat în faţă, L-au bătut cu pumnii, şi L-au pălmuit,
68 zicînd: "Hristoase, prooroceşte-ne cine Te-a lovit?"

Tăgăduirea lui Petru.

69 Petru însă şedea afară în curte. O slujnică a venit la el, şi i-a zis: "şi tu erai cu Isus Galileanul!"
70 Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, şi i-a zis: "Nu ştiu ce vrei să zici."
71 Cînd a ieşit în pridvor, l-a văzut o altă slujnică, şi a zis celor de acolo: "Şi acesta era cu Isus din Nazaret."
72 El s-a lepădat iarăşi, cu un jurămînt, şi a zis: "Nu cunosc pe omul acesta!"
73 Peste puţin, cei ce stăteau acolo, s-au apropiat, şi au zis lui Petru: "Nu mai încape îndoială că şi tu eşti unul din oamenii aceia, căci şi vorba te dă de gol."

74 Atunci el a început să se blesteme şi să se jure, zicînd: "Nu cunosc pe omul acesta!" În clipa aceea a cîntat cocoşul.
75 Şi Petru şi-a adus aminte de vorba, pe care i-o spusese Isus: "Înainte ca să cînte cocoşul, te vei lepăda de Mine de trei ori." Şi a ieşit afară şi a plîns cu amar.

Isus este dus la Pilat.

27 1 Cînd s-a făcut ziuă, toţi preoţii cei mai de seamă şi bătrînii norodului au ţinut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.
2 După ce L-au legat, L-au dus şi L-au dat în mîna dregătorului Pilat din Pont.

Căinţa şi moartea lui Iuda.

3 Atunci Iuda, vînzătorul, cînd a văzut că Isus a fost osîndit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginţi, i-a dat preoţilor cei mai de seamă şi bătrînilor
4 şi a zis: "Am păcătuit, căci am vîndut sînge nevinovat." "Ce ne pasă nouă?" i-au răspuns ei. "Treaba ta."
5 Iuda a aruncat arginţii în Templu, şi s-a dus de s-a spînzurat.
6 Preoţii cei mai de seamă au strîns arginţii, şi au zis: "Nu este îngăduit să-i punem în vistieria Templului, fiindcă sunt preţ de sînge."
7 Şi după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia "Ţarina olarului", ca loc pentru îngroparea străinilor.
8 Iată de ce ţarina aceea a fost numită pînă în ziua de azi: "Ţarina sîngelui."
9 Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: "Au luat cei treizeci de arginţi, preţul celui preţuit pe care l-au preţuit unii din fiii lui Israel;
10 şi i-au dat pe Ţarina olarului, după cum îmi poruncise Domnul."

Isus înaintea lui Pilat.

11 Isus S-a înfăţişat înaintea dregătorului. Dregătorul L-a întrebat: "Eşti Tu "Împăratul Iudeilor?" "Da", i-a răspuns Isus, "sunt."
12 Dar n-a răspuns nimic la învinuirile preoţilor cei mai de seamă şi bătrînilor.
13 Atunci Pilat I-a zis: "N-auzi de cîte lucruri Te învinuiesc ei?"
14 Isus nu i-a răspuns la nici un cuvînt; aşa că se mira foarte mult dregătorul.

Întărirea hotărîrii de moarte.

15 La fiecare praznic al Paştelor, dregătorul avea obicei să sloboadă norodului un întemniţat, pe care-l voiau ei.
16 Pe atunci aveau un întemniţat vestit, numit Baraba.
17 Cînd erau adunaţi la un loc, Pilat le-a zis: "Pe care voiţi să vi-l slobozesc? Pe Baraba sau pe Isus, care se numeşte Hristos?"
18 Căci ştia că din pizmă dăduseră pe Isus în mîinile lui.
19 Pe cînd sta Pilat pe scaun, la judecată, nevastă-sa a trimis să-i spună: "Să n-ai nimic a face cu neprihănitul acesta, căci azi am suferit mult în vis din pricina lui."
20 Preoţii cei mai de seamă şi bătrînii au înduplecat noroadele să ceară pe Baraba, iar pe Isus să-L omoare.
21 Dregătorul a luat cuvîntul, şi le-a zis: "Pe care din amîndoi voiţi să vi-l slobozesc?" "Pe Baraba", au răspuns ei.
22 Pilat le-a zis: "Dar ce să fac cu Isus, care se numeşte Hristos?" "Să fie răstignit", i-au răspuns cu toţii.
23 Dregătorul a zis: "Dar ce rău a făcut?" Ei au început să strige şi mai tare: "Să fie răstignit!"
24 Cînd a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat apă, şi-a spălat mîinile înaintea norodului, şi a zis: "Eu sunt nevinovat de sîngele neprihănitului acestuia. Treaba voastră!"
25 Şi tot norodul a răspuns: "Sîngele Lui să fie asupra noastră şi asupra copiilor noştri."

Batjocurile ostaşilor.

26 Atunci Pilat le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiele, L-a dat în mîinile lor, ca să fie răstignit.

27 Ostaşii dregătorului au dus pe Isus în pretoriu, şi au adunat în jurul Lui toată ceata ostaşilor.

28 L-au dezbrăcat de hainele Lui, şi L-au îmbrăcat cu o haină stacojie.

29 Au împletit o cunună de spini, pe care I-au pus-o pe cap, şi I-au pus o trestie în mîna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, îşi băteau joc de El, şi ziceau: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!"

30 Şi scuipau asupra Lui, şi luau trestia şi-L băteau în cap.

31 După ce şi-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui, şi L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea.

32 Pe cînd ieşeau afară din cetate, au întîlnit pe un om din Cirene numit Simon, şi l-au silit să ducă crucea lui Isus.

33 Cînd au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamnă: "Locul căpăţînii",

34 I-au dat să bea vin amestecat cu fiere, dar, cînd l-a gustat, n-a vrut să bea.

35 După ce L-au răstignit, I-au împărţit hainele între ei, trăgînd la sorţi, pentru ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice: "Şi-au împărţit hainele Mele între ei, şi pentru cămaşa Mea au tras la sorţi."

36 Apoi au şezut jos, şi-L păzeau.

37 Şi l-au scris deasupra capului vina: "Aceasta este Isus, Împăratul Iudeilor."

38 Împreună cu El, au fost răstigniţi doi tîlhari: unul la dreapta şi celălalt la stînga Lui.

Batjocurile trecătorilor.

39 Trecătorii îşi băteau joc de El, dădeau din cap,

40 şi ziceau: "Tu, care strici Templul, şi-l zideşti la loc în trei zile, mîntuieşte-Te pe Tine însuţi! Dacă eşti Tu Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!"

41 Preoţii cei mai de seamă, împreună cu cărturarii şi bătrînii, îşi băteau şi ei joc de El, şi ziceau:

42 "Pe alţii i-a mîntuit, iar pe Sine nu Se poate mîntui! Dacă este El Împăratul lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, şi vom crede în El!

43 S-a încrezut în Dumnezeu: să-l scape acum Dumnezeu, dacă-L iubeşte. Căci a zis: "Eu sunt Fiul lui Dumnezeu!"

44 Tîlharii care erau răstigniţi împreună cu El, Îi aruncau aceleaşi cuvinte de batjocură.

Întunericul.

45 De la ceasul al şaselea pînă la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată ţara.

46 Şi pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: "Eli, Eli, Lama Sabactani?" adică: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?"

47 Unii din cei ce stăteau acolo, cînd au auzit aceste vorbe, au zis: "Strigă pe Ilie!"

48 Şi îndată, unul din ei a alergat de a luat un burete, l-a umplut cu oţet, l-a pus într-o trestie, şi l-a dat să bea.

49 Dar ceilalţi ziceau: "Lasă, să vedem dacă va veni Ilie să-L mîntuiască."

50 Isus a strigat iarăşi cu glas tare, şi Şi-a dat duhul.

Perdeaua dinlăuntrul Templului se rupe.

51 Şi îndată perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus pînă jos, pămîntul s-a cutremurat, stîncile s-au despicat,

52 mormintele s-au deschis şi multe trupuri ale sfinţilor care muriseră, au înviat.

53 Ei au ieşit din morminte, după

învierea lui, au intrat în sfînta cetate şi s-au arătat multora.

54 Sutaşul, şi cei ce păzeau pe Isus împreună cu el, cînd au văzut cutremurul de pămînt şi cele întîmplate, s-au înfricoşat foarte tare, şi au zis: "Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu!"

55 Acolo erau şi multe femei, care priveau de departe; ele urmaseră pe Isus din Galilea, ca să-I slujească.

56 Între ele era Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov şi a lui Iose, şi mama fiilor lui Zebedei.

Înmormîntarea lui Isus.

57 Spre seară, a venit un om bogat din Arimatea, numit Iosif, care era şi el ucenic al lui Isus.

58 El s-a dus la Pilat, şi a cerut trupul lui Isus. Pilat a poruncit să i-l dea.

59 Iosif a luat trupul, l-a înfăşurat într-o pînză curată de in,

60 şi l-a pus într-un mormînt nou al lui însuşi, pe care-l săpase în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră mare la uşa mormîntului şi a plecat.

61 Maria Magdalina şi cealaltă Marie erau acolo, şi şedeau în faţa mormîntului.

Pecetluirea mormîntului.

62 A doua zi care vine după ziua Pregătirii, preoţii cei mai de seamă şi Fariseii s-au dus împreună la Pilat,

63 şi i-au zis: "Doamne, ne-am adus aminte că înşelătorul acela, pe cînd era încă în viaţă, a zis: "După trei zile voi învia."

64 Dă poruncă dar ca mormîntul să fie păzit bine pînă a treia zi, ca nu cumva să vină ucenicii Lui noaptea să-I fure trupul, şi să spună norodului: "A înviat din morţi!" Atunci înşelăciunea aceasta din urmă ar fi mai rea decît cea dintîi."

65 Pilat le-a zis: "Aveţi o strajă; duceţi-vă de păziţi cum puteţi."

66 Ei au plecat, şi au întărit mormîntul, pecetluind piatra şi punînd straja."

Învierea lui Isus.

28 1 La sfîrşitul zilei Sabatului, cînd începea să se lumineze înspre ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalina şi cealaltă Marie au venit să vadă mormîntul.

2 Şi iată că s-a făcut un mare cutremur de pămînt; căci un înger al Domnului s-a coborît din cer, a venit şi a prăvălit piatra de la uşa mormîntului, şi a şezut pe ea.

3 Înfăţişarea lui era ca fulgerul, şi îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

4 Străjerii au tremurat de frica lui, şi au rămas ca nişte morţi.

5 Dar îngerul a luat cuvîntul, şi a zis femeilor: "Nu vă temeţi; căci ştiu că voi căutaţi pe Isus, care a fost răstignit.

6 Nu este aici; a înviat, după cum zisese. Veniţi de vedeţi locul unde zăcea Domnul;

7 şi duceţi-vă repede de spuneţi ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morţi. Iată că El merge înaintea voastră în Galilea; acolo Îl veţi vedea. Iată că v-am spus lucrul acesta."

Isus Se arată femeilor.

8 Ele au plecat repede de la mormînt, cu frică şi cu mare bucurie, şi au alergat să dea de veste ucenicilor Lui.

9 Dar iată că le-a întîmpinat Isus, şi le-a zis: "Bucuraţi-vă!" Ele s-au apropiat să-I cuprindă picioarele, şi I s-au închinat.

10 Atunci Isus le-a zis: "Nu vă temeţi; duceţi-vă de spuneţi fraţilor Mei să meargă în Galilea: acolo Mă vor vedea."

Ademenirea străjerilor.

11 Pe cînd se duceau ele, au intrat în cetate unii din străjeri, şi au dat de veste preoţilor cei mai de seamă despre toate cele întîmplate.

12 Aceştia s-au adunat împreună cu bătrînii, au ţinut sfat, au dat ostaşilor mulţi bani,

13 şi le-au zis: "Spuneţi aşa: "Ucenicii Lui au venit noaptea, pe cînd

dormeam noi, şi L-au furat."
14 Şi dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi, şi vă vom scăpa de grijă."
15 Ostaşii au luat banii, şi au făcut cum i-au învăţat. Şi s-a răspîndit zvonul acesta printre Iudei pînă în ziua de astăzi.

Arătarea lui Isus în Galilea.

16 Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galilea, în muntele unde le poruncise Isus să meargă.
17 Cînd L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.
18 Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, şi le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pămînt.
19 Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh.
20 Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit. Şi iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrşitul veacului. Amin.

EVANGHELIA DUPĂ MARCU

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul.

1 1 Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2 După cum este scris în proorocul Isaia: "Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îţi va pregăti calea."
3 Glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiţi calea Domnului, neteziţi-I cărările",
4 a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinţei spre iertarea păcatelor.
5 Tot ţinutul Iudeii şi toţi locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el şi, mărturisindu-şi păcatele, erau botezaţi de el în rîul Iordan.
6 Ioan era îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă, şi împrejurul mijlocului era încins cu un brîu de curea. El se hrănea cu lăcuste şi miere sălbatică.
7 Ioan propovăduia, şi zicea: "După mine vine Cel ce este mai puternic decît mine, căruia eu nu sunt vrednic să mă plec să-I dezleg curelele încălţămintelor.
8 Eu, da, v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfînt."

Botezul şi ispitirea lui Isus.

9 În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, şi a fost botezat de Ioan în Iordan.
10 Şi îndată, cînd ieşea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise, şi Duhul coborîndu-Se peste El ca un porumbel.
11 Şi din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: "Tu eşti Fiul Meu prea iubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea."
12 Îndată, Duhul a mînat pe Isus în pustie,
13 unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice şi-I slujeau îngerii.

Începutul propovăduirii lui Isus.

14 După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea şi propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.
15 El zicea: "S-a împlinit vremea şi Împărăţia lui Dumnezeu este aproape. Pocăiţi-vă, şi credeţi în Evanghelie."

Chemarea celor dintîi ucenici.

16 Pe cînd trecea Isus pe lîngă marea Galileii, a văzut pe Simon şi pe Andrei, fratele lui Simon, aruncînd o mreajă în mare, căci erau pescari.
17 Isus le-a zis: "Veniţi după Mine şi vă voi face pescari de oameni."
18 Îndată, ei şi-au lăsat mrejile şi au mers după El.
19 A mers puţin mai departe, şi a

dormeam noi, şi L-au furat."
14 Şi dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi, şi vă vom scăpa de grijă."
15 Ostaşii au luat banii, şi au făcut cum i-au învăţat. Şi s-a răspîndit zvonul acesta printre Iudei pînă în ziua de astăzi.

Arătarea lui Isus în Galilea.

16 Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galilea, în muntele unde le poruncise Isus să meargă.
17 Cînd L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.
18 Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, şi le-a zis: "Toată puterea Mi-a fost dată în cer şi pe pămînt.
19 Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate neamurile, botezîndu-i în Numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfîntului Duh.
20 Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit. Şi iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, pînă la sfîrşitul veacului. Amin.

EVANGHELIA DUPĂ MARCU

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul.

1 1 Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2 După cum este scris în proorocul Isaia: "Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu, care Îţi va pregăti calea."
3 Glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiţi calea Domnului, neteziţi-I cărările",
4 a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinţei spre iertarea păcatelor.
5 Tot ţinutul Iudeii şi toţi locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el şi, mărturisindu-şi păcatele, erau botezaţi de el în rîul Iordan.
6 Ioan era îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă, şi împrejurul mijlocului era încins cu un brîu de curea. El se hrănea cu lăcuste şi miere sălbatică.
7 Ioan propovăduia, şi zicea: "După mine vine Cel ce este mai puternic decît mine, căruia eu nu sunt vrednic să mă plec să-I dezleg curelele încălţămintelor.
8 Eu, da, v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfînt."

Botezul şi ispitirea lui Isus.

9 În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, şi a fost botezat de Ioan în Iordan.
10 Şi îndată, cînd ieşea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise, şi Duhul coborîndu-Se peste El ca un porumbel.
11 Şi din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: "Tu eşti Fiul Meu prea iubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea."
12 Îndată, Duhul a mînat pe Isus în pustie,
13 unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice şi-I slujeau îngerii.

Începutul propovăduirii lui Isus.

14 După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea şi propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.
15 El zicea: "S-a împlinit vremea şi Împărăţia lui Dumnezeu este aproape. Pocăiţi-vă, şi credeţi în Evanghelie."

Chemarea celor dintîi ucenici.

16 Pe cînd trecea Isus pe lîngă marea Galileii, a văzut pe Simon şi pe Andrei, fratele lui Simon, aruncînd o mreajă în mare, căci erau pescari.
17 Isus le-a zis: "Veniţi după Mine şi vă voi face pescari de oameni."
18 Îndată, ei şi-au lăsat mrejile şi au mers după El.
19 A mers puţin mai departe, şi a

văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, şi pe Ioan, fratele lui, care, şi ei, erau într-o corabie şi îşi dregeau mrejile.

20 Îndată i-a chemat; şi ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu cei ce lucrau pe plată, şi au mers după El.

Isus
vindecă pe un îndrăcit în Capernaum.

21 S-au dus la Capernaum. Şi în ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în sinagogă, şi a început să înveţe pe norod.

22 Oamenii erau uimiţi de învăţătura Lui; căci îi învăţa ca unul care are putere, nu cum îi învăţau cărturarii.

23 În sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început să strige:

24 "Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te ştiu cine eşti: Eşti Sfîntul lui Dumnezeu!"

25 Isus l-a certat, şi i-a zis: "Taci şi ieşi afară din omul acesta!"

26 Şi duhul necurat a ieşit din el scuturîndu-l cu putere, şi scoţînd un strigăt mare.

27 Toţi au rămas înmărmuriţi, aşa că se întrebau unii pe alţii: "Ce este aceasta? O învăţătură nouă! El porunceşte ca un stăpîn chiar şi duhurilor necurate, şi ele Îl ascultă!"

28 Şi îndată I s-a dus vestea în toate împrejurimile Galileii.

Tămăduirea soacrei lui Petru.

29 După ce a ieşit din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov şi Ioan, în casa lui Simon şi a lui Andrei.

30 Soacra lui Simon zăcea în pat, prinsă de friguri: şi îndată au vorbit lui Isus despre ea.

31 El a venit, a apucat-o de mînă, a ridicat-o în sus, şi au lăsat-o frigurile. Apoi ea a început să le slujească.

Tămăduirea altor bolnavi.

32 Seara, după asfinţitul soarelui, au adus la El pe toţi bolnavii şi îndrăciţii.

33 Şi toată cetatea era adunată la uşă.

34 El a vindecat pe mulţi care pătimeau de felurite boli; de asemenea a scos mulţi draci, şi nu lăsa pe draci să vorbească, pentru că-L cunoşteau.

35 A doua zi dimineaţa, pe cînd era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieşit, şi S-a dus într-un loc pustiu. Şi Se ruga acolo.

36 Simon şi ceilalţi care erau cu El s-au dus să-L caute;

37 şi cînd L-au găsit, I-au zis: "Toţi Te caută."

38 El le-a răspuns: "Haidem să mergem în altă parte, prin tîrgurile şi satele vecine, ca să propovăduiesc şi acolo, căci pentru aceasta am ieşit."

39 Şi s-a dus să propovăduiască în sinagogi, prin toată Galilea; şi scotea dracii.

Tămăduirea unui lepros.

40 A venit la El un lepros, care s-a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga, şi-I zicea: "Dacă vrei, poţi să mă curăţeşti."

41 Lui Isus I s-a făcut milă de el, a întins mîna, S-a atins de el, şi i-a zis: "Da, voiesc, fii curăţit!"

42 Îndată l-a lăsat lepra, şi s-a curăţit.

43 Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numaidecît,

44 şi i-a zis: "Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului, şi adu pentru curăţirea ta ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei."

45 Dar omul acela, după ce a plecat, a început să vestească şi să spună în gura mare lucrul acesta, aşa că Isus nu mai putea să intre pe faţă în nici o cetate, ci stătea afară, în locuri pustii, şi veneau la El din toate părţile.

Vindecarea slăbănogului.

2 1 După cîteva zile, Isus S-a întors în Capernaum. S-a auzit că este în casă,

2 şi s-au adunat îndată aşa de mulţi, că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea uşii. El le vestea Cuvîntul.

3 Au venit la el niște oameni, care l-au adus un slăbănog, purtat de patru inși.

4 Fiindcă nu puteau să ajungă pînă la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus, și, după ce l-au spart, au coborît pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.

5 Cînd le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: "Fiule, păcatele îți sunt iertate!"

6 Unii din cărturari, care erau de față, se gîndeau în inimile lor:

7 "Cum vorbește omul acesta astfel? Huleşte! Cine poate să ierte păcatele decît numai Dumnezeu?"

8 Îndată, Isus a cunoscut prin duhul Său că ei gîndeau astfel în ei, și le-a zis: "Pentru ce aveți astfel de gînduri în inimile voastre?

9 Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: "Păcatele îți sunt iertate", ori a zice: "Scoală-te, ridică-ți patul, și umblă?"

10 Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele,

11 "Ție îți poruncesc", a zis El slăbănogului, "scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă."

12 Și îndată, slăbănogul s-a sculat, și-a ridicat patul și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: "Niciodată n-am văzut așa ceva!"

Chemarea lui Levi.

13 Isus a ieșit iarăși la mare. Toată mulțimea venea la El, și El învăța pe toți.

14 Cînd trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu șezînd la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine!" Levi s-a sculat, și a mers după El.

Isus stă la masă cu vameșii și păcătoșii.

15 Pe cînd ședea Isus la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși au șezut și ei la masă cu El și cu ucenicii Lui; căci erau mulți care mergeau de obicei după El.

16 Cărturarii și Fariseii, cînd L-au văzut mîncînd cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Lui: "De ce mănîncă El și bea cu vameșii și cu păcătoșii?"

17 Isus, cînd a auzit acest lucru, le-a zis: "Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși."

Despre post.

18 Ucenicii lui Ioan și Fariseii obișnuiau să postească. Ei au venit și au zis lui Isus: "Pentru ce ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?"

19 Isus le-a răspuns: "Oare pot posti nuntașii cîtă vreme este mirele cu ei? Cîtă vreme au pe mire cu ei, nu pot posti.

20 Vor veni zile, cînd va fi luat mirele de la ei, și atunci vor posti în ziua aceea.

21 Nimeni nu coase un petic de postav nou la o haină veche; altfel, peticul de postav nou rupe o parte din cel vechi, și mai rea ruptură se face.

22 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, și vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi."

Spicele de grîu și Sabatul.

23 S-a întîmplat că într-o zi de Sabat, Isus trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui, pe cînd mergeau, au început să smulgă spice de grîu.

24 Fariseii l-au zis: "Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?"

25 Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit niciodată ce a făcut David, cînd a fost în nevoie, și cînd a flămînzit el și cei ce erau împreună cu el?

26 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, și a mîncat pîinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu este îngăduit să le mănînce decît

preoții? și cum a dat din ele chiar și celor ce erau cu el?

27 Apoi le-a zis: "Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;

28 așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului."

Omul cu mîna uscată.

3 1 Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mîna uscată.

2 Ei pîndeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să-L poată învinui.

3 Și Isus a zis omului, care avea mîna uscată: "Scoală-te, și stai la mijloc!"

4 Apoi le-a zis: "Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s-o pierzi?" Dar ei tăceau.

5 Atunci, rotindu-Și privirile cu mînie peste ei, și mîhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: "Întinde-ți mîna!" El a întins-o, și mîna i s-a făcut sănătoasă.

6 Fariseii au ieșit afară, și s-au sfătuit îndată cu Irodianii cum să-L piardă.

Isus vindecă pe bolnavi.

7 Isus S-a dus cu ucenicii Săi la mare. După El a mers o mare mulțime de oameni din Galilea; și o mare mulțime de oameni din Iudea,

8 din Ierusalim, din Idumeea, de dincolo de Iordan, și dimprejurul Tirului și Sidonului, cînd a auzit tot ce făcea, a venit la El.

9 Isus a poruncit ucenicilor să-I țină la îndemînă o corăbioară, ca să nu fie îmbulzit de norod.

10 Căci El vindeca pe mulți și de aceea toți cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca să se atingă de El.

11 Duhurile necurate, cînd Îl vedeau, cădeau la pămînt înaintea Lui, și strigau: "Tu ești Fiul lui Dumnezeu."

12 Dar El le poruncea îndată cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut.

Alegerea celor doisprezece apostoli.

13 În urmă, Isus S-a suit pe munte, a chemat la El pe cine a vrut, și ei au venit la El.

14 A rînduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimită să propovăduiască.

15 Le-a dat și putere să vindece bolile și să scoată dracii.

16 Iată cei doisprezece, pe care i-a rînduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru,

17 Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanerghes, care, tălmăcit, înseamnă: "Fiii tunetului",

18 Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Canaanitul,

19 și Iuda Iscarioteanul, care L-a și vîndut.

Păcatul împotriva Duhului Sfînt.

20 Au venit în casă, și s-a adunat din nou norodul, așa că nu puteau nici măcar să prînzească.

21 Rudele lui Isus, cînd au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mîna pe El. Căci ziceau: "și-a ieșit din minți."

22 Și cărturarii, care se coborîseră din Ierusalim, ziceau: "Este stăpînit de Beelzebul, scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor."

23 Isus i-a chemat la El, și le-a zis, în pilde: "Cum poate Satana să scoată afară pe Satana?

24 Dacă o Împărăție este dezbinată împotriva ei însăși, împărăția aceea nu poate dăinui.

25 Și dacă o casă este dezbinată împotriva ei însăși, casa aceea nu poate dăinui.

26 Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuși, este dezbinat și nu poate dăinui, ci s-a isprăvit cu el.

27 Nimeni nu poate să intre în casa unui om tare și să-i jefuiască gospodăria, decît dacă a legat mai întîi pe omul acela tare; numai atunci îi va jefui casa.

28 Adevărat vă spun că toate păcatele şi toate hulele, pe care le vor rosti oamenii, li se vor ierta;
29 dar oricine va huli împotriva Duhului Sfînt, nu va căpăta iertare în veac: ci este vinovat de un păcat veşnic."
30 Aceasta, pentru că ei ziceau: "Are un duh necurat."

Mama şi fraţii lui Isus.

31 Atunci au venit mama şi raţii Lui, şi, stînd afară, au trimis să-L cheme.
32 Mulţimea şedea în jurul Lui, cînd I-au spus: "Iată că mama Ta şi fraţii Tăi sunt afară şi Te caută."
33 El a răspuns: "Cine este mama Mea, şi fraţii Mei?"
34 Apoi, aruncîndu-Şi privirile peste cei ce şedeau împrejurul Lui: "Iată!" a zis El, "mama Mea şi fraţii Mei!
35 Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră şi mamă."

Pilda sămănătorului.

4 1 Isus a început iarăşi să înveţe pe norod lîngă mare. Fiindcă se adunase foarte mult norod la El, S-a suit şi a şezut într-o corabie, pe mare, iar tot norodul stătea pe ţărm lîngă mare.
2 Apoi a început să-i înveţe multe lucruri în pilde; şi, în învăţătura pe care le-o dădea, le spunea:
3 "Ascultaţi! Iată, semănătorul a ieşit să semene.
4 Pe cînd semăna, o parte din sămînţă a căzut lîngă drum: au venit păsările şi au mîncat-o.
5 O altă parte a căzut pe un loc stîncos, unde n-avea mult pămînt: a răsărit îndată, pentru că n-a dat de un pămînt adînc;
6 dar, cînd a răsărit soarele, s-a pălit; şi, pentru că n-avea rădăcină, s-a uscat.
7 O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o, şi n-a dat roadă.
8 O altă parte a căzut în pămînt bun: a dat roadă, care se înălţa şi creştea; şi a adus: una treizeci, alta şaizeci, şi alta o sută."
9 Apoi a zis: "Cine are urechi de auzit, să audă."
10 Cînd a fost singur, cei ce erau în jurul Lui împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde.
11 "Vouă", le-a zis El, "v-a fost dat să cunoaşteţi taina Împărăţiei lui Dumnezeu; dar pentru cei ce sunt afară din numărul vostru, toate lucrurile sunt înfăţişate în pilde;
12 pentru ca "măcar că privesc, să privească şi să nu vadă, şi măcar că aud, să audă şi să nu înţeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu şi să li se ierte păcatele."
13 El le-a mai zis: "Nu înţelegeţi pilda aceasta? Cum veţi înţelege atunci toate celelalte pilde?"
14 Semănătorul seamănă Cuvîntul.
15 Cei înfăţişaţi prin sămînţa căzută lîngă drum, sunt aceia în care este semănat Cuvîntul; dar după ce l-au auzit, vine Satana îndată, şi ia Cuvîntul semănat în ei.
16 Tot aşa, cei înfăţişaţi prin sămînţa căzută în locurile stîncoase, sunt aceia care, cînd aud Cuvîntul, îl primesc îndată cu bucurie;
17 dar n-au rădăcină în ei, ci ţin pînă la o vreme; şi cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el.
18 Alţii sunt cei înfăţişaţi prin sămînţa căzută între spini; aceştia sunt cei ce aud Cuvîntul,
19 dar năvălesc în ei grijile lumii, înşelăciunea bogăţiilor şi poftele altor lucruri, care înecă Cuvîntul, şi-l fac astfel neroditor.
20 Alţii apoi sunt înfăţişaţi prin sămînţa căzută în pămînt bun. Aceştia sunt cei ce aud Cuvîntul, îl primesc, şi fac roadă: unul treizeci, altul şaizeci şi altul o sută."

Lumina.

21 El le-a mai zis: "Oare lumina este adusă ca să fie pusă sub baniţă sau sub pat? Nu este adusă ca să fie pusă în

sfeşnic?
22 Căci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit şi nimic tăinuit care nu va ieşi la lumină.
23 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă."
24 El le-a mai zis: "Luaţi seama la ce auziţi. Cu ce măsură veţi măsura, vi se va măsura: şi vi se va da şi mai mult.
25 Căci celui ce are, i se va da; dar de la cel ce n-are, se va lua şi ce are."

Pilda cu sămînţa.

26 El a mai zis: "Cu Împărăţia lui Dumnezeu este ca atunci cînd aruncă un om sămînţa în pămînt;
27 fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua: sămînţa încolţeşte şi creşte fără să ştie el cum.
28 Pămîntul rodeşte singur: întîi un fir verde, apoi spic, după aceea grîu deplin în spic;
29 şi cînd este coaptă roada, pune îndată secera în ea, pentru că a venit secerişul."

Pilda grăuntelui de muştar.

30 El a mai zis: "Cu ce vom asemăna Împărăţia lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfăţişa?
31 Se aseamănă cu un grăunte de muştar, care, cînd este semănat în pămînt, este cea mai mică dintre toate seminţele de pe pămînt;
32 dar, după ce a fost semănat, creşte şi se face mai mare decît toate zarzavaturile, şi face ramuri mari, aşa că păsările cerului îşi pot face cuiburi la umbra lui."
33 Isus le vestea Cuvîntul prin multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-L priceapă.
34 Nu le vorbea deloc fără pildă; dar, cînd era singur la o parte, lămurea ucenicilor Săi toate lucrurile.

Potolirea furtunii.

35 În aceeaşi zi, seara, Isus le-a zis: "Să trecem în partea cealaltă."
36 După ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla, şi aşa cum era. Împreună cu El mai erau şi alte corăbii.
37 S-a stîrnit o mare furtună de vînt, care arunca valurile în corabie, aşa că mai că se umplea corabia.
38 şi El dormea la cîrmă pe căpătîi. Ucenicii L-au deşteptat, şi I-au zis: "Învăţătorule, nu-Ţi pasă că pierim?"
39 El S-a sculat, a certat vîntul, şi a zis mării: "Taci! Fără gură!" Vîntul a stat şi s-a făcut o linişte mare.
40 Apoi le-a zis: "Pentru ce sunteţi aşa de fricoşi? Tot n-aveţi credinţă?"
41 I-a apucat o mare frică, şi ziceau unii către alţii: "Cine este acesta de Îl ascultă chiar şi vîntul şi marea?"

Vindecarea unui îndrăcit.

5 1 Au ajuns pe celălalt ţărm al mării, în ţinutul Gadarenilor.
2 Cînd a ieşit Isus din corabie, L-a întîmpinat îndată un om care ieşea din morminte, stăpînit de un duh necurat.
3 Omul acesta îşi avea locuinţa în morminte, şi nimeni nu mai putea să-l ţină legat, nici chiar cu un lanţ.
4 Căci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi şi cu cătuşe la mîini, dar rupsese cătuşele şi sfărîmase obezile, şi nimeni nu-l putea domoli.
5 Totdeauna, zi şi noapte, stătea în morminte şi pe munţi, ţipînd şi tăindu-se cu pietre.
6 Cînd a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s-a închinat,
7 şi a strigat cu glas tare: "Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Cel Prea Înalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuieşti!"
8 Căci Isus îi zicea: "Duh necurat, ieşi afară din omul acesta!"
9 "Care-ţi este numele?" l-a întrebat Isus. "Numele meu este "Legiune", a răspuns el, "pentru că suntem mulţi."
10 şi Îl ruga stăruitor să nu-l trimită afară din ţinutul acela.
11 Acolo, lîngă munte, era o turmă mare de porci, care păşteau.
12 Şi dracii L-au rugat, şi au zis:

"Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei."

13 Isus le-a dat voie, şi duhurile necurate au ieşit şi au intrat în porci; şi turma s-a repezit de pe rîpă în mare: erau aproape două mii, şi s-au înecat în mare.

14 Porcarii au fugit, şi au dat de ştire în cetate şi prin satele vecine. Oamenii au ieşit să vadă ce s-a întîmplat.

15 Au venit la Isus, şi iată pe cel ce fusese îndrăcit şi avusese legiunea de draci, şezînd jos îmbrăcat şi întreg la minte; şi s-au înspăimîntat.

16 Cei ce văzuseră cele întîmplate, le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit şi cu porcii.

17 Atunci au început să roage pe Isus să plece din ţinutul lor.

18 Pe cînd Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-l lase să rămînă cu El.

19 Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: "Du-te acasă la ai tăi, şi povesteşte-le tot ce ţi-a făcut Domnul, şi cum a avut milă de tine."

20 El a plecat, şi a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Şi toţi se minunau.

Învierea fiicei lui Iair şi vindecarea unei femei bolnave de doisprezece ani.

21 După ce a trecut Isus iarăşi de cealaltă parte, cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lîngă mare.

22 Atunci a venit unul din fruntaşii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntaşul s-a aruncat la picioarele Lui,

23 şi I-a făcut următoarea rugăminte stăruitoare: "Fetiţa mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ţi pune mîinile peste ea, ca să se facă sănătoasă şi să trăiască."

24 Isus a plecat împreună cu el. Şi după El mergea mult norod şi-L îmbulzea.

25 Şi era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge.

26 Ea suferise mult de la mulţi doctori; cheltuise tot ce avea, şi nu simţise nici o uşurare; ba încă, îi era mai rău.

27 A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulţime, şi s-a atins de haina Lui.

28 Căci îşi zicea ea: "Dacă aş putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui."

29 Şi îndată, a secat izvorul sîngelui ei. Şi a simţit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.

30 Isus a cunoscut îndată că o putere ieşise din El, şi, întorcîndu-Se spre mulţime, a zis: "Cine s-a atins de hainele Mele?"

31 Ucenicii I-au zis: "Vezi că mulţimea Te îmbulzeşte, şi mai zici: "Cine s-a atins de Mine?"

32 El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

33 Femeia, înfricoşată şi tremurînd, căci ştia ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui, şi I-a spus tot adevărul.

34 Dar Isus i-a zis: "Fiică, credinţa ta te-a mîntuit; du-te în pace, şi fii tămăduită de boala ta."

35 Pe cînd vorbea El încă, iată că vin nişte oameni de la fruntaşul sinagogii, care-i spun: "Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învăţătorul?"

36 Dar Isus, fără să ţină seama de cuvintele acestea, a zis fruntaşului sinagogii: "Nu te teme, crede numai!"

37 Şi n-a îngăduit nimănui să-L însoţească afară de Petru, Iacov şi Ioan, fratele lui Iacov.

38 Au ajuns la casa fruntaşului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă şi pe unii care plîngeau şi se tînguiau mult.

39 A intrat înăuntru, şi le-a zis: "Pentru ce faceţi atîta zarvă, şi pentru ce plîngeţi? Copila n-a murit, ci doarme."

40 Ei îşi băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toţi, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei, şi pe cei ce-L însoţiseră, şi a intrat acolo unde

zăcea copila.

41 A apucat-o de mînă, şi i-a zis: "Talita cumi", care, tălmăcit, înseamnă: "Fetiţo, scoală-te, îţi zic!"

42 Îndată fetiţa s-a sculat, şi a început să umble, căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniţi.

43 Isus le-a poruncit cu tărie să nu ştie nimeni lucrul acesta şi a zis să dea de mîncare fetiţei.

Isus la Nazaret. - Necredinţa locuitorilor.

6 1 Isus a plecat de acolo, şi S-a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers după El.

2 Cînd a venit ziua Sabatului, a început să înveţe pe norod în sinagogă. Mulţi, cînd Îl auzeau, se mirau şi ziceau: "De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înţelepciune este aceasta, care I-a fost dată? Şi cum se fac astfel de minuni prin mîinile Lui?

3 Nu este acesta tîmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda şi al lui Simon? Şi nu sunt surorile Lui aici între noi?" Şi găseau o pricină de poticnire în El.

4 Dar Isus le-a zis: "Un prooroc nu este dispreţuit decît în patria Lui, între rudele Lui şi în casa Lui."

5 N-a putut să facă nici o minune acolo, ci doar Şi-a pus mîinile peste cîţiva bolnavi, şi i-a vindecat.

6 Şi se mira de necredinţa lor. Isus străbătea satele de primprejur şi învăţa pe norod.

Trimiterea celor doisprezece.

7 Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece, şi a început să-i trimită doi cîte doi, dîndu-le putere asupra duhurilor necurate.

8 Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum decît un toiag, să n-aibă nici pîine, nici traistă, nici bani de aramă la brîu;

9 să se încalţe cu sandale, şi să nu se îmbrace cu două haine.

10 Apoi le-a zis: "În orice casă veţi intra, să rămîneţi acolo pînă veţi pleca din locul acela.

11 Şi, dacă în vreun loc nu vă vor primi, şi nu vă vor asculta, să plecaţi de acolo, şi să scuturaţi îndată praful de sub picioarele voastre, ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că în ziua judecăţii, va fi mai uşor pentru pămîntul Sodomei şi Gomorei decît pentru cetatea aceea."

12 Ucenicii au plecat, şi au propovăduit pocăinţa.

13 Scoteau mulţi draci, şi ungeau cu untdelemn pe mulţi bolnavi, şi-i vindecau.

Moartea lui Ioan Botezătorul.

14 Împăratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al cărui Nume ajunsese vestit şi a zis: "Ioan Botezătorul a înviat din morţi, şi de aceea lucrează aceste puteri prin el."

15 Alţii ziceau: "Este Ilie. Iar alţii ziceau: "Este un prooroc ca unul din prooroci."

16 Dar Irod, cînd a auzit lucrul acesta, zicea: "Ioan acela, căruia i-am tăiat capul, a înviat din morţi."

17 Căci Irod însuşi trimisese să prindă pe Ioan, şi-l legase în temniţă, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentru că o luase de nevastă.

18 Şi Ioan zicea lui Irod: "Nu-ţi este îngăduit să ţii pe nevasta fratelui tău!"

19 Irodiada avea necaz pe Ioan, şi voia să-l omoare. Dar nu putea,

20 căci Irod se temea de Ioan, fiindcă îl ştia om neprihănit şi sfînt; îl ocrotea, şi, cînd îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neştiind ce să facă; şi-l asculta cu plăcere.

21 Totuşi, a venit o zi cu bun prilej, cînd Irod îşi prăznuia ziua naşterii, şi a dat un ospăţ boierilor săi, mai marilor oastei şi fruntaşilor Galileii.

22 Fata Irodiadei a intrat la ospăţ, a jucat şi a plăcut lui Irod şi oaspeţilor lui. Împăratul a zis fetei: "Cere-mi orice vrei, şi-ţi voi da."

23 Apoi a adăugat cu jurămînt:

"Orice-mi vei cere, îţi voi da, fie şi jumătate din împărăţia mea."
24 Fata a ieşit afară, şi a zis mamei sale: "Ce să cer?" Şi mamă-sa i-a răspuns: "Capul lui Ioan Botezătorul."
25 Ea s-a grăbit să vină îndată la împărat, şi i-a făcut următoarea cerere: "Vreau să-mi dai îndată într-o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul."
26 Împăratul s-a întristat foarte mult; dar, din pricina jurămintelor sale şi din pricina oaspeţilor, n-a vrut să zică nu.
27 A trimis îndată un ostaş de pază, cu porunca de a aduce capul lui Ioan Botezătorul. Ostaşul de pază s-a dus şi a tăiat capul lui Ioan în temniţă;
28 l-a adus pe o farfurie, l-a dat fetei, şi fata l-a dat mamei sale.
29 Ucenicii lui Ioan, cînd au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat trupul, şi l-au pus într-un mormînt.

Înmulţirea pîinilor.

30 Apostolii s-au adunat la Isus, şi I-au spus tot ce făcuseră şi tot ce învăţaseră pe oameni.
31 Isus le-a zis: "Veniţi singuri la o parte, într-un loc pustiu, şi odihniţi-vă puţin." Căci erau mulţi care veneau şi se duceau, şi ei nu aveau vreme nici să mănînce.
32 Au plecat dar cu corabia, ca să se ducă într-un loc pustiu, la o parte.
33 Oamenii i-au văzut plecînd, şi i-au cunoscut; au alergat pe jos din toate cetăţile, şi au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei.
34 Cînd a ieşit din corabie, Isus a văzut mult norod; şi I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca nişte oi care n-aveau păstor; şi a început să-i înveţe multe lucruri.
35 Fiindcă ziua era pe sfîrşite, ucenicii s-au apropiat de El, şi I-au zis: "Locul acesta este pustiu şi ziua este pe sfîrşite.
36 Dă-le drumul să se ducă în cătunele şi satele de primprejur, ca să-şi cumpere pîine, fiindcă n-au ce mînca."
37 "Daţi-le voi să mănînce", le-a răspuns Isus. Dar ei I-au zis: "Oare să ne ducem să cumpărăm pîini de două sute de lei, şi să le dăm să mănînce?"
38 Şi El i-a întrebat: "Cîte pîini aveţi? Duceţi-vă de vedeţi." S-au dus de au văzut cîte pîini au, şi au răspuns: "Cinci, şi doi peşti."
39 Atunci le-a poruncit să-i aşeze pe toţi, cete, cete, pe iarba verde.
40 Şi au şezut jos în cete de cîte o sută şi de cîte cincizeci.
41 El a luat cele cinci pîini şi cei doi peşti. Şi-a ridicat ochii spre cer, şi a rostit binecuvîntarea. Apoi a frînt pîinile şi le-a dat ucenicilor ca ei să le împartă norodului. Asemenea şi cei doi peşti, i-a împărţit la toţi.
42 Au mîncat toţi şi s-au săturat;
43 şi au ridicat douăsprezece coşuri pline cu fărîmituri de pîine şi cu ce mai rămăsese din peşti.
44 Cei ce mîncaseră pîinile, erau cinci mii de bărbaţi.

Isus umblă pe mare.

45 Îndată, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, şi să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea să dea drumul norodului.
46 După ce Şi-a luat rămas bun de la norod, S-a dus în munte, ca să Se roage.
47 Cînd s-a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe ţărm.
48 A văzut pe ucenici că se necăjesc cu vîslirea, căci vîntul le era împotrivă. Şi într-a patra strajă din noapte a mers la ei, umblînd pe mare, şi voia să treacă pe lîngă ei.
49 Cînd L-au văzut ei umblînd pe mare, li s-a părut că este o nălucă, şi au ţipat;
50 pentru că toţi L-au văzut, şi s-au spăimîntat. Isus a vorbit îndată cu ei şi le-a zis: "Îndrăzniţi, Eu sunt, nu vă temeţi!"
51 Apoi S-a suit la ei în corabie, şi a stat vîntul. Ei au rămas uimiţi şi

înmărmuriți,
52 căci nu înțeleseseră minunea cu pîinile, fiindcă le era inima împietrită.

Vindecări la Ghenezaret

53 După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului, și au tras la mal.
54 Cînd au ieșit din corabie, oamenii au cunoscut îndată pe Isus,
55 au alergat prin toate împrejurimile, și au început să aducă pe bolnavi în paturi, pretutindeni pe unde se auzea că era El.
56 Oriunde intra El, în sate, în cetăți sau în cătune, puneau pe bolnavi pe piețe, și-L rugau să le dea voie doar să se atingă de poalele hainei Lui. Și toți cîți se atingeau de El, erau tămăduiți.

Fariseii și datina bătrînilor.

7 1 Fariseii și cîțiva cărturari, veniți din Ierusalim, s-au adunat la Isus.
2 Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prînzind cu mîinile necurate, adică nespălate.
3 Fariseii, însă, și toți Iudeii nu mănîncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mîinile, după datina bătrînilor.
4 Și cînd se întorc din piață, nu mănîncă decît după ce s-au scăldat. Sunt multe alte obiceiuri pe care au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor.
5 Și Fariseii și cărturarii L-au întrebat: "Pentru ce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrînilor, ci prînzesc cu mîinile nespălate?"
6 Isus le-a răspuns: "Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, după cum este scris: "Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.
7 Degeaba Mă cinstesc ei, dînd învățături care nu sunt decît niște porunci omenești."
8 Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți datina așezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor și a paharelor, și faceți multe alte lucruri de acestea."
9 El le-a mai zis: "Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.
10 Căci Moise a zis: "Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta și: "Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea."
11 Voi, dimpotrivă, ziceți: "Dacă un om va spune tatălui său sau mamei sale: "Orice cu ce te-aș putea ajuta este "Corban", adică dat lui Dumnezeu, face bine,
12 și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau pentru mama sa.
13 Și așa, ați desființat Cuvîntul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!"

Ce spurcă pe om

14 În urmă, a chemat din nou norodul la Sine, și le-a zis: "Ascultați-Mă toți și înțelegeți.
15 Afară din om nu este nimic care intrînd în el, să-l poată spurca, dar ce iese din om, aceea-l spurcă.
16 Dacă are cineva urechi de auzit, să audă."
17 După ce a intrat în casă, pe cînd era departe de norod, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta.
18 El le-a zis: "Și voi sunteți așa de nepricepuți? Nu înțelegeți că nimic din ce intră în om de afară, nu-l poate spurca?
19 Fiindcă nu intră în inima lui, ci în pîntece, și apoi este dat afară în hazna?" A zis astfel, făcînd toate bucatele curate.
20 El le-a mai zis: "Ce iese din om, aceea spurcă pe om.
21 Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gîndurile rele, preacurviile, curviile, uciderile,
22 furtișagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșelăciunile, faptele de rușine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia.
23 Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru, și spurcă pe om."

Femeia Cananeancă.

24 Isus a plecat de acolo, şi S-a dus în ţinutul Tirului şi al Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu ştie nimeni că este acolo; dar n-a putut să rămînă ascuns.

25 Căci îndată, o femeie, a cărei fetiţă era stăpînită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El, şi a venit de s-a aruncat la picioarele Lui.

26 Femeia aceasta era o grecoaică de obîrşie Siro-feniciană. Ea îl ruga să scoată pe dracul din fiica ei.

27 Isus i-a zis: "Lasă să se sature mai întîi copiii; căci nu este bine să iei pîinea copiilor, şi s-o arunci la căţei."

28 "Da, Doamne", I-a răspuns ea, "dar şi căţeii de sub masă mănîncă din fărîmiturile copiilor."

29 Atunci Isus i-a zis: "Pentru vorba aceasta, du-te; a ieşit dracul din fiică-ta."

30 Şi cînd a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; şi ieşise dracul din ea.

Vindecarea unui surd-mut.

31 Isus a părăsit ţinutul Tirului şi a venit iarăşi prin Sidon la marea Galileii, trecînd prin ţinutul Decapole.

32 I-au adus un surd, care vorbea cu anevoie, şi L-au rugat să-Şi pună mîinile peste el.

33 El l-a luat la o parte din norod, i-a pus degetele în urechi, şi i-a atins limba cu scuipatul Lui.

34 Apoi, Şi-a ridicat ochii spre cer, a suspinat, şi a zis: "Efata", adică: "Deschide-te!"

35 Îndată, i s-au deschis urechile, i s-a dezlegat limba, şi a vorbit foarte desluşit.

36 Isus le-a poruncit să nu spună nimănui; dar cu cît le poruncea mai mult, cu atît Îl vesteau mai mult.

37 Ei erau uimiţi peste măsură de mult, şi ziceau: "Toate le face de minune; chiar şi pe surzi îi face să audă, şi pe muţi să vorbească."

A doua înmulţire a pîinilor.

8 1 În zilele acelea, fiindcă se strînsese din nou mult norod, şi n-aveau ce mînca, Isus a chemat pe ucenicii Săi şi le-a zis:

2 "Mi-e milă de norodul acesta; căci iată că de trei zile stau lîngă Mine, şi n-au ce mînca.

3 Dacă le voi da drumul acasă flămînzi, au să leşine de foame pe drum, fiindcă unii din ei au venit de departe."

4 Ucenicii I-au răspuns: "Cum ar putea cineva să sature cu pîine pe oamenii aceştia, aici, într-un loc pustiu?"

5 "Cîte pîini aveţi?" i-a întrebat Isus. "Şapte", I-au răspuns ei.

6 Atunci a poruncit norodului să şadă pe pămînt; a luat cele şapte pîini; şi, după ce a mulţumit lui Dumnezeu, le-a frînt şi le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă; şi ei le-au împărţit norodului.

7 Mai aveau şi cîţiva peştişori; şi Isus, după ce i-a binecuvîntat, a poruncit să-i împartă şi pe aceia.

8 Au mîncat şi s-au săturat, şi au ridicat şapte coşniţe, pline cu rămăşiţele de fărîmituri.

9 Erau aproape patru mii de inşi. În urmă, Isus le-a dat drumul.

10 Isus a intrat îndată în corabie cu ucenicii Săi, şi a venit în părţile Dalmanutei.

Aluatul Fariseilor.

11 Fariseii au venit deodată, şi au început o ceartă de vorbe cu Isus; şi ca să-L pună la încercare, I-au cerut un semn din cer.

12 Isus a suspinat adînc în duhul Său, şi a zis: "Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un semn."

13 Apoi i-a lăsat, şi a intrat iarăşi în corabie, ca să treacă de cealaltă parte.

14 Ucenicii uitaseră să ia pîini; cu ei în corabie n-aveau decît o pîine.

15 Isus le dădea în grijă, şi le zicea: "Luaţi seama, să vă păziţi bine de

aluatul Fariseilor şi de aluatul lui Irod!"
16 Ucenicii se gîndeau şi ziceau între ei: "Fiindcă n-avem pîini."
17 Isus a înţeles lucrul acesta, şi le-a zis: "Pentru ce vă gîndiţi că n-aveţi pîini? Tot nu pricepeţi şi tot nu înţelegeţi? Aveţi inima împietrită?
18 Aveţi ochi, şi nu vedeţi? Aveţi urechi, şi nu auziţi? Şi nu vă aduceţi aminte deloc?
19 Cînd am frînt cele cinci pîini la cei cinci mii de bărbaţi, cîte coşuri pline cu fărîmituri aţi ridicat?" "Douăsprezece", I-au răspuns ei.
20 "Şi cînd am frînt cele şapte pîini la cei patru mii de bărbaţi, cîte coşniţe pline cu fărîmituri aţi ridicat?" "Şapte", I-au răspuns ei.
21 Şi El le-a zis: "Tot nu înţelegeţi?"

Vindecarea unui orb la Betsaida.

22 Au venit la Betsaida, au adus la Isus un orb, şi L-au rugat să Se atingă de el.
23 Isus a luat pe orb de mînă, şi l-a scos afară din sat; apoi i-a pus scuipat pe ochi, Şi-a pus mîinile peste el, şi l-a întrebat: "Vezi ceva?"
24 El s-a uitat, şi a zis: "Văd nişte oameni umblînd, dar mi se par ca nişte copaci."
25 Isus i-a pus din nou mîinile pe ochi; i-a spus să se uite ţintă; şi cînd s-a uitat, a fost tămăduit şi a văzut toate lucrurile deslușit.
26 Atunci Isus l-a trimis acasă, şi i-a zis: "Să nu intri în sat, şi nici să nu spui cuiva în sat."

Mărturisirea lui Petru.

27 Isus a plecat cu ucenicii Săi în satele Cezareii lui Filip. Pe drum le-a pus următoarea întrebare: "Cine zic oamenii că sunt Eu?"
28 Ei I-au răspuns: "Ioan Botezătorul; alţii: Ilie; alţii: unul din proorocii."
29 "Dar voi", i-a întrebat El, "cine ziceţi că sunt Eu?" "Tu eşti Hristosul!" I-a răspuns Petru.
30 Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta despre El.

Isus vesteşte patimile şi moartea Sa.

31 Atunci a început să-i înveţe că Fiul omului trebuie să pătimească mult, să fie tăgăduit de bătrîni, de preoţii cei mai de seamă şi de cărturari, să fie omorît, şi după trei zile să învieze.
32 Le spunea lucrurile acestea pe faţă. Petru însă L-a luat de o parte şi a început să-L mustre.
33 Dar Isus S-a întors şi S-a uitat la ucenicii Săi, a mustrat pe Petru, şi i-a zis: "Înapoia Mea, Satano! Fiindcă tu nu te gîndeşti la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor."
34 Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi, şi le-a zis: "Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuşi, să-şi ia crucea, şi să Mă urmeze.
35 Căci oricine va vrea să-şi scape viaţa, o va pierde; dar oricine îşi va pierde viaţa din pricina Mea şi din pricina Evangheliei, o va mîntui.
36 Şi ce foloseşte unui om să cîştige toată lumea, dacă îşi pierde sufletul?
37 Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?
38 Pentru că de oricine se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele în acest neam preacurvar şi păcătos, se va ruşina şi Fiul omului, cînd va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinţii îngeri."

9 1 El le-a mai zis: "Adevărat vă spun, că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor muri pînă nu vor vedea împărăţia lui Dumnezeu venind cu putere."

Schimbarea la faţă.

2 După şase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan, şi i-a dus singuri de o parte pe un munte înalt. Acolo S-a schimbat la faţă înaintea lor.
3 Hainele Lui s-au făcut strălucitoare şi foarte albe, de o albeaţă pe care nici un nălbitor de pe pămînt n-o poate da.

4 Ilie li s-a arătat împreună cu Moise, şi sta de vorbă cu Isus.
5 Petru a luat cuvîntul, şi a zis lui Isus: "Învăţătorule, este bine să stăm aici să facem trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise, şi una pentru Ilie."
6 Căci nu ştia ce să zică, atît de mare spaimă îi apucase.
7 A venit un nor şi i-a acoperit cu umbra lui şi din nor s-a auzit un glas, care zicea: "Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultaţi!"
8 Îndată, ucenicii s-au uitat împrejur, şi n-au mai văzut pe nimeni decît pe Isus singur cu ei.
9 Pe cînd se coborau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ce au văzut, pînă va învia Fiul omului dintre cei morţi.
10 Ei au păstrat în ei lucrul acesta şi se întrebau între ei ce să însemne învierea aceea dintre cei morţi.
11 Ucenicii I-au pus următoarea întrebare: "Pentru ce zic cărturarii că trebuie să vină întîi Ilie?"
12 El le-a răspuns: "Ilie va veni întîi; şi va aşeza din nou toate lucrurile; tot aşa după cum este scris despre Fiul omului că trebuie să pătimească mult şi să fie defăimat.
13 Dar Eu vă spun că Ilie a şi venit, şi ei i-au făcut ce au vrut, după cum este scris despre el."

Vindecarea unui îndrăcit.

14 Cînd au ajuns la ucenici, au văzut mult norod împrejurul lor şi pe cărturari întrebîndu-se cu ei.
15 De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s-a mirat, şi a alergat la El să I se închine.
16 El i-a întrebat: "Despre ce vă întrebaţi cu ei?"
17 şi un om din norod I-a răspuns: "Învăţătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care este stăpînit de un duh mut.
18 Oriunde îl apucă, îl trînteşte la pămînt. Copilul face spumă la gură, scrîşneşte din dinţi, şi rămîne ţeapăn. M-am rugat de ucenicii Tăi să scoată duhul, şi n-au putut."
19 O, neam necredincios!" le-a zis Isus. "Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi? Aduceţi-l la Mine."
20 L-au adus la El. Şi, cum a văzut copilul pe Isus, duhul l-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pămînt, şi se zvîrcolea făcînd spumă la gură.
21 Isus a întrebat pe tatăl lui: "Cîtă vreme este de cînd îi vine aşa?" "Din copilărie", a răspuns el.
22 "Şi de multe ori duhul l-a aruncat cînd în foc, cînd în apă, ca să-l omoare. Dar dacă poţi face ceva, fie-Ţi milă de noi şi ajută-ne."
23 Isus a răspuns: "Tu zici: "Dacă poţi!" Toate lucrurile sunt cu putinţă celui ce crede!"
24 Îndată, tatăl copilului a strigat cu lacrimi: "Cred, Doamne! Ajută necredinţei mele!"
25 Cînd a văzut Isus că norodul vine în fuga mare spre El, a mustrat duhul necurat, şi i-a zis: "Duh mut şi surd, îţi poruncesc să ieşi afară din copilul acesta şi să nu mai intri în el."
26 Şi duhul a ieşit, ţipînd şi scuturîndu-l cu mare putere. Copilul a rămas ca mort, aşa că mulţi ziceau: "A murit!"
27 Dar Isus l-a apucat de mînă şi l-a ridicat. Şi el s-a sculat în picioare.
28 Cînd a intrat Isus în casă, ucenicii Lui L-au întrebat deoparte: "Noi de ce n-am putut să scoatem duhul acesta?"
29 "Acest soi de draci", le-a zis El, "nu poate ieşi decît prin rugăciune şi post."

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa.

30 Au plecat de acolo, şi au trecut prin Galilea. Isus nu voia să ştie nimeni că trece.
31 Căci învăţa pe ucenicii Săi, şi zicea: "Fiul omului va fi dat în mîinile oamenilor; ei Îl vor omorî şi a treia zi după ce-L vor omorî, va învia."
32 Dar ucenicii nu înţelegeau cuvintele acestea, şi se temeau să-L întrebe.

Cine este cel mai mare?

33 Apoi au venit la Capernaum. Cînd era în casă, Isus i-a întrebat: "Despre ce vorbeaţi unul cu altul pe drum?"

34 Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să ştie cine este cel mai mare.

35 Atunci Isus a şezut jos, a chemat pe cei doisprezece, şi le-a zis: "Dacă vrea cineva să fie cel dintîi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toţi şi slujitorul tuturor!"

36 Şi a luat un copilaş, şi l-a aşezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în braţe, şi le-a zis:

37 "Oricine primeşte pe unul din aceşti copilaşi, în Numele Meu, Mă primeşte pe Mine şi oricine Mă primeşte pe Mine, nu Mă primeşte pe Mine, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine."

Pricinile de păcătuire.

38 Ioan l-a zis: "Învăţătorule, noi am văzut pe un om scoţînd draci în Numele Tău; şi l-am oprit, pentru că nu venea după noi."

39 "Nu-l opriţi", a răspuns Isus, "căci nu este nimeni, care să facă minuni în Numele Meu, şi să Mă poată grăi de rău îndată după aceea.

40 Cine nu este împotriva noastră este pentru noi.

41 Şi oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu, pentru că sunteţi ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-şi va pierde răsplata.

42 Dar, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din aceşti micuţi care cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gît o piatră mare de moară şi să fie aruncat în mare.

43 Dacă mîna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viaţă, decît să ai două mîini, şi să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,

44 unde viermele lor nu moare, şi focul nu se stinge.

45 Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l, este mai bine pentru tine să intri în viaţă şchiop, decît să ai două picioare, şi să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,

46 unde viermele lor nu moare, şi focul nu se stinge.

47 Şi dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împărăţia lui Dumnezeu numai cu un ochi, decît să ai doi ochi şi să fii aruncat în focul gheenei,

48 unde viermele lor nu moare şi focul nu se stinge.

49 Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, şi orice jertfă va fi sărată cu sare.

50 Sarea este bună; dar dacă sarea îşi pierde puterea de a săra, cu ce îi veţi da înapoi puterea aceasta? Să aveţi sare în voi înşivă, şi să trăiţi în pace unii cu alţii.

Desfacerea căsătoriei.

10 1 Isus a plecat de acolo, şi a venit în ţinutul Iudeii, dincolo de Iordan. Gloatele s-au adunat din nou la El, şi, după obiceiul Său, a început iarăşi să-i înveţe.

2 Au venit la El Fariseii; şi, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să-şi lase nevasta.

3 Drept răspuns, El le-a zis: "Ce v-a poruncit Moise?"

4 "Moise", au zis ei, "a dat voie ca bărbatul să scrie o carte de despărţire şi s-o lase."

5 Isus le-a zis: "Din pricina împietririi inimii voastre v-a scris Moise porunca aceasta.

6 Dar de la începutul lumii, Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească şi parte femeiască.

7 De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa, şi se va lipi de nevastă-sa.

8 Şi cei doi vor fi un singur trup. Aşa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup.

9 Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă."

10 În casă, ucenicii L-au întrebat

iarăşi asupra celor de mai sus.

11 El le-a zis: "Oricine îşi lasă nevasta, şi ia pe alta de nevastă, preacurveşte faţă de ea;

12 şi dacă o nevastă îşi lasă bărbatul, şi ia pe altul de bărbat, preacurveşte."

Copilaşii.

13 I-au adus nişte copilaşi, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe cei ce îi aduceau.

14 Cînd a văzut Isus acest lucru S-a mîniat, şi le-a zis: "Lăsaţi copilaşii să vină la Mine, şi nu-i opriţi, căci Împărăţia lui Dumnezeu este a celor ca ei.

15 Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăţia lui Dumnezeu ca un copilaş, cu nici un chip nu va intra în ea!"

16 Apoi i-a luat în braţe, şi i-a binecuvîntat, punîndu-Şi mîinile peste ei.

Tînărul bogat.

17 Tocmai cînd era gata să pornească la drum, a alergat la El un om care a îngenuncheat înaintea Lui, şi L-a întrebat: "Bunule Învăţător, ce să fac ca să moştenesc viaţa veşnică?"

18 "Pentru ce Mă numeşti bun?" i-a zis Isus. "Nimeni nu este bun decît Unul singur: Dumnezeu.

19 Cunoşti poruncile: "Să nu preacurveşti; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă, să nu înşeli; să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta."

20 El I-a răspuns: "Învăţătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinereţea mea."

21 Isus Şi-a uitat ţintă la el, l-a iubit, şi i-a zis: "Îţi lipseşte un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci, şi vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ţi crucea, şi urmează-Mă."

22 Mîhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe avuţii.

23 Isus Şi-a uitat împrejurul Lui, şi a zis ucenicilor Săi: "Cît de anevoie vor intra în Împărăţia lui Dumnezeu cei ce au avuţii!"

24 Ucenicii au rămas uimiţi de cuvintele Lui. Isus a luat din nou cuvîntul, şi le-a zis: "Fiilor, cît de anevoie este pentru cei ce se încred în bogăţii, să intre în Împărăţia lui Dumnezeu!

25 Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decît să intre un om bogat în Împărăţia lui Dumnezeu!"

26 Ucenicii au rămas şi mai uimiţi, şi au zis unii către alţii: "Cine poate atunci să fie mîntuit?"

27 Isus Şi-a uitat ţintă la ei, şi le-a zis: "Lucrul acesta este cu neputinţă la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sunt cu putinţă la Dumnezeu."

Moştenirea vieţii veşnice.

28 Petru a început să-I zică: "Iată că noi am lăsat totul, şi Te-am urmat."

29 Isus a răspuns: "Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să fi lăsat casă, sau fraţi, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde, pentru Mine şi pentru Evanghelie,

30 şi să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, fraţi, surori, mame, copii şi holde, împreună cu prigoniri, iar în veacul viitor, viaţa veşnică.

31 Mulţi din cei dintîi vor fi cei de pe urmă, şi mulţi din cei de pe urmă vor fi cei dintîi."

Isus vesteşte moarete şi învierea Sa.

32 Ei erau pe drum şi se suiau la Ierusalim, şi Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau tulburaţi, şi mergeau îngroziţi după El. Isus a luat iarăşi la El pe cei

32 doisprezece şi a început să le vorbească despre lucrurile care aveau să I se întîmple.

33 "Iată", a zis El, "ne suim la Ierusalim, şi Fiul omului va fi dat în mîinile preoţilor celor mai de seamă şi

cărturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte, şi-L vor da în mîinile Neamurilor,
34 care îşi vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiele, Îl vor scuipa şi-L vor omorî; dar, după trei zile, va învia."

Cererea fiilor lui Zebedei.

35 Fiii lui Zebedei, Iacov şi Ioan, au venit la Isus, şi I-au zis: "Învăţătorule, am vrea să ne faci ce-Ţi vom cere."
36 El le-a zis: "Ce voiţi să vă fac?"
37 "Dă-ne", I-au zis ei, "să şedem unul la dreapta Ta şi altul la stînga Ta, cînd vei fi îmbrăcat în slava Ta."
38 Isus le-a răspuns: "Nu ştiţi ce cereţi. Puteţi voi să beţi paharul pe care am să-l beau Eu, sau să fiţi botezaţi cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?"
39 "Putem", au zis ei. şi Isus le-a răspuns: "Este adevărat că paharul pe care-l voi bea Eu, îl veţi bea, şi cu botezul cu care voi fi botezat Eu, veţi fi botezaţi;
40 dar cinstea de a şedea la dreapta sau la stînga Mea, nu atîrnă de Mine s-o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru care a fost pregătită."
41 Cei zece, cînd au auzit lucrul acesta, au început să se mînie pe Iacov şi pe Ioan.
42 Isus i-a chemat la El, şi le-a zis: "Ştiţi că cei priviţi drept cîrmuitori ai neamurilor, domnesc peste ele, şi mai marii lor le poruncesc cu stăpînire.
43 Dar între voi să nu fie aşa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;
44 şi oricare va vrea să fie cel dintîi între voi, să fie robul tuturor.
45 Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească, şi să-Şi dea viaţa răscumpărare pentru mulţi!"

Orbul Bartimeu.

46 Au ajuns la Ierihon. Şi pe cînd ieşea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi şi cu o mare mulţime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerşetor orb, şedea jos lîngă drum, şi cerea de milă.
47 El a auzit că trece Isus din Nazaret, şi a început să strige: "Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!"
48 Mulţi îl certau să tacă, dar el şi mai tare striga: "Fiul lui David, ai milă de mine!"
49 Isus S-a oprit, şi a zis: "Chemaţi-l!" Au chemat pe orb, şi i-au zis: "Îndrăzneşte, scoală-te, căci te cheamă."
50 Orbul şi-a aruncat haina; a sărit, şi a venit la Isus.
51 Isus a luat cuvîntul, şi i-a zis: "Ce vrei să-ţi fac?" "Rabuni", I-a răspuns orbul, "să capăt vederea."
52 Şi Isus i-a zis: "Du-te, credinţa ta te-a mîntuit." Îndată orbul şi-a căpătat vederea, şi a mers pe drum după Isus.

Intrarea în Ierusalim.

11 1 Cînd s-au apropiat de Ierusalim, şi au fost lîngă Betfaghe şi Betania, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi,
2 şi le-a zis: "Duceţi-vă în satul dinaintea voastră: îndată ce veţi intra în el, veţi găsi un măgăruş legat, pe care n-a încălecat încă nici un om; dezlegaţi-l şi aduceţi-Mi-l.
3 Dacă vă va întreba cineva: "Pentru ce faceţi lucrul acesta?" să răspundeţi: "Domnul are trebuinţă de el. Şi îndată îl va trimite înapoi aici."
4 Ucenicii s-au dus, au găsit măgăruşul legat afară lîngă o uşă, la cotitura drumului, şi l-au dezlegat.
5 Unii din cei ce stăteau acolo, le-au zis: "Ce faceţi? De ce dezlegaţi măgăruşul acesta?"
6 Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Şi i-au lăsat să plece.
7 Au adus măgăruşul la Isus, şi-au aruncat hainele pe el, şi Isus a încălecat pe el.
8 Mulţi oameni îşi aşterneau hainele pe drum, iar alţii presărau ramuri pe care le tăiaseră de pe cîmp.
9 Cei ce mergeau înainte şi cei ce veneau după Isus, strigau: "Osana! Binecuvîntat este cel ce vine în Numele Domnului!

10 Binecuvîntată este Împărăția care
vine, Împărăția părintelui nostru David!
Osana în cerurile prea înalte!"
11 Isus a intrat în Ierusalim, și S-a
dus în Templu. După ce S-a uitat la
toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă
era pe înserate, a plecat la Betania cu
cei doisprezece.

Smochinul blestemat.

12 A doua zi, după ce au ieșit din
Betania, Isus a flămînzit.
13 A zărit de departe un smochin care
avea frunze, și a venit să vadă poate va
găsi ceva în el. S-a apropiat de smochin,
dar n-a găsit decît frunze, căci nu era
încă vremea smochinelor.
14 Atunci a luat cuvîntul, și a zis
smochinului: "În veac să nu mai
mănînce nimeni rod din tine!" și
ucenicii au auzit aceste vorbe.
15 Au ajuns în Ierusalim; și Isus a
intrat în Templu. A început să scoată
afară pe cei ce vindeau și cumpărau în
Templu, a răsturnat mesele
schimbătorilor de bani, și scaunele celor
ce vindeau porumbei.
16 Și nu lăsa pe nimeni să poarte
vreun vas prin Templu.
17 Și-i învăța și zicea: "Oare nu este
scris: "Casa Mea se va chema o casă
de rugăciune pentru toate neamurile?"
Dar voi ați făcut din ea o peșteră de
tîlhari."
18 Preoții cei mai de seamă și
cărturarii, cînd au auzit cuvintele
acestea, căutau cum să-L omoare, căci
se temeau de El, pentru că tot norodul
era uimit de învățătura Lui.
19 Oridecîteori se înserа, Isus ieșea
afară din cetate.

Puterea credinței.

20 Dimineața, cînd treceau pe lîngă
smochin, ucenicii l-au văzut uscat din
rădăcini.
21 Petru și-a adus aminte de cele
petrecute, și a zis lui Isus: "Învățătorule,
uite că smochinul, pe care l-ai
blestemat, s-a uscat."
22 Isus a luat cuvîntul, și le-a zis:
"Aveți credință în Dumnezeu!
23 Adevărat vă spun că, dacă va zice
cineva muntelui acestuia: "Ridică-te și
aruncă-te în mare", și dacă nu se va
îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice
se va face, va avea lucrul cerut.
24 De aceea vă spun că, orice lucru
veți cere, cînd vă rugați, să credeți că
l-ați și primit, și-l veți avea.
25 Și, cînd stați în picioare de vă
rugați, să iertați orice aveți împotriva
cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este
în ceruri să vă ierte greșelile voastre.
26 Dar dacă nu iertați, nici Tatăl
vostru care este în ceruri nu vă va ierta
greșelile voastre.

Puterea lui Isus.

27 S-au dus din nou în Ierusalim. Și,
pe cînd Se plimba Isus prin Templu,
au venit la El preoții cei mai de seamă,
cărturarii și bătrînii,
28 Și I-au zis: "Cu ce putere faci Tu
aceste lucruri? Și cine Ți-a dat puterea
aceasta ca să le faci?"
29 Isus le-a răspuns: "Am să vă pun
și Eu o întrebare; răspundeți-Mi la ea,
și apoi vă voi spune și Eu cu ce putere
fac aceste lucruri.
30 Botezul lui Ioan venea din cer, ori
de la oameni? Răspundeți-Mi!"
31 Ei însă vorbeau astfel între ei:
"Dacă răspundem: "Din cer", va zice:
"Dar de ce nu l-ați crezut?"
32 Și dacă vom răspunde: "De la
oameni", se temeau de norod, căci toți
socoteau că Ioan a fost în adevăr un
prooroc.
33 Atunci au răspuns lui Isus: "Nu
știm." Și Isus le-a zis: "Nici Eu n-am
să vă spun cu ce putere fac aceste
lucruri."

Pilda vierilor.

12 1 Isus a început pe urmă să le
vorbească în pilde. "Un om a
sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard,
a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn,
apoi a arendat-o unor vieri și a plecat

din țară.
2 La vremea roadelor, a trimis la vieri un rob, ca să ia de la ei din roadele viei.
3 Vierii au pus mîna pe el, l-au bătut, și l-au trimis înapoi cu mîinile goale.
4 A trimis iarăși la ei un alt rob, ei l-au rănit la cap, și l-au batjocorit.
5 A mai trimis un altul, pe care l-au omorît, apoi a trimis mulți alții, dintre care, pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorît.
6 Mai avea un singur fiu prea iubit; la urmă, l-a trimis și pe el la ei. "Vor primi cu cinste pe fiul meu!" zicea el.
7 Dar vierii aceia au zis între ei: "Iată moștenitorul; veniți să-l omorîm și moștenirea va fi a noastră."
8 Și au pus mîna pe el, l-au omorît și i-au aruncat trupul afară din vie.
9 Acum, ce va face stăpînul viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia, și via o va da altora.
10 Oare n-ați citit locul acesta din Scriptură: "Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului;
11 Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?"
12 Ei căutau să-L prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. Și L-au lăsat, și au plecat.

Birul Cezarului.

13 Apoi au trimis la Isus pe unii din Farisei și din Irodiani, ca să-L prindă cu vorba.
14 Aceștia au venit, și I-au zis: "Învățătorule, știm că spui adevărul, și nu-Ți pasă de nimeni; căci nu cauți la fața oamenilor, și înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?
15 Să plătim sau să nu plătim?" Isus le-a cunoscut fățărnicia, și le-a răspuns: "Pentru ce Mă ispitiți? Aduceți-Mi un ban ca să-l văd."
16 I-au adus un ban; și Isus i-a întrebat: "Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sunt?" "Ale Cezarului", I-au răspuns ei.
17 Atunci Isus le-a zis: "Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu." Și se mirau foarte mult de El.

Despre înviere.

18 Saducheii, care zic că nu este înviere, au venit la Isus și I-au pus următoarea întrebare:
19 "Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise: "Dacă moare fratele cuiva și-i rămîne nevasta fără să aibă copii, fratele său să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său.
20 Erau dar șapte frați. Cel dintîi s-a însurat, și a murit fără să lase urmaș.
21 Al doilea a luat de nevastă pe văduvă, și a murit fără să lase urmaș. Tot așa și al treilea.
22 Și nici unul din cei șapte n-a lăsat urmaș. După ei toți, a murit și femeia.
23 La înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de nevastă."
24 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Oare nu vă rătăciți voi, din pricină că nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?
25 Căci după ce vor învia din morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri.
26 În ce privește învierea morților, oare n-ați citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbește despre "Rug", ce i-a spus Dumnezeu, cînd a zis: "Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?"
27 Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Tare vă mai rătăciți!"

Cea mai mare poruncă.

28 Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine Saducheilor, a venit la El, și L-a întrebat: "Care este cea dintîi dintre toate poruncile?"
29 Isus i-a răspuns: "Cea dintîi este

aceasta: "Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn,"

30 şi: "Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, şi cu toată puterea ta"; iată porunca dintîi.

31 Iar a doua este următoarea: "Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi." Nu este altă poruncă mai mare decît acestea."

32 Cărturarul I-a zis: "Bine, Învăţătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de El,

33 şi că a-L iubi cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul, şi cu toată puterea, şi a iubi pe aproapele ca pe sine, este mai mult decît toate arderile de tot şi decît toate jertfele."

34 Isus a văzut că a răspuns cu pricepere, şi i-a zis: "Tu nu eşti departe de împărăţia lui Dumnezeu." Şi nimeni nu îndrăznea să-l mai pună întrebări.

Al cui fiu este Hristosul.

35 Pe cînd învăţa pe norod în Templu, Isus a zis: "Cum zic cărturarii că Hristosul este fiul lui David?

36 Însuşi David, fiind insuflat de Duhul Sfînt, a zis: "Domnul a zis Domnului meu: "Şezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmaşii Tăi sub picioarele Tale."

37 Deci chiar David Îl numeşte Domn; atunci cum este El fiul lui?" Şi gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.

Mustrarea Cărturarilor.

38 În învăţătura pe care le-o dădea, Isus le zicea: "Păziţi-vă de cărturari, cărora le place să umble în haine lungi, şi să le facă lumea plecăciuni prin pieţe.

39 Ei umblă după scaunele dintîi în sinagogi, şi după locurile dintîi la ospeţe.

40 casele văduvelor le mănîncă, şi fac rugăciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osîndă va veni peste ei."

Văduva săracă.

41 Isus şedea jos în faţa vistieriei Templului, şi Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulţi, care erau bogaţi, aruncau mult.

42 A venit şi o văduvă săracă, şi a aruncat doi bănuţi, care fac un gologan.

43 Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi, şi le-a zis: "Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decît toţi cei ce au aruncat în vistierie;

44 căci toţi ceilalţi au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască."

Dărîmarea Ierusalimului şi venirea Fiului omului.

13 1 Cînd a ieşit Isus din Templu, unul din ucenicii Lui I-a zis: "Învăţătorule, uită-Te ce pietre şi ce ziduri!"

2 Isus i-a răspuns: "Vezi tu aceste ziduri mari? Nu va rămîne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată."

3 Apoi a şezut pe muntele Măslinilor în faţa Templului. Şi Petru, Iacov, Ioan şi Andrei, L-au întrebat deoparte:

4 "Spune-ne cînd se vor întîmpla aceste lucruri, şi care va fi semnul cînd se vor împlini toate aceste lucruri?"

5 Isus a început atunci să le spună: "Băgaţi de seamă să nu vă înşele cineva.

6 Fiindcă vor veni mulţi în Numele Meu, şi vor zice: "Eu sunt Hristosul!" Şi vor înşela pe mulţi.

7 Cînd veţi auzi despre războaie şi veşti de războaie, să nu vă spăimîntaţi, căci lucrurile acestea trebuie să se întîmple. Dar încă nu va fi sfîrşitul.

8 Un neam se va scula împotriva altui neam, şi o împărăţie împotriva altei împărăţii; pe alocuri vor fi cutremure de pămînt, foamete şi tulburări. Aceste lucruri vor fi începutul durerilor.

9 Luaţi seama la voi înşivă. Au să vă dea pe mîna soboarelor judecătoreşti, şi veţi fi bătuţi în sinagogi; din pricina Mea veţi fi duşi înaintea dregătorilor şi

înaintea împăraţilor, pentru ca să le slujiţi de mărturie.

10 Mai întîi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.

11 Cînd vă vor duce să vă dea în mîinile lor, să nu vă îngrijoraţi mai dinainte cu privire la cele ce veţi vorbi, ci să vorbiţi orice vi se va da să vorbiţi în ceasul acela; căci nu voi veţi vorbi, ci Duhul Sfînt.

12 Fratele va da la moarte pe fratele său, şi tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinţilor lor, şi-i vor omorî.

13 Veţi fi urîţi de toţi pentru Numele Meu, dar cine va răbda pînă la sfîrşit va fi mîntuit.

Îndemn la veghere.

14 Cînd veţi vedea "urîciunea pustiirii" stînd acolo unde nu se cade să fie, cine citeşte să înţeleagă, atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munţi.

15 Cine va fi pe acoperişul casei să nu se coboare, şi să nu intre în casă, ca să-şi ia ceva din ea.

16 Şi cine va fi la cîmp, să nu se întoarcă înapoi ca să-şi ia haina.

17 Vai de femeile care vor fi însărcinate, şi de cele ce vor da ţîţă în zilele acelea!

18 Rugaţi-vă ca lucrurile acestea să nu se întîmple iarna.

19 Pentru că în zilele acelea va fi un necaz aşa de mare, cum n-a fost de la începutul lumii, pe care a făcut-o Dumnezeu, pînă azi, şi cum nici nu va mai fi vreodată.

20 Şi dacă n-ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n-ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleşi.

21 Dacă vă va zice cineva atunci: "Iată, Hristosul este aici", sau: "Iată-L acolo", să nu-l credeţi.

22 Căci se vor scula Hristoşi mincinoşi şi proroci mincinoşi. Ei vor face semne şi minuni, ca să înşele, dacă ar fi cu putinţă, şi pe cei aleşi.

23 Păziţi-vă, iată că vi le-am spus toate dinainte.

24 Dar, în zilele acelea, după necazul acesta, soarele se va întuneca, luna nu-şi va mai da lumina ei,

25 stelele vor cădea din cer, şi puterile care sunt în ceruri vor fi clătinate.

26 Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere şi cu slavă.

27 Atunci va trimite pe îngerii Săi şi va aduna pe cei aleşi din cele patru vînturi, de la marginea pămîntului pînă la marginea cerului.

28 Luaţi învăţătură de la smochin prin pilda lui. Cînd mlădiţa lui se face fragedă şi înfrunzeşte, ştiţi că vara este aproape.

29 Tot aşa, cînd veţi vedea aceste lucruri împlinindu-se, să ştiţi că Fiul omului este aproape, este chiar la uşi.

30 Adevărat vă spun, că nu va trece neamul acesta pînă nu se vor împlini toate aceste lucruri.

31 Cerul şi pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

32 Cît despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu ştie nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.

33 Luaţi seama, vegheaţi şi rugaţi-vă; căci nu ştiţi cînd va veni vremea aceea.

34 Se va întîmpla ca şi cu un om plecat într-altă ţară, care îşi lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui, şi porunceşte portarului să vegheze.

35 Vegheaţi dar, pentru că nu ştiţi cînd va veni stăpînul casei: sau seara, sau la miezul nopţii, sau la cîntarea cocoşilor, sau dimineaţa.

36 Temeţi-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.

37 Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheaţi!"

Sfatul împotriva lui Isus.

14 1 După două zile era praznicul Paştelor şi al Azimilor. Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii căutau cum să prindă pe Isus cu vicleşug şi să-L omoare.

2 Căci ziceau: "Nu în timpul praznicului, ca nu cumva să se facă tulburare în norod."

Mirul turnat pe capul lui Isus.

3 Pe cînd şedea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump: şi, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus.

4 Unora dintre ei le-a fost necaz, şi ziceau: "Ce rost are risipa aceasta de mir?

5 Mirul acesta s-ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei, şi să se dea săracilor." Şi le era foarte necaz pe femeia aceea.

6 Dar Isus le-a zis: "Lăsaţi-o în pace, de ce-i faceţi supărare? Ea a făcut un lucru frumos faţă de Mine;

7 căci pe săraci îi aveţi totdeauna cu voi, şi le puteţi face bine oricînd voiţi: dar pe Mine nu Mă aveţi totdeauna.

8 Ea a făcut ce a putut, Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare.

9 Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi şi ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei."

10 Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s-a dus la preoţii cei mai de seamă, ca să le vîndă pe Isus.

11 Cînd au auzit ei lucrul acesta, s-au bucurat, şi i-au făgăduit bani. Şi Iuda căuta un prilej nimerit, ca să-L dea în mîinile lor.

Prăznuirea Paştelor.

12 În ziua dintîi a praznicului Azimilor, cînd jertfeau Paştele, ucenicii lui Isus I-au zis: "Unde voieşti să ne ducem să-Ţi pregătim ca să mănînci Paştele?"

13 El a trimis pe doi din ucenicii Săi, şi le-a zis: "Duceţi-vă în cetate; acolo aveţi să întîlniţi un om ducînd un ulcior cu apă: mergeţi după el.

14 Unde va intra el, spuneţi stăpînului casei: "Învăţătorul zice: "Unde este odaia pentru oaspeţi, în care să mănînc Paştele cu ucenicii Mei?"

15 Şi are să vă arate o odaie mare de sus, aşternută gata: acolo să pregătiţi pentru noi."

16 Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate, şi au găsit aşa cum le spusese El; şi au pregătit Paştele.

17 Seara, Isus a venit cu cei doisprezece.

18 Pe cînd şedeau la masă şi mîncau, Isus a zis: "Adevărat vă spun că unul din voi, care mănîncă cu Mine, Mă va vinde."

19 Ei au început să se întristeze, şi să-I zică unul după altul: "Nu cumva sunt eu?"

20 "Este unul din cei doisprezece", le-a răspuns El; "şi anume, cel ce întinge mîna cu Mine în blid.

21 Fiul omului, negreşit, Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela, prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el să nu se fi născut."

Cina cea de taină.

22 Pe cînd mîncau, Isus a luat o pîine şi, după ce a binecuvîntat, a frînt-o, şi le-a dat, zicînd: "Luaţi, mîncaţi, acesta este trupul Meu."

23 Apoi a luat un pahar, şi, după ce a mulţumit lui Dumnezeu, li l-a dat şi au băut toţi din el.

24 Şi le-a zis: "Acesta este sîngele Meu, sîngele legămîntului cel nou care se varsă pentru mulţi.

25 Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viţei, pînă în ziua cînd îl voi bea nou în Împărăţia lui Dumnezeu."

Înştiinţarea lui Petru.

26 După ce au cîntat cîntările de laudă, au ieşit în muntele Măslinilor.

27 Isus le-a zis: "În noaptea aceasta toţi veţi avea un prilej de poticnire, pentru că este scris: "Voi bate Păstorul, şi oile vor fi risipite."

28 Dar, după ce voi învia, voi merge

înaintea voastră în Galilea."

29 Petru i-a zis: "Chiar dacă toţi ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea."

30 Şi Isus i-a zis: "Adevărat îţi spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cînte cocoşul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori."

31 Dar Petru I-a zis cu şi mai multă tărie: "Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine." şi toţi ceilalţi au spus acelaşi lucru.

Ghetsimani.

32 S-au dus apoi într-un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Şi Isus a zis ucenicilor Săi: "Şedeţi aici pînă Mă voi ruga."

33 A luat cu El pe Petru, pe Iacov şi pe Ioan, şi a început să Se spăimînte şi să Se mîhnească foarte tare.

34 El le-a zis: "Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămîneţi aici, şi vegheaţi!

35 Apoi a mers puţin mai înainte, S-a aruncat la pămînt şi Se ruga ca dacă este cu putinţă, să treacă de la El ceasul acela.

36 El zicea: "Ava, adică: Tată, Ţie toate lucrurile Îţi sunt cu putinţă; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuşi, facă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voieşti Tu."

37 Şi a venit la ucenici, pe care i-a găsit dormind. Şi a zis lui Petru: "Simone, tu dormi? Un ceas n-ai fost în stare să veghezi?

38 Vegheaţi şi rugaţi-vă, ca să nu cădeţi în ispită; duhul este plin de rîvnă, dar trupul este neputincios."

39 S-a dus iarăşi, şi S-a rugat, zicînd aceleaşi cuvinte.

40 Apoi S-a întors din nou şi i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn. Ei nu ştiau ce să răspundă.

41 În sfîrşit, a venit a treia oară, şi le-a zis: "Dormiţi de acum, şi odihniţi-vă! Destul! A venit ceasul! Iată că Fiul omului este dat în mîinile păcătoşilor.

42 Sculaţi-vă, haidem să mergem, iată că se apropie vînzătorul!"

Prinderea lui Isus.

43 Şi îndată, pe cînd vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, şi împreună cu el a venit o mulţime de oameni cu săbii şi cu ciomege trimişi de preoţii cei mai de seamă, de cărturari şi de bătrîni.

44 Vînzătorul le dăduse semnul acesta: "Pe care-L voi săruta, acela este; să-L prindeţi şi să-L duceţi sub pază."

45 Cînd a venit Iuda, s-a apropiat îndată de Isus, şi I-a zis: "Învăţătorule!" Şi L-a sărutat mult.

46 Atunci oamenii aceia au pus mîna pe Isus, şi L-au prins.

47 Unul din cei ce stăteau lîngă El a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, şi i-a tăiat urechea.

48 Isus a luat cuvîntul, şi le-a zis: "Aţi ieşit ca după un tîlhar, cu săbii şi cu ciomege, ca să Mă prindeţi.

49 În toate zilele am fost la voi, şi învăţam pe oameni în Templu, şi nu M-aţi prins. Dar toate aceste lucruri s-au întîmplat ca să se împlinească Scripturile."

50 Atunci toţi ucenicii L-au părăsit şi au fugit.

51 După El mergea un tînăr, care n-avea pe trup decît o învelitoare de pînză de in. Au pus mîna pe el;

52 dar el şi-a lăsat învelitoarea, şi a fugit în pielea goală.

Isus osîndit de Sinedriu.

53 Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s-au adunat toţi preoţii cei mai de seamă, bătrînii şi cărturarii.

54 Petru L-a urmat de departe pînă în curtea marelui preot; a şezut jos împreună cu aprozii, şi se încălzea la para focului.

55 Preoţii cei mai de seamă şi tot soborul căutau vreo mărturie împotriva lui Isus, ca să-L omoare; dar nu găseau nici una.

56 Pentru că mulți făceau mărturisiri mincinoase împotriva Lui, dar mărturisirile lor nu se potriveau.

57 Unii s-au sculat și au făcut o mărturisire mincinoasă împotriva Lui, și au zis:

58 "Noi L-am auzit zicînd: "Eu voi strica Templul acesta făcut de mîini omenești, și în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi făcut de mîini omenești."

59 Nici chiar în privința aceasta nu se potrivea mărturisirea lor.

60 Atunci marele preot s-a sculat în picioare în mijlocul adunării, a întrebat pe Isus, și I-a zis: "Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc oamenii aceștia împotriva Ta?"

61 Isus tăcea, și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăși, și I-a zis: "Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvîntat?"

62 "Da, sunt", i-a răspuns Isus. "Și veți vedea pe Fiul omului șezînd la dreapta puterii și venind pe norii cerului."

63 Atunci marele preot și-a rupt hainele, și a zis: "Ce nevoie mai avem de martori?

64 Ați auzit hula. Ce vi se pare?" Toți L-au osîndit să fie pedepsit cu moartea.

65 Și unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L bată cu pumnii, și să-I zică: "Proorocește!" Iar aprozii L-au primit în palme.

Tăgăduirea lui Petru.

66 Pe cînd stătea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot.

67 Cînd a văzut pe Petru încălzindu-se, s-a uitat țintă la el, și i-a zis: "Și tu erai cu Isus din Nazaret!"

68 El s-a lepădat, și a zis: "Nu știu, nici nu înțeleg ce vrei să zici." Apoi a ieșit în pridvor. Și a cîntat cocoșul.

69 Cînd l-a văzut slujnica, a început iarăși să spună celor ce stăteau acolo: "Acesta este unul dintre oamenii aceia."

70 Și el s-a lepădat din nou. După puțină vreme, cei ce stăteau acolo, au zis iarăși lui Petru: "Nu mai încape îndoială că ești unul din oamenii aceia, căci ești Galilean, și graiul tău seamănă cu al lor."

71 Atunci el a început să se blesteme și să se jure: "Nu cunosc pe omul acesta, despre care vorbiți!"

72 Îndată a cîntat cocoșul a doua oară. Și Petru și-a adus aminte de vorba pe care i-o spusese Isus: "Înainte ca să cînte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori." Și gîndindu-se la acest lucru, a început să plîngă.

Isus înaintea lui Pilat.

15 1 Dimineața, preoții cei mai de seamă au făcut îndată sfat cu bătrînii, cărturarii și tot Soborul. După ce au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat în mîinile lui Pilat.

2 Pilat L-a întrebat: "Ești Tu Împăratul Iudeilor?" "Da, sunt", i-a răspuns Isus.

3 Preoții cei mai de seamă Îl învinuiau de multe lucruri.

4 Pilat L-a întrebat din nou: "Nu răspunzi nimic? Uite de cîte lucruri Te învinuiesc ei!"

5 Isus n-a mai dat nici un răspuns, lucru care a mirat pe Pilat.

Hotărîrea de moarte întărită.

6 La fiecare praznic al Paștelor, Pilat le slobozea un întemnițat, pe care-l cereau ei.

7 În temniță era unul numit Baraba, închis împreună cu tovarășii lui, din pricina unui omor pe care-l săvîrșiseră într-o răscoală.

8 Norodul s-a suit și a început să ceară lui Pilat să le dea ce avea obicei să le dea totdeauna.

9 Pilat le-a răspuns: "Voiți să vă slobozesc pe Împăratul Iudeilor?"

10 Căci pricepuse că preoții cei mai de seamă din pizmă Îl dăduseră în mîna lui.

11 Dar preoții cei mai de seamă au aținat norodul să ceară lui Pilat să le

slobozească mai bine pe Baraba.
12 Pilat a luat din nou cuvîntul, şi le-a zis: "Dar ce voiţi să fac cu Acela, pe care-L numiţi Împăratul Iudeilor?"
13 Ei au strigat din nou: "Răstigneşte-l!"
14 "Dar ce rău a făcut?" le-a zis Pilat. Însă ei au început să strige şi mai tare: "Răstigneşte-L!"
15 Pilat a vrut să facă pe placul norodului, şi le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiele, L-a dat să fie răstignit.
16 Ostaşii au adus pe Isus în curte, adică în palat, şi au adunat toată ceata ostaşilor.
17 L-au îmbrăcat într-o haină de purpură, au împletit o cunună de spini, şi I-au pus-o pe cap.
18 Apoi au început să-l ureze, şi să zică: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!"
19 Şi-L loveau în cap cu o trestie, îl scuipau, îngenuncheau şi I se închinau.
20 După ce şi-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina de purpură, L-au îmbrăcat în hainele Lui şi L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea.

21 Au silit să ducă crucea lui Isus pe un trecător, care se întorcea de la cîmp, numit Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru şi al lui Ruf.
22 Şi au adus pe Isus la locul numit Golgota, care, tălmăcit, înseamnă: "Locul căpăţînii."
23 I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat.
24 După ce L-au răstignit, I-au împărţit hainele între ei, trăgînd la sorţi, ca să ştie ce să ia fiecare.
25 Cînd L-au răstignit, era ceasul al treilea.
26 Deasupra Lui era scrisă vina Lui: "Împăratul Iudeilor."
27 Împreună cu El au răstignit doi tîlhari, unul la dreapta şi altul la stînga Lui.
28 Astfel a fost împlinită Scriptura, care zice: "A fost pus în numărul celor fărădelege."

Batjocurile trecătorilor.

29 Trecătorii îşi băteau joc de El, dădeau din cap, şi ziceau: "Ua! Tu care strici Templul, şi-l zideşti la loc în trei zile,
30 mîntuieşte-Te pe Tine însuţi, şi coboară-Te de pe cruce!"
31 Tot astfel şi preoţii cei mai de seamă, împreună cu cărturarii îşi băteau joc de El între ei şi ziceau: "Pe alţii I-a mîntuit, şi pe Sine însuşi nu Se poate mîntui!
32 Hristosul, Împăratul lui Israel să Se coboare acum de pe cruce, ca să vedem şi să credem!" Cei răstigniţi împreună cu El, de asemenea îşi băteau joc de El.

Moartea lui Isus.

33 La ceasul al şaselea, s-a făcut întuneric peste toată ţara, pînă la ceasul al nouălea.
34 Şi în ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: "Eloi, Eloi, lama sabactani" care, tălmăcit, înseamnă: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?"
35 Unii din cei ce stăteau acolo, cînd L-au auzit, ziceau: "Iată, cheamă pe Ilie!"
36 Şi unul din ei a alergat de a umplut un burete cu oţet, l-a pus într-o trestie, şi I-a dat să bea, zicînd: "Lăsaţi să vedem dacă va veni Ilie să-l coboare de pe cruce!"
37 Dar Isus a scos un strigăt tare şi Şi-a dat duhul.
38 Perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două de sus pînă jos.
39 Sutaşul, care sta în faţa lui Isus, cînd a văzut că Şi-a dat astfel duhul a zis: "Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!"
40 Acolo erau şi nişte femei, care priveau de departe. Printre ele era Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov cel mic şi a lui Iose, şi Salome,
41 care, pe cînd era El în Galilea

mergeau după El şi-l slujeau, şi multe alte femei, care se suiseră împreună cu El în Ierusalim.

Îngroparea lui Isus.

42 Cînd s-a înserat, fiindcă era ziua Pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului,

43 a venit Iosif din Arimatea, un sfetnic cu vază al soborului, care şi el aştepta împărăţia lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui Isus.

44 Pilat s-a mirat că murise aşa de curînd, a chemat pe sutaş, şi l-a întrebat dacă a murit de mult.

45 După ce s-a încredinţat de la sutaş că a murit, a dăruit lui Iosif trupul.

46 Şi Iosif a cumpărat o pînză subţire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfăşurat în pînza de in, şi L-a pus într-un mormînt săpat în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră la uşa mormîntului.

47 Maria Magdalina şi Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L puneau.

Învierea lui Isus.

16 1 După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov, şi Salome, au cumpărat miresme, ca să se ducă să ungă trupul lui Isus.

2 În ziua dintîi a săptămînii, s-au dus la mormînt dis de dimineaţă, pe cînd răsărea soarele.

3 Femeile ziceau una către alta: "Cine ne va prăvăli piatra de la uşa mormîntului?"

4 Şi cînd şi-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare fusese prăvălită.

5 Au intrat în mormînt, au văzut pe un tinerel şezînd la dreapta, îmbrăcat într-un veşmînt alb şi s-au spăimîntat.

6 El le-a zis: "Nu vă spăimîntaţi! Căutaţi pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde îl puseseră.

7 Dar duceţi-vă de spuneţi ucenicilor Lui şi lui Petru, că merge înaintea voastră în Galilea: acolo Îl veţi vedea, cum v-a spus."

8 Ele au ieşit afară din mormînt, şi au luat-o la fugă, pentru că erau cuprinse de cutremur şi de spaimă. Şi n-au spus nimănui nimic, căci se temeau.

Arătările lui Isus după înviere.

9 Isus, după ce a înviat, în dimineaţa zilei dintîi a săptămînii, S-a arătat mai întîi Mariei Magdalinei, din care scosese şapte draci.

10 Ea s-a dus şi a dat de ştire celor ce fuseseră împreună cu El, care plîngeau şi se tînguiau.

11 Cînd au auzit ei că este viu şi că a fost văzut de ea, n-au crezut-o.

12 După aceea, S-a arătat, într-alt chip, la doi dintre ei, pe drum, cînd se duceau la ţară.

13 Aceştia s-au dus de au spus lucrul acesta celorlalţi, dar nici pe ei nu i-au crezut.

14 În sfîrşit, S-a arătat celor unsprezece, cînd şedeau la masă, şi i-a mustrat pentru necredinţa şi împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.

Trimiterea celor unsprezece.

15 Apoi le-a zis: "Duceţi-vă în toată lumea, şi propovăduiţi Evanghelia la orice făptură.

16 Cine va crede şi se va boteza, va fi mîntuit, dar cine nu va crede, va fi osîndit.

17 Iată semnele care vor însoţi pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi,

18 vor lua în mînă şerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; îşi vor pune mîinile peste bolnavi, şi bolnavii se vor însănătoşa."

19 Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălţat la cer, şi a şezut la dreapta lui Dumnezeu.

20 Iar ei au plecat şi au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, şi întărea Cuvîntul prin semnele, care-l însoţeau. Amin.

Întruparea Cuvîntului

1 1 La început era Cuvîntul şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu.
2 El era la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute prin El, şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.
4 În El era viaţa, şi viaţa era lumina oamenilor.
5 Lumina luminează în întuneric şi întunericul n-a biruit-o.
6 A venit un om trimis de Dumnezeu; numele lui era Ioan.
7 El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toţi să creadă prin el.
8 Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.
9 Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.
10 El era în lume, şi lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.
11 A venit la ai Săi, şi ai Săi nu L-au primit.
12 Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;
13 născuţi nu din sînge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.
14 Şi Cuvîntul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi, plin de har şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.
15 Ioan a mărturisit despre El, cînd a strigat: "El este Acela despre care ziceam eu: "Cel ce vine după mine, este înaintea mea, pentru că era înainte de mine."
16 Şi noi toţi am primit din plinătatea Lui, şi har după har;
17 Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul şi adevărul au venit prin Isus Hristos.
18 Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sînul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut."

Mărturia lui Ioan Botezătorul.

19 Iată mărturisirea făcută de Ioan cînd Iudeii au trimis din Ierusalim pe nişte preoţi şi Leviţi să-l întrebe: "Tu cine eşti?"
20 El a mărturisit şi n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul.
21 Şi ei l-au întrebat: "Dar cine eşti? Eşti Ilie?" Şi el a zis: "Nu sunt!" "Eşti Proorocul?" Şi el a răspuns: "Nu!"
22 Atunci i-au zis: "Dar cine eşti, ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuţi?"
23 "Eu", a zis el, "sunt glasul celui ce strigă în pustie: "Neteziţi calea Domnului", cum a zis proorocul Isaia.
24 Trimişii erau din partea Fariseilor.
25 Ei i-au mai pus următoarea întrebare: "Atunci de ce botezi, dacă nu eşti Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?"
26 Drept răspuns, Ioan le-a zis: "Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoaşteţi.
27 El este Acela care vine după mine, şi care este înaintea mea; eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălţămintelor Lui."
28 Aceste lucruri s-au petrecut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

Mielul lui Dumnezeu.

29 A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el, şi a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!
30 El este Acela despre care ziceam: "După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine.
31 Eu nu-L cunoşteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă:

ca El să fie făcut cunoscut lui Israel."

32 Ioan a făcut următoarea mărturisire: "Am văzut Duhul coborîndu-Se din cer ca un porumbel şi oprindu-Se peste El.

33 Eu nu-L cunoşteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: "Acela peste care vei vedea Duhul coborîndu-Se şi oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfînt."

34 Şi eu am văzut lucrul acesta, şi am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu."

Cei dintîi ucenici.

35 A doua zi, Ioan stătea iarăşi cu doi din ucenicii lui.

36 Şi, pe cînd privea pe Isus umblînd, a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu!"

37 Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe, şi au mers după Isus.

38 Isus S-a întors, şi, cînd i-a văzut că merg după El, le-a zis: "Ce căutaţi?" Ei I-au răspuns: "Rabi (care, tălmăcit, înseamnă: "Învăţătorule"), unde locuieşti?"

39 "Veniţi de vedeţi", le-a zis El. S-au dus şi au văzut unde locuia şi în ziua aceea au rămas la El. Era cam pe la ceasul al zecelea.

40 Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan şi merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.

41 El, cel dintîi, a găsit pe fratele său Simon, şi i-a zis: "Noi am găsit pe Mesia" (care, tălmăcit înseamnă Hristos).

42 Şi l-a adus la Isus. Isus l-a privit, şi i-a zis: "Tu eşti Simon, fiul lui Iona, tu te vei chema Chifa", (care tălmăcit, înseamnă Petru).

43 A doua zi, Isus a vrut să Se ducă în Galilea, şi a găsit pe Filip. Şi i-a zis: "Vino după Mine."

44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei şi a lui Petru.

45 Filip a găsit pe Natanael, şi i-a zis: "Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în Lege, şi proorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif."

46 Natanael i-a zis: "Poate ieşi ceva bun din Nazaret?" "Vino şi vezi!" i-a răspuns Filip.

47 Isus a văzut pe Natanael venind la El, şi a zis despre el: "Iată cu adevărat un Israelit, în care nu este vicleşug.

48 "De unde mă cunoşti?" I-a zis Natanael. Drept răspuns, Isus i-a zis: "Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, cînd erai sub smochin."

49 Natanael I-a răspuns: "Rabi, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, Tu eşti Împăratul lui Israel!"

50 Drept răspuns Isus i-a zis: "Pentru că ţi-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decît acestea vei vedea."

51 Apoi i-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că, de acum încolo veţi vedea cerul deschis şi pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se şi coborîndu-se peste Fiul omului."

Nunta din Cana.

2 1 A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galilea. Mama lui Isus era acolo.

2 Şi la nuntă au fost chemaţi şi Isus cu ucenicii Lui.

3 Cînd s-a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis: "Nu mai au vin."

4 Isus i-a răspuns: "Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul."

5 Mama lui a zis slugilor: "Să faceţi orice vă va zice."

6 Şi acolo erau şase vase de piatră, puse după obiceiul de curăţire al Iudeilor şi în fiecare vas încăpeau cîte două sau trei vedre.

7 Isus le-a zis: "Umpleţi vasele acestea cu apă." Şi le-au umplut pînă sus.

8 "Scoateţi acum", le-a zis El, şi "aduceţi nunului." Şi i-au adus.

9 Nunul, după ce a gustat apa făcută vin, el nu ştia de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scoseseră apa, ştiau), a chemat pe mire,

10 şi i-a zis: "Orice om pune la masă

întîi vinul cel bun; şi, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puţin bun; dar tu ai ţinut vinul cel bun pînă acum."

11 Acest început al semnelor Lui l-a făcut Isus în Cana din Galilea. El Şi-a arătat slava Sa, şi ucenicii Lui au crezut în El.

12 După aceea, S-a coborît la Capernaum, împreună cu mama, fraţii şi ucenicii Lui; şi acolo n-au rămas multe zile.

Izgonirea vînzătorilor din Templu.

13 Paştele Iudeilor erau aproape şi Isus S-a suit la Ierusalim.

14 În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi şi porumbei, şi pe schimbătorii de bani şezînd jos.

15 A făcut un bici de ştreanguri, şi i-a scos pe toţi afară din Templu, împreună cu oile şi boii; a vărsat banii schimbătorilor, şi le-a răsturnat mesele.

16 Şi a zis celor ce vindeau porumbei: "Ridicaţi acestea de aici, şi nu faceţi din casa Tatălui Meu o casă de negustorie."

17 Ucenicii Lui, şi-au adus aminte că este scris: "Rîvna pentru casa Ta Mă mănîncă pe Mine."

18 Iudeii au luat cuvîntul, şi I-au zis: "Prin ce semn ne arăţi că ai putere să faci astfel de lucruri?"

19 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Stricaţi Templul acesta, şi în trei zile îl voi ridica."

20 Iudeii au zis: "Au trebuit patruzeci şi şase de ani, ca să se zidească Templul acesta, şi Tu îl vei ridica în trei zile?"

21 Dar El le vorbea despre Templul trupului Său.

22 Tocmai de aceea, cînd a înviat din morţi, ucenicii Lui şi-au adus aminte că le spusese vorbele acestea şi au crezut Scriptura şi cuvintele pe care le spusese Isus.

Isus şi cei ce cred în Numele Lui.

23 Pe cînd era Isus în Ierusalim, la praznicul Paştelor, mulţi au crezut în Numele Lui, căci vedeau semnele pe care le făcea.

24 Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoştea pe toţi.

25 Şi n-avea trebuinţă să-I facă cineva mărturisiri despre nici un om, fiindcă El însuşi ştia ce este în om.

Isus şi Nicodim.

3 1 Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaş al Iudeilor.

2 Acesta a venit la Isus, noaptea şi I-a zis: "Învăţătorule, ştim că eşti un învăţător, venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el."

3 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Adevărat, adevărat îţi spun că, dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu."

4 Nicodim I-a zis: "Cum se poate naşte un om bătrîn? Poate el să intre a doua oară în pîntecele maicii sale şi să se nască?"

5 Isus i-a răspuns: "Adevărat, adevărat îţi spun, că, dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Împărăţia lui Dumnezeu.

6 Ce este născut din carne, este carne, şi ce este născut din Duh, este duh.

7 Nu te mira că ţi-am zis: "Trebuie să vă naşteţi din nou."

8 Vîntul suflă încotro vrea, şi-i auzi vuietul; dar nu ştii de unde vine, nici încotro merge. Tot aşa este cu oricine este născut din Duhul."

9 Nicodim I-a zis: "Cum se poate face aşa ceva?"

10 Isus i-a răspuns: "Tu eşti învăţătorul lui Israel, şi nu pricepi aceste lucruri?

11 Adevărat, adevărat îţi spun, că noi vorbim ce ştim, şi mărturisim ce am văzut; şi voi nu primiţi mărturia noastră.

12 Dacă v-am vorbit despre lucruri pămînteşti şi nu credeţi, cum veţi crede cînd vă voi vorbi despre lucrurile cereşti?

13 Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborît din cer, adică Fiul

omului, care este în cer.

Şarpele de aramă.

14 Şi, după cum a înălţat Moise şarpele în pustie, tot aşa trebuie să fie înălţat şi Fiul omului,

15 pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.

16 Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.

17 Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mîntuită prin El.

18 Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a şi fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

19 Şi judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decît lumina, pentru că faptele lor erau rele.

20 Căci oricine face răul, urăşte lumina, şi nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.

21 Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu."

O nouă mărturie a lui Ioan Botezătorul.

22 După aceea, Isus şi ucenicii Lui au venit în ţinutul Iudeii, şi stătea acolo cu ei şi boteza.

23 Ioan boteza şi el în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape, şi oamenii veneau ca să fie botezaţi.

24 Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniţă. Între ucenicii lui Ioan şi între un Iudeu, s-a iscat o neînţelegere cu privire la curăţire.

26 Au venit deci la Ioan şi i-au zis: "Învăţătorule, Cel ce era cu tine dincolo de Iordan, şi despre care ai mărturisit tu, iată că botează, şi toţi oamenii se duc la El."

27 Drept răspuns, Ioan i-a zis: "Omul nu poate primi decît ce-i este dat din cer.

28 Voi înşivă îmi sunteţi martori că am zis: "Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui.

29 Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă şi-i ascultă, se bucură foarte mult cînd aude glasul mirelui: şi această bucurie, care este a mea, este deplină.

30 Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micşorez.

31 Cel ce vine din cer, este mai presus de toţi, cel ce este de pe pămînt, este pămîntesc, şi vorbeşte ca de pe pămînt. Cel ce vine din cer, este mai presus de toţi.

32 El mărturiseşte ce a văzut şi a auzit, şi totuşi nimeni nu primeşte mărturia Lui.

33 Cine primeşte mărturia Lui, adevereşte prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul.

34 Căci Acela, pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbeşte cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.

35 Tatăl iubeşte pe Fiul, şi a dat toate lucrurile în mîna Lui.

36 Cine crede în Fiul, are viaţa veşnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viaţa, ci mînia lui Dumnezeu rămîne peste el."

Samariteanca.

4 1 Domnul a aflat că Fariseii au auzit că El face şi botează mai mulţi ucenici decît Ioan.

2 Însă Isus nu boteza El însuşi, ci ucenicii Lui.

3 Atunci a părăsit Iudea, şi S-a întors în Galilea.

4 Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria,

5 a ajuns lîngă o cetate din ţinutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul, pe care-l dăduse Iacov fiului său Iosif.

6 Acolo se afla fîntîna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, şedea lîngă fîntînă.

Era cam pe la ceasul al şaselea.

7 A venit o femeie din Samaria să scoată apă. "Dă-Mi să beau", i-a zis Isus.

8 Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mîncării.

9 Femeia Samariteancă I-a zis: "Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?" Iudeii, în adevăr, n-au legături cu Samaritenii.

10 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, şi cine este Cel ce-ţi zice: "Dă-Mi să beau!", tu singură ai fi cerut să bei, şi El ţi-ar fi dat apă vie."

11 "Doamne", I-a zis femeia, "n-ai cu ce să scoţi apă, şi fîntîna este adîncă; de unde ai putea să ai dar această apă vie?

12 Eşti Tu oare mai mare decît părintele nostru Iacov, care ne-a dat fîntîna aceasta, şi a băut din ea el însuşi şi feciorii lui şi vitele lui?"

13 Isus i-a răspuns: "Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăşi sete.

14 Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-I va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va ţîşni în viaţa veşnică."

15 "Doamne", I-a zis femeia, "dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete, şi să nu mai vin pînă aici să scot."

16 "Du-te", i-a zis Isus, "de cheamă pe bărbatul tău, şi vino aici."

17 Femeia I-a răspuns: "N-am bărbat." Isus i-a zis: "Bine ai zis că n-ai bărbat.

18 Pentru că cinci bărbaţi ai avut; şi acela, pe care-l ai acum, nu-ţi este bărbat. Aici ai spus adevărul."

19 "Doamne", I-a zis femeia, "văd că eşti prooroc.

20 Părinţii noştri s-au închinat pe muntele acesta; şi voi ziceţi că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii."

21 "Femeie", i-a zis Isus, "crede-Mă că vine ceasul cînd nu vă veţi închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

22 Voi vă închinaţi la ce nu cunoaşteţi; noi ne închinăm la ce cunoaştem, căci Mîntuirea vine de la Iudei.

23 Dar vine ceasul, şi acum a şi venit, cînd închinătorii adevăraţi se vor închina Tatălui în duh şi în adevăr; fiindcă astfel de închinători doreşte şi Tatăl.

24 Dumnezeu este Duh, şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr."

25 "Ştiu", i-a zis femeia, că are să vină Mesia, (căruia I se zice Hristos); cînd va veni El, are să ne spună toate lucrurile."

26 Isus i-a zis: "Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela."

Trezirea din Samaria.

27 Atunci au venit ucenicii Lui, şi se mirau că vorbea cu o femeie. Totuşi, nici unul nu I-a zis: "Ce cauţi?" sau: "Despre ce vorbeşti cu ea?"

28 Atunci femeia şi-a lăsat găleata, s-a dus în cetate, şi a zis oamenilor:

29 "Veniţi de vedeţi un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?"

30 Ei au ieşit din cetate, şi veneau spre El.

31 În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănînce, şi ziceau: "Învăţătorule, mănîncă!"

32 Dar El le-a zis: "Eu am de mîncat o mîncare, pe care voi n-o cunoaşteţi."

33 Ucenicii au început să-şi zică deci unii altora: "Nu cumva I-a adus cineva să mănînce?"

34 Isus le-a zis: "Mîncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis şi să împlinesc lucrarea Lui.

35 Nu ziceţi voi că mai sunt patru luni pînă la seceriş? Iată, Eu vă spun: "ridicaţi-vă ochii, şi priviţi holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriş.

36 Cine seceră, primeşte o plată, şi strînge roadă pentru viaţa veşnică; pentru că şi cel ce seamănă şi cel ce

seceră să se bucure în acelaşi timp.
37 Căci în această privinţă, este adevărată zicerea: "Unul seamănă, iar altul seceră."
38 Eu v-am trimis să secerați acolo unde nu voi v-aţi ostenit; alţii s-au ostenit, şi voi aţi intrat în osteneala lor.
39 Mulţi Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: "Mi-a spus tot ce am făcut."
40 Cînd au venit Samaritenii la El, L-au rugat să rămînă la ei. Şi El a rămas acolo două zile.
41 Mult mai mulţi au crezut în El din pricina cuvintelor Lui.
42 Şi ziceau femeii: "Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înşine şi ştim că acesta este în adevăr Hristosul, Mîntuitorul lumii."

Vindecarea fiului unui slujbaş împărătesc.

43 După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să se ducă în Galilea.
44 Căci El însuşi spusese că un prooroc nu este preţuit în patria sa.
45 Cînd a ajuns în Galilea a fost primit bine de Galileeni, căci văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul praznicului; căci fuseseră şi ei la praznic.
46 Isus S-a întors deci în Cana din Galilea, unde prefăcuse apa în vin. În Capernaum era un slujbaş împărătesc, al cărui fiu era bolnav.
47 Slujbaşul acesta a aflat că Isus venise din Iudea în Galilea, s-a dus la El, şi L-a rugat să vină şi să tămăduiască pe fiul lui, care era pe moarte.
48 Isus i-a zis: "Dacă nu vedeţi semne şi minuni, cu nici un chip nu credeţi!"
49 Slujbaşul împărătesc l-a zis: "Doamne, vino pînă nu moare micuţul meu."
50 "Du-te", i-a zis Isus, "fiul tău trăieşte." Şi omul acela a crezut cuvintele, pe care i le spusese Isus, şi a pornit la drum.
51 Pe cînd se cobora el, l-au întîmpinat robii lui, şi i-au adus vestea că fiul lui trăieşte.
52 El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Şi ei i-au zis: "Ieri, în ceasul al şaptelea, l-au lăsat frigurile."
53 Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: "Fiul tău trăieşte." Şi a crezut el şi toată casa lui.
54 Acesta este iarăşi al doilea semn, făcut de Isus, după ce S-a întors din Iudea în Galilea.

Vindecarea slăbănogului de 38 de ani.

5 1 După aceea, era un praznic al Iudeilor; şi Isus S-a suit la Ierusalim.
2 În Ierusalim, lîngă Poarta Oilor este o scăldătoare, numită în evreieşte Betesda, care are cinci pridvoare.
3 În pridvoarele acestea zăceau o mulţime de bolnavi, orbi, şchiopi, uscaţi, care aşteptau mişcarea apei.
4 Căci un înger al Domnului se cobora din cînd în cînd în scăldătoare şi tulbura apa. Şi cel dintîi, care se cobora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.
5 Acolo se afla un om bolnav de treizeci şi opt de ani.
6 Isus, cînd l-a văzut zăcînd, şi, fiindcă ştia că este bolnav de multă vreme, i-a zis: "Vrei să te faci sănătos?"
7 "Doamne", I-a răspuns bolnavul, "n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare cînd se tulbură apa; şi, pînă să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea."
8 "Scoală-te", i-a zis Isus, "ridică-ţi patul şi umblă."
9 Îndată omul acela s-a făcut sănătos, şi-a luat patul, şi umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.
10 Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: "Este ziua Sabatului; nu-ţi este îngăduit să-ţi ridici patul."
11 El le-a răspuns: "Cel ce m-a făcut sănătos, mi-a zis: "Ridică-ţi patul şi umblă."

12 Ei l-au întrebat: "Cine este omul acela, care ţi-a zis: "Ridică-ţi patul, şi umblă?"
13 Dar cel vindecat nu ştia cine este: căci Isus se făcuse nevăzut din norodul care era în locul acela.
14 După aceea, Isus l-a găsit în Templu, şi i-a zis: "Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuieşti, ca să nu ţi se întîmple ceva mai rău."
15 Omul acela s-a dus, şi a spus Iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos.
16 Din pricina aceasta, Iudeii au început să urmărească pe Isus, şi căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.

Lucrarea Fiului.

17 Dar Isus le-a răspuns: "Tatăl Meu lucrează pînă acum, şi Eu de asemenea lucrez."
18 Tocmai de aceea căutau şi mai mult Iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, şi Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu.
19 Isus a luat din nou cuvîntul, şi le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decît ce vede pe Tatăl făcînd şi tot ce face Tatăl face şi Fiul întocmai.
20 Căci Tatăl iubeşte pe Fiul, şi-I arată tot ce face, şi-I va arăta lucrări mai mari decît acestea, ca voi să vă minunaţi.
21 În adevăr, după cum Tatăl învie morţii, şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă cui vrea.
22 Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,
23 pentru ca toţi să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinsteşte pe Fiul, nu cinsteşte pe Tatăl, care L-a trimis.
24 Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, şi crede în Cel ce M-a trimis, are viaţa veşnică şi nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viaţă.
25 Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, şi acum a şi venit, cînd cei morţi vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, şi cei ce-l vor asculta, vor învia.
26 Căci, după cum Tatăl are viaţa în sine, tot aşa a dat şi Fiului să aibă viaţa în sine.
27 Şi I-a dat putere să judece, întrucît este Fiu al omului.
28 Nu vă miraţi de lucrul acesta; pentru că vine ceasul cînd toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui,
29 şi vor ieşi afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viaţă; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.
30 Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud, şi judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.

Mărturia Tatălui şi a lui Ioan.

31 Dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
32 Este un Altul, care mărturiseşte despre Mine; şi ştiu că mărturisirea, pe care o face El despre Mine este adevărată.
33 Voi aţi trimis la Ioan, şi el a mărturisit pentru adevăr.
34 Nu că mărturia, pe care o primesc Eu, vine de la un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca să fiţi mîntuiţi.
35 Ioan era lumina, care este aprinsă şi luminează, şi voi aţi vrut să vă veseliţi cîtăva vreme la lumina lui.
36 Dar Eu am o mărturie mai mare decît a lui Ioan, căci lucrările, pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvîrşesc, tocmai lucrările acestea, pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.
37 Şi Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuşi despre Mine. Voi nu l-aţi auzit niciodată glasul, nu l-aţi văzut deloc faţa;

38 Şi Cuvîntul Lui nu rămîne în voi, pentru că nu credeţi în Acela, pe care L-a trimis El.

39 Cercetaţi Scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţa veşnică; dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.

40 Şi nu vreţi să veniţi la Mine ca să aveţi viaţă!

41 Eu nu umblu după slava care vine de la oameni.

42 Dar ştiu că n-aveţi în voi dragoste de Dumnezeu.

43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu, şi nu Mă primiţi; dacă va veni un altul, în numele lui însuşi, pe acela îl veţi primi.

44 Cum puteţi crede voi, care umblaţi după slava, pe care v-o daţi unii altora, şi nu căutaţi slava care vine de la singurul Dumnezeu?

45 Să nu credeţi că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-aţi pus nădejdea.

46 Căci, dacă aţi crede pe Moise, M-aţi crede şi pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.

47 Dar dacă nu credeţi cele scrise de el, cum veţi crede cuvintele Mele?"

Înmulţirea pîinilor.

6 1 După aceea, Isus S-a dus dincolo de marea Galileii, numită marea Tiberiadei.

2 O mare gloată mergea după El, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi.

3 Isus S-a suit pe munte, şi şedea acolo cu ucenicii Săi.

4 Paştele, praznicul Iudeilor, erau aproape.

5 Isus Şi-a ridicat ochii, şi a văzut că o mare gloată vine spre El. Şi a zis lui Filip: "De unde avem să cumpărăm pîini ca să mănînce oamenii aceştia?"

6 Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, pentru că ştia ce are de gînd să facă.

7 Filip I-a răspuns: "Pîinile, pe care le-am putea cumpăra cu două sute de lei n-ar ajunge ca fiecare să capete puţintel din ele."

8 Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis:

9 "Este aici un băieţel, care are cinci pîini de orz şi doi peşti, dar ce sunt acestea la atîţia?"

10 Isus a zis: "Spuneţi oamenilor să şadă jos." În locul acela era multă iarbă. Oamenii au şezut jos, în număr de aproape cinci mii.

11 Isus a luat pîinile, a mulţumit lui Dumnezeu, le-a împărţit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărţit celor ce şedeau jos; de asemenea, le-a dat şi din peşti cît au voit.

12 După ce s-au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: "Strîngeţi fărîmiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic."

13 Le-au adunat deci, şi au umplut douăsprezece coşuri cu fărîmiturile care rămăseseră din cele cinci pîini de orz, după ce mîncaseră toţi.

14 Oamenii aceia, cînd au văzut minunea, pe care o făcuse Isus, ziceau: "Cu adevărat, acesta este proorocul cel aşteptat în lume."

15 Isus, fiindcă ştia că au de gînd să vină să-L ia cu sila ca să-L facă împărat, S-a dus iarăşi la munte, numai El singur.

Isus umblă pe mare.

16 Cînd s-a înserat, ucenicii Lui s-au coborît la marginea mării.

17 S-au suit într-o corabie, şi treceau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase, şi Isus tot nu venise la ei.

18 Sufla un vînt puternic şi marea era întărîtată.

19 După ce au vîslit cam douăzeci şi cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblînd pe mare şi apropiindu-Se de corabie. Şi s-au înfricoşat.

20 Dar Isus le-a zis: "Eu sunt, nu vă temeţi!"

21 Voiau deci să-L ia în corabie. Şi corabia a sosit îndată la locul spre care mergeau.

Pîinea vieţii.

22 Norodul, care rămăsese de cealaltă parte a mării, băgase de seamă că acolo nu era decît o corabie, şi că Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii plecaseră singuri cu ea.

23 A doua zi sosiseră alte corăbii din Tiberiada, aproape de locul unde mîncaseră ei pîinea, după ce Domnul mulţumise lui Dumnezeu.

24 Cînd au văzut noroadele că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au suit şi ele în corăbiile acestea, şi s-au dus la Capernaum să caute pe Isus.

25 Cînd L-au găsit dincolo de mare, I-au zis: "Învăţătorule, cînd ai venit aici?"

26 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că Mă căutaţi nu pentru că aţi văzut semne, ci pentru că aţi mîncat din pîinile acelea, şi v-aţi săturat.

27 Lucraţi nu pentru mîncarea pieritoare, ci pentru mîncarea care rămîne pentru viaţa veşnică, şi pe care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică însuşi Dumnezeu, pe El L-a însemnat cu pecetea Lui."

28 Ei I-au zis: "Ce să facem ca să săvîrşim lucrările lui Dumnezeu?"

29 Isus le-a răspuns: "Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeţi în Acela, pe care L-a trimis El."

30 "Ce semn faci Tu, deci", I-au zis ei, "ca să-l vedem, şi să credem în Tine? Ce lucrezi Tu?

31 Părinţii noştri au mîncat mană în pustie, după cum este scris: "Le-a dat să mănînce pîine din cer."

32 Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că nu Moise v-a dat pîinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pîine din cer;

33 căci Pîinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer, şi dă lumii viaţa."

34 "Doamne", I-au zis ei, "dă-ne totdeauna această pîine."

35 Isus le-a zis: "Eu sunt Pîinea vieţii. Cine vine la Mine, nu va flămînzi niciodată; şi cine crede în Mine nu va înseta niciodată.

36 Dar v-am spus că M-aţi şi văzut, şi tot nu credeţi.

37 Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; şi pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară:

38 căci M-am coborît din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.

39 Şi voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi.

40 Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul, şi crede în El, să aibă viaţa veşnică, şi Eu îl voi învia în ziua de apoi."

41 Iudeii cîrteau împotriva Lui, pentru că zisese: "Eu sunt pîinea care s-a coborît din cer."

42 Şi ziceau: "Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată şi mamă îi cunoaştem? Cum dar zice El: "Eu M-am coborît din cer?"

43 Isus le-a răspuns: "Nu cîrtiţi între voi.

44 Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; şi Eu îl voi învia în ziua de apoi.

45 În proorociscris: "Toţi vor fi învăţaţi de Dumnezeu." Aşa că oricine a ascultat pe Tatăl şi a primit învăţătura Lui, vine la Mine.

46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de Acela care vine de la Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl.

47 Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, are viaţa veşnică.

48 Eu sunt Pîinea vieţii.

49 Părinţii voştri au mîncat mană în pustie, şi au murit.

50 Pîinea, care se coboară din cer, este de aşa fel, ca cineva să mănînce din ea, şi să nu moară.

51 Eu sunt Pîinea vie, care s-a coborît din cer. Dacă mănîncă cineva din pîinea aceasta, va trăi în veac; şi pîinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viaţa lumii."

52 La auzul acestor cuvinte, Iudeii se

certau între ei, şi ziceau: "Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mîncăm?"

53 Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că dacă nu mîncaţi trupul Fiului omului, şi dacă nu beţi sîngele Lui, n-aveţi viaţa în voi înşivă.

54 Cine mănîncă trupul Meu, şi bea sîngele Meu, are viaţa veşnică; şi Eu îl voi învia în ziua de apoi.

55 Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, şi sîngele Meu este cu adevărat o băutură.

56 Cine mănîncă trupul Meu şi bea sîngele Meu, rămîne în Mine şi Eu rămîn în el.

57 După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, şi Eu trăiesc prin Tatăl, tot aşa, cine Mă mănîncă pe Mine, va trăi şi el prin Mine.

58 Astfel este pîinea, care s-a coborît din cer, nu ca mana, pe care au mîncat-o părinţii voştri, şi totuşi au murit: cine mănîncă pîinea aceasta, va trăi în veac."

59 Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, cînd învăţa pe oameni în Capernaum.

Unii ucenici îl părăsesc. Mărturisirea lui Petru.

60 Mulţi din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: "Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?"

61 Isus, care ştia în sine că ucenicii Săi cîrteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: "Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?

62 Dar dacă aţi vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?

63 Duhul este acela care dă viaţa, carnea nu foloseşte la nimic: cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh şi viaţă.

64 Dar sunt unii din voi care nu cred." Căci Isus ştia de la început cine erau cei ce nu cred, şi cine era cel ce avea să-L vîndă.

65 Şi a adăugat: "Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu."

66 Din clipa aceea, mulţi din ucenicii Lui s-au întors înapoi, şi nu mai umblau cu El.

67 Atunci Isus a zis celor doisprezece: "Voi nu vreţi să vă duceţi?"

68 "Doamne", I-a răspuns Simon Petru, "la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieţii veşnice.

69 Şi noi am crezut, şi am ajuns la cunoştinţa că Tu eşti Hristosul, Sfîntul lui Dumnezeu."

70 Isus le-a răspuns: "Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Şi totuşi unul din voi este un drac."

71 Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vîndă: el, unul din cei doisprezece.

Necredinţa fraţilor lui Isus.

7 1 După aceea, Isus străbătea Galilea; nu voia să stea în Iudea, pentru că Iudeii căutau să-L omoare.

2 Şi praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor era aproape.

3 Fraţii Lui I-au zis: "Pleacă de aici, şi du-Te în Iudea, ca să vadă şi ucenicii Tăi lucrările, pe care le faci.

4 Nimeni nu face ceva în ascuns cînd caută să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii."

5 Căci nici fraţii Lui nu credeau în El.

6 Isus le-a zis: "Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică.

7 Pe voi lumea nu vă poate urî; pe Mine Mă urăşte pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele.

8 Suiţi-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s-a împlinit încă vremea."

9 După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galilea.

Isus în Ierusalim la praznicul Corturilor.

10 După ce s-au suit fraţii Lui la praznic, S-a suit şi El, dar nu pe faţă, ci

cam pe ascuns.
11 Iudeii Îl căutau în timpul praznicului, şi ziceau: "Unde este?"
12 Noroadele vorbeau mult în şoaptă despre El. Unii ziceau: "Este un om bun." Alţii ziceau: "Nu, ci duce norodul în rătăcire."
13 Totuşi, de frica Iudeilor, nimeni nu vorbea de El pe faţă.
14 Pe la jumătatea praznicului, Isus S-a suit la Templu. Şi învăţa norodul.
15 Iudeii se mirau, şi ziceau: "Cum are omul acesta învăţătură, căci n-a învăţat niciodată?"
16 Isus le-a răspuns: "Învăţătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.
17 Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învăţătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine.
18 Cine vorbeşte de la sine, caută slava lui însuşi, dar cine caută slava Celui ce l-a trimis, acela este adevărat şi în el nu este strîmbătate.
19 Oare nu v-a dat Moise Legea? Totuşi, nimeni din voi nu ţine Legea. De ce căutaţi să Mă omorîţi?"
20 Norodul I-a răspuns: "Ai drac. Cine caută să Te omoare?"
21 Drept răspuns, Isus le-a zis: "O lucrare am făcut, şi toţi vă miraţi de ea.
22 Moise v-a dat porunca privitoare la tăierea împrejur; nu că ea vine de la Moise, ci de la patriarhi, şi voi tăiaţi împrejur pe om în ziua Sabatului.
23 Dacă un om primeşte tăierea împrejur în ziua Sabatului, ca să nu se calce Legea lui Moise, de ce turbaţi de mînie împotriva Mea, pentru că am însănătoşit un om întreg în ziua Sabatului?
24 Nu judecaţi după înfăţişare, ci judecaţi după dreptate."
25 Nişte locuitori din Ierusalim ziceau: "Nu este El acela, pe care caută ei să-L omoare?
26 Şi totuşi, iată că vorbeşte pe faţă şi ei nu-I zic nimic! Nu cumva, în adevăr, cei mai mari vor fi cunoscut că El este Hristosul?
27 Dar noi ştim de unde este omul acesta; însă, cînd va veni Hristosul, nimeni nu va şti de unde este."
28 Şi Isus, pe cînd învăţa pe norod în Templu, striga: "Mă cunoaşteţi şi Mă ştiţi de unde sunt! Eu n-am venit de la Mine însumi, ci Cel ce M-a trimis este adevărat, şi voi nu-L cunoaşteţi.
29 Eu Îl cunosc, căci vin de la El, şi El M-a trimis."
30 Ei căutau deci să-L prindă; şi nimeni n-a pus mîna pe El, căci încă nu-I sosise ceasul.
31 Mulţi din norod au crezut în El, şi ziceau: "Cînd va veni Hristosul va face mai multe semne decît a făcut omul acesta?"
32 Fariseii au auzit pe norod spunînd în şoaptă aceste lucruri despre El. Atunci preoţii cei mai de seamă şi Fariseii au trimis nişte aprozi să-L prindă.
33 Isus a zis: "Mai sunt cu voi puţină vreme, şi apoi Mă duc la Cel ce M-a trimis.
34 Voi Mă veţi căuta, şi nu Mă veţi găsi; şi unde voi fi Eu, voi nu puteţi veni."
35 Iudeii au zis între ei: "Unde are de gînd să se ducă omul acesta, ca să nu-l putem găsi? Doar n-o avea de gînd să se ducă la cei împrăştiaţi printre Greci, şi să înveţe pe Greci?
36 Ce înseamnă cuvintele acestea pe care le-a spus: "Mă veţi căuta, şi nu Mă veţi găsi, şi unde voi fi Eu, voi nu puteţi veni?"

Isus, apa vieţii.

37 În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare, şi a strigat: "Dacă însetează cineva, să vină la Mine, şi să bea.
38 Cine crede în Mine, din inima lui vor curge rîuri de apă vie, cum zice Scriptura."
39 Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfînt

încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit."

Încercări pentru prinderea lui Isus.

40 Unii din norod, cînd au auzit aceste cuvinte, ziceau: "Acesta este cu adevărat Proorocul."
41 Alţii ziceau: "Acesta este Hristosul." Şi alţii ziceau: "Cum, din Galilea are să vină Hristosul?
42 Nu zice Scriptura că Hristosul are să vină din sămînţa lui David, şi din satul Betleem, unde era David?"
43 S-a făcut deci dezbinare în norod din pricina Lui.
44 Unii din ei voiau să-L prindă; dar nimeni n-a pus mîna pe El.
45 Aprozii s-au întors deci la preoţii cei mai de seamă şi la Farisei. Şi aceştia le-au zis: "De ce nu L-aţi adus?"
46 Aprozii au răspuns: "Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta."
47 Fariseii le-au răspuns: "Doar n-aţi fi fost duşi şi voi în rătăcire?
48 A crezut în El vreunul din mai marii noştri sau din Farisei?
49 Dar norodul acesta, care nu ştie Legea, este blestemat!"
50 Nicodim, cel care venise la Isus noaptea, şi care era unul din ei, le-a zis:
51 "Legea noastră osîndeşte ea pe un om înainte ca să-l asculte şi să ştie ce face?"
52 Drept răspuns, ei i-au zis: "Şi tu eşti din Galilea? Cercetează bine, şi vei vedea că din Galilea nu s-a ridicat nici un prooroc."
53 (Şi s-a întors fiecare acasă.

Femeia prinsă în preacurvie.

8 1 Isus S-a dus la muntele Măslinilor.
2 Dar dis de dimineaţă, a venit din nou în Templu, şi tot norodul a venit la El. El a şezut jos şi-i învăţa.
3 Atunci Cărturarii şi Fariseii l-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului,
4 şi au zis lui Isus: "Învăţătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar cînd săvîrşea preacurvia.
5 Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu dar ce zici?"
6 Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească şi să-L poată învinui. Dar Isus S-a plecat în jos, şi scria cu degetul pe pămînt.
7 Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus, şi le-a zis: "Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintîi cu piatra în ea."
8 Apoi S-a plecat iarăşi şi scria cu degetul pe pămînt.
9 Cînd au auzit ei cuvintele acestea, s-au simţit mustraţi de cugetul lor, şi au ieşit afară, unul cîte unul, începînd de la cei mai bătrîni, pînă la cei din urmă. şi Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.
10 Atunci S-a ridicat în sus, şi, cînd n-a mai văzut pe nimeni decît pe femeie, Isus i-a zis: "Femeie, unde sunt pîrîşii tăi? Nimeni nu te-a osîndit?"
11 "Nimeni, Doamne", I-a răspuns ea. Şi Isus i-a zis: "Nici Eu nu te osîndesc. Du-te, şi să nu mai păcătuieşti.")

Isus, Lumina lumii.

12 Isus le-a vorbit din nou, şi a zis: "Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii."
13 La auzul acestor vorbe, Fariseii I-au zis: "Tu mărturiseşti despre Tine însuţi: deci mărturia Ta nu este adevărată."
14 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuşi mărturia Mea este adevărată; căci Eu ştiu de unde am venit şi unde Mă duc, dar voi nu ştiţi nici de unde vin, nici unde Mă duc.
15 Voi judecaţi după înfăţişare; Eu nu judec pe nimeni.
16 Şi chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine.
17 În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată:
18 deci, despre Mine însumi,

mărturisesc Eu şi despre Mine mărturiseşte şi Tatăl, care M-a trimis."
19 Ei I-au zis deci: "Unde este Tatăl Tău?" Isus a răspuns: "Voi nu Mă cunoaşteţi nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-aţi cunoaşte pe Mine, aţi cunoaşte şi pe Tatăl Meu."
20 Isus a spus aceste cuvinte, pe cînd învăţa pe norod în Templu, în locul unde era vistieria; şi nimeni n-a pus mîna pe El, pentru că încă nu-I sosise ceasul.
21 Isus le-a mai spus: "Eu Mă duc, şi Mă veţi căuta, şi veţi muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteţi veni."
22 Atunci Iudeii au zis: "Doar n-o avea de gînd să se omoare, de zice: "Unde Mă duc Eu, voi nu puteţi veni!"
23 "Voi sunteţi de jos", le-a zis El; "Eu sunt de sus: voi sunteţi din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta.
24 De aceea v-am spus că veţi muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeţi că Eu sunt, veţi muri în păcatele voastre."
25 "Cine eşti Tu?" I-au zis ei. Isus le-a răspuns: "Ceea ce de la început vă spun că sunt."
26 Am multe de zis despre voi şi de osîndit în voi, dar Cel ce M-a trimis, este adevărat şi Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii."
27 Ei n-au înţeles că le vorbea despre Tatăl.
28 Isus deci, le-a zis: "Cînd veţi înălţa pe Fiul omului, atunci veţi cunoaşte că Eu sunt, şi că nu fac nimic de la Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învăţat Tatăl Meu.
29 Cel ce M-a trimis, este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut."

Adevărata slobozenie.

30 Pe cînd vorbea Isus astfel, mulţi au crezut în El.
31 Şi a zis Iudeilor, care crezuseră în El: "Dacă rămîneţi în cuvîntul Meu, sunteţi în adevăr ucenicii Mei;
32 veţi cunoaşte adevărul, şi adevărul vă va face slobozi."
33 Ei I-au răspuns: "Noi suntem sămînţa lui Avraam, şi n-am fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: "Veţi fi slobozi!"
34 "Adevărat, adevărat vă spun", le-a răspuns Isus, "că, oricine trăieşte în păcat, este rob al păcatului.
35 Şi robul nu rămîne pururea în casă; fiul însă rămîne pururea.
36 Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veţi fi cu adevărat slobozi.
37 Ştiu că sunteţi sămînţa lui Avraam; dar căutaţi să Mă omorîţi pentru că nu pătrunde în voi cuvîntul Meu.
38 Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; şi voi faceţi ce aţi auzit de la tatăl vostru.
39 "Tatăl nostru", I-au răspuns ei, "este Avraam." Isus le-a zis: "Dacă aţi fi copii ai lui Avraam, aţi face faptele lui Avraam."
40 Dar acum căutaţi să Mă omorîţi, pe Mine, un om, care v-am spus adevărul, pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Aşa ceva Avraam n-a făcut.
41 Voi faceţi faptele tatălui vostru." Ei I-au zis: "Noi nu suntem copii născuţi din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu."
42 Isus le-a zis: "Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-aţi iubi şi pe Mine, căci Eu am ieşit şi vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.
43 Pentru ce nu înţelegeţi vorbirea Mea? Pentru că nu puteţi asculta Cuvîntul Meu.
44 Voi aveţi de tată pe diavolul; şi vreţi să împliniţi poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaş, şi nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Oridecîteori spune o minciună, vorbeşte din ale lui, căci este mincinos şi tatăl minciunii.
45 Iar pe Mine pentru că spun adevărul, nu Mă credeţi.
46 Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeţi?

47 Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultaţi, pentru că nu sunteţi din Dumnezeu."

Isus este înainte de Avraam.

48 Iudeii l-au răspuns: "Nu zicem noi bine că eşti Samaritean, şi că ai drac?"

49 "N-am drac", le-a răspuns Isus; "ci Eu cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi nu Mă cinstiţi.

50 Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caută şi care judecă.

51 Adevărat, adevărat vă spun, că, dacă păzeşte cineva cuvîntul Meu, în veac nu va vedea moartea."

52 "Acum", I-au zis Iudeii, "vedem bine că ai drac; Avraam a murit, proorocii de asemenea au murit, şi Tu zici: "Dacă păzeşte cineva cuvîntul Meu, în veac nu va gusta moartea."

53 Doar n-ai fi Tu mai mare decît părintele nostru Avraam, care a murit? Şi decît proorocii, care de asemenea au murit? Cine te crezi Tu că eşti?"

54 Isus a răspuns: "Dacă Mă slăvesc Eu însumi, slava Mea nu este nimic; Tatăl Meu Mă slăveşte, El, despre care voi ziceţi că este Dumnezeul vostru,

55 şi totuşi nu-L cunoaşteţi. Eu Îl cunosc bine, şi dacă aş zice că nu-L cunosc, aş fi şi Eu un mincinos ca voi. Dar îl cunosc şi păzesc Cuvîntul Lui.

56 Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o şi s-a bucurat."

57 "N-ai nici cincizeci de ani", I-au zis Iudeii, "şi ai văzut pe Avraam!"

58 Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu."

59 La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus s-a ascuns, şi a ieşit din Templu, trecînd prin mijlocul lor. Şi aşa a plecat din Templu.

Vindecarea unui orb din naştere.

9 1 Cînd trecea, Isus a văzut pe un orb din naştere.

2 Ucenicii Lui L-au întrebat: "Învăţătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinţii lui, de s-a născut orb?"

3 Isus a răspuns: "N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinţii lui, ci s-a născut aşa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.

4 Cît este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, cînd nimeni nu mai poate să lucreze.

5 Cît sunt în lume, sunt Lumina lumii."

6 După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pămînt şi a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta,

7 şi i-a zis: "Du-te de te spală în scăldătoarea Siloamului" (care, tălmăcit, înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat, şi s-a întors văzînd bine.

8 Vecinii şi cei ce-l cunoscuseră mai înainte ca cerşetor, ziceau: "Nu este acesta cel ce şedea şi cerşea?"

9 Unii ziceau: "El este." Alţii ziceau: "Nu, dar seamănă cu el." Şi el însuşi zicea: "Eu sunt."

10 Deci i-au zis: "Cum ţi s-au deschis ochii?"

11 El a răspuns: "Omul acela, căruia i se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii, şi mi-a zis: "Du-te la scăldătoarea Siloamului, şi spală-te." M-am dus, m-am spălat, şi mi-am căpătat vederea."

12 "Unde este omul acela?", l-au întrebat ei. El a răspuns: "Nu ştiu."

Cercetarea orbului de Farisei.

13 Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte.

14 Şi era o zi de Sabat cînd făcuse Isus tină, şi-i deschisese ochii.

15 Din nou, Fariseii l-au întrebat şi ei cum şi-a căpătat vederea. Şi el le-a zis: "Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat, şi văd."

16 Atunci unii din Farisei au început să zică: "Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ţine Sabatul." Alţii ziceau: "Cum poate un om păcătos

să facă asemenea semne?" Şi era dezbinare între ei.

17 Iarăşi au întrebat pe orb: "Tu ce zici despre El, în privinţa faptului că ţi-a deschis ochii?" "Este un prooroc", le-a răspuns el.

18 Iudeii n-au crezut că fusese orb şi că îşi căpătase vederea, pînă n-au chemat pe părinţii lui.

19 Şi cînd i-au venit părinţii, i-au întrebat: "Acesta este fiul vostru, care spuneţi că s-a născut orb? Cum dar vede acum?"

20 Drept răspuns, părinţii lui au zis: "Ştim că acesta este fiul nostru, şi că s-a născut orb.

21 Dar cum vede acum, sau cine i-a deschis ochii, nu ştim. Întrebaţi-l pe el; este în vîrstă, el singur poate vorbi despre ce-l priveşte.

22 Părinţii lui au zis aceste lucruri pentru că se temeau de Iudei; căci Iudeii hotărîseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă.

23 De aceea au zis părinţii lui: "Este în vîrstă, întrebaţi-l pe el."

24 Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb, şi i-au zis: "Dă slavă lui Dumnezeu: noi ştim că omul acesta este un păcătos."

25 El a răspuns: "Dacă este un păcătos, nu ştiu, eu una ştiu: că eram orb, şi acum văd."

26 Iarăşi l-au întrebat: "Ce ţi-a făcut? Cum ţi-a deschis ochii?"

27 "Acum v-am spus", le-a răspuns el, "şi n-aţi ascultat. Pentru ce voiţi să mai auziţi încă o dată? Doar n-aţi vrea să vă faceţi şi voi ucenicii Lui!"

28 Ei l-au ocărît, şi i-au zis: "Tu eşti ucenicul Lui; noi suntem ucenicii lui Moise.

29 Ştim că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu ştim de unde este."

30 "Aici este mirarea", le-a răspuns omul acela, "că voi nu ştiţi de unde este, şi totuşi El mi-a deschis ochii.

31 Ştim că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoşi; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu şi face voia Lui, pe acela îl ascultă.

32 De cînd este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naştere.

33 Dacă omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic."

34 "Tu eşti născut cu totul în păcat", i-au răspuns ei, "şi vrei să ne înveţi pe noi?" Şi l-au dat afară.

Isus întîlneşte pe orb în Templu.

35 Isus a auzit că l-au dat afară şi cînd l-a găsit, i-a zis: "Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?"

36 El a răspuns: "Şi cine este, Doamne, ca să cred în El?"

37 "L-ai şi văzut", i-a zis Isus, "şi cel care vorbeşte cu tine, Acela este."

38 "Cred, Doamne", I-a zis el. şi I s-a închinat.

39 Apoi, Isus a zis: "Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd, să vadă, şi cei ce văd să ajungă orbi."

40 Unii din Fariseii care erau lîngă El, cînd au auzit aceste vorbe, I-au zis: "Doar n-om fi şi noi orbi!"

41 "Dacă aţi fi orbi", le-a răspuns Isus, "n-aţi avea păcat; dar acum ziceţi: "Vedem." Tocmai de aceea, păcatul vostru rămîne."

Păstorul cel bun.

10 1 "Adevărat, adevărat vă spun că, cine nu intră pe uşă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoţ şi un tîlhar.

2 Dar cine intră pe uşă, este păstorul oilor.

3 Portarul îi deschide, şi oile aud glasul lui; el îşi cheamă oile pe nume şi le scoate afară din staul.

4 După ce şi-a scos toate oile, merge înaintea lor; şi oile merg după el pentru că îi cunosc glasul.

5 Nu merg deloc după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor."

6 Isus le-a spus această pildă, dar ei

n-au înţeles despre ce le vorbea.

Isus, uşa oilor.

7 Isus le-a mai zis: "Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt uşa oilor.
8 Toţi cei ce au venit înainte de Mine sunt hoţi şi tîlhari; dar oile n-au ascultat de ei.
9 Eu sunt uşa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mîntuit; va intra şi va ieşi, şi va găsi păşune.
10 Hoţul nu vine decît să fure, să junghie şi să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viaţă, şi s-o aibă din belşug.
11 Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi dă viaţa pentru oi.
12 Dar cel plătit, care nu este păstor, şi ale cărui oi nu sunt ale lui, cînd vede lupul venind, lasă oile şi fuge; şi lupul le răpeşte şi le împrăştie.
13 Cel plătit fuge, pentru că este plătit, şi nu-i pasă de oi.
14 Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, şi ele Mă cunosc pe Mine,
15 aşa cum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl, şi cum cunosc Eu pe Tatăl; şi Eu Îmi dau viaţa pentru oile Mele.
16 Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta; şi pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, şi va fi o turmă şi un Păstor.
17 Tatăl Mă iubeşte, pentru că Îmi dau viaţa, ca iarăşi s-o iau.
18 Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau, şi am putere s-o iau iarăşi; aceasta este porunca, pe care am primit-o de la Tatăl Meu."
19 Din pricina acestor cuvinte, iarăşi s-a făcut dezbinare între Iudei.
20 Mulţi dintre ei ziceau: "Are drac, este nebun; de ce-L ascultaţi?"
21 Alţii ziceau: "Cuvintele acestea nu sunt cuvinte de îndrăcit; poate un drac să deschidă ochii orbilor?"

Isus la praznicul Înnoirii.

22 În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul înoirii Templului. Era iarnă.
23 Şi Isus Se plimba prin Templu, şi pe sub pridvorul lui Solomon.
24 Iudeii L-au înconjurat, şi I-au zis: "Pînă cînd ne tot ţii sufletele în încordare? Dacă eşti Hristosul, spune-ne-o desluşit."
25 "V-am spus", le-a răspuns Isus, "şi nu credeţi. Lucrările, pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.
26 Dar voi nu credeţi, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteţi din oile Mele.
27 Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, şi ele vin după Mine.
28 Eu le dau viaţa veşnică, în veac nu vor pieri, şi nimeni nu le va smulge din mîna Mea.
29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat este mai mare decît toţi, şi nimeni nu le poate smulge din mîna Tatălui Meu.
30 Eu şi Tatăl una suntem."
31 Atunci Iudeii iarăşi au luat pietre ca să-L ucidă.
32 Isus le-a zis: "V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncaţi cu pietre în Mine?"
33 Iudeii I-au răspuns: "Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, şi pentru că Tu, care eşti un om, Te faci Dumnezeu."
34 Isus le-a răspuns: "Nu este scris în Legea voastră: "Eu am zis: "Sunteţi dumnezei?"
35 Dacă Legea a numit "dumnezei", pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, şi Scriptura nu poate fi desfiinţată,
36 cum ziceţi voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfinţit şi M-a trimis în lume? Şi aceasta, pentru că am zis: "Sunt Fiul lui Dumnezeu!"
37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeţi.
38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeţi pe Mine, credeţi măcar lucrările acestea, ca să ajungeţi să cunoaşteţi şi să ştiţi că Tatăl este în Mine şi Eu sunt

în Tatăl."
39 La auzul acestor vorbe, căutau iarăşi să-L prindă; dar El a scăpat din mîinile lor.

Plecarea lui Isus în Perea.

40 Isus S-a dus iarăşi dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la început. Şi a rămas acolo.
41 Mulţi veneau la El, şi ziceau: "Ioan n-a făcut nici un semn; dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat."
42 Şi mulţi au crezut în El în locul acela.

Învierea lui Lazăr.

11 1 Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei şi al Martei, sora ei, era bolnav.
2 Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir, şi I-a şters picioarele cu părul ei, şi Lazăr cel bolnav era fratele ei.
3 Surorile au trimis la Isus să-i spună: "Doamne, iată că acela pe care-l iubeşti, este bolnav."
4 Dar Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a zis: "Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea."
5 Şi Isus iubea pe Marta, şi pe sora ei, şi pe Lazăr.
6 Deci, cînd a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era;
7 şi în urmă, a zis ucenicilor: "Haidem să ne întoarcem în Iudea."
8 "Învăţătorule", I-au zis ucenicii, "acum de curînd căutau Iudeii să Te ucidă cu pietre, şi Te întorci în Iudea?"
9 Isus a răspuns: "Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua, nu se poticneşte, pentru că vede lumina lumii acesteia;
10 dar dacă umblă noaptea, se poticneşte, pentru că n-are lumina în el."
11 După aceste vorbe, le-a zis: "Lazăr, prietenul nostru, doarme: dar Mă duc să-l trezesc din somn."
12 Ucenicii I-au zis: "Doamne, dacă doarme, are să se facă bine."
13 Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbeşte despre odihna căpătată prin somn.
14 Atunci Isus le-a spus pe faţă: "Lazăr a murit."
15 "Şi Mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeţi. Dar acum, haidem să mergem la el."
16 Atunci Toma, zis Geamăn, a zis celorlalţi ucenici: "Haidem să mergem şi noi să murim cu El!"
17 Cînd a venit Isus, a aflat că Lazăr era de patru zile în mormînt.
18 Şi, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,
19 mulţi din Iudei veniseră la Marta şi Maria, ca să le mîngîie pentru moartea fratelui lor.
20 Cînd a auzit Marta că vine Isus, I-a ieşit înainte; iar Maria şedea în casă.
21 Marta a zis lui Isus: "Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!
22 Dar şi acum, ştiu că orice vei cere de la Dumnezeu, îţi va da Dumnezeu."
23 Isus i-a zis: "Fratele tău va învia."
24 "Ştiu", I-a răspuns Marta, "că va învia la înviere, în ziua de apoi."
25 Isus i-a zis: "Eu sunt învierea şi viaţa. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.
26 Şi oricine trăieşte, şi crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi tu lucrul acesta?"
27 "Da, Doamne", I-a zis ea, "cred că Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume."
28 După ce a spus aceste vorbe, s-a dus şi a chemat în taină pe soră-sa Maria, şi i-a zis: "A venit Învăţătorul şi te cheamă."
29 Maria, cum a auzit, s-a sculat iute, şi s-a dus la El.
30 Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întîmpinase Marta.
31 Iudeii, care erau cu Maria în casă

şi o mîngîiau, cînd au văzut-o sculîndu-se iute şi ieşind afară, au mers după ea, căci ziceau: "Se duce la mormînt ca să plîngă acolo."

32 Maria, cînd a ajuns unde era Isus şi L-a văzut, s-a aruncat la picioarele Lui, şi I-a zis: "Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu."

33 Isus, cînd a văzut-o plîngînd, pe ea şi pe Iudeii care veniseră cu ea S-a înfiorat în duhul Lui, şi S-a tulburat.

34 Şi a zis: "Unde l-aţi pus?" "Doamne", I-au răspuns ei, "vino şi vezi."

35 Isus plîngea.

36 Atunci, Iudeii au zis: "Iată cît îl iubea de mult!"

37 Şi unii din ei au zis: "El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?"

38 Isus S-a înfiorat din nou în sine, şi S-a dus la mormînt. Mormîntul era o peşteră, la intrarea căreia era aşezată o piatră.

39 "Daţi piatra la o parte", a zis Isus. Marta, sora mortului, I-a zis: "Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile."

40 Isus i-a zis: "Nu ţi-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?"

41 Au luat dar piatra din locul unde zăcea mortul. Şi Isus a ridicat ochii sus, şi a zis: "Tată, Îţi mulţumesc că M-ai ascultat.

42 Ştiam că totdeauna Mă asculţi; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis."

43 După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: "Lazăre, vino afară!"

44 Şi mortul a ieşit cu mîinile şi picioarele legate cu fîşii de pînză, şi cu faţa înfăşurată cu un ştergar. Isus le-a zis: "Dezlegaţi-l, şi lăsaţi-l să meargă."

45 Mulţi din Iudeii, care veniseră la Maria, cînd au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El.

46 Dar unii din ei s-au dus la Farisei, şi le-au spus ce făcuse Isus.

Sinedriul hotărăşte să-L omoare.

47 Atunci, preoţii cei mai de seamă şi Fariseii au adunat Soborul, şi au zis: "Ce vom face? Omul acesta face multe minuni.

48 Dacă-L lăsăm aşa, toţi vor crede în El şi vor veni Romanii, şi ne vor nimici şi locul nostru şi neamul."

49 Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: "Voi nu ştiţi nimic;

50 oare nu vă gîndiţi că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, şi să nu piară tot neamul?"

51 Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el, ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a proorocit că Isus avea să moară pentru neam.

52 Şi nu numai pentru neamul acela, ci şi ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiţi.

53 Din ziua aceea, au hotărît să-L omoare.

54 De aceea, Isus nu mai umbla pe faţă printre Iudei; ci a plecat de acolo în ţinutul de lîngă pustie, într-o cetate numită Efraim, şi a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi.

Isus aşteptat la Ierusalim.

55 Paştele Iudeilor erau aproape. Şi mulţi oameni din ţinutul acela s-au suit la Ierusalim, înainte de Paşte, ca să se curăţească.

56 Ei căutau pe Isus, şi vorbeau unii cu alţii în Templu: "Ce credeţi? N-are să vină la praznic?"

57 Iar preoţii cei mai de seamă şi fariseii porunciseră că dacă va şti cineva unde este, să le dea de ştire ca să-L prindă.

Maria Îi toarnă mir pe picioare.

12 1 Cu şase zile înainte de Paşte, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort, şi pe care îl înviase din morţi.

2 Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce şedeau la masă cu El.

3 Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preţ, a uns picioarele lui Isus, şi I-a şters picioarele cu părul ei şi s-a umplut casa de mirosul mirului.
4 Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vîndă, a zis:
5 "De ce nu s-a vîndut acest mir cu trei sute de lei, şi să se fi dat săracilor?"
6 Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoţ, şi, ca unul care ţinea punga, lua el ce se punea în ea.
7 Dar Isus a zis: "Las-o în pace; căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele.
8 Pe săraci îi aveţi totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveţi totdeauna."
9 O mare mulţime de Iudei au aflat că Isus era în Betania, şi au venit acolo, nu numai pentru Isus, ci ca să vadă şi pe Lazăr, pe care-l înviase din morţi.
10 Preoţii cei mai de seamă au hotărît să omoare şi pe Lazăr,
11 căci din pricina lui mulţi Iudei plecau de la ei şi credeau în Isus.

Intrarea lui Isus în Ierusalim.

12 A doua zi, o gloată mare, care venise la praznic, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim,
13 a luat ramuri de finic, şi I-a ieşit în întîmpinare, strigînd: "Osana! Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!"
14 Isus a găsit un măgăruş, şi a încălecat pe el, după cum este scris:
15 "Nu te teme, fiica Sionului; iată că Împăratul tău vine călare pe mînzul unei măgăriţe."
16 Ucenicii Lui n-au înţeles aceste lucruri de la început; dar, după ce a fost proslăvit Isus, şi-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El, şi că ei le împliniseră cu privire la El.
17 Toţi cei ce fuseseră împreună cu Isus, cînd chemase pe Lazăr din mormînt şi-l înviase din morţi, mărturiseau despre El.
18 Şi norodul I-a ieşit în întîmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta.
19 Fariseii au zis deci între ei: "Vedeţi că nu cîştigaţi nimic: iată că lumea se duce după El!"

Isus vorbeşte de moartea Sa.

20 Nişte Greci dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,
21 s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, şi au zis: "Domnule, am vrea să vedem pe Isus."
22 Filip s-a dus şi a spus lui Andrei, apoi Andrei şi Filip au spus lui Isus.
23 Drept răspuns, Isus le-a zis: "A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.
24 Adevărat, adevărat, vă spun, că dacă grăuntele de grîu, care a căzut pe pămînt, nu moare, rămîne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.
25 Cine îşi iubeşte viaţa, o va pierde; şi cine îşi urăşte viaţa în lumea aceasta, o va păstra pentru viaţa veşnică.
26 Dacă Îmi slujeşte cineva, să Mă urmeze; şi unde sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu. Dacă Îmi slujeşte cineva, Tatăl îl va cinsti.
27 Acum, sufletul Meu este tulburat. Şi ce voi zice? Tată, izbăveşte-Mă din ceasul acesta? Dar tocmai pentru aceasta am venit pînă la ceasul acesta!
28 Tată, proslăveşte Numele Tău!" Şi din cer, s-a auzit un glas, care zicea: "L-am proslăvit, şi-L voi mai proslăvi!"
29 Norodul, care stătea acolo, şi care auzise glasul, a zis că a fost un tunet. Alţii ziceau: "Un înger a vorbit cu El!"
30 Isus a răspuns: "Nu pentru Mine s-a auzit glasul acesta, ci pentru voi.
31 Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpînitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.
32 Şi după ce voi fi înălţat de pe pămînt, voi atrage la Mine pe toţi oamenii."
33 Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară.
34 Norodul I-a răspuns: "Noi am auzit din Lege că Hristosul rămîne în

veac; cum dar zici Tu că Fiul omului trebuie să fie înălţat? Cine este acest Fiu al omului?"

35 Isus le-a zis: "Lumina mai este puţină vreme în mijlocul vostru. Umblaţi ca unii care aveţi lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric, nu ştie unde merge.

36 Cîtă vreme aveţi lumina printre voi, credeţi în lumină, ca să fiţi fii ai luminii." Isus le-a spus aceste lucruri: apoi a plecat şi S-a ascuns de ei.

Necredinţa Iudeilor.

37 Măcar că făcuse atîtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El,

38 ca să se împlinească vorba, pe care o spusese proorocul Isaia: "Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre? Şi cui a fost descoperită puterea braţului Domnului?"

39 De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

40 "Le-a orbit ochii, şi le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înţeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, şi să-i vindec."

41 Isaia a spus aceste lucruri cînd a văzut slava Lui, şi a vorbit despre El.

42 Totuşi, chiar dintre fruntaşi, mulţi au crezut în El; dar de frica Fariseilor, nu-L mărturiseau pe faţă, ca să nu fie daţi afară din sinagogă.

43 Căci au iubit mai mult slava oamenilor decît slava lui Dumnezeu.

44 Iar Isus a strigat: "Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine.

45 Şi cine Mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

46 Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămînă în întuneric.

47 Dacă aude cineva cuvintele Mele şi nu le păzeşte, nu Eu îl judec, căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mîntuiesc lumea.

48 Pe cine Mă nesocoteşte şi nu primeşte cuvintele Mele, are cine-l osîndi: Cuvîntul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osîndi în ziua de apoi.

49 Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuşi Mi-a poruncit ce trebuie să spun şi cum trebuie să vorbesc.

50 Şi ştiu că porunca Lui este viaţa veşnică. De aceea, lucrurile pe care le spun, le spun aşa cum Mi le-a spus Tatăl.

Isus spală picioarele ucenicilor Săi.

13 1 Isus, ca Cel care ştia ca I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, şi fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit pînă la capăt.

2 În timpul cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gîndul să-L vîndă,

3 Isus, fiindcă ştia că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mîini, că de la Dumnezeu a venit şi la Dumnezeu Se duce,

4 S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ştergar şi S-a încins cu el.

5 Apoi a turnat apă într-un lighean, şi a început să spele picioarele ucenicilor, şi să le şteargă cu ştergarul cu care era încins.

6 A venit deci la Simon Petru. Şi Petru I-a zis: "Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?"

7 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea."

8 Petru I-a zis: "Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!" Isus i-a răspuns: "Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine."

9 "Doamne", I-a zis Simon Petru, "nu numai picioarele, dar şi mîinile, şi capul!"

10 Isus i-a zis: "Cine s-a scăldat, n-are trebuinţă să-şi spele decît picioarele, ca să fie curat de tot; şi voi sunteţi curaţi, dar nu toţi."

11 Căci ştia pe cel ce avea să-L vîndă, de aceea a zis: "Nu sunteţi toţi curaţi."

12 După ce le-a spălat picioarele,

Şi-a luat hainele, Ş-a aşezat iarăşi la masă, şi le-a zis: "Înţelegeţi voi ce v-am făcut Eu?

13 Voi Mă numiţi: "Învăţătorul şi Domnul", şi bine ziceţi, căci sunt.

14 Deci, dacă Eu, Domnul şi Învăţătorul vostru, v-am spălat picioarele, şi voi sunteţi datori să vă spălaţi picioarele unii altora.

15 Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca şi voi să faceţi cum am făcut Eu.

16 Adevărat, adevărat vă spun, că robul nu este mai mare decît domnul său, nici apostolul mai mare decît cel ce l-a trimis.

17 Dacă ştiţi aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceţi.

Descoperirea vînzătorului.

18 Nu vorbesc despre voi toţi; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care zice: "Cel ce mănîncă pîine cu Mine a ridicat călcîiul împotriva Mea."

19 Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte ca să se întîmple, pentru ca, atunci cînd se va întîmpla, să credeţi că Eu sunt.

20 Adevărat, adevărat vă spun că cine primeşte pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primeşte, şi cine Mă primeşte pe Mine, primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine."

21 După ce a spus aceste cuvinte, Isus S-a tulburat în duhul Lui, a mărturisit, şi a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că unul din voi Mă va vinde."

22 Ucenicii se uitau unii la alţii, şi nu înţelegeau despre cine vorbeşte.

23 Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sînul lui Isus.

24 Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea Isus.

25 Şi ucenicul acela s-a rezemat pe pieptul lui Isus, şi I-a zis: "Doamne, cine este?"

26 Isus a răspuns: "Acela, căruia îi voi întinge bucăţica, şi i-o voi da." Şi a întins o bucăţică, şi a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul.

27 Cum a fost dată bucăţica, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis: "Ce ai să faci, fă repede."

28 Dar nimeni din cei ce şedeau la masă, n-a înţeles pentru ce îi zisese aceste vorbe.

29 Unii credeau că, de vreme ce Iuda avea punga, Isus voia să-i spună: "Cumpără ce ne trebuie pentru praznic", sau îi poruncea să dea ceva săracilor.

30 Iuda, după ce a luat bucăţica, a ieşit afară în grabă. Era noapte.

Iubirea frăţească.

31 După ce a ieşit Iuda, Isus a zis: "Acum, Fiul omului a fost proslăvit, şi Dumnezeu a fost proslăvit în El.

32 Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, şi Dumnezeu Îl va proslăvi în El însuşi, şi-L va proslăvi îndată.

33 Copilaşilor, mai sunt puţin cu voi. Mă veţi căuta, şi, cum am spus Iudeilor că, unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot aşa vă spun şi vouă acum.

34 Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiţi unii pe alţii; cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiţi şi voi unii pe alţii.

35 Prin aceasta vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii Mei, dacă veţi avea dragoste unii pentru alţii."

Înştiinţarea lui Petru.

36 "Doamne", I-a zis Simon Petru, "unde Te duci?" Isus i-a răspuns: "Tu nu poţi veni acum după Mine, unde Mă duc Eu; dar mai tîrziu vei veni.

37 "Doamne", I-a zis Petru, "de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viaţa pentru Tine."

38 Isus i-a răspuns: "Îţi vei da viaţa pentru Mine? Adevărat, adevărat îţi spun, că nu va cînta cocoşul, pînă te vei lepăda de Mine de trei ori.

Îmbărbătarea ucenicilor.

14 1 Să nu vi se tulbure inima. Aveţi credinţă în Dumnezeu, şi aveţi

credinţă în Mine.
2 În casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri. Dacă n-ar fi aşa, v-aş fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.
3 Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi.
4 Ştiţi unde Mă duc, şi ştiţi şi calea într-acolo."
5 "Doamne", I-a zis Toma, "nu ştim unde Te duci, cum putem să ştim calea într-acolo?"
6 Isus i-a zis: "Eu sunt calea, adevărul şi viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine.
7 Dacă m-aţi fi cunoscut pe Mine, aţi fi cunoscut şi pe Tatăl Meu. Şi de acum încolo Îl veţi cunoaşte; şi L-aţi şi văzut."
8 "Doamne", i-a zis Filip, "arată-ne pe Tatăl, şi ne este de ajuns."
9 Isus i-a zis: "De atîta vreme sunt cu voi şi nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: "Arată-ne pe Tatăl?"
10 Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, şi Tatăl este în Mine? Cuvintele, pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine, ci Tatăl, care locuieşte în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.
11 Credeţi-Mă că Eu sunt în Tatăl, şi Tatăl este în Mine; credeţi cel puţin pentru lucrările acestea.
12 Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face altele şi mai mari decît acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl:
13 şi orice veţi cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
14 Dacă veţi cere ceva în Numele Meu, voi face.

Păzirea poruncilor.

15 Dacă Mă iubiţi, veţi păzi poruncile Mele.
16 Şi Eu voi ruga pe Tatăl, şi El vă va da un alt Mîngîietor, care să rămînă cu voi în veac;
17 şi anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede şi nu-L cunoaşte, dar voi Îl cunoaşteţi, căci rămîne cu voi, şi va fi în voi.
18 Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.
19 Peste puţină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veţi vedea; pentru că Eu trăiesc, şi voi veţi trăi.
20 În ziua aceea, veţi cunoaşte că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteţi în Mine, şi că Eu sunt în voi.
21 Cine are poruncile Mele şi le păzeşte, acela Mă iubeşte; şi cine Mă iubeşte, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, şi Mă voi arăta lui."
22 Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: "Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă şi nu lumii?"
23 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă Mă iubeşte cineva, va păzi cuvîntul Meu, şi Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, şi vom locui împreună cu el.
24 Cine nu Mă iubeşte, nu păzeşte cuvintele Mele. Şi cuvîntul pe care-l auziţi, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.
25 V-am spus aceste lucruri cît mai sunt cu voi.
26 Dar Mîngîietorul, adică Duhul Sfînt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăţa toate lucrurile, şi vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.
27 Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimînte.
28 Aţi auzit că v-am spus: "Mă duc, şi Mă voi întoarce la voi." Dacă M-aţi iubi, v-aţi fi bucurat că v-am zis: "Mă duc la Tatăl;" căci Tatăl este mai mare decît Mine.
29 Şi v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întîmple, pentru ca atunci cînd se vor întîmpla, să credeţi.
30 Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpînitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine;

31 dar vine, pentru ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl, şi că fac aşa cum Mi-a poruncit Tatăl. Sculaţi-vă, haidem să plecăm de aici!

Isus, viţa.

15 1 Eu sunt adevărata viţă, şi Tatăl Meu este vierul.
2 Pe orice mlădiţă, care este în Mine şi n-aduce roadă, El o taie şi pe orice mlădiţă care aduce roadă, o curăţeşte, ca să aducă şi mai multă roadă.
3 Acum voi sunteţi curaţi, din pricina cuvîntului, pe care vi l-am spus.
4 Rămîneţi în Mine, şi Eu voi rămîne în voi. După cum mlădiţa nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămîne în viţă, tot aşa, nici voi nu puteţi aduce roadă, dacă nu rămîneţi în Mine.
5 Eu sunt viţa, voi sunteţi mlădiţele. Cine rămîne în Mine, şi în cine rămîn Eu, aduce multă roadă; căci, despărţiţi de Mine, nu puteţi face nimic.
6 Dacă nu rămîne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădiţa neroditoare, şi se usucă; apoi, mlădiţele uscate sunt strînse, aruncate în foc, şi ard.
7 Dacă rămîneţi în Mine, şi dacă rămîn în voi cuvintele Mele, cereţi orice veţi vrea, şi vi se va da.
8 Dacă aduceţi multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; şi voi veţi fi astfel ucenicii Mei.
9 Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, aşa v-am iubit şi Eu pe voi. Rămîneţi în dragostea Mea.
10 Dacă păziţi poruncile Mele, veţi rămîne în dragostea Mea, după cum şi Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, şi rămîn în dragostea Lui.
11 V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămînă în voi, şi bucuria voastră să fie deplină.

Dragostea frăţească.

12 Aceasta este porunca Mea: să vă iubiţi unii pe alţii, cum v-am iubit Eu.
13 Nu este mai mare dragoste decît să-şi dea cineva viaţa pentru prietenii săi.
14 Voi sunteţi prietenii Mei, dacă faceţi ce vă poruncesc Eu.
15 Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu ştie ce face stăpînul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.
16 Nu voi M-aţi ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; şi v-am rînduit să mergeţi şi să aduceţi roadă, şi roada voastră să rămînă, pentru ca orice veţi cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.
17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiţi unii pe alţii.

Ura din partea lumii.

18 Dacă vă urăşte lumea, ştiţi că pe Mine M-a urît înaintea voastră.
19 Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteţi din lume, şi pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăşte lumea.
20 Aduceţi-vă aminte de vorba, pe care v-am spus-o: "Robul nu este mai mare decît stăpînul său." Dacă m-au prigonit pe Mine, şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvîntul Meu, şi pe al vostru îl vor păzi.
21 Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22 Dacă n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum, n-au nici o dezvinovăţire pentru păcatul lor.
23 Cine Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.
24 Dacă n-aş fi făcut între ei lucrări, pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat; dar acum le-au şi văzut, şi M-au urît şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25 Dar lucrul acesta s-a întîmplat ca să se împlinească vorba scrisă în Legea lor: "M-au urît fără temei."
26 Cînd va veni Mîngîietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.

27 Şi voi de asemenea veţi mărturisi, pentru că aţi fost cu Mine de la început.

Prigonirea ucenicilor.

16 1 V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere.

2 Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea cînd, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.

3 Şi se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

4 V-am spus aceste lucruri, pentru ca, atunci cînd le va veni ceasul să se împlinească, să vă aduceţi aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.

Lucrarea Mîngîietorului.

5 Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; şi nimeni din voi nu Mă întreabă: "Unde Te duci?"

6 Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.

7 Totuşi, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

8 Şi cînd va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce priveşte păcatul, neprihănirea şi judecata.

9 În ce priveşte păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;

10 în ce priveşte neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, şi nu Mă veţi mai vedea;

11 în ce priveşte judecata: fiindcă stăpînitorul lumii acesteia este judecat.

12 Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta.

13 Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, vă va descoperi lucrurile viitoare.

14 El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, şi vă va descoperi.

15 Tot ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu, şi vă va descoperi.

Întristarea prefăcută în bucurie.

16 Peste puţină vreme, nu Mă veţi mai vedea; apoi iarăşi peste puţină vreme, Mă veţi vedea, pentru că Mă duc la Tatăl."

17 La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: "Ce înseamnă cuvintele acestea: "Peste puţină vreme, nu Mă veţi mai vedea; şi: "Apoi iarăşi peste puţină vreme, Mă veţi vedea?" Şi: "Pentru că Mă duc la Tatăl?"

18 Ei ziceau deci: "Ce înseamnă aceasta: "Peste puţină vreme?" Nu ştim ce vrea să spună."

19 Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe, şi le-a zis: "Vă întrebaţi între voi ce înseamnă cuvintele: "Peste puţină vreme, nu Mă veţi mai vedea;" şi: "Apoi iarăşi peste puţină vreme, Mă veţi vedea?"

20 Adevărat, adevărat vă spun că, voi veţi plînge şi vă veţi tîngui, iar lumea se va bucura; vă veţi întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

21 Femeia, cînd este în durerile naşterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul, dar după ce a născut pruncul, nu-şi mai aduce aminte de suferinţă, de bucurie că s-a născut un om pe lume.

22 Tot aşa şi voi: acum, sunteţi plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăşi, inima vi se va bucura, şi nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.

23 În ziua aceea, nu Mă veţi mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat vă spun că, orice veţi cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da.

24 Pînă acum n-aţi cerut nimic în Numele Meu: cereţi, şi veţi căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Cuvinte de rămas bun.

25 V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul cînd nu vă voi mai vorbi în

pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.

26 În ziua aceea, veți cere în Numele Meu, și nu vă zic că voi ruga pe tatăl pentru voi.

27 Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit, și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.

28 Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea, și Mă duc la Tatăl."

29 Ucenicii Săi I-au zis: "Iată că acum vorbești deslușit, și nu spui nici o pildă.

30 Acum cunoaștem că știi toate lucrurile, și n-ai nevoie să Te întrebe cineva, de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu."

31 "Acum credeți?" le-a răspuns Isus.

32 "Iată că vine ceasul, și a și venit, cînd veți fi risipiți fiecare la ale lui, și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, căci Tatăl este cu Mine.

33 V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.

Rugăciunea lui Isus.

17 1 După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: "Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,

2 după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelora, pe care I i-ai dat Tu.

3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.

4 Eu Te-am proslăvit pe pămînt, am sfîrșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

5 Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuți cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.

6 Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvîntul Tău.

7 Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu, vine de la Tine.

8 Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.

9 Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia, pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi:

10 tot ce este al Meu, este al Tău, și ce este al Tău, este al Meu, și Eu sunt proslăvit în ei.

11 Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și noi.

12 Cînd eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia, pe care Mi i-ai dat și nici unul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13 Dar acum Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe cînd sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.

14 Le-am dat Cuvîntul Tău și lumea i-a urît, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

15 Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.

16 Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.

17 Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvîntul Tău este adevărul.

18 Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

19 Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

20 Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvîntul lor.

21 Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22 Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum noi suntem una,

23 Eu în ei, şi Tu în Mine, pentru ca ei să fie în chip desăvîrşit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, şi că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.

24 Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine şi aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu, fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

25 Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, şi aceştia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

26 Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, şi li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei, şi Eu să fiu în ei."

Prinderea lui Isus.

18 1 După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pîrîul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El şi ucenicii Săi.

2 Iuda, vînzătorul, ştia şi el locul acela, pentru că Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.

3 Iuda, deci, a luat ceata ostaşilor şi pe aprozii trimişi de preoţii cei mai de seamă şi de Farisei, şi a venit acolo cu felinare, cu făclii şi cu arme.

4 Isus, care ştia tot ce avea să I se întîmple, a mers spre ei, şi le-a zis: "Pe cine căutaţi?"

5 Ei I-au răspuns: "Pe Isus din Nazaret!" Isus le-a zis: "Eu sunt!" Iuda, vînzătorul, era şi el cu ei.

6 Cînd le-a zis Isus: "Eu sunt", ei s-au dat înapoi, şi au căzut jos la pămînt.

7 El i-a întrebat din nou: "Pe cine căutaţi?" "Pe Isus din Nazaret", I-au zis ei.

8 Isus a răspuns: "V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutaţi pe Mine, lăsaţi pe aceştia să se ducă."

9 A zis lucrul acesta ca să se împlinească vorba, pe care o spusese: "N-am pierdut pe niciunul din aceia, pe care Mi i-ai dat."

10 Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot, şi i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu.

11 Isus a zis lui Petru: "Bagă-ţi sabia în teacă. Nu voi bea paharul, pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?"

Isus înaintea lui Ana şi Caiafa.

12 Ceata ostaşilor, căpitanul lor, şi aprozii Iudeilor, au prins deci pe Isus, şi L-au legat.

13 L-au dus întîi la Ana, căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14 Şi Caiafa era cel ce dăduse Iudeilor sfatul acesta: "Este de folos să moară un singur om pentru norod."

15 Simon Petru mergea după Isus; tot aşa a făcut şi un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, şi a intrat cu Isus în curtea marelui preot.

16 Petru, însă, a rămas afară la uşă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieşit afară, a vorbit cu portăriţa, şi a băgat pe Petru înăuntru.

17 Atunci slujnica, portăriţa, a zis lui Petru: "Nu cumva şi tu eşti unul din ucenicii omului acestuia?" "Nu sunt", a răspuns el.

18 Robii şi aprozii care erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig; şi se încălzeau. Petru stătea şi el cu ei, şi se încălzea.

19 Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui şi despre învăţătura Lui.

20 Isus i-a răspuns: "Eu am vorbit lumii pe faţă, totdeauna am învăţat pe norod în sinagogă şi în Templu, unde se adună toţi Iudeii, şi n-am spus nimic în ascuns.

21 Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia ştiu ce am spus.

22 La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii, care stăteau acolo, a dat o palmă lui Isus, şi a zis: "Aşa răspunzi marelui preot?"

23 Isus i-a răspuns: "Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar dacă am

vorbit bine, de ce mă baţi?"
24 Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa.
25 Simon Petru stătea acolo, şi se încălzea. Ei i-au zis: "Nu cumva eşti şi tu unul din ucenicii Lui?" El s-a lepădat, şi a zis: "Nu sunt."
26 Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiase Petru urechea, a zis: "Nu te-am văzut eu cu El în grădină?"
27 Petru iar s-a lepădat. şi îndată a cîntat cocoşul.

Isus înaintea lui Pilat.

28 Au adus pe Isus de la Caiafa în odaia de judecată: era dimineaţă. Ei n-au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce şi să poată mînca Paştele.
29 Pilat deci a ieşit afară la ei, şi le-a zis: "Ce pîră aduceţi împotriva omului acestuia?"
30 Drept răspuns, ei i-au zis: "Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mîinile tale."
31 Atunci Pilat le-a zis: "Luaţi-L voi, şi judecaţi-L după legea voastră." "Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorîm pe nimeni", i-au zis Iudeii.
32 Aceasta s-a întîmplat ca să se împlinească vorba, prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.
33 Pilat a intrat iarăşi în odaia de judecată, a chemat pe Isus şi I-a zis: "Eşti Tu Împăratul Iudeilor?"
34 Isus i-a răspuns: "De la tine însuţi zici lucrul acesta, sau ţi l-au spus alţii despre Mine?"
35 Pilat a răspuns: "Eu sunt Iudeu? Neamul Tău şi preoţii cei mai de seamă Te-au dat în mîna mea: ce ai făcut?"
36 "Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta", a răspuns Isus. "Dacă ar fi Împărăţia Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mîinile Iudeilor; dar acum, Împărăţia Mea nu este de aici."
37 "Atunci, un Împărat tot eşti!" I-a zis Pilat. "Da", a răspuns Isus. "Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut şi am venit în lume, ca să mărturisesc despre
37 adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu."
38 Pilat I-a zis: "Ce este adevărul?"

Isus şi Baraba.

După ce a spus aceste vorbe, a ieşit iarăşi afară la Iudei, şi le-a zis: "Eu nu găsesc nici o vină în El.
39 Dar, fiindcă voi aveţi obicei să vă slobozesc pe cineva de Paşte, vreţi să vă slobozesc pe "Împăratul Iudeilor?"
40 Atunci, toţi au strigat din nou: "Nu pe El, ci pe Baraba!" Şi Baraba era un tîlhar.

Isus este dat în mînile iudeilor.

19 1 Atunci, Pilat a luat pe Isus, şi a pus să-L bată.
2 Ostaşii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap, şi L-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
3 Apoi, s-au apropiat de El, şi ziceau: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!" Şi-I dădeau palme.
4 Pilat a ieşit iarăşi afară, şi a zis Iudeilor: "Iată că vi-L aduc afară, ca să ştiţi că nu găsesc nici o vină în El."
5 Isus a ieşit deci afară, purtînd cununa de spini şi haina de purpură. "Iată omul!" le-a zis Pilat.
6 Cînd L-au zărit preoţii cei mai de seamă şi aprozii, au început să strige: "Răstigneşte-l! Răstigneşte-l!" "Luaţi-L voi şi răstigniţi-L", le-a zis Pilat, "căci eu nu găsesc nici o vină în El."
7 Iudeii i-au răspuns: "Noi avem o Lege, şi după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe sine Fiul lui Dumnezeu."
8 Cînd a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost şi mai mare frică.
9 A intrat iarăşi în odaia de judecată şi a zis lui Isus: "De unde eşti Tu?" Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns.
10 Pilat I-a zis: "Mie nu-mi vorbeşti? Nu ştii că am putere să Te răstignesc, şi am putere să-Ţi dau drumul!"
11 "N-ai avea nici o putere asupra

Mea", i-a răspuns Isus, dacă nu ţi-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mîinile tale, are un mai mare păcat."

12 De atunci, Pilat căuta să-I dea drumul. Dar Iudeii strigau: "Dacă dai drumul omului acestuia, nu eşti prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului."

13 Cînd a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară şi a şezut pe scaunul de judecător, în locul numit "Pardosit cu pietre", iar evreieşte: "Gabata."

14 Era ziua Pregătirii Paştelor, cam pe la ceasul al şaselea. Pilat a zis Iudeilor: "Iată Împăratul vostru!"

15 Dar ei au strigat: "Ia-L, ia-L, răstigneşte-L!" "Să răstignesc pe Împăratul vostru?" le-a zis Pilat. Preoţii cei mai de seamă au răspuns: "Noi n-avem alt împărat decît pe Cezarul!"

16 Atunci L-a dat în mîinile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus, şi L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea.

17 Isus, ducîndu-şi crucea, a ajuns la locul zis al "Căpăţînii", care în evreieşte se cheamă "Golgota."

18 Acolo a fost răstignit, şi împreună cu El au fost răstigniţi alţi doi, unul deoparte şi altul de alta, iar Isus la mijloc.

19 Pilat a scris o însemnare, pe care a pus-o deasupra crucii, şi era scris: "Isus din Nazaret, Împăratul Iudeilor."

20 Mulţi din Iudei au citit această însemnare, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate: era scrisă în evreieşte, latineşte şi greceşte.

21 Preoţii cei mai de seamă ai Iudeilor au zis lui Pilat: "Nu scrie: "Împăratul Iudeilor." Ci scrie că El a zis: "Eu sunt Împăratul Iudeilor."

22 "Ce am scris, am scris", a răspuns Pilat.

23 Ostaşii, după ce au răstignit pe Isus, I-au luat hainele, şi le-au făcut patru părţi, cîte o parte pentru fiecare ostaş. I-au luat şi cămaşa, care n-avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură ţesătură de sus pînă jos.

24 Şi au zis între ei: "Să n-o sfîşiem, ci să tragem la sorţi a cui să fie." Aceasta s-a întîmplat ca să se împlinească Scriptura, care zice: "şi-au împărţit hainele Mele între ei, şi pentru cămaşa Mea au tras la sorţi." Iată ce au făcut ostaşii.

25 Lîngă crucea lui Isus, stăteau mama Lui şi sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, şi Maria Magdalina.

26 Cînd a văzut Isus pe mamă-Sa, şi lîngă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei Sale: "Femeie, iată fiul tău!"

27 Apoi, a zis ucenicului: "Iată mama ta!" Şi, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă.

28 După aceea, Isus, care ştia că acum totul s-a sfîrşit, ca să împlinească Scriptura, a zis: "Mi-e sete."

29 Acolo era un vas plin cu oţet. Ostaşii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oţet, şi I l-au dus la gură.

30 Cînd a luat Isus oţetul, a zis: "S-a isprăvit!" Apoi Şi-a plecat capul, şi Şi-a dat duhul.

Moartea lui Isus dovedită.

31 De frică să nu rămînă trupurile pe cruce în timpul Sabatului, căci era ziua Pregătirii, şi ziua aceea de Sabat era o zi mare, Iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierele picioarelor celor răstigniţi, şi să fie luaţi de pe cruce.

32 Ostaşii au venit deci, şi au zdrobit fluierele picioarelor celui dintîi, apoi pe ale celuilalt, care fusese răstignit împreună cu El.

33 Cînd au venit la Isus, şi au văzut că murise, nu I-au zdrobit fluierele picioarelor,

34 ci unul din ostaşi I-a străpuns coasta cu o suliţă; şi îndată a ieşit din ea sînge şi apă.

35 Faptul acesta este adeverit de cel ce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, şi el ştie că spune adevărul, pentru ca şi voi să credeţi.

36 Aceste lucruri s-au întîmplat, ca să se împlinească Scriptura: "Nici unul

din oasele Lui nu va fi sfărîmat."
37 Şi în altă parte, Scriptura mai zice: "Vor vedea pe cine au străpuns."

Îngroparea lui Isus.

38 După aceea, Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci, şi a luat trupul lui Isus.
39 Nicodim, care la început se dusese la Isus, noaptea, a venit şi el, şi a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă şi de aloe.
40 Au luat deci trupul lui Isus şi l-au înfăşurat în fîşii de pînză de in, cu miresme, după cum au obicei Iudeii să îngroape.
41 În locul unde fusese răstignit Isus, era o grădină; şi în grădină era un mormînt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.
42 Din pricină că era ziua Pregătirii Iudeilor, pentru că mormîntul era aproape, au pus acolo pe Isus.

Învierea lui Isus Hristos.

20 1 În ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalina s-a dus dis de dimineaţă la mormînt, pe cînd era încă întuneric; şi a văzut că piatra fusese luată de pe mormînt.
2 A alergat la Simon Petru şi la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, şi le-a zis: "Au luat pe Domnul din mormînt, şi nu ştiu unde L-au pus."
3 Petru şi celălalt ucenic au ieşit, şi au plecat spre mormînt.
4 Au început să alerge amîndoi împreună. Dar celălalt ucenic alerga mai repede decît Petru, şi a ajuns cel dintîi la mormînt.
5 S-a plecat, şi s-a uitat înlăuntru, a văzut fîşiile de pînză jos, dar n-a intrat.
6 Simon Petru, care venea după el, a ajuns şi el, a intrat în mormînt, şi a văzut fîşiile de pînză jos.
7 Iar ştergarul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu fîşiile de pînză, ci făcut sul şi pus într-un alt loc singur.
8 Atunci, celălalt ucenic, care ajunsese cel dintîi la mormînt, a intrat şi el; şi a văzut, şi a crezut.
9 Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură, Isus trebuia să învieze din morţi.
10 Apoi, ucenicii s-au întors acasă.

Isus Se arată Mariei.

11 Dar Maria şedea afară lîngă mormînt, şi plîngea. Pe cînd plîngea, s-a plecat să se uite în mormînt.
12 Şi a văzut doi îngeri în alb, şezînd în locul unde fusese culcat trupul lui Isus: unul la cap şi altul la picioare.
13 "Femeie", i-au zis ei, "pentru ce plîngi?" Ea le-a răspuns: "Pentru că au luat pe Domnul meu, şi nu ştiu unde L-au pus."
14 După ce a zis aceste vorbe, s-a întors, şi a văzut pe Isus stînd acolo în picioare; dar nu ştia că este Isus.
15 "Femeie", i-a zis Isus, "de ce plîngi? Pe cine cauţi?" Ea a crezut că este grădinarul, şi i-a zis: "Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus şi mă voi duce să-L iau."
16 Isus i-a zis: "Marie!" Ea s-a întors, şi I-a zis în evreieşte: "Rabuni! adică: "Învăţătorule!"
17 "Nu mă ţine", i-a zis Isus, "căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la fraţii Mei, şi spune-le că Mă sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru."
18 Maria Magdalina s-a dus, şi a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul şi că i-a spus aceste lucruri.

Isus Se arată ucenicilor.

19 În seara aceleiaşi zile, cea dintîi a săptămînii, pe cînd uşile locului unde erau adunaţi ucenicii erau încuiate, de frica Iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor, şi le-a zis: "Pace vouă!"
20 Şi după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mîinile şi coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat, cînd au văzut pe Domnul.

21 Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, aşa vă trimit şi Eu pe voi."
22 După aceste vorbe, a suflat peste ei, şi le-a zis: "Luaţi Duh Sfînt.
23 Celor ce le veţi ierta păcatele, vor fi iertate şi celor ce le veţi ţine, vor fi ţinute."

Isus Se arată şi lui Toma.

24 Toma, zis Geamăn, unul din cei doisprezece, nu era cu ei cînd a venit Isus.
25 Ceilalţi ucenici i-au zis deci: "Am văzut pe Domnul!" Dar el le-a răspuns: "Dacă nu voi vedea în mîinile Lui semnul cuielor, şi dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, şi dacă nu voi pune mîna mea în coasta Lui, nu voi crede."
26 După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăşi în casă, şi era şi Toma împreună cu ei. Pe cînd erau uşile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc şi le-a zis: "Pace vouă!"
27 Apoi a zis lui Toma: "Adu-ţi degetul încoace, şi uită-te la mîinile Mele; şi adu-ţi mîna, şi pune-o în coasta Mea; şi nu fi necredincios, ci credincios."
28 Drept răspuns, Toma I-a zis: "Domnul meu şi Dumnezeul meu!"
29 "Tomo", i-a zis Isus, "pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut, şi au crezut."

Rostul celor scrise aici.

30 Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu sunt scrise în cartea aceasta.
31 Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeţi că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, şi crezînd, să aveţi viaţa în Numele Lui.

Arătarea la marea Tiberiadei.

21 1 După aceea, Isus S-a mai arătat ucenicilor Săi la marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat:
2 Simon Petru, Toma, zis Geamăn, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei, şi alţi doi din ucenicii lui Isus, erau împreună.
3 Simon Petru le-a zis: "Mă duc să prind peşte." "Mergem şi noi cu tine", i-au zis ei. Au ieşit, şi au intrat într-o corabie; şi n-au prins nimic în noaptea aceea.
4 Dimineaţa, Isus stătea pe ţărm, dar ucenicii nu ştiau că este Isus.
5 "Copii", le-a zis Isus, "aveţi ceva de mîncare?" Ei I-au răspuns: "Nu."
6 El le-a zis: "Aruncaţi mreaja în partea dreaptă a corăbiei, şi veţi găsi." Au aruncat-o deci, şi n-o mai puteau trage de mulţimea peştilor.
7 Atunci ucenicul, pe care-l iubea Isus, a zis lui Petru: "Este Domnul!" Cînd a auzit Simon Petru că este Domnul, şi-a pus haina pe el, şi s-a încins, căci era dezbrăcat, şi s-a aruncat în mare.
8 Ceilalţi ucenici au venit cu corăbioara, trăgînd mreaja cu peşti, pentru că nu erau departe de ţărm decît ca la două sute de coţi.
9 Cînd s-au coborît pe ţărm, au văzut acolo jăratic de cărbuni, peşte pus deasupra şi pîine.
10 Isus le-a zis: "Aduceţi din peştii pe care i-aţi prins acum."
11 Simon Petru s-a suit în corăbioară, şi a tras mreaja la ţărm, plină cu o sută cincizeci şi trei de peşti mari; şi, măcar că erau atîţia, nu s-a rupt mreaja.
12 "Veniţi de prînziţi", le-a zis Isus. Şi nici unul din ucenici nu cuteza să-L întrebe: "Cine eşti?" căci ştiau că este Domnul.
13 Isus S-a apropiat, a luat pîinea, şi le-a dat; tot aşa a făcut şi cu peştele.
14 Aceasta era a treia oară cînd Se arăta Isus ucenicilor Săi, după ce înviase din morţi.

Isus vesteşte moartea lui Petru.

15 După ce au prînzit, Isus a zis lui Simon Petru: "Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti tu mai mult decît aceştia? "Da, Doamne", I-a răspuns Petru, "ştii că Te

iubesc." Isus i-a zis: "Paşte mieluşeii Mei."

16 I-a zis a doua oară: "Simone fiul lui Iona, Mă iubeşti?" "Da, Doamne", I-a răspuns Petru, ştii că Te iubesc. Isus i-a zis: "Paşte oiţele Mele."

17 A treia oară i-a zis Isus: "Simone fiul lui Iona, Mă iubeşti?" Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: "Mă iubeşti?" Şi I-a răspuns: "Doamne, Tu toate le ştii; ştii că Te iubesc." Isus i-a zis: "Paşte oile Mele!

18 Adevărat, adevărat, îţi spun că, atunci cînd erai mai tînăr, singur te încingeai şi te duceai unde voiai; dar cînd vei îmbătrîni, îţi vei întinde mîinile, şi altul te va încinge şi te va duce unde nu vei voi."

19 A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Şi, după ce a vorbit astfel, i-a zis: "Vino după Mine."

20 Petru s-a întors, şi a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care, la cină, se rezemase pe pieptul lui Isus, şi zisese: "Doamne, cine este cel ce Te vinde?"

21 Petru s-a uitat la el, şi a zis lui Isus: "Doamne, dar cu acesta ce va fi?"

22 Isus i-a răspuns: "Dacă vreau ca el să rămînă pînă voi veni Eu, ce-ţi pasă ţie? Tu vino după Mine!"

23 Din pricina aceasta, a ieşit zvonul printre fraţi că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: "Dacă vreau ca el să rămînă pînă voi veni Eu, ce-ţi pasă ţie?"

24 Ucenicul acesta este cel ce adevereşte aceste lucruri, şi care le-a scris. şi ştim că mărturia lui este adevărată.

25 Mai sunt multe alte lucruri, pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încape cărţile care s-ar fi scris. Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

Înălţarea lui Isus

1 1 Teofile, în cea dintîi carte a mea am vorbit despre tot ce a început Isus să facă şi să înveţe pe oameni,

2 de la început pînă în ziua în care S-a înălţat la cer, după ce, prin Duhul Sfînt, dăduse poruncile Sale apostolilor, pe care-i alesese.

3 După patima Lui, li S-a înfăţişat viu prin multe dovezi, arătîndu-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, şi vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăţia lui Dumnezeu.

4 Pe cînd Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aştepte acolo făgăduinţa Tatălui "pe care", le-a zis El, "aţi auzit-o de la Mine.

5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veţi fi botezaţi cu Duhul Sfînt."

6 Deci apostolii, pe cînd erau strînşi laolaltă, L-au întrebat: "Doamne, în vremea aceasta ai de gînd să aşezi din nou Împărăţia lui Israel?"

7 El le-a răspuns: "Nu este treaba voastră să ştiţi vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpînirea Sa.

8 Ci voi veţi primi o putere, cînd Se va coborî Duhul Sfînt peste voi şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, şi pînă la marginile pămîntului."

9 După ce a spus aceste lucruri, pe cînd se uitau ei la El, S-a înălţat la cer, şi un nor L-a ascuns din ochii lor.

10 Şi cum stăteau ei cu ochii pironiţi spre cer, pe cînd Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb,

11 şi au zis: "Bărbaţi Galileeni, de ce

EVANGHELIA DUPĂ LUCA

Cuvînt înainte

1 1 Fiindcă mulţi s-au apucat să
alcătuiască o istorisire amănunţită
despre lucrurile care s-au petrecut
printre noi,
2 după cum ni le-au încredinţat cei
ce le-au văzut cu ochii lor de la început,
şi au ajuns slujitori ai Cuvîntului,
3 am găsit şi eu cu cale, prea alesule
Teofile, după ce am făcut cercetări cu
de-amănuntul asupra tuturor acestor
lucruri de la obîrşia lor, să ţi le scriu în
şir unele după altele,
4 ca să poţi cunoaşte astfel temeinicia
învăţăturilor, pe care le-ai primit prin
viu grai.

Vestirea naşterii lui Ioan Botezătorul.

5 În zilele lui Irod, împăratul Iudeii,
era un preot, numit Zaharia, din ceata
lui Abia. Nevasta lui era din fetele lui
Aaron, şi se chema Elisaveta.
6 Amîndoi erau neprihăniţi înaintea
lui Dumnezeu, şi păzeau fără pată toate
poruncile şi toate rînduielile Domnului.
7 N-aveau copii, pentru că Elisaveta
era stearpă; şi amîndoi erau înaintaţi în
vîrstă.
8 Dar, pe cînd slujea Zaharia înaintea
lui Dumnezeu, la rîndul cetei lui,
9 după obiceiul preoţiei, a ieşit la sorţi
să intre să tămîieze în Templul
Domnului.
10 În ceasul tămîierii, toată mulţimea
norodului se ruga afară.
11 Atunci un înger al Domnului s-a
arătat lui Zaharia, şi a stat în picioare
la dreapta altarului pentru tămîiere.
12 Zaharia s-a înspăimîntat, cînd l-a
văzut; şi l-a apucat frica.
13 Dar îngerul i-a zis: "Nu te teme,
Zahario; fiindcă rugăciunea ta a fost
ascultată. Nevastă-ta Elisaveta îţi va
naşte un fiu, căruia îi vei pune numele
Ioan.
14 El va fi pentru tine o pricină de
bucurie şi veselie, şi mulţi se vor bucura
de naşterea lui.
15 Căci va fi mare înaintea
Domnului. Nu va bea nici vin, nici
băutură ameţitoare, şi se va umple de
Duhul Sfînt încă din pîntecele maicii
sale.
16 El va întoarce pe mulţi din fiii lui
Israel la Domnul, Dumnezeul lor.
17 Va merge înaintea lui Dumnezeu,
în duhul şi puterea lui Ilie, ca să întoarcă
inimile părinţilor la copii, şi pe cei
neascultători la umblarea în
înţelepciunea celor neprihăniţi, ca să
gătească Domnului un norod bine
pregătit pentru El.
18 Zaharia a zis îngerului: "Din ce
voi cunoaşte lucrul acesta? Fiindcă eu
sunt bătrîn, şi nevastă-mea este
înaintată în vîrstă."
19 Drept răspuns, îngerul i-a zis: "Eu
sunt Gavril, care stau înaintea lui
Dumnezeu; am fost trimis să-ţi vorbesc,
şi să-ţi aduc această veste bună.
20 Iată că vei fi mut, şi nu vei putea
vorbi, pînă în ziua cînd se vor întîmpla
aceste lucruri, pentru că n-ai crezut
cuvintele mele, care se vor împlini la
vremea lor."
21 Norodul însă aştepta pe Zaharia,
şi se mira de zăbovirea lui în Templu.
22 Cînd a ieşit afară, nu putea să le
vorbească; şi au înţeles că avusese o
vedenie în Templu. El le făcea semne
întruna, şi a rămas mut.
23 După ce i s-au împlinit zilele de
slujbă, Zaharia s-a dus acasă.
24 Peste cîtva timp, Elisaveta, nevasta
lui, a rămas însărcinată, şi s-a ţinut
ascunsă de tot cinci luni. "Căci", zicea
ea,
25 "iată ce mi-a făcut Domnul, cînd
Şi-a aruncat ochii spre mine, ca să-mi
ia ocara dintre oameni."

Vestirea naşterii lui Isus Hristos.

26 În luna a şasea, îngerul Gavril a

fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, numită Nazaret,

27 la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

28 Îngerul a intrat la ea, şi a zis: "Plecăciune, ţie, căreia ţi s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvîntată eşti tu între femei!"

29 Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemne urarea aceasta.

30 Îngerul i-a zis: "Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu.

31 Şi iată că vei rămîne însărcinată, şi vei naşte un fiu, căruia îi vei pune numele Isus.

32 El va fi mare, şi va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt, şi Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.

33 Va împărăţi peste casa lui Iacov în veci, şi Împărăţia Lui nu va avea sfîrşit."

34 Maria a zis îngerului: "Cum se face lucrul acesta, fiindcă eu nu ştiu de bărbat?"

35 Îngerul i-a răspuns: "Duhul Sfînt Se va coborî peste tine, şi puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfîntul care Se va naşte din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

36 Iată că Elisaveta, rudenia ta, a zămislit, şi ea, un fiu la bătrîneţe; şi ea, căreia i se zicea stearpă, este acum în a şasea lună.

37 Căci nici un cuvînt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.

38 Maria a zis: "Iată, roaba Domnului; facă-mi-se după cuvintele tale!" Şi îngerul a plecat de la ea.

Cîntarea Mariei.

39 Maria s-a sculat chiar în zilele acelea, şi a plecat în grabă spre munţi, într-o cetate a lui Iuda.

40 A intrat în casa lui Zaharia, şi a urat de bine Elisavetei.

41 Cum a auzit Elisaveta urarea Mariei, i-a săltat pruncul în pîntece şi Elisaveta s-a umplut de Duhul Sfînt.

42 Ea a strigat cu glas tare: "Binecuvîntată eşti tu între femei, şi binecuvîntat este rodul pîntecelui tău.

43 Cum mi-a fost dat mie să vină la mine maica Domnului meu?

44 Fiindcă iată, cum mi-a ajuns la urechi glasul urării tale, mi-a săltat pruncul în pîntece de bucurie.

45 Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile, care i-au fost spuse din partea Domnului, se vor împlini."

46 Şi Maria a zis: "Sufletul meu măreşte pe Domnul,

47 şi mi se bucură duhul în Dumnezeu, Mîntuitorul meu,

48 pentru că a privit spre starea smerită a roabei Sale. Căci iată că de acum încolo, toate neamurile îmi vor zice fericită,

49 pentru că Cel Atotputernic a făcut lucruri mari pentru mine. Numele Lui este sfînt,

50 şi îndurarea Lui se întinde din neam în neam peste cei ce se tem de El.

51 El a arătat putere cu braţul Lui; a risipit gîndurile, pe care le aveau cei mîndri în inima lor.

52 A răsturnat pe cei puternici de pe scaunele lor de domnie, şi a înălţat pe cei smeriţi.

53 Pe cei flămînzi i-a săturat de bunătăţi, şi pe cei bogaţi i-a scos afară cu mîinile goale.

54 A venit în ajutorul robului său Israel, căci Şi-a adus aminte de îndurarea Sa,

55 cum făgăduise părinţilor noştri, faţă de Avraam şi sămînţa lui în veac."

56 Maria a rămas împreună cu Elisaveta cam trei luni. Apoi s-a întors acasă.

Naşterea lui Ioan Botezătorul.

57 Elisavetei i s-a împlinit vremea să nască şi a născut un fiu.

58 Vecinii şi rudele ei au auzit că Domnul a arătat mare îndurare faţă de

ca şi se bucurau împreună cu ea.
59 În ziua a opta, au venit să taie pruncul împrejur, şi voiau să-i pună numele Zaharia, după numele tatălui său.
60 Dar mama lui a luat cuvîntul, şi a zis: "Nu! Ci are să se cheme Ioan."
61 Ei i-au zis: "Nimeni din rudeniile tale nu poartă numele acesta."
62 Şi au început să facă semne tatălui său, ca să ştie cum ar vrea să-i pună numele.
63 Zaharia a cerut o tăbliţă de scris, şi a scris, zicînd: "Numele lui este Ioan." Şi toţi s-au minunat.
64 În clipa aceea, i s-a deschis gura, i s-a dezlegat limba, şi el vorbea şi binecuvînta pe Dumnezeu.
65 Pe toţi vecinii i-a apucat frica, şi în tot ţinutul acela muntos al Iudeii se vorbea despre toate aceste lucruri.
66 Toţi cei ce le auzeau, le păstrau în inima lor, şi ziceau: "Oare ce va fi pruncul acesta?" Şi mîna Domnului era într-adevăr cu el.

Cîntarea lui Zaharia.

67 Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfînt, a proorocit, şi a zis:
68 "Binecuvîntat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat şi a răscumpărat pe poporul Său.
69 Şi ne-a ridicat o mîntuire puternică în casa robului Său David,
70 cum vestise prin gura sfinţilor Săi prooroci, care au fost din vechime;
71 mîntuire de vrăjmaşii noştri, şi din mîna tuturor celor ce ne urăsc!
72 Astfel Îşi arată El îndurarea faţă de părinţii noştri, şi Îşi aduce aminte de legămîntul Lui cel sfînt,
73 potrivit jurămîntului prin care Se jurase părintelui nostru Avraam,
74 că, după ce ne va izbăvi din mîna vrăjmaşilor noştri, ne va îngădui să-I slujim fără frică,
75 trăind înaintea Lui în sfinţenie şi neprihănire, în toate zilele vieţii noastre.
76 Şi tu, pruncule, vei fi chemat prooroc al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregăteşti căile Lui,
77 şi să dai poporului Său cunoştinţa mîntuirii care stă în iertarea păcatelor lui;
78 datorită marii îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat Soarele care răsare din înălţime,
79 ca să lumineze pe cei ce zac în întunericul şi în umbra morţii, şi să ne îndrepte picioarele pe calea păcii!"
80 Iar pruncul creştea şi se întărea în duh. Şi a stat în locuri pustii pînă în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

Naşterea lui Isus Hristos.

2 1 În vremea aceea a ieşit o poruncă de la Cezar August să se înscrie toată lumea.
2 Înscrierea aceasta s-a făcut întîia dată pe cînd era dregător în Siria Quirinius.
3 Toţi se duceau să se înscrie, fiecare în cetatea lui.
4 Iosif s-a suit şi el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui David, numită Betleem, pentru că era din casa şi din seminţia lui David,
5 să se înscrie împreună cu Maria logodnica lui, care era însărcinată.
6 Pe cînd erau ei acolo, s-a împlinit vremea cînd trebuia să nască Maria.
7 Şi a născut pe Fiul ei cel întîi născut, L-a înfăşat în scutece, şi L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.

Păstorii din Betleem.

8 În ţinutul acela erau nişte păstori care stăteau afară în cîmp, şi făceau de strajă noaptea împrejurul turmei lor.
9 Şi iată că un înger al Domnului s-a înfăţişat înaintea lor, şi slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoşat foarte tare.
10 Dar îngerul le-a zis: "Nu vă temeţi,

căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul:

11 astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mîntuitor, care este Hristos, Domnul.

12 Iată semnul, după care-L veți cunoaște: veți găsi un prunc înfășat în scutece și culcat într-o iesle."

13 Și deodată, împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească lăudînd pe Dumnezeu, și zicînd:

14 "Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pămînt între oamenii plăcuți Lui."

15 După ce au plecat îngerii de la ei, ca să se întoarcă în cer, păstorii au zis unii către alții: "Haidem să mergem pînă la Betleem, și să vedem ce ni s-a spus și ce ne-a făcut cunoscut Domnul."

16 S-au dus în grabă, și au găsit pe Maria, pe Iosif, și pruncul culcat în iesle.

17 După ce L-au văzut, au istorisit ce li se spusese despre Prunc.

18 Toți cei ce i-au auzit, s-au mirat de cele ce le spuneau păstorii.

19 Maria păstra toate cuvintele acelea, și se gîndea la ele în inima ei.

20 Și păstorii s-au întors, slăvind și lăudînd pe Dumnezeu, pentru toate cele ce auziseră și văzuseră, și care erau întocmai cum li se spusese.

Isus adus în Templu.

21 Cînd a venit ziua a opta, în care trebuia tăiat împrejur Pruncul, I-au pus numele Isus, nume care fusese spus de înger înainte ca să fi fost zămislit în pîntece.

22 Și, cînd s-au împlinit zilele pentru curățirea lor după Legea lui Moise, Iosif și Maria au adus Pruncul la Ierusalim, ca să-L înfățișeze înaintea Domnului,

23 după cum este scris în Legea Domnului: "Orice întîi născut de parte bărbătească va fi închinat Domnului",

24 și ca să aducă jertfă: o pereche de turturele sau doi pui de porumbei, după cum este poruncit în Legea Domnului.

Cîntarea lui Simeon.

25 Și iată că în Ierusalim era un om numit Simeon. Omul acesta ducea o viață sfîntă, și era cu frica lui Dumnezeu. El aștepta mîngîierea lui Israel, și Duhul Sfînt era peste el.

26 Duhul Sfînt îl înștiințase că nu va muri înainte ca să vadă pe Hristosul Domnului.

27 El a venit în Templu, mînat de Duhul. Și, cînd au adus părinții înăuntru pe Pruncul Isus, ca să împlinească cu privire la El ce poruncea Legea,

28 Simeon L-a luat în brațe, a binecuvîntat pe Dumnezeu, și a zis:

29 "Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpîne, după cuvîntul Tău.

30 Căci au văzut ochii mei mîntuirea Ta,

31 pe care ai pregătit-o să fie, înaintea tuturor popoarelor,

32 lumina care să lumineze neamurile, și slava poporului Tău Israel."

33 Tatăl și mama Lui se mirau de lucrurile care se spuneau despre El.

34 Simeon i-a binecuvîntat, și a zis Mariei, mama Lui: "Iată, Copilul acesta este rînduit spre prăbușirea și ridicarea multora în Israel, și să fie un semn, care va stîrni împotrivire.

35 Chiar sufletul tău va fi străpuns de o sabie, ca să se descopere gîndurile multor inimi."

36 Mai era acolo și o proorociță, Ana, fata lui Fanuel, din seminția lui Așer. Ea era foarte înaintată în vîrstă, și trăise cu bărbatul ei șapte ani după fecioria ei.

37 Rămasă văduvă, și fiind în vîrstă de optzeci și patru de ani, Ana nu se depărta de Templu, și zi și noapte slujea lui Dumnezeu cu post și cu rugăciuni.

38 A venit și ea în același ceas, și a început să laude pe Dumnezeu, și să vorbească despre Isus tuturor celor ce așteptau mîntuirea Ierusalimului.

Întoarcerea la Nazaret.

39 După ce au împlinit tot ce

poruncea Legea Domnului, Iosif şi Maria s-au întors în Galilea, în cetatea lor Nazaret.

40 Iar Pruncul creştea şi se întărea; era plin de înţelepciune, şi harul lui Dumnezeu era peste El.

Isus în Templu
la vîrsta de doisprezece ani.

41 Părinţii lui Isus se duceau la Ierusalim în fiecare an, la praznicul Paştelor.

42 Cînd a fost El de doisprezece ani s-au suit la Ierusalim, după obiceiul praznicului.

43 Apoi, după ce au trecut zilele praznicului, pe cînd se întorceau acasă, băiatul Isus a rămas în Ierusalim. Părinţii Lui n-au băgat de seamă lucrul acesta.

44 Au crezut că este cu tovarăşii lor de călătorie, şi au mers cale de o zi şi L-au căutat printre rudele şi cunoscuţii lor.

45 Dar nu L-au găsit, şi s-au întors la Ierusalim să-L caute.

46 După trei zile, L-au găsit în Templu, şezînd în mijlocul învăţătorilor, ascultîndu-i şi punîndule întrebări.

47 Toţi care-L auzeau rămîneau uimiţi de priceperea şi răspunsurile Lui.

48 Cînd L-au văzut părinţii Lui, au rămas înmărmuriţi; şi mama Lui I-a zis: "Fiule, pentru ce Te-ai purtat aşa cu noi? Iată că tatăl Tău şi eu Te-am căutat cu îngrijorare."

49 El le-a zis: "De ce M-aţi căutat? Oare nu ştiaţi că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?"

50 Dar ei n-au înţeles spusele Lui.

51 Apoi S-a coborît împreună cu ei, a venit la Nazaret, şi le era supus. Mamă-Sa păstra toate cuvintele acestea în inima ei.

52 Şi Isus creştea în înţelepciune, în statură, şi era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu şi înaintea oamenilor.

Propovăduirea lui Ioan Botezătorul.

3 1 În anul al cincisprezecelea al domniei lui Tiberiu Cezar, pe cînd Pilat din Pont era dregător în Iudea, Irod, cîrmuitor al Galileii, Filip, fratele lui, cîrmuitor al Ituriei şi al Trahonitei, Lisania, cîrmuitor al Abilenei,

2 şi în zilele marilor preoţi Ana şi Caiafa, Cuvîntul lui Dumnezeu a vorbit lui Ioan, fiul lui Zaharia în pustie.

3 Şi Ioan a venit prin tot ţinutul din împrejurimile Iordanului, şi propovăduia botezul pocăinţei, pentru iertarea păcatelor,

4 după cum este scris în cartea cuvintelor proorocului Isaia: "Iată glasul celui ce strigă în pustie: "Pregătiţi calea Domnului, neteziţi-I cărările.

5 Orice vale va fi astupată, orice munte şi orice deal va fi prefăcut în loc neted; căile strîmbe vor fi îndreptate, şi drumurile zgrunţuroase vor fi netezite.

6 Şi orice făptură va vedea mîntuirea lui Dumnezeu."

7 Ioan zicea dar noroadelor, care veneau să fie botezate de el: "Pui de năpîrci, cine v-a învăţat să fugiţi de mînia viitoare?

8 Faceţi dar roduri vrednice de pocăinţa voastră, şi nu vă apucaţi să ziceţi în voi înşivă: "Avem pe Avraam ca tată!" Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.

9 Securea a şi fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci, orice pom care nu face roadă bună, este tăiat şi aruncat în foc."

10 Noroadele îl întrebau, şi ziceau: "Atunci ce trebuie să facem?"

11 Drept răspuns, el le zicea: "Cine are două haine, să împartă cu cine n-are nici una; şi cine are de mîncare să facă la fel."

12 Au venit şi nişte vameşi să fie botezaţi, şi i-au zis: "Învăţătorule, noi ce trebuie să facem?"

13 El le-a răspuns: "Să nu cereţi nimic mai mult peste ce v-a fost poruncit să luaţi."

14 Nişte ostaşi îl întrebau şi ei, şi

ziceau: "Dar noi ce trebuie să facem?"
11 El le-a răspuns: "Să nu stoarceți nimic de la nimeni prin amenințări, nici să nu învinuiți pe nimeni pe nedrept, ci să vă mulțumiți cu lefurile voastre."
15 Fiindcă norodul era în așteptare și toți se gîndeau în inimile lor cu privire la Ioan, dacă nu cumva este el Hristosul,
16 Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: "Cît despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decît mine, și căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duhul Sfînt și cu foc.
17 Acela are lopata în mînă; Își va curăți aria cu desăvîrșire, și Își va strînge grîul în grînar, iar pleava o va arde într-un foc care nu se stinge."

Închiderea lui Ioan.

18 Astfel propovăduia Ioan norodului Evanghelia, și-i dădea încă multe alte îndemnuri.
19 Dar cîrmuitorul Irod, care era mustrat de Ioan pentru Irodiada, nevasta fratelui său Filip, și pentru toate relele pe care le făcuse,
20 a mai adăugat la toate celelalte rele și pe acela că a închis pe Ioan în temniță.

Botezul lui Isus.

21 După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe cînd Se ruga, s-a deschis cerul,
22 și Duhul Sfînt S-a coborît peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Și din cer s-a auzit un glas, care zicea: "Tu ești Fiul Meu prea iubit: în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!"

Cartea neamului Isus Hristos.

23 Isus avea aproape treizeci de ani, cînd a început să învețe pe norod și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,
24 fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
25 fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,
26 fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,
27 fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,
28 fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,
29 fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,
30 fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,
31 fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,
32 fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Boaz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason,
33 fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,
34 fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,
35 fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
36 fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,
37 fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan,
38 fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

Ispitirea lui Isus Hristos.

4 1 Isus, plin de Duhul Sfînt, S-a întors de la Iordan, și a fost dus de Duhul în pustie,
2 unde a fost ispitit de diavolul timp de patruzeci de zile. N-a mîncat nimic în zilele acelea; și, după ce au trecut acele zile, a flămînzit.
3 Diavolul I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește pietrei acesteia să se facă pîine."
4 Isus i-a răspuns: "Este scris: "Omul nu va trăi numai cu pîine, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu."
5 Diavolul L-a suit pe un munte înalt, i-a arătat într-o clipă, toate împărățiile pămîntului,
6 și I-a zis: "Ție Îți voi da toată stăpînirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc.

7 Dacă dar, Te vei închina înaintea
mea, toată va fi a Ta."
8 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Înapoia
Mea, Satano! Este scris: "Să te închini
Domnului, Dumnezeului tău, şi numai
Lui să-I slujeşti."
9 Diavolul L-a dus apoi în Ierusalim,
L-a aşezat pe streaşina acoperişului
Templului, şi I-a zis: "Dacă eşti Fiul
lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici;
10 căci este scris: "El va porunci
îngerilor Lui să Te păzească;
11 şi: "Ei Te vor lua pe mîini, ca nu
cumva să Te loveşti cu piciorul de vreo
piatră."
12 Isus i-a răspuns: "S-a spus: "Să
nu ispiteşti pe Domnul, Dumnezeul
tău."
13 După ce L-a ispitit în toate felurile,
diavolul a plecat de la El, pînă la o
vreme.

Isus în Galilea.

14 Isus, plin de puterea Duhului, S-a
întors în Galilea, şi I s-a dus vestea în
tot ţinutul de primprejur.
15 El învăţa pe oameni în sinagogile
lor, şi era slăvit de toţi.

Isus propovăduieşte la Nazaret.

16 A venit în Nazaret, unde fusese
crescut; şi, după obiceiul Său, în ziua
Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a
sculat să citească,
17 şi I s-a dat cartea proorocului Isaia.
Cînd a deschis-o, a dat peste locul unde
era scris:
18 "Duhul Domnului este peste
Mine, pentru că M-a uns să vestesc
săracilor Evanghelia, M-a trimis să
tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să
propovăduiesc robilor de război
slobozirea, şi orbilor căpătarea vederii;
să dau drumul celor apăsaţi,
19 şi să vestesc anul de îndurare al
Domnului."
20 În urmă, a închis cartea, a dat-o
înapoi îngrijitorului, şi a şezut jos. Toţi
cei ce se aflau în sinagogă, aveau
privirile pironite spre El.
21 Atunci a început să le spună:
"Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea
din Scriptură, pe care le-aţi auzit."
22 Şi toţi Îl vorbeau de bine, se mirau
de cuvintele pline de har care ieşeau
din gura Lui, şi ziceau: "Oare nu este
acesta feciorul lui Iosif?"
23 Isus le-a zis: "Fără îndoială, Îmi
veţi spune zicala aceea: "Doctore,
vindecă-te pe tine însuţi", şi Îmi veţi
zice: "Fă şi aici, în patria Ta, tot ce am
auzit că ai făcut în Capernaum."
24 "Dar", a adăugat El, "adevărat vă
spun, că nici un prooroc nu este primit
bine în patria lui.
25 Ba încă adevărat vă spun că, pe
vremea lui Ilie, cînd a fost încuiat cerul
să nu dea ploaie trei ani şi şase luni, şi
cînd a venit o foamete mare peste toată
ţara, erau multe văduve în Israel;
26 şi totuşi Ilie n-a fost trimis la nici
una din ele, afară de o văduvă din
Sarepta Sidonului.
27 Şi mulţi leproşi erau în Israel pe
vremea proorocului Elisei; şi totuşi, nici
unul din ei n-a fost curăţit, afară de
Naaman, Sirianul."
28 Toţi cei din sinagogă, cînd au auzit
aceste lucruri, s-au umplut de mînie.
29 Şi s-au sculat, L-au scos afară din
cetate, şi L-au dus pînă în sprînceana
muntelui, pe care era zidită cetatea lor,
ca să-L arunce jos în prăpastie.
30 Dar Isus a trecut prin mijlocul lor,
şi a plecat de acolo.

Vindecarea
unui îndrăcit la Capernaum.

31 S-a coborît în Capernaum, cetate
din Galilea, şi acolo învăţa pe oameni
în ziua Sabatului.
32 Ei erau uimiţi de învăţătura Lui,
pentru că vorbea cu putere.
33 În sinagogă se afla un om, care
avea un duh de drac necurat, şi care a
strigat cu glas tare:
34 "Ah! Ce avem noi a face cu Tine,
Isuse din Nazaret? Ai venit să ne
prăpădeşti? Te ştiu cine eşti: Sfîntul lui
Dumnezeu."

35 Isus l-a certat, şi i-a zis: "Taci şi ieşi afară din omul acesta!" Şi dracul, după ce l-a trîntit jos, în mijlocul adunării, a ieşit afară din el, fără să-i facă vreun rău.

36 Toţi au fost cuprinşi de spaimă şi ziceau unii către alţii: "Ce înseamnă lucrul acesta? El porunceşte cu stăpînire şi cu putere duhurilor necurate şi ele ies afară!"

37 Şi I s-a dus vestea în toate împrejurimile.

Vindecarea soacrei lui Simon.

38 După ce a ieşit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, şi L-au rugat pentru ea.

39 El S-a plecat spre ea, a certat frigurile, şi au lăsat-o frigurile. Ea s-a sculat îndată, şi a început să le slujească.

Vindecarea mai multor bolnavi.

40 La asfinţitul soarelui, toţi cei ce aveau bolnavi atinşi de felurite boale, îi aduceau la El. El Îşi punea mîinile peste fiecare din ei, şi-i vindeca.

41 Din mulţi ieşeau şi draci, care strigau şi ziceau: "Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu." Dar El îi mustra, şi nu-i lăsa să vorbească, pentru că ştiau că El este Hristosul."

42 Cînd s-a crăpat de ziuă, Isus a ieşit şi S-a dus într-un loc pustiu. Noroadele au început să-L caute în toate părţile, şi au ajuns pînă la El: voiau să-L oprească să nu plece de la ei.

43 Dar El le-a zis: "Trebuie să vestesc Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu şi în alte cetăţi; fiindcă pentru aceasta am fost trimis."

44 Şi propovăduia în sinagogile Galileii.

Pescuirea minunată.

5 1 Pe cînd Se afla lîngă lacul Ghenezaret şi Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvîntul lui Dumnezeu,

2 Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieşiseră din ele să-şi spele mrejile.

3 S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon; şi l-a rugat s-o depărteze puţin de la ţărm. Apoi a şezut jos, şi învăţa pe noroade din corabie.

4 Cînd a încetat să vorbească, a zis lui Simon: "Depărtează-o la adînc, şi aruncaţi-vă mrejile pentru pescuire."

5 Drept răspuns, Simon l-a zis: "Învăţătorule, toată noaptea ne-am trudit, şi n-am prins nimic; dar, la cuvîntul Tău, voi arunca mrejile!"

6 După ce le-au aruncat, au prins o aşa de mare mulţime de peşti că începeau să li se rupă mrejile.

7 Au făcut semn tovarăşilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit şi au umplut amîndouă corăbiile, aşa că au început să se afunde corăbiile.

8 Cînd a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus, şi l-a zis: "Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos."

9 Fiindcă îl apucase spaima, pe el şi pe toţi cei ce erau cu el, din pricina pescuirii, pe care o făcuseră.

10 Tot aşa şi pe Iacov şi pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarăşii lui Simon. Atunci Isus a zis lui Simon: "Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni."

11 Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat totul, şi au mers după El.

Vindecarea unui lepros.

12 Isus era într-una din cetăţi. Şi iată că un om plin de lepră, cum L-a văzut, s-a aruncat cu faţa la pămînt, L-a rugat, şi I-a zis: "Doamne, dacă vrei, poţi să mă curăţeşti."

13 Isus a întins mîna, S-a atins de el, şi i-a zis: "Da, voiesc, fii curăţit!" Îndată, l-a lăsat lepra.

14 Apoi i-a poruncit să nu spună nimănui. "Ci du-te", i-a zis El, "de te arată preotului, şi adu pentru curăţirea ta ce a rînduit Moise, ca mărturie pentru ei."

15 Se răspîndea tot mai mult vestea despre El, şi oamenii se strîngeau cu grămada, ca să-L asculte şi să fie

vindecați de bolile lor.
16 Iar El se ducea în locuri pustii, și se ruga.

Vindecarea unui slăbănog.

17 Într-una din zile, Isus învăța pe norode. Niște Farisei și învățători ai Legii, care veniseră din toate satele Galileii și Iudeii și din Ierusalim, stăteau acolo; iar puterea Domnului era cu El, ca să vindece.
18 Și iată că niște oameni purtau într-un pat pe un slăbănog, și căutau să-l ducă înăuntru, ca să-l pună înaintea Lui.
19 Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperișul casei, și l-au coborît cu patul printre cărămizi, în mijlocul adunării, înaintea lui Isus.
20 Cînd le-a văzut credința, Isus a zis: "Omule, păcatele îți sunt iertate!"
21 Cărturarii și Fariseii au început să cîrtească, și să zică în ei înșiși: "Cine este acesta, de rostește hule? Cine poate să ierte păcatele decît singur Dumnezeu?"
22 Isus, care le-a cunoscut gîndurile, a luat cuvîntul și le-a zis: "Pentru ce cîrtiți în inimile voastre?
23 Ce este mai lesne: a zice: "Păcatele îți sunt iertate", sau a zice: "Scoală-te, și umblă?"
24 Dar, ca să știți ca Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele: "Ție îți poruncesc", a zis El slăbănogului, "Scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă."
25 Și numaidecît, slăbănogul s-a sculat, în fața lor, a ridicat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu.
26 Toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau: "Azi am văzut lucruri nemaipomenite."

Chemarea lui Levi.

27 După aceea, Isus a ieșit afară, și a văzut pe un vameș, numit Levi șezînd la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine!"
28 Vameșul a lăsat totul, s-a sculat, și a mers după El.
29 Levi I-a făcut un ospăț mare la el în casă și o mulțime de vameși și de alți oaspeți ședeau la masă cu ei.
30 Fariseii și cărturarii cîrteau și ziceau ucenicilor Lui: "Pentru ce mîncați și beți împreună cu vameșii și cu păcătoșii?"
31 Isus a luat cuvîntul și le-a zis: "Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.
32 N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși."

Întrebarea despre post.

33 Ei I-au zis: "Ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc des și fac rugăciuni, pe cînd ai Tăi mănîncă și beau."
34 El le-a răspuns: "Oare puteți face pe nuntași să postească în timpul cînd mirele este cu ei?
35 Vor veni zile cînd va fi luat mirele de la ei; atunci vor posti în acele zile."
36 Le-a spus și o pildă: "Nimeni nu rupe dintr-o haină nouă un petic ca să-l pună la o haină veche, altminteri, rupe și haina cea nouă, și nici peticul luat de la ea, nu se potrivește la cea veche.
37 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi, altminteri, vinul cel nou sparge burdufurile, se varsă, și burdufurile se prăpădesc;
38 ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi, și amîndouă se păstrează.
39 Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu vrea vin nou, căci zice: "Este mai bun cel vechi."

Spicele de grîu și Sabatul.

6 1 Într-o zi de Sabat, s-a întîmplat că Isus trecea prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui smulgeau spice de grîu, le frecau cu mîinile, și le mîncau.
2 Unii dintre Farisei le-au zis: "Pentru ce faceți ce nu este îngăduit să faceți în ziua Sabatului?"
3 Isus le-a răspuns: "Oare n-ați citit ce a făcut David, cînd a flămînzit, el, și cei ce erau împreună cu el?

4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pîinile pentru punerea înaintea Domnului, a mîncat din ele, şi a dat şi celor ce erau cu el, măcar că nu era îngăduit să le mănînce decît preoţii?"

5 Şi le zicea: "Fiul omului este Domn chiar şi al Sabatului."

Omul cu mîna uscată.

6 În altă zi de Sabat, s-a întîmplat că Isus a intrat în sinagogă, şi învăţa pe norod. Acolo era un om, care avea mîna dreaptă uscată.

7 Cărturarii şi Fariseii pîndeau pe Isus, să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să aibă de ce să-L învinuiască.

8 Dar El le ştia gîndurile şi a zis omului care avea mîna uscată: "Scoală-te, şi stai în mijloc." El s-a sculat şi a stat în picioare.

9 Şi Isus le-a zis: "Vă întreb: Este îngăduit în ziua Sabatului a face bine, ori a face rău? A scăpa o viaţă, sau a o pierde?"

10 Atunci Şi-a rotit privirile peste toţi, şi a zis omului: "Întinde-ţi mîna!" El a întins-o, şi mîna i s-a făcut sănătoasă ca şi cealaltă.

11 Ei turbau de mînie şi s-au sfătuit ce ar putea să facă lui Isus.

Alegerea celor doisprezece.

12 În zilele acelea, Isus S-a dus în munte să Se roage, şi a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

13 Cînd s-a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi, şi a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli, şi anume:

14 Pe Simon pe care l-a numit şi Petru; pe Andrei, fratele lui; pe Iacov; pe Ioan; pe Filip; pe Bartolomeu;

15 pe Matei; pe Toma; pe Iacov, fiul lui Alfeu; pe Simon, numit Zilotul;

16 pe Iuda, fiul lui Iacov, şi pe Iuda Iscarioteanul, care s-a făcut vînzător.

Felurite vindecări.

17 S-a coborît împreună cu ei, şi S-a oprit într-un podiş unde se aflau mulţi ucenici de ai Lui, şi o mare mulţime de oameni, care veniseră din toată Iudea, din Ierusalim, şi de pe lîngă marea Tirului şi a Sidonului, ca să-L asculte şi să fie vindecaţi de bolile lor.

18 Cei chinuiţi de duhuri necurate, erau vindecaţi.

19 Şi tot norodul căuta să se atingă de El, pentru că din El ieşea o putere, care-i vindeca pe toţi.

Fericirile.

20 Atunci Isus Şi-a ridicat ochii spre ucenicii Săi, şi a zis: "Ferice de voi, care sunteţi săraci, pentru că Împărăţia lui Dumnezeu este a voastră!

21 Ferice de voi, care sunteţi flămînzi acum, pentru că voi veţi fi săturaţi! Ferice de voi care plîngeţi acum, pentru că voi veţi rîde!

22 Ferice de voi, cînd oamenii vă vor urî, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocărî, şi vor lepăda numele vostru ca ceva rău, din pricina Fiului omului!

23 Bucuraţi-vă în ziua aceea, şi săltaţi de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer; căci tot aşa făceau părinţii lor cu proorocii.

24 Dar vai de voi, bogaţilor, pentru că voi v-aţi primit aici mîngîierea!

25 Vai de voi, care sunteţi sătui acum! Pentru că voi veţi flămînzi! Vai de voi, care rîdeţi acum, pentru că voi veţi plînge şi vă veţi tîngui!

26 Vai de voi, cînd toţi oamenii vă vor grăi de bine! Fiindcă tot aşa făceau părinţii lor cu proorocii mincinoşi!

Iubirea vrăjmaşilor.

27 Dar Eu vă spun vouă, care Mă ascultaţi: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine celor ce vă urăsc,

28 binecuvîntaţi pe cei ce vă blestămă, rugaţi-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi.

29 Dacă te bate cineva peste o falcă, întoarce-i şi pe cealaltă. Dacă îţi ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ţi ia şi cămaşa.

30 Oricui îţi cere, dă-i; şi celui ce-ţi ia sila ale tale, nu i le cere înapoi.
31 Ce vreţi să vă facă vouă oamenii, faceţi-le şi voi la fel.
32 Dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Şi păcătoşii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei.
33 Dacă faceţi bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Şi păcătoşii fac aşa.
34 Şi dacă daţi cu împrumut acelora de la care nădăjduiţi să luaţi înapoi, ce răsplată vi se cuvine? Şi păcătoşii dau cu împrumut păcătoşilor, ca să ia înapoi întocmai.
35 Voi însă, iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine şi daţi cu împrumut, fără să nădăjduiţi ceva în schimb. Şi răsplata voastră va fi mare, şi veţi fi fiii Celui Prea Înalt, căci El este bun şi cu cei nemulţumitori şi cu cei răi.
36 Fiţi dar milostivi, cum şi Tatăl vostru este milostiv.

Paiul şi bîrna, pomul şi roada.

37 Nu judecaţi, şi nu veţi fi judecaţi; nu osîndiţi, şi nu veţi fi osîndiţi; iertaţi, şi vi se va ierta.
38 Daţi, şi vi se va da; ba încă, vi se va turna în sîn o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veţi măsura, cu aceea vi se va măsura."
39 Le-a spus şi pilda următoare: "Oare poate un orb să călăuzească pe un alt orb? Nu vor cădea amîndoi în groapă?
40 Ucenicul nu este mai presus de învăţătorul lui; dar orice ucenic desăvîrşit va fi ca învăţătorul lui.
41 De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, şi nu te uiţi cu băgare de seamă la bîrna din ochiul tău?
42 Sau cum poţi să zici fratelui tău: 'Frate, lasă-mă să-ţi scot paiul din ochi şi, cînd colo, tu nu vezi bîrna din ochiul tău? Făţarnicule, scoate întîi bîrna din ochiul tău, şi atunci vei vedea desluşit să scoţi paiul din ochiul fratelui tău.
43 Nu este nici un pom bun, care să facă roadă rea, şi nici un pom rău care să facă roadă bună.
44 Căci orice pom se cunoaşte după roada lui. Nu se strîng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din mărăcini.
45 Omul bun scoate lucruri bune din vistieria bună a inimii lui, iar omul rău scoate lucruri rele din vistieria rea a inimii lui; căci din prisosul inimii vorbeşte gura.

Casa zidită pe stîncă.

46 De ce-Mi ziceţi: "Doamne, Doamne!" şi nu faceţi ce spun Eu?
47 Vă voi arăta cu cine se aseamănă orice om care vine la Mine, aude cuvintele Mele, şi le face.
48 Se aseamănă cu un om care, cînd a zidit o casă, a săpat adînc înainte, şi a aşezat temelia pe stîncă. A venit o vărsare de ape, şi s-a năpustit şivoiul peste casa aceea, dar n-a putut s-o clatine, pentru că era zidită pe stîncă.
49 Dar cine aude şi nu face, se aseamănă cu un om, care a zidit o casă pe pămînt, fără temelie. Şi s-a năpustit şivoiul asupra ei, ea s-a prăbuşit îndată, şi prăbuşirea acestei case a fost mare.

Vindecarea robului unui sutaş.

7 1 După ce a sfîrşit de rostit toate aceste cuvîntări înaintea norodului care-L asculta, Isus a intrat în Capernaum.
2 Un sutaş avea un rob la care ţinea foarte mult, şi care era bolnav pe moarte.
3 Fiindcă auzise vorbindu-se despre Isus, sutaşul a trimis la El pe nişte bătrîni ai Iudeilor, ca să-L roage să vină să vindece pe robul lui.
4 Aceştia au venit la Isus, L-au rugat cu tot dinadinsul, şi au zis: "Face să-i faci acest bine;
5 căci iubeşte neamul nostru, şi el ne-a zidit sinagoga."
6 Isus a plecat cu ei, dar nu era departe de casă, cînd sutaşul a trimis la El pe nişte prieteni să-I spună:

"Doamne, nu Te mai osteni atîta, pentru că nu sunt vrednic să intri sub acoperămîntul meu.

7 De aceea, nici nu m-am socotit vrednic să vin eu însumi la Tine. Ci zi o vorbă, şi robul meu va fi tămăduit.

8 Căci şi eu, care sunt sub stăpînirea altuia, am sub mine ostaşi. Şi zic unuia: "Du-te!" şi se duce; altuia: "Vino!" şi vine; şi robului meu: "Fă cutare lucru!" şi-l face."

9 Cînd a auzit Isus aceste vorbe, S-a minunat de sutaş, S-a întors spre norodul care mergea după El, şi a zis: "Vă spun că nici chiar în Israel n-am găsit o credinţă atît de mare."

10 Cînd s-au întors acasă, trimişii au găsit sănătos pe robul care fusese bolnav. Toţi au fost cuprinşi de frică, slăveau pe Dumnezeu, şi ziceau: "Un mare prooroc s-a ridicat între noi; şi Dumnezeu a cercetat pe poporul Său."

Învierea fiului văduvei din Nain.

11 În ziua următoare, Isus Se ducea într-o cetate numită Nain. Împreună cu El mergeau ucenicii Lui şi norod mult.

12 Cînd S-a apropiat de poarta cetăţii, iată că duceau la groapă pe un mort, singurul fiu al maicii lui, care era văduvă, şi cu ea erau o mulţime de oameni din cetate.

13 Domnul, cînd a văzut-o, I s-a făcut milă de ea, şi i-a zis: "Nu plînge!"

14 Apoi S-a apropiat, şi S-a atins de raclă. Cei ce o duceau, s-au oprit. El a zis: "Tinerelule, scoală-te, îţi spun!"

15 Mortul a şezut în capul oaselor, şi a început să vorbească. Isus l-a dat înapoi maicii lui.

16 Toţi au fost cuprinşi de frică, slăveau pe Dumnezeu şi ziceau: "Un mare prooroc s-a ridicat între noi; şi Dumnezeu a cercetat pe poporul Său."

17 Vestea aceasta despre Isus s-a răspîndit în toată Iudea şi prin toate împrejurimile.

Trimeşii lui Ioan Botezătorul.

18 Ucenicii lui Ioan au dat de ştire învăţătorului lor despre toate aceste lucruri.

19 Ioan a chemat pe doi dintre ucenicii săi, şi i-a trimis la Isus să-L întrebe: "Tu eşti Acela care are să vină, sau să aşteptăm pe altul?"

20 Aceştia, cînd s-au înfăţişat înaintea lui Isus, I-au zis: "Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine să Te întrebăm: "Tu eşti Acela care are să vină, sau să aşteptăm pe altul?"

21 Chiar în clipa aceea, Isus a vindecat pe mulţi de boli, de chinuri, de duhuri rele, şi multor orbi le-a dăruit vederea.

22 Şi drept răspuns, le-a zis: "Duceţi-vă de spuneţi lui Ioan ce aţi văzut şi auzit: orbii văd, şchiopii umblă, leproşii sunt curăţiţi, surzii aud, morţii înviază, şi săracilor li se propovăduieşte Evanghelia.

23 Ferice de acela pentru care nu voi fi un prilej de poticnire."

Mărturia lui Isus despre Ioan.

24 După ce au plecat trimişii lui Ioan, Isus a început să spună noroadelor despre Ioan: "Ce aţi ieşit să vedeţi în pustie? O trestie clătinată de vînt?

25 Atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi şi cei ce trăiesc în desfătări, sunt în casele împăraţilor.

26 Atunci ce aţi ieşit să vedeţi? Un prooroc? Da, vă spun, şi mai mult decît un prooroc.

27 El este acela despre care este scris: "Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feţei Tale, care Îţi va pregăti calea înaintea Ta.

28 Vă spun că dintre cei născuţi din femei, nu este nici unul mai mare decît Ioan Botezătorul. Totuşi, cel mai mic în Împărăţia lui Dumnezeu, este mai mare decît el.

29 Şi tot norodul care l-a auzit, şi chiar vameşii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan;

30 dar Fariseii şi învăţătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru

ei, neprimind botezul lui.
31 Cu cine voi asemăna dar pe oamenii din neamul acesta? şi cu cine seamănă ei?
32 Seamănă cu nişte copii, care stau în piaţă, şi strigă unii către alţii: "V-am cîntat din fluier, şi n-aţi jucat; v-am cîntat de jale, şi n-aţi plîns."
33 În adevăr, a venit Ioan Botezătorul, nici mîncînd pîine, nici bînd vin, şi ziceţi: "Are drac."
34 A venit Fiul omului, mîncînd şi bînd, şi ziceţi: "Iată un om mîncăcios şi băutor de vin, un prieten al vameşilor şi al păcătoşilor."
35 Totuşi, Înţelepciunea a fost găsită dreaptă de toţi copiii ei."

Femeia păcătoasă.

36 Un Fariseu a rugat pe Isus să mănînce la el. Isus a intrat în casa Fariseului, şi a şezut la masă.
37 Şi iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa Fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor,
38 şi stătea înapoi lîngă picioarele lui Isus şi plîngea. Apoi a început să-I stropească picioarele cu lacrimile ei, şi să le şteargă cu părul capului ei; le săruta mult, şi le ungea cu mir.
39 Cînd a văzut lucrul acesta, Fariseul, care-L poftise, şi-a zis: "Omul acesta, dacă ar fi un prooroc, ar şti cine şi ce fel de femeie este cea care se atinge de el: că este o păcătoasă."
40 Isus a luat cuvîntul, şi i-a zis: "Simone, am să-ţi spun ceva." "Spune, Învăţătorule", I-a răspuns el.
41 "Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt cu cincizeci.
42 Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amîndoi. Spune-Mi dar, care din ei îl va iubi mai mult?"
43 Simon I-a răspuns: "Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult." Isus i-a zis: "Drept ai judecat."
44 Apoi S-a întors spre femeie, şi a zis lui Simon: "Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta, şi nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele, dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei, şi Mi le-a şters cu părul capului ei.
45 Tu nu Mi-ai dat sărutare, dar ea de cînd am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.
46 Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn, dar ea Mi-a uns picioarele cu mir.
47 De aceea, îţi spun: Păcatele ei care sunt multe, sunt iertate; căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puţin, iubeşte puţin."
48 Apoi, a zis femeii: "Iertate îţi sunt păcatele!"
49 Cei ce şedeau cu El la masă, au început să zică între ei: "Cine este acesta de iartă chiar şi păcatele?"
50 Dar Isus a zis femeii: "Credinţa ta te-a mîntuit; du-te în pace."

Isus propovăduieşte Evanghelia.

8 1 Curînd după aceea, Isus umbla din cetate în cetate şi din sat în sat şi propovăduia şi vestea Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu. Cei doisprezece erau cu El;
2 şi mai erau şi nişte femei, care fuseseră tămăduite de duhuri rele şi de boli: Maria, zisă Magdalina, din care ieşiseră şapte draci,
3 Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod, Susana, şi multe altele, care-L ajutau cu ce aveau.

Pilda Sămănătorului.

4 Cînd s-a strîns o gloată mare, şi a venit la El norod din felurite cetăţi, Isus a spus pilda aceasta:
5 "Semănătorul a ieşit să-şi semene sămînţa. Pe cînd semăna el, o parte din sămînţă a căzut lîngă drum: a fost călcată în picioare, şi au mîncat-o păsările cerului.
6 O altă parte a căzut pe stîncă; şi cum a răsărit, s-a uscat, pentru că n-avea umezeală.
7 O altă parte a căzut în mijlocul spinilor: spinii au crescut împreună cu

ea şi au înecat-o.

8 O altă parte a căzut pe pămînt bun, şi a crescut, şi a făcut rod însutit." După ce a spus aceste lucruri, Isus a strigat: "Cine are urechi de auzit, să audă."

9 Ucenicii Lui L-au întrebat ce înţeles are pilda aceasta.

10 El le-a răspuns: "Vouă v-a fost dat să cunoaşteţi tainele Împărăţiei lui Dumnezeu, dar celorlalţi li se vorbeşte în pilde, ca "măcar că văd, să nu vadă, şi măcar că aud, să nu înţeleagă."

11 Iată ce înţeles are pilda aceasta: "Sămînţa, este Cuvîntul lui Dumnezeu.

12 Cei închipuiţi în sămînţa căzută lîngă drum, sunt cei ce aud; apoi vine diavolul şi ia Cuvîntul din inima lor, ca nu cumva să creadă, şi să fie mîntuiţi.

13 Cei închipuiţi în sămînţa căzută pe stîncă, sunt aceia care, cînd aud Cuvîntul, îl primesc cu bucurie; dar n-au rădăcină, ci cred pînă la o vreme, iar cînd vine ispita, cad.

14 Sămînţa, care a căzut între spini, închipuieşte pe aceia care, după ce au auzit Cuvîntul, îşi văd de drum, şi-l lasă să fie înăbuşit de grijile, bogăţiile şi plăcerile vieţii acesteia, şi n-aduc rod care să ajungă la coacere.

15 Sămînţa, care a căzut pe pămînt bun, sunt aceia care, după ce au auzit Cuvîntul, îl ţin într-o inimă bună şi curată, şi fac roadă în răbdare.

16 Nimeni, după ce a aprins o lumină, n-o acopere cu un vas, nici n-o pune sub pat, ci o pune într-un sfeşnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.

17 Fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit, nimic tăinuit care nu va fi cunoscut şi nu va veni la lumină.

18 Luaţi seama dar la felul cum ascultaţi; căci celui ce are, i se va da; dar celui ce n-are, i se va lua şi ce i se pare că are."

Mama şi fraţii lui Isus.

19 Mama şi fraţii lui Isus au venit la El, dar nu puteau să-l vorbească din pricina norodului.

20 Cineva l-a spus: "Mamă-Ta şi fraţii Tăi stau afară, şi vor să Te vadă."

21 Dar El, drept răspuns, a zis: "Mama Mea şi fraţii Mei sunt cei ce ascultă Cuvîntul lui Dumnezeu, şi-l împlinesc."

Potolirea furtunii.

22 Într-una din zile, Isus S-a suit într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis: "Haidem să trecem dincolo de lac." Şi au plecat.

23 Pe cînd vîsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s-a stîrnit un aşa vîrtej de vînt, că se umplea corabia cu apă şi erau în primejdie.

24 Au venit la El, L-au deşteptat şi au zis: "Învăţătorule, Învăţătorule, pierim." Isus S-a sculat, a certat vîntul şi valurile înfuriate, care s-au potolit: şi s-a făcut linişte.

25 Apoi a zis ucenicilor Săi: "Unde vă este credinţa?" Plini de spaimă şi de mirare, ei au zis unii către alţii: "Cine este acesta de porunceşte chiar şi vînturilor şi apei şi-L ascultă?"

Vindecarea unui îndrăcit.

26 Au venit cu corabia în ţinutul Ghergheseniilor, care este în dreptul Galileii.

27 Cînd a ieşit Isus la ţărm, L-a întîmpinat un om din cetate, stăpînit de mai mulţi draci. De multă vreme nu se îmbrăca în haină, şi nu-şi avea locuinţa într-o casă, ci în morminte.

28 Cînd a văzut pe Isus, a scos un strigăt ascuţit, a căzut jos înaintea Lui şi a zis cu glas tare: "Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Cel Prea Înalt? Te rog nu mă chinui."

29 Căci Isus poruncise duhului necurat să iasă din omul acela, pe care pusese stăpînire de multă vreme: era păzit legat cu cătuşe la mîini şi cu obezi la picioare, dar rupea legăturile, şi era gonit de dracul prin pustii.

30 Isus l-a întrebat: "Cum îţi este numele?" "Legiune", a răspuns el; pentru că intraseră mulţi draci în el.

31 Şi dracii rugau stăruitor pe Isus să nu le poruncească să se ducă în Adînc.
32 Acolo pe munte, era o turmă mare de porci, care păşteau. Şi dracii au rugat pe Isus să le dea voie să intre în ei. El le-a dat voie.
33 Dracii au ieşit din omul acela, au intrat în porci şi turma s-a repezit de pe ţărîmă în lac, şi s-a înecat.
34 Porcarii, cînd au văzut ce se întîmplase, au fugit şi au dat de veste în cetate şi prin sate.
35 Oamenii au ieşit să vadă cele întîmplate. Au venit la Isus, şi au găsit pe omul din care ieşiseră dracii, şezînd la picioarele lui Isus, îmbrăcat, şi în toate minţile, şi i-a apucat frica.
36 Cei ce văzuseră cele petrecute, le-au povestit cum fusese vindecat cel stăpînit de draci.
37 Tot norodul din ţinutul Gherghesenilor a rugat pe Isus să plece de la ei, pentru că îi apucase o mare frică. Isus S-a suit într-o corabie, şi S-a întors.
38 Omul din care ieşiseră dracii, Îl ruga să-i dea voie să rămînă cu El. Dar Isus l-a trimis acasă, şi i-a zis:
39 "Întoarce-te acasă, şi povesteşte tot ce ţi-a făcut Dumnezeu." El a plecat, şi a vestit prin toată cetatea tot ce-I făcuse Isus.

Învierea fiicei lui Iair. - Femeia cu scurgere de sînge.

40 La întoarcere, Isus a fost primit cu bucurie de mulţime, căci toţi Îl aşteptau.
41 Şi iată că a venit un om, numit Iair, care era fruntaş al sinagogii. El s-a aruncat la picioarele lui Isus, şi L-a rugat să vină pînă la el acasă;
42 pentru că avea o singură copilă de vreo doisprezece ani, care trăgea să moară. Pe drum, Isus era îmbulzit de noroade.
43 Şi era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge; ea îşi cheltuise toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul.
44 Ea s-a apropiat pe dinapoi, şi s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sînge s-a oprit.
45 Şi Isus a zis: "Cine s-a atins de Mine?" Fiindcă toţi tăgăduiau, Petru şi cei ce erau cu El, au zis: "Învăţătorule, noroadele Te împresoară şi Te îmbulzesc, şi mai întrebi: "Cine s-a atins de Mine?"
46 Dar Isus a răspuns: "S-a atins cineva de Mine, căci am simţit că a ieşit din Mine o putere."
47 Femeia, cînd s-a văzut dată de gol, a venit tremurînd, s-a aruncat jos înaintea Lui, şi a spus în faţa întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, şi cum fusese vindecată numaidecît.
48 Isus i-a zis: "Îndrăzneşte, fiică; credinţa ta te-a mîntuit, du-te în pace."
49 Pe cînd vorbea El încă, vine unul din casa fruntaşului sinagogii, şi-i spune: "Fiica ta a murit, nu mai supăra pe Învăţătorul."
50 Dar Isus, cînd a auzit lucrul acesta, a zis fruntaşului sinagogii: "Nu te teme; crede numai, şi va fi tămăduită."
51 Cînd a ajuns la casa fruntaşului, n-a lăsat pe nici unul să intre împreună cu El, decît pe Petru, pe Iacov, pe Ioan, pe tatăl şi mama fetei.
52 Toţi plîngeau şi o boceau. Atunci Isus a zis: "Nu plîngeţi; fetiţa n-a murit, ci doarme."
53 Ei îşi băteau joc de El, căci ştiau că murise.
54 Dar El, după ce i-a scos pe toţi afară, a apucat-o de mînă, şi a strigat cu glas tare: "Fetiţo, scoală-te!"
55 Şi duhul ei s-a întors în ea, iar fata s-a sculat numaidecît. Isus a poruncit să-i dea să mănînce.
56 Părinţii ei au rămas uimiţi. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui cele întîmplate.

Trimiterea celor doisprezece.

9 1 Isus a chemat pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere şi stăpînire peste toţi dracii, şi să vindece boalele.

2 Apoi i-a trimis să propovăduiască Împărăţia lui Dumnezeu, şi să tămăduiască pe cei bolnavi.

3 "Să nu luaţi nimic cu voi pe drum", le-a zis El, "nici toiag, nici traistă, nici pîine, nici bani, nici două haine.

4 În orice casă veţi intra, să rămîneţi acolo, pînă veţi pleca din locul acela.

5 Şi dacă nu vă vor primi oamenii, să ieşiţi din cetatea aceea, şi să scuturaţi praful de pe picioarele voastre, ca mărturie împotriva lor."

6 Ei au plecat, şi au mers din sat în sat, propovăduind Evanghelia, şi săvîrşind pretutindeni tămăduiri.

Irod nu ştie ce să credă despre Isus.

7 Cîrmuitorul Irod a auzit vorbindu-se despre toate lucrurile săvîrşite de Isus, şi sta în cumpănă, neştiind ce să creadă. Căci unii ziceau că a înviat Ioan din morţi,

8 alţii ziceau că s-a arătat Ilie, şi alţii ziceau că a înviat vreun prooroc din cei din vechime.

9 Dar Irod zicea: "Lui Ioan i-am tăiat capul; cine este oare acesta, despre care aud astfel de lucruri?" Şi căuta să-L vadă.

Înmulţirea pîinilor.

10 Apostolii, cînd s-au întors, au istorisit lui Isus tot ce făcuseră. El i-a luat cu sine, şi S-a dus la o parte lîngă o cetate, numită Betsaida.

11 Noroadele au priceput lucrul acesta, şi au mers după El. Isus le-a primit bine, le vorbea despre Împărăţia lui Dumnezeu şi vindeca pe cei ce aveau trebuinţă de vindecare.

12 Fiindcă ziua se pleca spre seară, cei doisprezece s-a apropiat şi I-au zis: "Dă drumul noroadelor ca să se ducă în satele şi cătunele de primprejur să găzduiască şi să-şi caute de ale mîncării, pentru că aici suntem într-un loc pustiu."

13 Isus le-a zis: "Daţi-le voi să mănînce!" Dar ei au răspuns: "N-avem decît cinci pîini şi doi peşti; afară numai dacă ne vom duce noi înşine să cumpărăm merinde pentru tot norodul acesta."

14 Şi erau aproape cinci mii de bărbaţi. Isus a zis ucenicilor Săi: "Puneţi-i să şadă jos în cete de cîte cincizeci."

15 Aşa au şi făcut: i-au pus pe toţi să şadă jos.

16 Isus a luat cele cinci pîini şi cei doi peşti, Şi-a ridicat ochii spre cer şi le-a binecuvîntat. Apoi le-a frînt, şi le-a dat ucenicilor să le împartă norodului.

17 Au mîncat toţi, şi s-au săturat şi au ridicat douăsprezece coşuri pline cu fărîmiturile rămase.

Mărturisirea lui Petru.

18 Într-o zi, pe cînd Se ruga Isus singur deoparte, avînd cu El pe ucenicii Lui, le-a pus întrebarea următoare: "Cine zic oamenii că sunt Eu?"

19 Ei I-au răspuns: "Unii zic că eşti Ioan Botezătorul; alţii zic că eşti Ilie; alţii zic că a înviat un prooroc din cei din vechime."

20 "Dar voi", i-a întrebat El, "cine ziceţi că sunt?" "Hristosul lui Dumnezeu!" I-a răspuns Petru.

21 Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta.

22 Apoi a adăugat că Fiul omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit de bătrîni, de preoţii cei mai de seamă şi de cărturari, să fie omorît, şi a treia zi să învieze.

Cum să urmăm pe Isus.

23 Apoi a zis tuturor: "Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea în fiecare zi, şi să Mă urmeze.

24 Fiindcă oricine va voi să-şi scape viaţa, o va pierde, dar oricine îşi va pierde viaţa pentru Mine, o va mîntui.

25 Şi ce ar folosi un om să cîştige toată lumea, dacă s-ar prăpădi sau s-ar pierde pe sine însuşi?

26 Căci de oricine se va ruşina de Mine şi de cuvintele Mele, se va ruşina

şi Fiul omului de el, cînd va veni în slava Sa şi a Tatălui şi a sfinţilor îngeri.
27 Adevărat vă spun, că sunt unii din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, pînă nu vor vedea Împărăţia lui Dumnezeu.

Schimbarea la faţă.

28 Cam la opt zile după cuvintele acestea, Isus a luat cu El pe Petru, pe Ioan şi pe Iacov, şi S-a suit pe munte să se roage.
29 Pe cînd Se ruga, I s-a schimbat înfăţişarea feţei, şi îmbrăcămintea I s-a făcut albă strălucitoare.
30 Şi iată că stăteau de vorbă cu El doi bărbaţi: erau Moise şi Ilie,
31 care se arătaseră în slavă, şi vorbeau despre sfîrşitul Lui, pe care avea să-l aibă în Ierusalim.
32 Petru şi tovarăşii lui erau îngreuiaţi de somn, dar, cînd s-au deşteptat bine, au văzut slava lui Isus şi pe cei doi bărbaţi care stăteau împreună cu El.
33 În clipa cînd se despărţeau bărbaţii aceştia de Isus, Petru a zis lui Isus: "Învăţătorule, este bine să fim aici, să facem trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise şi una pentru Ilie." Nu ştia ce spune.
34 Pe cînd vorbea el astfel, a venit un nor, şi i-a acoperit cu umbra lui; ucenicii s-au spăimîntat, cînd i-au văzut intrînd în nor.
35 Şi din nor s-a auzit un glas care zicea: "Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultaţi."
36 Cînd s-a auzit glasul acela, Isus a rămas singur. Ucenicii au tăcut, şi n-au spus, în zilele acelea, nimănui nimic din cele ce văzuseră.

Vindecarea unui îndrăcit.

37 A doua zi, cînd s-au coborît de pe munte, o gloată mare a întîmpinat pe Isus.
38 Şi un om din mijlocul mulţimii a strigat: "Învăţătorule, rogu-Te, uită-Te cu îndurare la fiul meu, fiindcă îl am numai pe el.
39 Îl apucă un duh, şi deodată răcneşte; şi duhul îl scutură cu putere, aşa că băiatul face spumă la gură, şi cu anevoie se duce duhul de la el, după ce l-a stropşit de tot.
40 Am rugat pe ucenicii Tăi să-l scoată şi n-au putut."
41 "O, neam necredincios şi pornit la rău", a răspuns Isus, pînă cînd voi fi cu voi şi vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău."
42 Pe cînd venea băiatul, dracul l-a trîntit la pămînt, şi l-a scuturat cu putere. Dar Isus a certat duhul necurat, a vindecat pe băiat, şi l-a dat înapoi tatălui său.
43 Şi toţi au rămas uimiţi de mărirea lui Dumnezeu.

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa.

Pe cînd toţi se minunau de tot ce făcea Isus, El a zis ucenicilor Săi:
44 "Voi ascultaţi bine ce vă spun: "Fiul omului va fi dat în mîinile oamenilor!"
45 Dar ucenicii nu înţelegeau cuvintele acestea, căci erau acoperite pentru ei, ca să nu le priceapă; şi se temeau să-L întrebe în privinţa aceasta.

Cine este cel mai mare?

46 Apoi le-a venit în gînd să ştie cine dintre ei ar fi cel mai mare.
47 Isus le-a cunoscut gîndul inimii, a luat un copilaş, l-a pus lîngă El,
48 şi le-a zis: "Oricine primeşte pe acest copilaş, în Numele Meu, pe Mine Mă primeşte; şi oricine Mă primeşte pe Mine, primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine. Fiindcă cine este cel mai mic între voi toţi, acela este mare."
49 Ioan a luat cuvîntul, şi a zis: "Învăţătorule, noi am văzut pe un om scoţînd draci în Numele tău, şi l-am oprit, pentru că nu merge după noi."
50 "Nu-l opriţi", i-a răspuns Isus, "fiindcă cine nu este împotriva voastră, este pentru voi."

"Foc din cer."

51 Cînd s-a apropiat vremea în care avea să fie luat în cer, Isus Şi-a îndreptat faţa hotărît să meargă la Ierusalim.

52 A trimis înainte nişte soli, care s-au dus şi au intrat într-un sat al Samaritenilor, ca să-I pregătească un loc de găzduit.

53 Dar ei nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim.

54 Ucenicii Săi, Iacov şi Ioan, cînd au văzut lucrul acesta, au zis: "Doamne, vrei să poruncim să se coboare foc din cer şi să-i mistuie, cum a făcut Ilie?"

55 Isus S-a întors spre ei, i-a certat, şi le-a zis: "Nu ştiţi de ce duh sunteţi însufleţiţi!

56 Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mîntuiască." Şi au plecat într-alt sat.

Cum să urmăm pe Isus.

57 Pe cînd erau pe drum, un om i-a zis: "Doamne, Te voi urma oriunde vei merge."

58 Isus i-a răspuns: "Vulpile au vizuini şi păsările cerului au cuiburi, dar fiul omului n-are unde-Şi odihni capul."

59 Altuia i-a zis: "Vino după Mine!" "Doamne", I-a răspuns el, "lasă-mă să mă duc întîi să îngrop pe tatăl meu."

60 Dar Isus i-a zis: "Lasă morţii să-şi îngroape morţii, şi tu du-te de vesteşte Împărăţia lui Dumnezeu."

61 Un altul a zis: "Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întîi să mă duc să-mi iau rămas bun de la ai mei."

62 Isus i-a răspuns: "Oricine pune mîna pe plug, şi se uită înapoi, nu este destoinic pentru Împărăţia lui Dumnezeu."

Trimiterea celor şaptezeci de ucenici.

10 1 După aceea, Domnul a mai rînduit alţi şaptezeci de ucenici, şi i-a trimis doi cîte doi înaintea Lui, în toate cetăţile şi în toate locurile, pe unde avea să treacă El.

2 şi le-a zis: "Mare este secerişul, dar puţini sunt lucrătorii! Rugaţi dar pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Său.

3 Duceţi-vă; iată, vă trimit ca pe nişte miei în mijlocul lupilor.

4 Să nu luaţi cu voi nici pungă, nici traistă, nici încălţăminte, şi să nu întrebaţi pe nimeni de sănătate pe drum.

5 În orice casă veţi intra, să ziceţi întîi: "Pacea să fie peste casa aceasta!"

6 Şi dacă va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră va rămîne peste el, altminteri ea se va întoarce la voi.

7 Să rămîneţi în casa aceea, şi să mîncaţi şi să beţi ce vi se va da, căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Să nu umblaţi din casă în casă.

8 În oricare cetate veţi intra şi unde vă vor primi oamenii, să mîncaţi ce vi se va pune înainte;

9 să vindecaţi pe bolnavii care vor fi acolo, şi să le ziceţi: "Împărăţia lui Dumnezeu s-a apropiat de voi."

10 Dar în oricare cetate veţi intra, şi nu vă vor primi, să vă duceţi pe uliţele ei, şi să ziceţi:

11 "Scuturăm împotriva voastră chiar şi praful din cetatea voastră, care s-a lipit de picioarele noastre; totuşi, să ştiţi că Împărăţia lui Dumnezeu s-a apropiat de voi."

12 Eu vă spun că, în ziua judecăţii va fi mai uşor pentru Sodoma decît pentru cetatea aceea.

13 Vai de tine, Horazine! Vai de tine, Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir şi Sidon lucrările puternice care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit stînd în sac şi cenuşă.

14 De aceea, în ziua judecăţii, va fi mai uşor pentru Tir şi Sidon decît pentru voi.

15 Şi tu, Capernaume, vei fi înălţat oare pînă la cer? Vei fi coborît pînă în Locuinţa morţilor.

16 Cine vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă; şi cine vă nesocoteşte pe voi, pe Mine Mă nesocoteşte, iar cine Mă nesocoteşte pe Mine, nesocoteşte

pe Cel ce M-a trimis pe Mine."

Întoarcerea celor şaptezeci.

17 Cei şaptezeci s-au întors plini de bucurie, şi au zis: "Doamne, chiar şi dracii ne sunt supuşi în Numele Tău."

18 Isus le-a zis: "Am văzut pe Satana căzînd ca un fulger din cer.

19 Iată că v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului şi nimic nu vă va putea vătăma.

20 Totuşi, să nu vă bucuraţi de faptul că duhurile vă sunt supuse, ci bucuraţi-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri."

21 În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfînt, şi a zis: "Tată, Doamne al cerului şi al pămîntului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă aşa ai găsit cu cale Tu."

22 Toate lucrurile Mi-au fost date în mîini de Tatăl Meu; şi nimeni nu ştie cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul şi acela căruia vrea Fiul să i-L descopere."

23 Apoi S-a întors spre ucenici, şi le-a spus de o parte: "Ferice de ochii care văd lucrurile, pe care le vedeţi voi!

24 Căci vă spun că mulţi prooroci şi împăraţi au voit să vadă ce vedeţi voi, şi n-au văzut, să audă ce auziţi voi, şi n-au auzit."

Pilda Samariteanului.

25 Un învăţător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus şi I-a zis: "Învăţătorule, ce să fac ca să moştenesc viaţa veşnică?"

26 Isus i-a zis: "Ce este scris în Lege? Cum citeşti în ea?"

27 El a răspuns: "Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta şi cu tot cugetul tău; şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi."

28 "Bine ai răspuns", i-a zis Isus, "fă aşa, şi vei avea viaţa veşnică."

29 Dar el, care voia să se îndreptăţească, a zis lui Isus: "Şi cine este aproapele meu?"

30 Isus a luat din nou cuvîntul, şi a zis: "Un om se cobora din Ierusalim la Ierihon. A căzut între nişte tîlhari, care l-au dezbrăcat, l-au jefuit de tot, l-au bătut zdravăn, au plecat, şi l-au lăsat aproape mort.

31 Din întîmplare, se cobora pe acelaşi drum un preot, şi, cînd a văzut pe omul acesta, a trecut înainte pe alături.

32 Un Levit trecea şi el prin locul acela; şi cînd l-a văzut, a trecut înainte pe alături.

33 Dar un Samaritean, care era în călătorie, a venit în locul unde era el şi cînd l-a văzut, i s-a făcut milă de el.

34 S-a apropiat de i-a legat rănile şi a turnat peste ele untdelemn şi vin, apoi l-a pus pe dobitocul lui, l-a dus la un han, şi a îngrijit de el.

35 A doua zi, cînd a pornit la drum, a scos doi lei, i-a dat hangiului, şi i-a zis: "Ai grijă de el, şi orice vei mai cheltui, îţi voi da înapoi la întoarcere.

36 Care dintre aceşti trei ţi se pare că a dat dovadă că este aproapele celui ce căzuse între tîlhari?"

37 "Cel ce şi-a făcut milă cu el", a răspuns învăţătorul Legii. "Du-te de fă şi tu la fel", i-a zis Isus.

Marta şi Maria.

38 Pe cînd era pe drum, cu ucenicii Săi, Isus a intrat într-un sat. Şi o femeie, numită Marta, L-a primit în casa ei.

39 Ea avea o soră numită Maria, care s-a aşezat jos la picioarele Domnului, şi asculta cuvintele Lui.

40 Marta era împărţită cu multă slujire, a venit repede la El, şi I-a zis: "Doamne, nu-Ţi pasă că soră-mea m-a lăsat să slujesc singură? Zi-i dar să-mi ajute."

41 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Marto, Marto, pentru multe lucruri te îngrijorezi şi te frămînţi tu;

42 dar un singur lucru trebuieşte.

Maria şi-a ales partea cea bună, care nu i se va lua."

Tatăl nostru.

11 1 Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Cînd a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: "Doamne, învaţă-ne să ne rugăm, cum a învăţat şi Ioan pe ucenicii lui."

2 El le-a zis: "Cînd vă rugaţi, să ziceţi: "Tatăl nostru care eşti în ceruri! Sfintească-se Numele Tău; vie Împărăţia Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pămînt.

3 Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi;

4 şi ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă şi noi iertăm oricui ne este dator, şi nu ne duce în ispită, ci izbăveşte-ne de cel rău."

Stăruinţa în rugăciune.

5 Apoi le-a mai zis: "Dacă unul dintre voi are un prieten, şi se duce la el la miezul nopţii, şi-i zice: "Prietene, împrumută-mi trei pîini,

6 căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu, şi n-am ce-i pune înainte;"

7 şi dacă dinăuntrul casei lui, prietenul acesta îi răspunde: "Nu mă tulbura; acum uşa este încuiată, copiii mei sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ţi dau pîini",

8 vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să i le dea, pentru că-i este prieten, totuşi, măcar pentru stăruinţa lui supărătoare, tot se va scula şi-i va da tot ce-i trebuie.

9 De aceea şi Eu vă spun: "Cereţi şi vi se va da: căutaţi, şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide.

10 Fiindcă oricine cere, capătă; cine caută, găseşte; şi celui ce bate, i se deschide.

11 Cine este tatăl acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său pîine, să-i dea o piatră? Ori, dacă cere un peşte, să-i dea un şarpe în loc de peşte?

12 Sau, dacă cere un ou, să-i dea o scorpie?

13 Deci, dacă voi, care sunteţi răi, ştiţi să daţi daruri bune copiilor voştri, cu cît mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul Sfînt celor ce I-L cer!"

Vindecarea unui îndrăcit mut.

14 Isus a scos dintr-un bolnav un drac, care era mut. După ce a ieşit dracul, mutul a grăit, şi noroadele s-au mirat.

15 Dar unii ziceau: "El scoate dracii cu Beelzebul, domnul dracilor."

16 Alţii, ca să-L ispitească, Îi cereau un semn din cer.

17 Isus le-a cunoscut gîndurile şi le-a zis: "Orice împărăţie dezbinată împotriva ei, este pustiită, şi o casă dezbinată împotriva ei, se prăbuşeşte peste alta.

18 Deci, dacă Satana este dezbinat împotriva lui însuşi, cum va dăinui împărăţia lui, fiindcă ziceţi că Eu scot dracii cu Beelzebul?

19 Şi dacă eu scot dracii cu Beelzebul, fiii voştri cu cine îi scot? De aceea, ei înşişi vor fi judecătorii voştri.

20 Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împărăţia lui Dumnezeu a ajuns pînă la voi.

21 Cînd omul cel tare şi bine înarmat îşi păzeşte casa, averile îi sunt la adăpost.

22 Dar dacă vine peste el unul mai tare decît el şi-l biruieşte, atunci îi ia cu sila toate armele în care se încredea, şi împarte prăzile luate de la el.

23 Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea; şi cine nu adună cu Mine, risipeşte.

Duhul necurat ieşit din om.

24 Duhul necurat cînd iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, şi caută odihnă. Fiindcă n-o găseşte, zice: "Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieşit."

25 Şi cînd vine, o găseşte măturată şi împodobită.

26 Atunci se duce de mai ia cu el alte şapte duhuri, mai rele decît el; intră împreună în casă, se aşează în ea, şi

starea de pe urmă a omului aceluia ajunge mai rea decît cea dintîi.

Ferice de cei ce ascultă Cuvîntul

27 Pe cînd spunea Isus aceste vorbe, o femeie din norod şi-a ridicat glasul şi a zis: "Ferice de pîntecele care Te-a purtat, şi de ţîţele pe care le-ai supt!"

28 Şi El a răspuns: "Ferice mai degrabă de cei ce ascultă Cuvîntul lui Dumnezeu, şi-L păzesc!"

Minunea cu Iona.

29 Pe cînd noroadele se strîngeau cu grămada, El a început să spună: "Neamul acesta este un neam viclean; el cere un semn: dar nu i se va da alt semn decît semnul proorocului Iona.

30 Căci după cum Iona a fost un semn pentru Niniviteni, tot aşa şi Fiul omului va fi un semn pentru neamul acesta.

31 Împărăteasa de la miază-zi se va scula, în ziua judecăţii, alături de bărbaţii acestui neam, şi-i va osîndi, pentru că ea a venit de la capătul pămîntului ca să audă înţelepciunea lui Solomon, şi iată că aici este Unul mai mare decît Solomon.

32 Bărbaţii din Ninive se vor scula în ziua judecăţii, alături de neamul acesta, şi-l vor osîndi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; şi iată că aici este Unul mai mare decît Iona.

Lumina.

33 Nimeni n-aprinde o lumină, ca s-o pună într-un loc ascuns sau sub baniţă; ci o pune într-un sfeşnic, pentru ca cei ce intră, să vadă lumina.

34 Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întuneric.

35 Ia seama dar, ca lumina care este în tine, să nu fie întuneric.

36 Aşa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă vreo parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci cînd te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare."

Mustrarea Cărturarilor şi Fariseilor.

37 Pe cînd vorbea Isus, un Fariseu L-a rugat să prînzească la el. El a intrat şi a şezut la masă.

38 Fariseul a văzut cu mirare că Isus nu se spălase înainte de prînz.

39 Dar Domnul i-a zis: "Voi, Fariseii, curăţiţi partea de afară a paharului şi a blidului, dar lăuntrul vostru este plin de jefuire şi de răutate.

40 Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut şi pe cea dinăuntru?

41 Daţi mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, şi atunci toate vă vor fi curate.

42 Dar vai de voi, Fariseilor! Pentru că voi daţi zeciuială din izmă, din rută şi din toate zarzavaturile, şi daţi uitării dreptatea şi dragostea de Dumnezeu: pe acestea trebuia să le faceţi, şi pe celelalte să nu le lăsaţi nefăcute!

43 Vai de voi, Fariseilor! Pentru că voi umblaţi după scaunele dintîi la sinagogi, şi vă place să vă facă lumea plecăciuni prin pieţe!

44 Vai de voi, cărturari şi Farisei făţarnici! Pentru că voi sunteţi ca mormintele care nu se văd, şi peste care oamenii umblă fără să ştie."

45 Unul din învăţătorii Legii a luat cuvîntul, şi I-a zis: "Învăţătorule, spunînd aceste lucruri ne ocărăşti şi pe noi."

46 "Vai şi de voi, învăţători ai Legii", a răspuns Isus. "Pentru că voi puneţi pe spinarea oamenilor sarcini grele de purtat, iar voi nici măcar cu unul din degetele voastre nu vă atingeţi de ele.

47 Vai de voi! Pentru că voi ziditi mormintele proorocilor, pe care i-au ucis părinţii voştri.

48 Prin aceasta mărturisiţi că încuviinţaţi faptele părinţilor voştri; căci ei au ucis pe prooroci, iar voi le ziditi mormintele.

49 De aceea, Înţelepciunea lui

Dumnezeu a zis: "Le voi trimite proroci şi apostoli; pe unii din ei îi vor ucide, iar pe alţii îi vor prigoni,

50 ca să se ceară de la acest neam sîngele tuturor proorocilor, care a fost vărsat de la întemeierea lumii:

51 de la sîngele lui Abel pînă la sîngele lui Zaharia, ucis între altar şi Templu, da, vă spun, se va cere de la neamul acesta!

52 Vai de voi, învăţători ai Legii! Pentru că voi aţi pus mîna pe cheia cunoştinţei: nici voi n-aţi intrat, iar pe cei ce voiau să intre, i-aţi împiedicat să intre."

53 După ce a ieşit de acolo, cărturarii şi Fariseii au început să-L pună la strîmtoare, şi să-L facă să vorbească despre multe lucruri.

54 I-au întins astfel laţuri, ca să prindă vreo vorbă din gura Lui, pentru care să-L poată învinui.

Despre făţărnicie, frica de oameni, hula împotriva Duhului Sfînt.

12 1 În vremea aceea, cînd se strînseseră noroadele cu miile, aşa că se călcau unii pe alţii, Isus a început să spună ucenicilor Săi: "Mai întîi de toate, păziţi-vă de aluatul Fariseilor, care este făţărnicia.

2 Nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, nici ascuns, care nu va fi cunoscut.

3 De aceea, orice aţi spus la întuneric, va fi auzit la lumină; şi orice aţi grăit la ureche, în odăiţe, va fi vestit de pe acoperişul caselor.

4 Vă spun vouă, prietenii Mei: Să nu vă temeţi de cei ce ucid trupul şi după aceea nu mai pot face nimic.

5 Am să vă arăt de cine să vă temeţi. Temeţi-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da, vă spun, de El să vă temeţi.

6 Nu se vînd oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuşi, niciuna din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7 Şi chiar perii din cap, toţi vă sunt număraţi. Deci, să nu vă temeţi: voi sunteţi mai de preţ decît multe vrăbii.

8 Eu vă spun: pe orişicine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi şi Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu;

9 dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, va fi lepădat şi el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10 Şi oricui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta, dar oricui va huli împotriva Duhului Sfînt, nu i se va ierta.

11 Cînd vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor, şi înaintea stăpînirilor, să nu vă îngrijoraţi cum veţi răspunde pentru apărarea voastră, nici ce veţi vorbi;

12 căci Duhul Sfînt vă va învăţa chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiţi."

Pilda bogatului căruia i-a rodit ţarina.

13 Unul din mulţime a zis lui Isus: "Învăţătorule, spune fratelui meu să împartă cu mine moştenirea noastră."

14 "Omule", i-a răspuns Isus, "cine M-a pus pe Mine judecător sau împărţitor peste voi?"

15 Apoi le-a zis: "Vedeţi şi păziţi-vă de orice fel de lăcomie de bani; căci viaţa cuiva nu stă în belşugul avuţiei lui."

16 Şi le-a spus pilda aceasta: "Ţarina unui om bogat rodise mult.

17 Şi el se gîndea în sine, şi zicea: "Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strîng rodurile."

18 "Iată", a zis el, "ce voi face: îmi voi strica grînarele şi voi zidi altele mai mari; acolo voi strînge toate rodurile şi toate bunătăţile mele;

19 şi voi zice sufletului meu: "Suflete, ai multe bunătăţi strînse pentru mulţi ani; odihneşte-te, mănîncă, bea şi veseleşte-te!"

20 Dar Dumnezeu i-a zis: "Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ţi se va cere înapoi sufletul; şi lucrurile, pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?"

21 Tot aşa este şi cu cel ce îşi adună comori pentru el şi nu se îmbogăţeşte faţă de Dumnezeu."

Îngrijorările.

22 Isus a zis apoi ucenicilor săi: "De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați, cu privire la viața voastră, gîndindu-vă ce veți mînca, nici cu privire la trupul vostru, gîndindu-vă cu ce vă veți îmbrăca.

23 Viața este mai mult decît hrana, și trupul mai mult decît îmbrăcămintea.

24 Uitați-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grînar: și totuși, Dumnezeu îi hrănește. Cu cît mai de preț sunteți voi decît păsările!

25 Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorîndu-se, poate să adauge un cot la lungimea vieții lui?

26 Deci, dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijorați de celelalte?

27 Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes: totuși, vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei.

28 Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe cîmp, iar mîine va fi aruncată în cuptor, cu cît mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor?

29 Să nu căutați ce veți mînca sau ce veți bea, și nu vă frămîntați mintea.

30 Căci toate aceste lucruri Neamurile lumii le caută. Tatăl vostru știe că aveți trebuință de ele.

31 Căutați mai întîi Împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

32 Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.

33 Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi, care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul, și unde nu roade molia.

34 Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

Îndemn la veghere

35 Mijlocul să vă fie încins, și făcliile aprinse.

36 Și să fiți ca niște oameni, care așteaptă pe stăpînul lor să se întoarcă de la nuntă, ca să-i deschidă îndată, cînd va veni și va bate la ușă.

37 Ferice de robii aceia, pe care stăpînul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun, că el se va încinge, îi va pune să șadă la masă, și se va apropia să le slujească.

38 Fie că vine la a doua strajă din noapte, fie că vine la a treia strajă, ferice de robii aceia, dacă-i va găsi veghind!

39 Să știți bine că, dacă ar ști stăpînul casei la ce ceas va veni hoțul, ar veghea, și n-ar lăsa să-i spargă casa.

40 Și voi dar fiți gata, căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gîndiți.

Ispravnicul credincios.

41 "Doamne", I-a zis Petru, "pentru noi spui pilda aceasta, sau pentru toți?"

42 Și Domnul a zis: "Cine este ispravnicul credincios și înțelept, pe care-l va pune stăpînul său peste slugile sale, ca să le dea partea lor de hrană la vremea potrivită?

43 Ferice de robul acela, pe care stăpînul, la venirea lui, îl va găsi făcînd așa!

44 Adevărat vă spun, că îl va pune peste toată avuția sa.

45 Dar dacă robul acela zice în inima lui: "Stăpînul meu zăbovește să vină"; dacă va începe să bată pe slugi și pe slujnice, să mănînce, să bea și să se îmbete,

46 stăpînul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă, și în ceasul în care nu știe, și-l va tăia în bucăți, și soarta lui va fi soarta celor necredincioși în lucrul încredințat lor.

47 Robul acela, care a știut voia stăpînului său, și nu s-a pregătit deloc, și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri.

48 Dar cine n-a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult, și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.

Foc pe pământ

49 Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Şi ce vreau decît să fie aprins chiar acum!

50 Am un botez cu care trebuie să fiu botezat, şi cît de mult doresc să se îndeplinească!

51 Credeţi că am venit să aduc pace pe pământ? Eu vă spun: nu; ci mai degrabă dezbinare.

52 Căci, de acum înainte, din cinci, care vor fi într-o casă, trei vor fi dezbinaţi împotriva a doi, şi doi împotriva a trei.

53 Tatăl va fi dezbinat împotriva fiului, şi fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei, şi fiica împotriva mamei; soacra împotriva norei, şi nora împotriva soacrei."

Semnele vremurilor.

54 El a mai zis noroadelor: "Cînd vedeţi un nor ridicîndu-se la apus, îndată ziceţi: "vine ploaia." Şi aşa se întîmplă.

55 Şi cînd vedeţi suflînd vîntul de la miază-zi, ziceţi: "Are să fie zăduf." Şi aşa se întîmplă.

56 Făţarnicilor, faţa pămîntului şi a cerului ştiţi s-o deosebiţi: vremea aceasta cum de n-o deosebiţi?

57 Şi pentru ce nu judecaţi şi voi singuri ce este drept?

58 Cînd te duci cu pîrîşul tău înaintea judecătorului, pe drum caută să scapi de el, ca nu cumva să te tîrască înaintea judecătorului, judecătorul să te dea pe mîna temnicerului şi temnicerul să te arunce în temniţă.

59 Îţi spun că nu vei ieşi de acolo, pînă nu vei plăti şi cel mai de pe urmă bănuţ."

Galileenii măcelăriţi de Pilat.

13 1 În vremea aceea au venit unii, şi au istorisit lui Isus ce se întîmplase unor Galileeni, al căror sînge îl amestecase Pilat cu jertfele lor.

2 "Credeţi voi", le-a răspuns Isus, "că aceşti Galileeni au fost mai păcătoşi decît toţi ceilalţi Galileeni, pentru că au păţit astfel?

3 Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiţi, toţi veţi pieri la fel.

4 Sau acei optsprezece inşi, peste care a căzut turnul din Siloam, şi i-a omorît, credeţi că au fost mai păcătoşi decît toţi ceilalţi oameni, care locuiau în Ierusalim?

5 Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiţi, toţi veţi pieri la fel.

Pilda smochinului neroditor.

6 El a spus şi pilda aceasta: "Un om avea un smochin sădit în via sa. A venit să caute rod în el şi n-a găsit.

7 Atunci a zis vierului: "Iată că sunt trei ani, de cînd vin şi caut rod în smochinul acesta, şi nu găsesc. Taie-l. La ce să mai cuprindă şi pămîntul degeaba?"

8 "Doamne", i-a răspuns vierul, "mai lasă-l şi anul acesta; am să-l sap de jur împrejur, şi am să-i pun gunoi la rădăcină.

9 Poate că de acum înainte va face roadă; dacă nu, îl vei tăia."

Vindecarea unei femei gîrbove.

10 Isus învăţa pe norod într-o sinagogă în ziua Sabatului.

11 Şi acolo era o femeie stăpînită de optsprezece ani de un duh de neputinţă: era gîrbovă, şi nu putea nicidecum să-şi îndrepte spatele.

12 Cînd a văzut-o Isus, a chemat-o şi i-a zis: "Femeie, eşti dezlegată de neputinţa ta."

13 Şi-a întins mîinile peste ea: îndată s-a îndreptat, şi slăvea pe Dumnezeu.

14 Dar fruntaşul sinagogii, mîniat că Isus săvîrşise vindecarea aceasta în ziua Sabatului, a luat cuvîntul, şi a zis norodului: "Sunt şase zile în care trebuie să lucreze omul; veniţi dar în aceste zile să vă vindecaţi, şi nu în ziua Sabatului!"

15 "Făţarnicilor", i-a răspuns Domnul; "oare în ziua Sabatului nu-şi dezleagă fiecare din voi boul sau

măgarul de la iesle, şi-l duce de-l adapă?
16 Dar femeia aceasta, care este o fiică a lui Avraam, şi pe care Satana o ţinea legată de optsprezece ani, nu trebuia oare să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua Sabatului?"
17 Pe cînd vorbea El astfel, toţi potrivnicii Lui au rămas ruşinaţi; şi norodul se bucura de toate lucrurile minunate, pe care le făcea El.

Pilda
grăuntelui de muştar şi a aluatului.

18 El a mai zis: "Cu ce se aseamănă împărăţia lui Dumnezeu, şi cu ce o voi asemăna?
19 Se aseamănă cu un grăunte de muştar, pe care l-a luat un om, şi l-a aruncat în grădina sa; el a crescut, s-a făcut copac mare, şi păsările cerului şi-au făcut cuiburi în ramurile lui."
20 El a zis iarăşi: "Cu ce voi asemăna împărăţia lui Dumnezeu?
21 Se aseamănă cu aluatul, pe care l-a luat o femeie şi l-a pus în trei măsuri de făină, pînă s-a dospit toată."

Uşa cea strîmtă.

22 Isus umbla prin cetăţi şi prin sate învăţînd pe norod, şi călătorind spre Ierusalim.
23 Cineva I-a zis: "Doamne, oare puţini sunt cei ce sunt pe calea mîntuirii?" El le-a răspuns:
24 "Nevoiţi-vă să intraţi pe uşa cea strîmtă. Căci vă spun că mulţi vor căuta să intre, şi nu vor putea.
25 Odată ce Stăpînul casei Se va scula şi va încuia uşa, şi voi veţi fi afară, şi veţi începe să bateţi la uşă şi să ziceţi: 'Doamne, Doamne, deschide-ne!' drept răspuns, El vă va zice: "Nu ştiu de unde sunteţi."
26 Atunci veţi începe să ziceţi: "Noi am mîncat şi am băut în faţa Ta, şi în uliţele noastre ai învăţat pe norod."
27 Şi El va răspunde: "Vă spun că nu ştiu de unde sunteţi, depărtaţi-vă de la Mine, voi toţi lucrătorii fărădelegii."
28 Va fi plînsul şi scrîşnirea dinţilor, cînd veţi vedea pe Avraam, pe Isaac şi pe Iacov şi pe toţi proorocii în Împărăţia lui Dumnezeu, iar pe voi scoşi afară.
29 Vor veni de la răsărit şi de la apus, de la miază-noapte şi de la miază-zi, şi vor şedea la masă în Împărăţia lui Dumnezeu.
30 Şi iată că sunt unii din cei de pe urmă, care vor fi cei dintîi şi sunt unii din cei dintîi, care vor fi cei de pe urmă."

Nelegiuirile şi pedeapsa
Ierusalimului.

31 În aceeaşi zi, au venit cîţiva Farisei, şi I-au zis: "Pleacă, şi du-Te de aici, căci Irod vrea să Te omoare."
32 "Duceţi-vă", le-a răspuns El, "şi spuneţi vulpii aceleia: "Iată că scot dracii, şi săvîrşesc vindecări astăzi şi mîine, iar a treia zi voi isprăvi.
33 Dar trebuie să umblu astăzi, mîine şi poimîine, fiindcă nu se poate ca un prooroc să piară afară din Ierusalim.
34 Ierusalime, Ierusalime, care omori pe proorocii şi ucizi cu pietre pe cei trimişi la tine; de cîte ori am vrut să strîng pe fiii tăi, cum îşi strînge găina puii sub aripi, şi n-aţi vrut!
35 Iată că vi se va lăsa casa pustie; dar vă spun că nu Mă veţi mai vedea, pînă veţi zice: "Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului!"

Vindecarea unui bolnav de dropică.

14 1 Într-o zi de Sabat, Isus a intrat în casa unuia din fruntaşii Fariseilor, ca să prînzească. Fariseii Îl pîndeau de aproape.
2 Şi înaintea Lui era un om bolnav de dropică.
3 Isus a luat cuvîntul, şi a zis învăţătorilor Legii şi Fariseilor: "Oare este îngăduit a vindeca în ziua Sabatului sau nu?"
4 Ei tăceau. Atunci Isus a luat de mînă pe omul acela, l-a vindecat, şi i-a dat drumul.
5 Pe urmă, le-a zis: "Cine dintre voi dacă-i cade copilul sau boul în fîntînă,

nu-l va scoate îndată afară, în ziua Sabatului?"

6 Şi n-au putut să-l răspundă nimic la aceste vorbe.

Despre smerenia la ospeţe.

7 Apoi, cînd a văzut că cei poftiţi la masă alegeau locurile dintîi, le-a spus o pildă. Şi le-a zis:

8 "Cînd eşti poftit de cineva la nuntă, să nu te aşezi la masă în locul dintîi, ca nu cumva printre cei poftiţi de el, să fie altul mai cu vază decît tine,

9 şi cel ce te-a poftit şi pe tine şi pe el, să vină să-ţi zică: "Dă locul tău omului acestuia." Atunci, cu ruşine, va trebui să iei locul de pe urmă.

10 Ci, cînd eşti poftit, du-te şi aşează-te în locul cel mai de pe urmă, pentru ca, atunci cînd va veni cel ce te-a poftit, să-ţi zică: "Prietene, mută-te mai sus." Lucrul acesta îţi va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la masă împreună cu tine.

11 Căci oricine se înalţă, va fi smerit; şi cine se smereşte, va fi înălţat."

Despre binefacere.

12 A zis şi celui ce-L poftise: "Cînd dai un prînz sau o cină, să nu chemi pe prietenii tăi, nici pe fraţii tăi, nici pe neamurile tale, nici pe vecinii bogaţi, ca nu cumva să te cheme şi ei la rîndul lor pe tine, şi să iei astfel o răsplată pentru ce ai făcut.

13 Ci, cînd dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe şchiopi, pe orbi.

14 Şi va fi ferice de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ţi răsplătească; dar ţi se va răsplăti la învierea celor neprihăniţi."

Pilda celor poftiţi la cină.

15 Unul din cei ce şedeau la masă cu El, cînd a auzit aceste vorbe, I-a zis: "Ferice de acela care va prînzi în Împărăţia lui Dumnezeu!"

16 Şi Isus i-a răspuns: "Un om a dat o cină mare, şi a poftit pe mulţi.

17 La ceasul cinei, a trimis pe robul său să spună celor poftiţi: "Veniţi, căci iată că toate sunt gata."

18 Dar toţi, parcă fuseseră vorbiţi, au început să se dezvinovăţească. Cel dintîi i-a zis: "Am cumpărat un ogor şi trebuie să mă duc să-l văd, rogu-te să mă ierţi."

19 Un altul a zis: "Am cumpărat cinci perechi de boi şi mă duc să-i încerc; iartă-mă, te rog."

20 Un altul a zis: "Tocmai acum m-am însurat, şi de aceea nu pot veni."

21 Cînd s-a întors robul, a spus stăpînului său aceste lucruri. Atunci stăpînul casei s-a mîniat, şi a zis robului său: "Du-te degrabă în pieţele şi uliţele cetăţii, şi adu aici pe cei săraci, ciungi, orbi şi şchiopi."

22 La urmă, robul a zis: "Stăpîne, s-a făcut cum ai poruncit, şi tot mai este loc."

23 Şi stăpînul a zis robului: "Ieşi la drumuri şi la garduri, şi pe cei ce-i vei găsi, sileşte-i să intre, ca să mi se umple casa.

24 Căci vă spun că nici unul din cei poftiţi, nu va gusta din cina mea."

Cum să fie ucenicul lui Isus.

25 Împreună cu Isus mergeau multe noroade. El S-a întors, şi le-a zis:

26 "Dacă vine cineva la Mine, şi nu urăşte pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe fraţii săi, pe surorile sale, ba chiar însăşi viaţa sa, nu poate fi ucenicul Meu.

27 Şi oricine nu-şi poartă crucea şi nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.

28 Căci, cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întîi să-şi facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfîrşească?

29 Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelia, să nu-l poată sfîrşi, şi toţi cei ce-l vor vedea, să înceapă să rîdă de el,

30 şi să zică: "Omul acesta a început să zidească, şi n-a putut isprăvi."

31 Sau care împărat, cînd merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întîi să se sfătuiască dacă va

...ea merge cu zece mii de oameni ...tea celui ce vine împotriva lui cu ...zeci de mii?

32 Altfel, pe cînd celălalt împărat este ...că departe, îi trimite o solie să ceară ...ce.

33 Tot așa, oricine dintre voi, care nu ...e capădă de tot ce are, nu poate fi ...enicul Meu.

34 Sarea este bună, dar dacă sarea își ...pierde gustul ei de sare, prin ce se va ...da înapoi gustul acesta?

35 Atunci nu mai este bună nici ...pentru pămînt, nici pentru gunoi, ci este ...aruncată afară. Cine are urechi de auzit, ...să audă."

Pilda cu oaia rătăcită și leul.

15 1 Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L ascul-...te.

2 Și Fariseii și Cărturarii cîrteau și ...ziceau: "Omul acesta primește pe ...păcătoși, și mănîncă cu ei."

3 Dar El le-a spus pilda aceasta:

4 "Care om dintre voi, dacă are o sută ...de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă ...pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz, ...și se duce după cea pierdută, pînă cînd ...o găsește?

5 După ce a găsit-o, o pune cu bucurie ...pe umeri;

6 și, cînd se întoarce acasă, cheamă ...pe prietenii și vecinii săi, și le zice: ...'Bucurați-vă împreună cu mine, căci ...mi-am găsit oaia care era pierdută."

7 Tot așa, vă spun că va fi mai multă ...bucurie în cer pentru un singur păcătos ...care se pocăiește, decît pentru nouăzeci ...și nouă de oameni neprihăniți care ...n-au nevoie de pocăință.

8 Sau care femeie, dacă are zece lei ...de argint și pierde unul din ei, nu ...aprinde o lumină, nu mătură casa și nu ...caută cu băgare de seamă pînă cînd îl ...găsește?

9 După ce l-a găsit, cheamă pe ...prietenele și vecinele ei, și zice: ...'Bucurați-vă împreună cu mine, căci ...am găsit leul, pe care-l pierdusem."

10 Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește."

Pilda fiului risipitor.

11 El a mai zis: "Un om avea doi fii.
12 Cel mai tînăr din ei a zis tatălui său: "Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine." Și tatăl le-a împărțit averea.

13 Nu după multe zile, fiul cel mai tînăr a strîns totul, și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducînd o viață destrăbălată.

14 După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.

15 Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.

16 Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele, pe care le mîncau porcii, dar nu i le da nimeni.

17 Și-a venit în fire, și a zis: "Cîți argați ai tatălui meu au belșug de pîine, iar eu mor de foame aici!

18 Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: "Iată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta,

19 și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi."

20 Și s-a sculat, și a plecat la tatăl său. Cînd era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui, și l-a sărutat mult.

21 Fiul i-a zis: "Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău."

22 Dar tatăl a zis robilor săi: "Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget, și încălțăminte în picioare.

23 Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mîncăm și să ne veselim;

24 căci acest fiu al meu era mort și a înviat, era pierdut, și a fost găsit." Și au început să se veselească.

25 Fiul cel mai mare era la ogor. Cînd

a venit şi s-a apropiat de casă, a auzit muzică şi jocuri.

26 A chemat pe unul din robi, şi a început să-l întrebe ce este.

27 Robul acela i-a răspuns: "Fratele tău a venit înapoi, şi tatăl tău a tăiat viţelul cel îngrăşat, pentru că l-a găsit iarăşi sănătos şi bine."

28 El s-a întărîtat de mînie, şi nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieşit afară, şi l-a rugat să intre.

29 Dar el, drept răspuns a zis tatălui său: "Iată, eu îţi slujesc ca un rob de atîţia ani, şi niciodată nu ţi-am călcat porunca, şi mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii mei;

30 iar cînd a venit acest fiu al tău care ţi-a mîncat averea cu femeile desfrînate, i-ai tăiat viţelul cel îngrăşat."

31 "Fiule", i-a zis tatăl, "tu întotdeauna eşti cu mine, şi tot ce am eu este al tău.

32 Dar trebuia să ne veselim şi să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, şi a înviat, era pierdut şi a fost găsit."

Pilda ispravnicului necredincios.

16 1 Isus a mai spus ucenicilor Săi: "Un om bogat avea un ispravnic care a fost pîrît la el că-i risipeşte averea.

2 El l-a chemat, şi i-a zis: "Ce aud eu vorbindu-se despre tine? Dă-ţi socoteală de isprăvnicia ta, pentru că nu mai poţi fi ispravnic."

3 Ispravnicul şi-a zis: "Ce am să fac dacă îmi ia stăpînul isprăvnicia? Să sap, nu pot; să cerşesc, mi-e ruşine.

4 Ştiu ce am să fac, pentru ca, atunci cînd voi fi scos din isprăvnicie, ei să mă primească în casele lor."

5 A chemat pe fiecare din datornicii stăpînului său, şi a zis celui dintîi: "Cît eşti dator stăpînului meu?"

6 "O sută de măsuri de untdelemn", a răspuns el. Şi i-a zis: "Ia-ţi zapisul, şi şezi degrabă de scrie cincizeci."

7 Apoi a zis altuia: "Dar tu, cît eşti dator?" "O sută de măsuri de grîu", a răspuns el. Şi i-a zis: "Ia-ţi zapisul, şi scrie optzeci."

8 Stăpînul lui a lăudat pe ispravnicul nedrept, pentru că lucrase înţelepţeşte. Căci fiii veacului acestuia, faţă de semenii lor, sunt mai înţelepţi decît fiii luminii.

9 Şi Eu vă zic: Faceţi-vă prieteni cu ajutorul bogăţiilor nedrepte, pentru ca atunci cînd veţi muri, să vă primească în corturile veşnice.

10 Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios şi în cele mari, şi cine este nedrept în cele mai mici lucruri, este nedrept şi în cele mari.

11 Deci dacă n-aţi fost credincioşi în bogăţiile nedrepte, cine vă va încredinţa adevăratele bogăţii?

12 Şi dacă n-aţi fost credincioşi în lucrul altuia, cine vă va da ce este al vostru?

13 Nici o slugă nu poate sluji la doi stăpîni; căci sau va urî pe unul, şi va iubi pe celălalt, sau va ţine numai la unul şi va nesocoti pe celălalt. Nu puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona."

Mustrări făcute Fariseilor.

14 Fariseii, care erau iubitori de bani, ascultau şi ei toate lucrurile acestea, şi îşi băteau joc de El.

15 Isus le-a zis: "Voi căutaţi să vă arătaţi neprihăniţi înaintea oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaşte inimile; pentru că ce este înălţat între oameni, este o urîciune înaintea lui Dumnezeu.

16 Legea şi proorocii au ţinut pînă la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăţiei lui Dumnezeu se propovăduieşte: şi fiecare, ca să intre în ea, dă năvală.

17 Este mai lesne să treacă cerul şi pămîntul decît să cadă o singură frîntură de slovă din Lege.

18 Oricine îşi lasă nevasta şi ia pe alta de nevastă, preacurveşte, şi cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbatul ei preacurveşte.

Pilda bogatului nemilostiv.

19 "Era un om bogat, care se îmbrăca în porfiră şi in subţire; şi în fiecare zi ducea o viaţă plină de veselie şi strălucire.
20 La uşa lui zăcea un sărac, numit Lazăr, plin de bube.
21 Şi dorea mult să se sature cu fărîmiturile, care cădeau de la masa bogatului; pînă şi cîinii veneau şi-i lingeau bubele.
22 Cu vremea, săracul a murit şi a fost dus de îngeri în sînul lui Avraam. A murit şi bogatul, şi l-au îngropat.
23 Pe cînd era el în Locuinţa morţilor, în chinuri, şi-a ridicat ochii în sus, a văzut de departe pe Avraam, şi pe Lazăr în sînul lui,
24 şi a strigat: "Părinte Avraame, fie-ţi milă de mine, şi trimite pe Lazăr să-şi moaie vîrful degetului în apă, şi să-mi răcorească limba, căci grozav sunt chinuit în văpaia aceasta."
25 "Fiule", i-a răspuns Avraam, "adu-ţi aminte că, în viaţa ta, tu ţi-ai luat lucrurile bune, şi Lazăr şi-a luat pe cele rele; acum aici, el este mîngîiat, iar tu eşti chinuit.
26 Pe lîngă toate acestea, între noi şi între voi este o prăpastie mare, aşa că cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată."
27 Bogatul a zis: "Rogu-te dar, părinte Avraame, să trimiţi pe Lazăr în casa tatălui meu;
28 căci am cinci fraţi, şi să le adeverească aceste lucruri, ca să nu vină şi ei în acest loc de chin."
29 Avraam a răspuns: "Au pe Moise şi pe proorocii, să asculte de ei."
30 "Nu, părinte Avraame", a zis el, "ci dacă se va duce la ei cineva din morţi, se vor pocăi."
31 Şi Avraam i-a răspuns: "Dacă nu ascultă pe Moise şi pe proorocii, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morţi."

Prilejurile de păcătuire.

17 1 Isus a zis ucenicilor Săi: "Este cu neputinţă să nu vină prilejuri de păcătuire, dar vai de acela prin care vin!
2 Ar fi mai de folos pentru el să i se lege o piatră de moară de gît, şi să fie aruncat în mare, decît să facă pe unul din aceşti micuţi să păcătuiască.
3 Luaţi seama la voi înşivă! Dacă fratele tău păcătuieşte împotriva ta, mustră-l! Şi dacă-i pare rău, iartă-l!
4 Şi chiar dacă păcătuieşte împotriva ta de şapte ori pe zi, şi de şapte ori pe zi se întoarce la tine şi zice: "Îmi pare rău!", să-l ierţi.
5 Apostolii au zis Domnului: "Măreşte-ne credinţa!"
6 Şi Domnul a zis: "Dacă aţi avea credinţă cît un grăunte de muştar, aţi zice dudului acestuia: "Dezrădăcinează-te şi sădeşte-te în mare", şi v-ar asculta.

"Robi netrebnici."

7 Cine dintre voi, dacă are un rob, care ară sau paşte oile, îi va zice, cînd vine de la cîmp: "Vino îndată, şi şezi la masă?"
8 Nu-i va zice mai degrabă: "Găteşte-mi să mănînc, încinge-te, şi slujeşte-mi pînă voi mînca şi voi bea eu; după aceea, vei mînca şi vei bea şi tu?"
9 Va rămîne el îndatorat faţă de robul acela, pentru că robul a făcut ce-i fusese poruncit? Nu cred.
10 Tot aşa şi voi, după ce veţi face tot ce vi s-a poruncit, să ziceţi: "Suntem nişte robi netrebnici, am făcut ce eram datori să facem."

Cei zece leproşi.

11 Isus mergea spre Ierusalim, şi a trecut printre Samaria şi Galilea.
12 Pe cînd intra într-un sat, L-au întîmpinat zece leproşi. Ei au stat departe,
13 şi-au ridicat glasul, şi au zis: "Isuse, Învăţătorule, ai milă de noi!"
14 Cînd i-a văzut Isus, le-a zis: "Duceţi-vă şi arătaţi-vă preoţilor!" Şi pe cînd se duceau, au fost curăţiţi.

15 Unul din ei, cînd s-a văzut vindecat, s-a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare.
16 S-a aruncat cu faţa la pămînt la picioarele lui Isus, şi I-a mulţumit. Era Samaritean.
17 Isus a luat cuvîntul, şi a zis: "Oare n-au fost curăţiţi toţi cei zece? Dar ceilalţi nouă, unde sunt?
18 Nu s-a găsit decît străinul acesta să se întoarcă şi să dea slavă lui Dumnezeu?"
19 Apoi i-a zis: "Scoală-te şi pleacă; credinţa ta te-a mîntuit."

Venirea Împărăţiei lui Dumnezeu.

20 Fariseii au întrebat pe Isus cînd va veni Împărăţia lui Dumnezeu. Drept răspuns, El le-a zis: "Împărăţia lui Dumnezeu nu vine în aşa fel ca să izbească privirile.
21 Nu se va zice: "Uite-o aici", sau: "Uite-o acolo!" Căci iată că Împărăţia lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru."

Venirea Fiului omului.

22 Şi a zis ucenicilor: "Vor veni zile cînd veţi dori să vedeţi una din zilele Fiului omului, şi n-o veţi vedea.
23 Vi se va zice: "Iată-L aici, iată-L acolo!" Să nu vă duceţi, nici să nu-i urmaţi.
24 Căci cum iese fulgerul şi luminează de la o margine a cerului pînă la cealaltă, aşa va fi şi Fiul omului în ziua Sa.
25 Dar mai întîi trebuie să sufere multe, şi să fie lepădat de neamul acesta.
26 Ce s-a întîmplat în zilele lui Noe, se va întîmpla la fel şi în zilele Fiului omului:
27 mîncau, beau, se însurau şi se măritau pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie; şi a venit potopul şi i-a prăpădit pe toţi.
28 Ce s-a întîmplat în zilele lui Lot, se va întîmpla aidoma: oamenii mîncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau;
29 dar, în ziua cînd a ieşit Lot din Sodoma, a plouat foc şi pucioasă din cer, şi i-a pierdut pe toţi.
30 Tot aşa va fi şi în ziua cînd se va arăta Fiul omului.
31 În ziua aceea, cine va fi pe acoperişul casei, şi îşi va avea vasele în casă, să nu se coboare să le ia; şi cine va fi pe cîmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă.
32 Aduceţi-vă aminte de nevasta lui Lot.
33 Oricine va căuta să-şi scape viaţa, o va pierde; şi oricine o va pierde, o va găsi.
34 Vă spun că, în noaptea aceea, doi inşi vor fi în acelaşi pat, unul va fi luat şi altul va fi lăsat;
35 două femei vor măcina împreună: una va fi luată, şi alta va fi lăsată.
36 Doi bărbaţi vor fi la cîmp: unul va fi luat şi altul va fi lăsat.
37 Ucenicii L-au întrebat: "Unde, Doamne?" Iar El a răspuns: "Unde va fi trupul, acolo se vor strînge vulturii."

Pilda judecătorului nedrept.

18 1 Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat, şi să nu se lase.
2 El le-a zis: "Într-o cetate era un judecător, care de Dumnezeu nu se temea şi de oameni nu se ruşina.
3 În cetatea aceea era şi o văduvă care venea des la el, şi-i zicea: "Fă-mi dreptate în cearta cu pîrîşul meu."
4 Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă, şi-a zis: "Măcar că de Dumnezeu nu mă tem şi de oameni nu mă ruşinez,
5 totuşi, pentru că văduva aceasta mă tot necăjeşte, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul."
6 Domnul a adăugat: "Auziţi ce zice judecătorul nedrept?
7 Şi Dumnezeu nu va face dreptate aleşilor Lui, care strigă zi şi noapte către El, măcar că zăboveşte faţă de ei?
8 Vă spun că le va face dreptate în curînd. Dar cînd va veni Fiul omului,

va găsi El credinţă pe pămînt?"

Pilda vameşului şi a Fariseului.

9 A mai spus şi pilda aceasta pentru unii care se încredeau în ei înşişi că sunt neprihăniţi, şi dispreţuiau pe ceilalţi.

10 "Doi oameni s-au suit la Templu să se roage; unul era Fariseu, şi altul vameş.

11 Fariseul sta în picioare, şi a început să se roage în sine astfel: "Dumnezeule, Îţi mulţumesc că nu sunt ca ceilalţi oameni, hrăpăreţi, nedrepţi, preacurvari sau chiar ca vameşul acesta.

12 Eu postesc de două ori pe săptămînă, dau zeciuială din toate veniturile mele."

13 Vameşul sta departe, şi nu îndrăznea nici ochii să şi-i ridice spre cer, ci se bătea în piept, şi zicea: "Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!"

14 Eu vă spun că mai degrabă omul acesta s-a coborît acasă socotit neprihănit decît celălalt. Căci oricine se înalţă, va fi smerit; şi oricine se smereşte, va fi înălţat."

Copilaşii.

15 I-au adus şi nişte copilaşi, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii, cînd au văzut lucrul acesta, au certat pe aceia care-i aduceau.

16 Isus a chemat la sine pe copilaşi, şi a zis: "Lăsaţi copilaşii să vină la Mine, şi nu-i opriţi; căci Împărăţia lui Dumnezeu este a unora ca ei.

17 Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăţia lui Dumnezeu ca un copilaş, cu nici un chip nu va intra în ea."

Tînărul bogat.

18 Un fruntaş a întrebat pe Isus: "Bunule Învăţător, ce trebuie să fac ca să moştenesc viaţa veşnică?"

19 "Pentru ce Mă numeşti bun?" i-a răspuns Isus, "Nimeni nu este bun decît Unul singur: Dumnezeu.

20 Ştii poruncile: "Să nu preacurveşti; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă, să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta."

21 "Toate aceste lucruri", I-a zis el, "le-am păzit din tinereţea mea."

22 Cînd a auzit Isus aceste vorbe, i-a zis: "Îţi mai lipseşte un lucru: vinde tot ce ai, împarte la săraci, şi vei avea o comoară în ceruri. Apoi, vino şi urmează-Mă."

23 Cînd a auzit el aceste cuvinte, s-a întristat de tot; căci era foarte bogat.

24 Isus a văzut că s-a întristat de tot, şi a zis: "Cît de anevoie vor intra în Împărăţia lui Dumnezeu cei ce au avuţii!

25 Fiindcă mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea acului, decît să intre un om bogat în Împărăţia lui Dumnezeu."

26 Cei ce-L ascultau, au zis: "Atunci cine poate fi mîntuit?"

27 Isus a răspuns: "Ce este cu neputinţă la oameni, este cu putinţă la Dumnezeu."

28 Atunci Petru a zis: "Iată că noi am lăsat totul, şi Te-am urmat."

29 Şi Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să-şi fi lăsat casa, sau nevasta, sau fraţii, sau părinţii, sau copiii, pentru Împărăţia lui Dumnezeu,

30 şi să nu primească mult mai mult în veacul acesta de acum, iar în veacul viitor, viaţa veşnică."

Isus vesteşte moartea şi învierea Sa.

31 Isus a luat cu Sine pe cei doisprezece, şi le-a zis: "Iată că ne suim la Ierusalim, şi tot ce a fost scris prin proorocі despre Fiul omului, se va împlini.

32 Căci va fi dat în mîna Neamurilor, Îl vor batjocori, Îl vor ocărî, Îl vor scuipa;

33 şi, după ce-L vor bate cu nuiele, Îl vor omorî, dar a treia zi va învia."

34 Ei n-au înţeles nimic din aceste lucruri: căci vorbirea aceasta era ascunsă pentru ei, şi nu pricepeau ce le spunea Isus.

Vindecarea unui orb la Ierihon.

35 Pe cînd Se apropia Isus de Ierihon, un orb şedea lîngă drum şi cerşea.
36 Cînd a auzit norodul trecînd, a întrebat ce este.
37 I-au spus: "Trece Isus din Nazaret."
38 Şi el a strigat: "Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!"
39 Cei ce mergeau înainte, îl certau să tacă, dar el ţipa şi mai tare: "Fiul lui David, ai milă de mine!"
40 Isus S-a oprit, şi a poruncit să-l aducă la El, şi, după ce s-a apropiat, l-a întrebat:
41 "Ce vrei să-ţi fac?" "Doamne", a răspuns el, "să-mi capăt vederea."
42 Şi Isus i-a zis: "Capătă-ţi vederea. Credinţa ta te-a mîntuit."
43 Numaidecît, orbul şi-a căpătat vederea, şi a mers după Isus, slăvind pe Dumnezeu. Tot norodul, cînd a văzut cele întîmplate, a dat laudă lui Dumnezeu.

Zacheu.

19 1 Isus a intrat în Ierihon, şi trecea prin cetate.
2 Şi un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameşilor,
3 căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură.
4 A alergat înainte, şi s-a suit într-un dud ca să-L vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă.
5 Isus, cînd a ajuns la locul acela, Şi-a ridicat ochii în sus, şi i-a zis: "Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rămîn în casa ta."
6 Zacheu s-a dat jos în grabă, şi L-a primit cu bucurie.
7 Cînd au văzut lucrul acesta, toţi cîrteau şi ziceau: "A intrat să găzduiască la un om păcătos."
8 Dar Zacheu a stat înaintea Domnului, şi I-a zis: "Iată, Doamne, jumătate din avuţia mea o dau săracilor; şi, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit."
9 Isus i-a zis: "Astăzi a intrat mîntuirea în casa aceasta, căci şi el este fiul lui Avraam.
10 Pentru că Fiul omului a venit să caute şi să mîntuiască ce era pierdut."

Pilda polilor.

11 Pe cînd ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, şi ei credeau că Împărăţia lui Dumnezeu are să se arate îndată.
12 Deci a zis: "Un om de neam mare s-a dus într-o ţară depărtată, ca să-şi ia o împărăţie, şi apoi să se întoarcă.
13 A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli, şi le-a zis: "Puneţi-i în negoţ pînă mă voi întoarce."
14 Dar cetăţenii lui îl urau, şi au trimis după el o solie să-i spună: "Nu vrem ca omul acesta să împărăţească peste noi."
15 Cînd s-a întors înapoi, după ce îşi luase împărăţia, a spus să cheme pe robii aceia, cărora le dăduse banii, ca să vadă cît cîştigase fiecare cu ei din negoţ.
16 Cel dintîi a venit, şi i-a zis: "Doamne, polul tău a mai adus zece poli."
17 El i-a zis: "Bine, rob bun, fiindcă ai fost credincios în puţine lucruri, primeşte cîrmuirea a zece cetăţi."
18 A venit al doilea, şi i-a zis: "Doamne, polul tău a mai adus cinci poli."
19 El i-a zis şi lui: "Primeşte şi tu cîrmuirea a cinci cetăţi."
20 A venit un altul, şi i-a zis: "Doamne, iată-ţi polul, pe care l-am păstrat învelit într-un ştergar;
21 căci m-am temut de tine, fiindcă eşti un om aspru; iei ce n-ai pus şi seceri ce n-ai semănat."
22 Stăpînul i-a zis: "Rob rău; te voi judeca după cuvintele tale. Ştiai că sunt un om aspru, care iau ce n-am pus şi secer ce n-am semănat;
23 atunci de ce nu mi-ai pus banii la zarafi, pentru ca, la întoarcerea mea, să-i fi luat înapoi cu dobîndă?"

24 Apoi a zis celor ce erau de față:
Luați-i galbenul, și dați-l celui ce are zece
25 galbeni."
26 "Doamne", i-au zis ei, "el are zece
galbeni!"
Iar El le-a zis: "Vă spun că celui
ce are, i se va da, dar de la cel ce n-are,
se va lua chiar și ce are.
27 Cît despre vrăjmașii mei, care
n-au vrut să împărățesc eu peste ei,
aduceți-i încoace, și tăiați-i înaintea
mea."
28 După ce a vorbit astfel, Isus a
pornit în frunte și Se suia spre Ierusalim.

Intrarea lui Isus în Ierusalim.

29 Cînd S-a apropiat de Betfaghe și
de Betania, înspre muntele numit al
Măslinilor, Isus a trimis pe doi din
ucenici Săi,
30 și le-a zis: "Duceți-vă în satul
dinaintea voastră. Cînd veți intra în el,
veți găsi un măgăruș legat, pe care n-a
încălecat nimeni niciodată: dezlegați-l
și aduceți-Mi-l.
31 Dacă vă va întreba cineva: "Pentru
ce-l dezlegați?" să-i spuneți așa:
"Pentru că Domnul are trebuință de el."
32 Cei ce fuseseră trimiși, s-au dus și
au găsit așa cum le spusese Isus.
33 Pe cînd dezlegau măgărușul,
stăpînii lui le-au zis: "Pentru ce
dezlegați măgărușul?"
34 Ei au răspuns: "Domnul are
trebuință de el."
35 Și au adus măgărușul la Isus. Apoi
și-au aruncat hainele pe el, și au așezat
pe Isus, călare deasupra.
36 Pe cînd mergea Isus, oamenii își
așterneau hainele pe drum.
37 Și cînd S-a apropiat de Ierusalim,
spre coborîșul muntelui Măslinilor,
toată mulțimea ucenicilor, plină de
bucurie a început să laude pe
Dumnezeu cu glas tare pentru toate
minunile, pe care le văzuseră.
38 Ei ziceau: "Binecuvîntat este
Împăratul care vine în Numele
Domnului! Pace în cer, și slavă în
locurile prea înalte!"
39 Unii Farisei, din norod, au zis lui
Isus: "Învățătorule, ceartă-Ți ucenicii!"
40 Și El a răspuns: "Vă spun că, dacă
vor tăcea ei, pietrele vor striga."

Isus plînge pentru cetate.

41 Cînd S-a apropiat de cetate și a
văzut-o, Isus a plîns pentru ea,
42 și a zis: "Dacă ai fi cunoscut și tu,
măcar în această zi, lucrurile, care
puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele
sunt ascunse de ochii tăi.
43 Vor veni peste tine zile, cînd
vrăjmașii tăi te vor înconjura cu șanțuri,
te vor împresura, și te vor strînge din
toate părțile:
44 te vor face una cu pămîntul, pe
tine și pe copiii tăi din mijlocul tău și
nu vor lăsa în tine piatră pe piatră,
pentru că n-ai cunoscut vremea cînd ai
fost cercetată."

Izgonirea vînzătorilor din Templu.

45 În urmă a intrat în Templu, și a
început să scoată afară pe cei ce vindeau
și cumpărau în el.
46 Și le-a zis: "Este scris: "Casa Mea
va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați
făcut din ea o peșteră de tîlhari."
47 Isus învăța în toate zilele pe norod
în Templu. Și preoții cei mai de seamă,
cărturarii și bătrînii norodului căutau
să-L omoare;
48 dar nu știau cum să facă, pentru
că tot norodul Îi sorbea vorbele de pe
buze.

Puterea lui Isus.

20 1 Într-una din acele zile, cînd
învăța Isus norodul în Templu
și propovăduia Evanghelia, au venit
deodată la El preoții cei mai de seamă
și cărturarii, cu bătrînii,
2 și I-au zis: "Spune-ne, cu ce putere
faci Tu aceste lucruri, sau cine Ți-a dat
puterea aceasta?"
3 Drept răspuns, El le-a zis: "Am să
vă pun și Eu o întrebare. Spuneți-Mi:
4 Botezul lui Ioan venea din cer sau
de la oameni?"

5 Dar ei cugetau astfel între ei: "Dacă răspundem: "Din cer", va zice: "Atunci de ce nu l-aţi crezut?"

6 Şi dacă răspundem: "De la oameni", tot norodul ne va ucide cu pietre; căci este încredinţat că Ioan era un prooroc.

7 Atunci au răspuns că nu ştiu de unde venea botezul lui Ioan.

8 Şi Isus le-a zis: "Nici Eu n-am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri."

Pilda vierilor.

9 Apoi a început să spună norodului pilda aceasta: "Un om a sădit o vie, a arendat-o unor vieri şi a plecat într-o altă ţară, pentru o vreme îndelungată.

10 La vremea rodurilor, a trimis la vieri un rob, ca să-i dea partea lui din rodul viei. Vierii l-au bătut, şi l-au trimis înapoi cu mîinile goale.

11 A mai trimis un alt rob, ei l-au bătut şi pe acela, l-au batjocorit, şi l-au trimis înapoi cu mîinile goale.

12 A mai trimis un al treilea rob; ei l-au rănit şi pe acela, şi l-au scos afară.

13 Stăpînul viei a zis: "Ce să fac? Am să trimit pe fiul meu prea iubit; poate că îl vor primi cu cinste."

14 Dar vierii, cînd l-au văzut, s-au sfătuit între ei, şi au zis: "Iată moştenitorul; veniţi să-l ucidem, ca moştenirea să fie a noastră."

15 Şi l-au scos afară din vie, şi l-au omorît. Acum, ce le va face stăpînul viei?

16 Va veni, va pierde pe vierii aceia, şi via o va da altora." Cînd au auzit ei cuvintele acestea, au zis: "Nicidecum!"

17 Dar Isus i-a privit drept în faţă şi a zis: "Ce înseamnă cuvintele acestea, care au fost scrise: "Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului?

18 Oricine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea: şi pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera?"

19 Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii căutau să pună mîna pe El chiar în ceasul acela, dar se temeau de norod. Pricepuseră că Isus spusese pilda aceasta împotriva lor.

Birul Cezarului.

20 Au început să pîndească pe Isus, şi au trimis nişte iscoditori, care se prefăceau că sunt neprihăniţi, ca să-L prindă cu vorba şi să-L dea pe mîna stăpînirii şi pe mîna puterii dregătorului.

21 Iscoditorii aceştia L-au întrebat: "Învăţătorule, ştim că vorbeşti şi înveţi pe oameni drept, şi că nu cauţi la faţa oamenilor, ci-i înveţi calea lui Dumnezeu în adevăr.

22 Se cuvine să plătim bir Cezarului sau nu?"

23 Isus le-a priceput viclenia, şi le-a răspuns: "Pentru ce Mă ispitiţi?

24 Arătaţi-Mi un ban. Al cui chip, şi ale cui slove sunt scrise pe el?" "Ale Cezarului", au răspuns ei.

25 Atunci El le-a zis: "Daţi dar Cezarului ce este al Cezarului, şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu."

26 Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea norodului, ci, miraţi de răspunsul Lui, au tăcut.

Despre înviere.

27 Unii din Saduchei, care zic că nu este înviere, s-au apropiat şi au întrebat pe Isus:

28 "Învăţătorule, iată ce ne-a scris Moise: "Dacă moare fratele cuiva avînd nevastă, dar fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta lui, şi să ridice urmaş fratelui său.

29 Au fost dar şapte fraţi. Cel dintîi s-a însurat, şi a murit fără copii.

30 Pe nevasta lui, a luat-o al doilea şi a murit şi el fără copii.

31 A luat-o şi al treilea, şi tot aşa toţi şapte; şi au murit fără să lase copii.

32 La urma tuturor, a murit şi femeia.

33 Deci, la înviere nevasta cărui dintre ei va fi femeia? Fiindcă toţi şapte au avut-o de nevastă."

34 Isus le-a răspuns: "Fiii veacului acestuia se însoară şi se mărită;

35 dar cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă parte de veacul viitor și de învierea dintre cei morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita.
36 Pentru că nici nu vor putea muri; căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.
37 Dar că morții înviază, a arătat însuși Moise, în locul unde este vorba despre "Rug", cînd numește pe Domnul: "Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov."
38 Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii."
39 Unii din cărturari au luat cuvîntul, și au zis: "Învățătorule, bine ai zis."
40 Și nu mai îndrăzneau să-I mai pună nici o întrebare.

Al cui fiu este Hristosul?

41 Isus le-a zis: "Cum se zice că Hristosul este fiul lui David?
42 Căci însuși David zice în Cartea Psalmilor: "Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea,
43 pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale."
44 Deci David Îl numește Domn; atunci cum este El, fiul lui?"

Cărturarii mustrați de Isus.

45 Atunci a zis ucenicilor Săi, în auzul întregului norod:
46 "Păziți-vă de cărturari cărora le place să se plimbe în haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe; ei umblă după scaunele dintîi în sinagogi, și după locurile dintîi la ospețe;
47 și casele văduvelor le mănîncă, în timp ce, de ochii lumii, fac rugăciuni lungi. De aceea vor lua o mai mare osîndă."

Văduva săracă.

21 1 Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut pe niște bogați care își aruncau darurile în vistierie. Pe alocuri vor fi mari cutremure de pămînt, foamete și ciumi; vor fi arătări înspăimîntătoare, și semne mari în cer.
2 A văzut și pe o văduvă săracă, aruncînd acolo doi bănuți.
3 Și a zis: "Adevărat vă spun, că această văduvă săracă a aruncat mai mult decît toți ceilalți;
4 căci toți aceștia au aruncat la daruri din prisosul lor, dar ea a aruncat din sărăcia ei, tot ce avea ca să trăiască."

Nimicirea Ierusalimului și venirea Fiului omului.

5 Pe cînd vorbeau unii despre Templu, că era împodobit cu pietre frumoase și daruri, Isus a zis:
6 "Vor veni zile cînd nu va rămîne aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată."
7 "Învățătorule", L-au întrebat ei, "cînd se vor întîmpla toate aceste lucruri? Și care va fi semnul cînd se vor întîmpla aceste lucruri?"
8 Isus a răspuns: "Băgați de seamă să nu vă amăgească cineva. Căci vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: "Eu sunt Hristosul", și "Vremea se apropie." Să nu mergeți după ei.
9 Cînd veți auzi de războaie și de răscoale, să nu vă spăimîntați, pentru că întîi trebuie să se întîmple aceste lucruri. Dar sfîrșitul nu va fi îndată.
10 "Apoi", le-a zis El, "un neam se va scula împotriva altui neam, o împărăție împotriva altei împărății.
11 Pe alocuri vor fi mari cutremure de pămînt, foamete și ciumi; vor fi arătări înspăimîntătoare și semne mari în cer.
12 Dar înainte de toate acestea vor pune mîinile pe voi, și vă vor prigoni: vă vor da pe mîna sinagogilor, vă vor arunca în temnițe, vă vor tîrî înaintea împăraților și înaintea dregătorilor, din pricina Numelui Meu.
13 Aceste lucruri vi se vor întîmpla ca să fiți mărturie.
14 Țineți bine minte, să nu vă gîndiți mai dinainte ce veți răspunde;
15 căci vă voi da o gură și o

înțelepciune, cărcia nu-i vor putea răspunde, nici sta împotrivă toți potrivnicii voștri.

16 Veți fi dați in mîinile lor pînă și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri, și vor omorî pe mulți dintre voi.

17 Veți fi urîți de toți din pricina Numelui Meu.

18 Dar nici un păr din cap nu vi se va pierde.

19 Prin răbdarea voastră, vă veți cîștiga sufletele voastre.

Îndemn la veghere.

20 Cînd veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.

21 Atunci, cei din Iudea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, și cei de prin ogoare să nu intre în el.

22 Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris.

23 Vai de femeile care vor fi însărcinate, și de cele ce vor da țîță în acele zile! Pentru că va fi o strîmtorare mare în țară, și mînie împotriva norodului acestuia.

24 Vor cădea sub ascuțișul săbiei, vor fi luați robi printre toate neamurile și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, pînă se vor împlini vremurile neamurilor.

25 Vor fi semne în soare, în lună și în stele. Și pe pămînt va fi strîmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor;

26 oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întîmpla pe pămînt, căci puterile cerurilor vor fi clătinate.

27 Atunci vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere și slavă mare.

28 Cînd vor începe să se întîmple aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie."

29 Și le-a spus o pildă: "Vedeți smochinul și toți copacii.

30 Cînd înfrunzesc, și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape.

31 Tot așa, cînd veți vedea întîmplîndu-se aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.

32 Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta, pînă cînd se vor împlini toate aceste lucruri.

33 Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

34 Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreuieze inimile cu îmbuibare de mîncare și băutură, și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră.

35 Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pămîntului.

36 Vegheați dar în tot timpul, și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întîmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului."

37 Ziua, Isus învăța pe norod în Templu, iar noaptea Se ducea de o petrecea în muntele care se cheamă muntele Măslinilor.

38 Și tot norodul venea dis de dimineață la El în Templu, ca să-L asculte.

Sfat împotriva lui Isus.

22 1 Praznicul azimilor, numit Paștele, se apropia.

2 Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau un mijloc cum să omoare pe Isus; căci se temeau de norod.

3 Dar Satana a intrat în Iuda, zis și Iscarioteanul, care era din numărul celor doisprezece.

4 Iuda s-a dus să se înțeleagă cu preoții cei mai de seamă și cu căpeteniile străjerilor Templului cum să-L dea în mîinile lor.

5 Ei s-au bucurat, și au căzut la învoială să-i dea bani.

6 După ce le-a făgăduit că li-L va da

în mîini, Iuda căuta un prilej nimerit să dea pe Isus în mîinile lor, fără ştirea norodului.

Prăznuirea Paştelor.

7 Ziua prazniculuí Azimilor, în care trebuiau jertfite Paştele, a venit.

8 Şi Isus a trimis pe Petru şi pe Ioan şi le-a zis: "Duceţi-vă de pregătiţi-ne Paştele, ca să mîncăm."

9 "Unde voieşti să pregătim?" L-au întrebat ei.

10 El le-a răspuns: "Iată, cînd veţi intra în cetate, vă va ieşi înainte un om, ducînd un ulcior cu apă; mergeţi după el în casa în care va intra,

11 şi spuneţi stăpînului casei: 'Învăţătorul îţi zice: "Unde este odaia pentru oaspeţi, în care să mănînc Paştele cu ucenicii Mei?"

12 Şi are să vă arate o odaie mare de sus, aşternută gata: acolo să pregătiţi Paştele."

13 Ei au plecat, şi au găsit aşa cum le spusese El. Şi au pregătit Paştele.

14 Cînd a sosit ceasul, Isus a şezut la masă cu cei doisprezece apostoli.

15 El le-a zis: "Am dorit mult să mănînc Paştele acestea cu voi înainte de patima Mea;

16 căci vă spun, că de acum încolo, nu le voi mai mînca, pînă la împlinirea lor în Împărăţia lui Dumnezeu."

17 Şi a luat un pahar, a mulţumit lui Dumnezeu, şi a zis: "Luaţi paharul acesta, şi împărţiţi-l între voi;

18 pentru că vă spun că nu voi mai bea de acum încolo din rodul viţei, pînă cînd va veni Împărăţia lui Dumnezeu."

19 Apoi a luat pîine şi, după ce a mulţumit lui Dumnezeu, a frînt-o, şi le-a dat-o, zicînd: "Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi; să faceţi lucrul acesta spre pomenirea Mea."

20 Tot astfel, după ce au mîncat, a luat paharul şi li l-a dat, zicînd: "Acest pahar este legămîntul cel nou făcut în sîngele Meu, care se varsă pentru voi."

Descoperirea vînzătorului.

21 "Dar iată că mîna vînzătorului Meu este cu Mine la masa aceasta.

22 Negreşit, Fiul omului Se duce, după cum este rînduit. Dar vai de omul acela prin care este vîndut El!"

23 Şi au început să se întrebe unii pe alţii cine din ei să fie acela care va face lucrul acesta.

Care este cel mai mare?

24 Între apostoli s-a iscat şi o ceartă, ca să ştie care din ei avea să fie socotit ca cel mai mare?

25 Isus le-a zis: "Împăraţii Neamurilor domnesc peste ele; şi celor ce le stăpînesc, li se dă numele de binefăcători.

26 Voi să nu fiţi aşa. Ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic; şi cel ce cîrmuieşte, ca cel ce slujeşte.

27 Căci care este mai mare: cine stă la masă, sau cine slujeşte la masă? Nu cine stă la masă? Şi Eu totuşi, sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujeşte la masă.

28 Voi sunteţi aceia, care aţi rămas necontenit cu Mine în încercările Mele.

29 De aceea vă pregătesc Împărăţia, după cum Tatăl Meu Mi-a pregătit-o Mie,

30 ca să mîncaţi şi să beţi la masa Mea în Împărăţia Mea, şi să şedeţi pe scaune de domnie, ca să judecaţi pe cele douăsprezece seminţii ale lui Israel."

Înştiinţarea lui Petru.

31 Domnul a zis: "Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grîul.

32 Dar Eu M-am rugat pentru tine ca să nu se piardă credinţa ta şi după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întăreşti pe fraţii tăi."

33 "Doamne", I-a zis Petru, "cu Tine sunt gata să merg chiar şi în temniţă şi la moarte."

34 Şi Isus i-a zis: "Petre, îţi spun că nu va cînta astăzi cocoşul, pînă te vei lepăda de trei ori că nu Mă cunoşti."

35 Apoi le-a mai zis: "Cînd v-am trimis fără pungă, fără traistă şi fără

încălțăminte, ați dus voi lipsă de ceva?"
"De nimic", l-au răspuns ei.

36 Și El le-a zis: "Acum, dimpotrivă, cine are o pungă, s-o ia, cine are o traistă, de asemenea s-o ia; și cine n-are sabie, să-și vîndă haina, și să-și cumpere o sabie.

37 Căci vă spun că trebuie să se împlinească cu Mine aceste cuvinte scrise: "El a fost pus în numărul celor fărădelege." Și lucrurile privitoare la Mine, sunt gata să se împlinească."

38 "Doamne", l-au zis ei, "iată aici două săbii." Și El le-a zis: "Destul!"

Ghetsimani.

39 După ce a ieșit afară, S-a dus, ca de obicei, în muntele Măslinilor. Ucenicii Lui au mers după El.

40 Cînd a ajuns la locul acela, le-a zis: "Rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită."

41 Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat, și a început să Se roage,

42 zicînd: "Tată, dacă voiești, depărtează paharul acesta de la Mine! Totuși, facă-se nu voia Mea, ci a Ta."

43 Atunci I s-a arătat un înger din cer ca să-L întărească.

44 A ajuns într-un chin ca de moarte, și a început să Se roage și mai fierbinte și sudoarea I se făcuse ca niște picături mari de sînge, care cădeau pe pămînt.

45 După ce S-a rugat, S-a sculat, și a venit la ucenici; i-a găsit adormiți de întristare,

46 și le-a zis: "Pentru ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită."

Prinderea lui Isus.

47 Pe cînd grăia El încă, iată că a venit o gloată. Și cel ce se chema Iuda, unul din cei doisprezece, mergea în fruntea lor. El s-a apropiat de Isus, ca să-L sărute.

48 Și Isus i-a zis: "Iudo, cu o sărutare vinzi tu pe Fiul omului?"

49 Cei ce erau cu Isus, au văzut ce avea să se întîmple, și au zis: "Doamne, să lovim cu sabia?"

50 Și unul din ei a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea dreaptă.

51 Dar Isus a luat cuvîntul, și a zis: "Lăsați-i! Pînă aici!" Și S-a atins de urechea omului aceluia, și l-a vindecat.

52 Isus a zis apoi preoților celor mai de seamă, căpeteniilor străjerilor Templului și bătrînilor, care veniseră împotriva Lui: "Ați ieșit după Mine ca după un tîlhar, cu săbii și cu ciomege?

53 În toate zilele eram cu voi în Templu, și n-ați pus mîna pe Mine. Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului."

Tăgăduirea lui Petru.

54 După ce au pus mîna pe Isus, L-au dus și L-au băgat în casa marelui preot. Petru mergea după El de departe.

55 Au aprins un foc în mijlocul curții și au șezut jos. Petru s-a așezat și el printre ei.

56 O slujnică l-a văzut cum ședea la para focului, s-a uitat țintă la el, și a zis: "Și omul acesta era cu El."

57 Dar Petru s-a lepădat, și a zis: "Femeie, nu-L cunosc."

58 Peste puțin l-a văzut un altul și a zis: "Și tu ești unul din oamenii aceia." Iar Petru a zis: "Omule, nu sunt dintre ei."

59 Cam după un ceas, un altul întărea același lucru, și zicea: "Nu mai încape îndoială că și omul acesta era cu El, căci este Galilean."

60 Petru a răspuns: "Omule, nu știu ce zici." Chiar în clipa aceea, pe cînd vorbea el încă, a cîntat cocoșul.

61 Domnul S-a întors, și S-a uitat țintă la Petru. Și Petru și-a adus aminte de vorba, pe care i-o spusese Domnul: "Înainte ca să cînte cocoșul te vei lepăda de Mine de trei ori."

62 Și a ieșit afară, și a plîns cu amar.

Isus înaintea Sinedriului. Osîndirea.

63 Oamenii, care păzeau pe Isus, îl

batjocoreau şi-L băteau.
64 L-au legat la ochi, Îl loveau peste faţă, şi-L întrebau, zicînd: "Prooroceşte, cine Te-a lovit?"
65 Şi rosteau împotriva Lui multe batjocuri.
66 Cînd s-a făcut ziuă, bătrînii norodului, preoţii cei mai de seamă şi cărturarii s-au adunat împreună, şi au adus pe Isus în Soborul lor. Ei I-au zis:
67 "Dacă eşti Tu Hristosul, spune-ne!" Isus le-a răspuns: "Dacă vă voi spune, nu veţi crede,
68 şi dacă vă voi întreba, nu-Mi veţi răspunde, nici nu-Mi veţi da drumul.
69 De acum încolo, Fiul omului va şedea la dreapta puterii lui Dumnezeu."
70 Toţi au zis: "Eşti Tu dar Fiul lui Dumnezeu?" Şi El le-a răspuns: "Aşa cum o spuneţi: da, sunt."
71 Atunci ei au zis: "Ce nevoie mai avem de mărturie? Noi înşine am auzit-o din gura Lui."

Isus înaintea lui Pilat.

23 1 S-au sculat toţi, şi au dus pe Isus înaintea lui Pilat.
2 Şi au început să-L pîrască, şi să zică: "Pe omul acesta l-am găsit aţiţînd neamul nostru la răscoală, oprind a plăti bir Cezarului, şi zicînd că el este Hristosul, Împăratul."
3 Pilat L-a întrebat: "Eşti Tu Împăratul Iudeilor?" "Da", i-a răspuns Isus, "sunt."
4 Pilat a zis preoţilor celor mai de seamă şi noroadelor: "Eu nu găsesc nici o vină în omul acesta."
5 Dar ei stăruiau şi mai mult, şi ziceau: "Întărîtă norodul, şi învaţă pe oameni prin toată Iudea, din Galilea, unde a început, pînă aici."

Isus înaintea lui Irod.

6 Cînd a auzit Pilat de Galilea, a întrebat dacă omul acesta este Galilean.
7 Şi cînd a aflat că este de sub stăpînirea lui Irod, L-a trimis la Irod, care se afla şi el în Ierusalim în zilele acelea.
8 Irod, cînd a văzut pe Isus, s-a bucurat foarte mult; căci de mult dorea să-L vadă, din pricina celor auzite despre El; şi nădăjduia să-L vadă făcînd vreo minune.
9 I-a pus multe întrebări; dar Isus nu i-a răspuns nimic.
10 Preoţii cei mai de seamă şi cărturarii stăteau acolo, şi-L pîrau cu înfierbîntare.
11 Irod, cu ostaşii lui de pază, se purtau cu El cu dispreţ, şi, după ce şi-a bătut joc de El, şi L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis apoi la Pilat.
12 În ziua aceea, Irod şi Pilat s-au împrietenit unul cu altul, căci erau învrăjbiţi între ei mai înainte.

Hotărîrea de moarte întărită.

13 Pilat a strîns pe preoţii cei de seamă, pe fruntaşi şi pe norod,
14 şi le-a zis: "Mi-aţi adus înainte pe omul acesta ca pe unul care aţîţă norodul la răscoală. Şi iată că, după ce l-am cercetat cu de-amănuntul, înaintea voastră, nu l-am găsit vinovat de nici unul din lucrurile de care-l pîrîţi.
15 Nici Irod nu i-a găsit nici o vină, căci ni l-a trimis înapoi; şi iată că omul acesta n-a făcut nimic vrednic de moarte.
16 Eu deci, după ce voi pune să-l bată, îi voi da drumul."
17 La fiecare praznic al Paştelor, Pilat trebuia să le slobozească un întemniţat.
18 Ei au strigat cu toţii în glas: "La moarte cu omul acesta, şi slobozeşte-ne pe Baraba!"
19 Baraba fusese aruncat în temniţă pentru o răscoală, care avusese loc în cetate, şi pentru un omor.
20 Pilat le-a vorbit din nou, cu gînd să dea drumul lui Isus.
21 Dar ei au strigat: "Răstigneşte-L, răstigneşte-L!"
22 Pilat le-a zis pentru a treia oară: "Dar ce rău a făcut? Eu n-am găsit nici o vină de moarte în El. Aşa că, după ce voi pune să-L bată, îi voi da drumul."

23 Dar ei strigau în gura mare, şi cereau de zor să fie răstignit. Şi strigătele lor şi ale preoţilor celor mai de seamă au biruit.

24 Pilat a hotărît să li se împlinească cererea.

25 Le-a slobozit pe cel ce fusese aruncat în temniţă pentru răscoală şi omor, şi pe care-l cereau ei; iar pe Isus L-a dat în mîinile lor, ca să-şi facă voia cu El.

Răstignirea.

26 Pe cînd Îl duceau să-L răstignească, au pus mîna pe un anume Simon din Cirena, care se întorcea de la cîmp; şi i-au pus crucea în spinare, ca s-o ducă după Isus.

27 În urma lui Isus mergea o mare mulţime de norod şi femei, care se boceau, îşi băteau pieptul, şi se tînguiau după El.

28 Isus S-a întors spre ele, şi a zis: "Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plîngeţi pe Mine, ci plîngeţi-vă pe voi înşivă şi pe copiii voştri.

29 Căci iată, vor veni zile, cînd se va zice: "Ferice de cele sterpe, ferice de pîntecele care n-au născut, şi de ţîţele care n-au alăptat!"

30 Atunci vor începe să zică munţilor: "Cădeţi peste noi!" Şi dealurilor: "Acoperiţi-ne!"

31 Căci dacă se fac aceste lucruri copacului verde, ce se va face celui uscat?"

32 Împreună cu El duceau şi pe doi făcători de rele, care trebuiau omoriţi împreună cu Isus.

33 Cînd au ajuns la locul numit "Căpăţîna", L-au răstignit acolo, pe El şi pe făcătorii de rele: unul la dreapta şi altul la stînga.

34 Isus zicea: "Tată, iartă-i, căci nu ştiu ce fac!" Ei şi-au împărţit hainele Lui între ei, trăgînd la sorţi.

Batjocurile.

35 Norodul stătea acolo şi privea. Fruntaşii îşi băteau joc de Isus, şi ziceau: "Pe alţii i-a mîntuit; să Se mîntuiască pe sine însuşi, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu."

36 Ostaşii de asemenea îşi băteau joc de El, se apropiau, Îi dădeau oţet,

37 şi-I ziceau: "Dacă eşti Tu Împăratul Iudeilor, mîntuieşte-Te pe Tine însuţi!"

38 Deasupra Lui era scris cu slove greceşti, latineşti şi evreieşti: "Acesta este Împăratul Iudeilor."

39 Unul din tîlharii răstigniţi Îl batjocorea, şi zicea: "Nu eşti Tu Hristosul? Mîntuieşte-Te pe Tine însuţi şi mîntuieşte-ne şi pe noi!"

40 Dar celălalt l-a înfruntat, şi i-a zis: "Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care eşti sub aceeaşi osîndă?

41 Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărădelegile noastre, dar omul acesta n-a făcut nici un rău."

42 Şi a zis lui Isus: "Doamne, adu-Ţi aminte de mine, cînd vei veni în Împărăţia Ta!"

43 Isus a răspuns: "Adevărat îţi spun că astăzi vei fi cu Mine în rai."

Moartea lui Isus.

44 Era cam pe la ceasul al şaselea. Şi s-a făcut întuneric peste toată ţara, pînă la ceasul al nouălea.

45 Soarele s-a întunecat, şi perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt prin mijloc.

46 Isus a strigat cu glas tare: "Tată, în mîinile Tale Îmi încredinţez duhul!" Şi cînd a zis aceste vorbe, Şi-a dat duhul.

47 Sutaşul, cînd a văzut ce se întîmplase, a slăvit pe Dumnezeu, şi a zis: "Cu adevărat, omul acesta era neprihănit!"

48 Şi tot norodul, care venise la priveliştea aceea, cînd a văzut cele întîmplate, s-a întors, bătîndu-se în piept.

49 Toţi cunoscuţii lui Isus şi femeile, care-L însoţiseră din Galilea stăteau departe, şi se uitau la cele ce se

petreceau.

Îngroparea lui Isus.

50 Era un sfetnic al Soborului, numit Iosif, om bun şi evlavios,
51 care nu luase parte la sfatul şi hotărîrea celorlalţi. El era din Arimatea, o cetate a Iudeilor, şi aştepta şi el împărăţia lui Dumnezeu.
52 Omul acesta s-a dus la Pilat, şi a cerut trupul lui Isus.
53 L-a dat jos de pe cruce, L-a înfăşurat într-o pînză de in, şi L-a pus într-un mormînt nou, săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimeni.
54 Era ziua Pregătirii, şi începea ziua Sabatului.
55 Femeile, care veniseră cu Isus din Galilea, au însoţit pe Iosif; au văzut mormîntul şi felul cum a fost pus trupul lui Isus în el,
56 s-au întors, şi au pregătit miresme şi miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege.

Învierea lui Isus.

24 1 În ziua întîi a săptămînii, femeile acestea şi altele împreună cu ele, au venit la mormînt dis de dimineaţă, şi au adus miresmele, pe care le pregătiseră.
2 Au găsit piatra răsturnată de pe mormînt,
3 au intrat înăuntru, şi n-au găsit trupul Domnului Isus.
4 Fiindcă nu ştiau ce să creadă, iată că li s-au arătat doi bărbaţi, îmbrăcaţi în haine strălucitoare.
5 Îngroziţe, femeile şi-au plecat feţele la pămînt. Dar ei le-au zis: "Pentru ce căutaţi între cei morţi pe Cel ce este viu?
6 Nu este aici, ci a înviat. Aduceţi-vă aminte ce v-a spus pe cînd era încă în Galilea,
7 cînd zicea că Fiul omului trebuie să fie dat în mîinile păcătoşilor, să fie răstignit şi a treia zi să învieze."
8 Şi ele şi-au adus aminte de cuvintele lui Isus.

Petru se duce la mormînt.

9 La întoarcerea lor de la mormînt au povestit toate aceste lucruri celor unsprezece şi tuturor celorlalţi.
10 Cele ce au spus aceste lucruri apostolilor, erau: Maria Magdalina, Ioana, Maria, mama lui Iacov, şi celelalte, care erau împreună cu ele.
11 Cuvintele acestea li se păreau apostolilor basme, şi nu le credeau.
12 Dar Petru s-a sculat, şi a dat fuga la mormînt. S-a plecat şi s-a uitat înăuntru, dar n-a văzut decît fîşiile de pînză, care stăteau pe pămînt; apoi a plecat acasă, mirat de cele întîmplate.

Isus Se arată la doi ucenici.

13 În aceeaşi zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de şaizeci de stadii de Ierusalim,
14 şi vorbeau între ei despre tot ce se întîmplase.
15 Pe cînd vorbeau ei şi se întrebau, Isus S-a apropiat, şi mergea pe drum împreună cu ei.
16 Dar ochii lor erau împiedicaţi să-L cunoască.
17 El le-a zis: "Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbaţi între voi pe drum?" Şi ei s-au oprit, uitîndu-se trişti.
18 Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, I-a zis: "Tu eşti singurul străin aici în Ierusalim, de nu ştii ce s-a întîmplat în el zilele acestea?"
19 "Ce?" le-a zis El. Şi ei I-au răspuns: "Ce s-a întîmplat cu Isus din Nazaret, care era un prooroc puternic în fapte şi în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu şi înaintea întregului norod.
20 Cum preoţii cei mai de seamă şi mai marii noştri L-au dat să fie osîndit la moarte, şi L-au răstignit?"
21 Noi trăgeam nădejde că El este Acela, care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de cînd s-au întîmplat aceste lucruri.
22 Ba încă, nişte femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis de dimineaţă la mormînt,

23 nu l-au găsit trupul, şi au venit şi au spus că au şi văzut şi o vedenie de îngeri, care ziceau că El este viu.

24 Unii din cei ce erau cu noi, s-au dus la mormînt, şi au găsit aşa cum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut.

25 Atunci Isus le-a zis: "O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima, cînd este vorba să credeţi tot ce au spus proorocii!

26 Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri, şi să intre în slava Sa?

27 Şi a început de la Moise, şi de la toţi proorocii, şi le-a tîlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

28 Cînd s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe.

29 Dar ei au stăruit de El, şi au zis: "Rămîi cu noi, căci este spre seară, şi ziua aproape a trecut." Şi a intrat să rămînă cu ei.

30 Pe cînd şedea la masă cu ei, a luat pîinea, şi, după ce a rostit binecuvîntarea, a frînt-o, şi le-a dat-o.

31 Atunci li s-au deschis ochii, şi L-au cunoscut, dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.

32 Şi au zis unul către altul: "Nu ne ardea inima în noi, cînd ne vorbea pe drum, şi ne deschidea Scripturile?"

33 S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim, şi au găsit pe cei unsprezece şi pe cei ce erau cu ei, adunaţi la un loc,

34 şi zicînd: "A înviat Domnul cu adevărat, şi S-a arătat lui Simon".

35 Şi au istorisit ce li se întîmplase pe drum, şi cum L-au cunoscut la frîngerea pîinii.

Isus Se arată celor unsprezece şi celorlalţi.

36 Pe cînd vorbeau ei astfel, însuşi Isus a stat în mijlocul lor, şi le-a zis: "Pace vouă!"

37 Plini de frică şi de spaimă, ei credeau că văd un duh.

38 Dar El le-a zis: "Pentru ce sunteţi tulburaţi? Şi de ce vi se ridică astfel de gînduri în inimă?

39 Uitaţi-vă la mîinile şi picioarele Mele, Eu sunt; pipăiţi-Mă şi vedeţi: un duh n-are nici carne, nici oase, cum vedeţi că am Eu.

40 (Şi după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mîinile şi picioarele Sale.)

41 Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau, şi se mirau, El le-a zis: "Aveţi aici ceva de mîncare?"

42 I-au dat o bucată de peşte fript şi un fagure de miere.

43 El le-a luat, şi a mîncat înaintea lor.

44 Apoi le-a zis: "Iată ce vă spuneam cînd încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proorocii şi în Psalmi."

45 Atunci le-a deschis mintea, ca să înţeleagă Scripturile,

46 Şi le-a zis: "Aşa este scris, şi aşa trebuia să pătimească Hristos, şi să învieze a treia zi dintre cei morţi.

47 Şi să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăinţa şi iertarea păcatelor, începînd din Ierusalim.

48 Voi sunteţi martori ai acestor lucruri.

49 Şi iată că voi trimite peste voi făgăduinţa Tatălui Meu; dar rămîneţi în cetate pînă veţi fi îmbrăcaţi cu putere de sus."

Înălţarea.

50 El i-a dus afară pînă spre Betania. Şi-a ridicat mîinile, şi i-a binecuvîntat.

51 Pe cînd îi binecuvînta, S-a despărţit de ei, şi a fost înălţat la cer.

52 După ce I s-au închinat, ei s-au întors în Ierusalim cu o mare bucurie.

53 Şi tot timpul stăteau în Templu, şi lăudau şi binecuvîntau pe Dumnezeu. Amin.